R3:Q7
32K8

288122
R3:Q7
32K8

Madras University Library

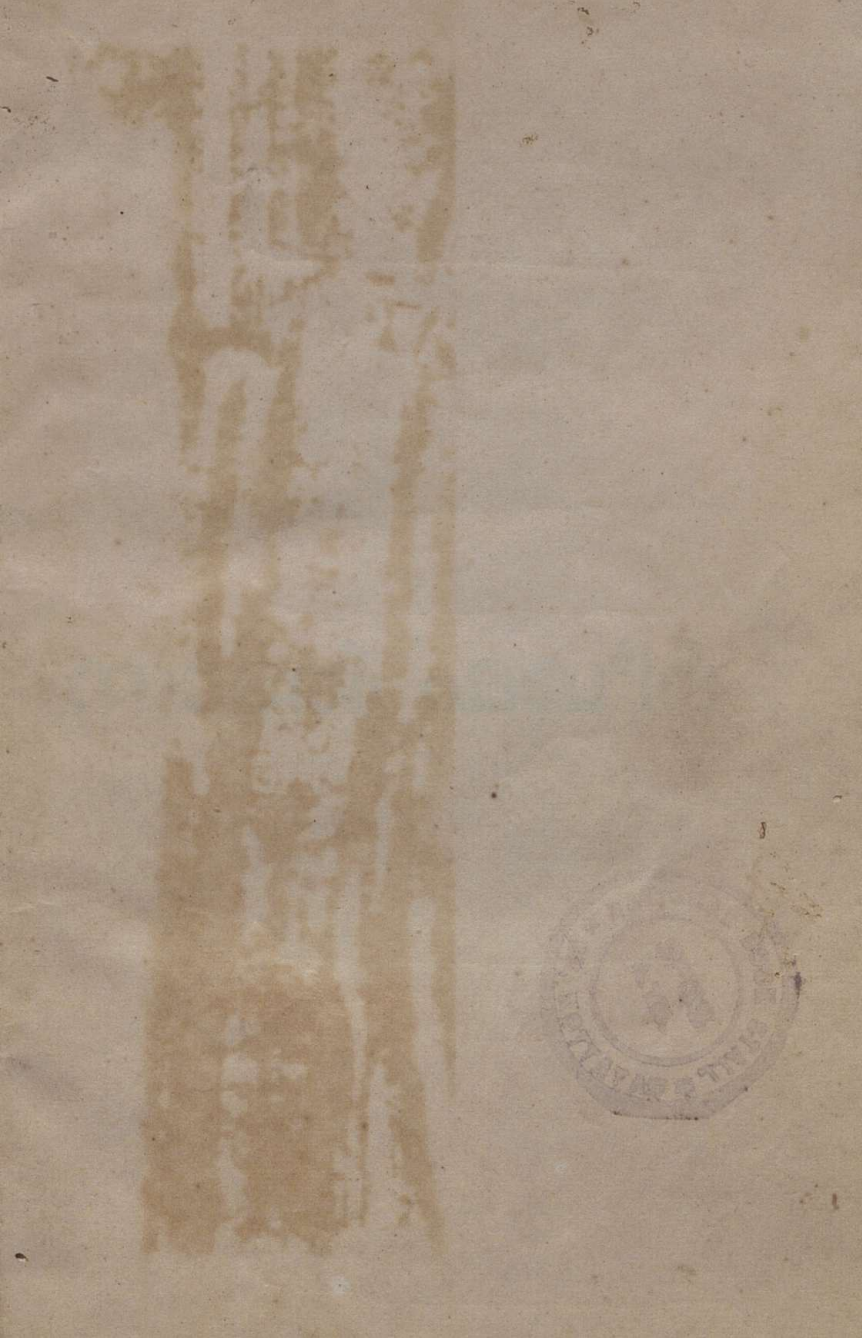
Call Number R3:Q7 32K8

Accession Number 288122

Available for loan from

This book should be returned on or before the date last marked below.

O. 61

സാദ്ദൽ ഫഖീർ

സാദൽ ഫഖീർ

പി. ബി. അബ്ദുല്ല,
എറണാകുളം.

UNIVERSITY LIBRARY
- 7 AUG 1973
MADRAS

4.00

ആമിനാ ബുക്കു് സ്റ്റാൾ, തൃശ്ശൂർ-1.

University Grants Commission

288122
R3:97
32K8

(Malayalam)

SADUL FAKHEER

(Islamic Philosophy)

by

P. B. ABDULLA

All rights reserved to Publishers

Second edition copies 1000

July 1968

Price: Rs. 4.

Printed at

Amina Printers, Trichur-1.

Published by

AMINA BOOK STALL, TRICHUR-1.

സാദൽ ഫഖീർ

പി. ബി. അബ്ദുല്ല,
എറണാകുളം.

വില: 4_00

പ്രസാധകർ:

ആമിനാ ബുക്കു് സ്റ്റാൾ,
തൃശ്ശൂർ_1.

രണ്ടാംപതിപ്പ് കോപ്പി 1000

1968 ജൂലായ്

അവകാശങ്ങളെല്ലാം

ആമിനാ ബുക്ക് സ്റ്റാളിനും

അച്ചടി:

ആമിനാ പ്രിന്റേഴ്സ്, തൃശ്ശൂർ–1.

വിഷയവിവരം

പേജ്

നബി (സ. അ.) യെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കവിത 30

തൌഹീദിലേക്കുള്ള പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ 31

മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതി 43

സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉത്തരവാദിത്വവും 53

ചില സന്ദേശങ്ങൾ ഭാഗം 1 61

,, ,, 2 77

,, ,, 3 88

,, ,, 4 97

,, ,, 5 105

ഒന്നാം ഹിജാബിന്റെ അനാച്ഛാദനം
(മഅ്രിഫത്തുല്ലാഹി) 117

റസൂൽ (സ. അ.) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചുള്ള മദ്ഹകം 118

രണ്ടാം ഹിജാബിന്റെ അനാച്ഛാദനം (തൌഹീദ്) 133

ഗൌസുൽ അഅ്ളം (റ) അവർകളുടെ പാർസീബൈത്തുകൾ 147

ഫനായും, ബഖായും 154

രഹസ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഇബ്നി അറബി
അവർകളുടെ ചില ബൈത്തുകളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും 161

തൌഹീദിലെ നാലു മർതബകൾ	190
മൂന്നാം ഹിജാബിന്റെ അനാചാരാദനം (വിശ്വാസം)	203
നാലാം ഹിജാബിന്റെ അനാചാരാദനം (നമസ്കാരം)	220
തഖ്വാ	232
മുഹബ്ബത്തു് (സ്നേഹം)	234
അഹംഭാവം	237
അഞ്ചാം ഹിജാബിന്റെ അനാചാരാദനം (സക്കാത്തു്)	244
ആറാം ഹിജാബിന്റെ അനാചാരാദനം (ഉപവാസം)	247
ഏഴാം ഹിജാബിന്റെ അനാചാരാദനം (ഹജ്ജു്)	253
തിന്നുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച നിബന്ധനകൾ	261
ഭവനത്തിലും യാത്രയിലുമുള്ള ഉറക്കം	262
സംസാരവും നിശ്ശബ്ദതയും	264
മഖാം	270
മുഹാസറത്തു്–മുകാശഫ	271
ശരീഅത്തു്–ഹഖീഖത്തു്—അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം	272
ദാരിദ്ര്യം	273
സൂഫിസം (തസവ്വഫ്)	276
മലാമത്തു്	282
കറാമത്തു്–മുഅ്ജിസാത്തു്	283
പ്രാർത്ഥന.	285

അവതാരിക

'നിശ്ചയമായും ഇസ്‌ലാം 'ഗരീബാ'യി ആരംഭിക്കുകയും അതു് തൽസ്ഥാനത്തിലേക്കുതന്നെ 'ഗരീബാ'യി മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.' വിശുദ്ധ നബി (സ.അ)യുടെ ഈ സങ്കടകരമായ തിരുവചനം ഏതൊരു മുസൽമാന്റെയും ഹൃദയം പുളകം കൊള്ളിക്കുന്നതാകുന്നു. ആരംഭകാലത്തു് ഇസ്‌ലാമിനു് വേണ്ടി സേവന സന്നദ്ധരായവർ, വിരലുകൊണ്ടെണ്ണാവുന്ന ഒരു ചെറുസമൂഹം മാത്രമായിരുന്നു. ആ ചെറു സംഘം, പിന്നീടു് ലോകവ്യാപകമായി വളർന്നു, ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ഒരു സമുദായമായി തീരുകയും, വിലമതിക്കുവാനാകാത്തതും ലോകത്തിനു് ഇന്നും മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നതുമായ അമൂല്യാദർശങ്ങളും ലോകത്തിനു് സംഭാവന ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഇന്നും ആ ദിവ്യമതം വിരാജിക്കുകയാണു്. പക്ഷെ, ഒരു ദുഃഖസത്യം, അതിന്റെ നഗ്നമായ പരമാർത്ഥത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ആ ദിവ്യമതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. കോടികണക്കിനുള്ള ഇന്നത്തെ മുസൽമാൻ, അവരുടെ, ആ ദിവ്യമതത്തിന്റെ രത്നങ്ങളായ തത്വങ്ങളെ വിസ്മരിക്കുന്നതു കാരണം നബി (സ.അ) വചനം അനുവർത്തമാക്കുവാനായി, ഈ സമുദായം നിഷ്നാവസ്ഥയിലേക്കു് നീങ്ങികൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കൈവിട്ടുപോയ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ദിവ്യാദർശങ്ങളെ തെരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു സംഘം 'നിർധനർ' സൂഫികളെന്നപേരിൽ ഇന്നും ലോകത്തിന്റെ പല കോണുകളിലും നിവസിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരം, ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഇസ്‌ലാമിലെ അമൂല്യരത്നങ്ങളെ യാചിച്ചുകൊണ്ടുനടക്കുന്ന ആ 'ഫഖീർകൾ'ക്ക് ഭക്ഷണമാകുമാറ് 'സാദുൽ ഫഖീർ' ലോകസമക്ഷം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്.

ഒരാവത്തി, മനസ്സിരുത്തി ഈ ഗ്രന്ഥം ഞാൻ വായിച്ചു. ഇന്നത്തെ ധാർമ്മികമൂല്യം നശിച്ചുവരുന്ന തലമുറയെ അദ്ധ്യാത്മികപ്രബുദ്ധരാക്കുന്നതിന്ന് തികച്ചും ആവശ്യമായ ഒരദ്ധ്യാത്മികശാസ്ത്രമായിട്ടാണ് ഞാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ പരിഗണിക്കുന്നത്. വിശിഷ്ടങ്ങളും സാരഗർഭങ്ങളുമായ പല മഹൽ സൂചനകളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നൂറാമത്തെ പേജിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു 'ഖുദ്സിയായ ഹദീസിൽ' ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:—'തീച്ചയായും മനുഷ്യശരീരത്തിൽ ഒരു മാംസകഷ്ണമുണ്ട്, ആ മാംസകഷ്ണത്തിൽ ഒരു ഹൃദയമുണ്ട്, ആ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു രുചിയുണ്ട്, ആ രുചിയിൽ,ഒരു'റൂഹ്'ണ്ട്, ആ 'റൂഹിൽ' ഒരു 'സിർറ്' (രഹസ്യം) മുണ്ട്, ആ രഹസ്യത്തിൽ ഒരു പ്രകാശമുണ്ട്. ആ പ്രകാശത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഒന്നാണ് 'അന' അതായത് 'ഞാൻ' എന്നു പറയുന്നത്. കരത്തിനൊ, കാലിനോ, കണ്ണിനോ, മറ്റവയവങ്ങൾക്കോ സ്വന്തമായി അവകാശപ്പെടുവാനുള്ളതല്ല. സാധാരണ നാം കേൾക്കാറുണ്ട്, ഞാൻ നേതൃത്വം വഹിക്കും, ഞാൻ ഭരിക്കും,

ഞാൻ ലോകത്തിനു് പ്രകാശം നല്കും, ഞാൻ അടിച്ചമ ത്തും, എന്നൊക്കെ. അഞ്ചടിപൊക്കവും നൂറിഎൺ പതുറാത്തൽ തൂക്കവുമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെകൊണ്ടു് 'ഞാൻ' ഇതെല്ലാം സാധിക്കുമെന്നു് പറയുവാൻ എപ്ര കാരം സാദ്ധ്യമാകും? അപ്പോൾ ഞാൻ എന്ന പദത്തി ത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്തു്? സൂഫിസം അഥവാ തസവ്വുഫി ലേക്കു് കടന്നാൽ 'ഞാൻ' അഥവാ 'അന' എന്നതിനു് അല്ലാഹുവിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു പ്രതിധ്വനിയായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അൽഹല്ലാജു് ഇബ്നി മൻസൂർ (റ) അവർകളും 'ഞാനാണു് സത്യം (അനൽഹ ഖ്) ഞാൻ അല്ലാഹുവാകുന്നുവെന്നു് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉരുവിടുകയും, സല്പസമയാനന്തരം ഞാൻ അപ്രകാ രം പറഞ്ഞിട്ടില്ലന്നു സ്വയം ചിന്തയാൽ വാദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ മഹാൻ തന്നെ ഒരു ചക്രവർത്തിയു ടെ പുത്രിയെ മരിച്ചശേഷം ജീവിപ്പിച്ച ചരിത്രം സുപ്ര സിദ്ധമാണല്ലോ.

മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ ഏഴുവാൾവ്സുള്ള ഒരു റേ ഡിയോയിൽ, നെഗറ്റീവ്; പോസിറ്റീവ്; മീറർ, കണ്ടൻസർ, റെസിസ്റ്റൻസ്, ട്രാൻസ്ഫോമർ, സ്പീക്കർ ഏറിയൽ മുതലായവ മനുഷ്യനാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുക യും ഏറിയൽവഴി എത്രയോ ആയിരം മൈൽ അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രാജ്യവൃത്താന്തങ്ങൾ ആ രാജ്യത്തു് പ്ര ഖ്യാപിക്കുന്ന അതെ സമയത്തുതന്നെ നാമും റേഡിയൊ വഴി ഇവിടെ കേൾക്കുന്നു. ഈ യന്ത്രം മനുഷ്യനാൽ ഇവിടെ നിർമ്മിക്കുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹു

വിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

'തീച്ചയായും നാം മനുഷ്യരെ അത്യുത്തമനായും അഴകുള്ളവനായും സൃഷ്ടിച്ചു.' മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിചിത്രറേഡിയോയാണെന്നു് സങ്കല്പിക്കുക. ഈ റേഡിയോയിൽ, നാം മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസ് ഖുദ്സിയിൽ ഹൃദയത്തിലെ ഏഴു വിഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ ഏഴു വാൽവ്സും കണ്ടൻസറും, റെസിസ്റ്റൻസും, ട്രാൻസ്ഫോമറും, മീറ്ററും, നെഗറ്റീവ്, പോസിറ്റീവ്, ഏറിയൽ, സ്പീക്കർ മുതലായ സജ്ജീകരണങ്ങളുമുണ്ടു്. അതിനെ നാം ഫവാദ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

ഖുർആനിൽ പ്രഖ്യാപിച്ച ശാന്തി പ്രാപിച്ച ആത്മാക്കൾ ഈ വാൽവ്കളെല്ലാം നിരത്തിവെച്ചു് 'നൂറത്തജല്ലിയാത്ത്' എന്ന കറണ്ടിൽകൂടി സ്വയം 'അന' പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ അവന്റെ സ്വബോധത്തിൽനിന്നു മാറുകയും അവന്റെ എല്ലാ അവയവങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ മാത്രം നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ആ പ്രവർത്തനത്തെപറ്റി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നൂറിനാല്പത്തിമൂന്നാം പേജിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഹദീസ്പ്രകാരം 'ഞാൻ അവനെ സ്നേഹിച്ചാൽ, അവൻ കേൾക്കുന്ന കേൾവിയും, കാണുന്ന കണ്ണും, അവൻ വിരിക്കുന്ന കയ്യും, നടക്കുന്ന കാലും എന്റെതാകുന്നു.' തത്സമയം ഒരു മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിൽ ലയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടത്രെ സൂഫിവര്യന്മായ്

മൌലാനാ ജലാലുദ്ദീൻ റൂമി (റ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. 'ഞാൻ ആദ്യമായി അല്ലാഹുവിൽ ലയിച്ചുകഴഞ്ഞാൽ പിന്നീടു ലോകരെല്ലാം എന്നിലും ലയിക്കുന്നതാകുന്നു.' ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നൂറിനാല്പത്തഞ്ചാം പേജിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ബൈത്തു ഇതിനുദാഹരണമാകുന്നു. ബൈത്തിൽ 'അത്തീബു' (പുരാതനമായ പള്ളി) എന്നതിനു 'ആരിഫി'ന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം നിറഞ്ഞ ഹൃദയം എന്നർത്ഥംകൊടുത്തതു തികച്ചും അർത്ഥവത്തും സാരഗർഭം ഉളവാക്കുന്നതുമാകുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള 'ആരിഫി'ന്റെ' 'അൽഹൂആദു' എന്ന ഖൽബിൽനിന്നും പ്രതിദ്ധ്വനിക്കുന്ന 'ഹൂ' എന്ന ശബ്ദം മാനവസമുദായത്തെ പരിവർത്തനം ചെയ്യിക്കുന്ന ഒരു മഹാശക്തിയായിതീരുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ നൂറിമുപ്പത്തിമൂന്നാം പേജിൽ പറഞ്ഞതിനുദാഹരണമായി വേട്ടാവളിയനെ നോക്കുക. അതു പ്രസവിക്കുകയോ മുട്ടയിടുകയോ, കുഞ്ഞുങ്ങളെ വിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നിട്ടും അതിന്റെ വംശപരമ്പര നിലനില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു് എന്തൊരത്ഭുതമാണു്? അതു മറ്റു പുഴുക്കളെ കാലിൽ ഇറുക്കി സ്വന്തം കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു മസ്തോഛാരണം എന്ന നിലയിൽ 'ഹൂ' ശബ്ദം ഉരുവിടുന്നു. പതിനേഴാം ദിവസത്തിൽ അതിന്റെ കുഞ്ഞായി പരിണമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ യാഥാർത്ഥ്യം നിറഞ്ഞ 'ആരിഫി'ന്റെ 'ഹൂ' എന്ന ശബ്ദം മനുഷ്യസമുദായത്തെ പരിവർത്തനം ചെയ്യിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്തിനത്ഭുതപ്പെടുന്നു? 185-ാമത്തെ പേജിൽ നോക്കുക. അതിലെ ഉദ്ധരണി ഏറ്റവും സന്ദർഭോചിതമായി

ട്ടുണ്ട്. 'ആരാധനയ്ക്കർഹൻ അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല, ജീവിക്കുന്നവനോ, അറിവുള്ളവനോ, ഉദ്ദേശിക്കുന്നവനോ, കേൾവി ഉള്ളവനോ, കാഴ്ചയുള്ളവനോ, സംസാരിക്കുന്നവനോ, യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല.' ഇതാണ് നാം ഉരുവിടുന്ന ലാഇലാഹഇല്ലല്ലാഹ് ന്റെ സാരം. അപ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ സ്വകഴിവുകളും അല്ലാഹുവിൽ ലയിക്കുകയാണെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യാത്മിക വിഷയം മനഃശുദ്ധി, പക്വത, സമാധാനം എന്നിവ കൈവരുത്തുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രമാകുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഇത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലില്ലാത്തതിനാൽ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം സമുചിതമായ സേവനമാണെന്നതിനു് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. സമുദായത്തിന്റെ മങ്ങികിടക്കുന്ന അദ്ധ്യാത്മിക ചിന്തകളെ തട്ടിഉണർത്തുന്നതിനു് ഈ ഗ്രന്ഥം തികച്ചും പര്യാപ്തമാണെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയും ഈ സേവനത്തിനു് ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആധുനിക കാലത്തു് അദ്ധ്യാത്മികജ്ഞാനം അതിൽതീരെ വിവരമില്ലാത്തവരും, ആ ജ്ഞാനത്തെ അവഹേളിക്കുന്നവരും അവിശ്വസിക്കുന്നവരും, അതിൽ പരിജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കാത്തവരുമായ മൂന്നു് വിഭാഗക്കാരാണുള്ളതു്. ഈ മൂന്നു് വിഭാഗക്കാരായ മുസൽമാൻമാരും, വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'ഇൽമുൽഹക്കായിക്കി'ൽ വിശ്വസി

ക്കുന്നവർ ഖുർആൻ മുഴവനും അതാണെന്നു അവർ വാ
ദിക്കുന്നു. 'ഖഹ്ഫ്' എന്ന 'സൂറത്തു്' നോക്കുക. മൂർ
സലായ മൂസാ (അ) മിനെ ഖിളർ (അ) ന്റെ സാന്നി
ദ്ധ്യത്തിൽ പഠിക്കുവാൻ നിയോഗിച്ച ഭാഗം പരിശോ
ധിക്കുക:—

'ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നും ഒ
രു വിഭാഗത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവനാണു്. അല്ലാഹു
അതു് എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അതു് അ
റിയുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിൽ നിന്നും ഒര
റിവിലാണു് താങ്കൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അതു ഞാ
നും അറിയുകയില്ല.' ഇതെ 'തഫ്സീർ' തന്നെ മറ്റ
'ഹഖായിഖി' ന്റെ തഫ്സീറുകളും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
മേൽ ഉദ്ധരിച്ച തഫ്സീറിൽനിന്നു് 'ഹഖായിഖി'
ന്റെ ജ്ഞാനം സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടു്. ഇതു് നിരർത്ഥക പ്ര
ലോഭനങ്ങൾ പാടികൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കു് ഒരു മകുടോദാ
ഹരണമാകുന്നു.

ആദം (അ) ലോകത്തു വന്നു 'നബുവുത്തു്' പ്രഖ്യാ
പിച്ചു. മനുഷ്യവംശം ഉല്പാദിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യജീവി
തം എന്താണെന്നു പഠിപ്പിച്ചു; ആത്മീയ ചൈതന്യം
കാണിച്ചു, അല്ലാഹുവിലേക്കു് മറഞ്ഞു.

നൂഹ് (അ) വന്നു; സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു് ജനങ്ങളെ
ക്ഷണിച്ചു; അധർമ്മത്തിനെതിരായി സമരം ചെയ്തു. മ
നുഷ്യനു് സഞ്ചാരസൗകര്യത്തിനു് വാഹനവിർമ്മാണം
പഠിപ്പിച്ചു് അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തു.

യൂസുഫ് (അ) വന്നു; യാതന അനുഭവിച്ചു, ഈജിപ്തിലെ രാജപദവിയിലേക്കുയർന്നു. ദുരിതങ്ങൾക്ക് ശാസ്ത്രീയമായ പ്രതിവിധി നിർദ്ദേശിച്ചു. ആത്മീയബോധം നല്കി. അപ്രത്യക്ഷനായി.

യഅ്ഖൂബ്, ഇസ്മായീൽ, ഇസ്ഹാഖ്, ഖലീൽ, സുലൈമാൻ (അ) എന്നിവർ വന്നു. ത്യാഗം എന്തെന്നു് ലോകത്തെ പഠിപ്പിച്ചു; അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിനാൽ സ്വപുത്രനെ ബലികഴിപ്പാൻ സന്നദ്ധനായി, സ്വയം അഗ്നിക്കിരയാകുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുവാൻ യത്നിച്ചു. സുലൈമാൻ (അ) ആത്മീയമായും ഭൌതികമായും ഗുരുവായിരുന്നു. ഇവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അപ്രത്യക്ഷരായി.

ഹൂദ്, ഇദ്രീസ്, യൂനസ്, ഷീസ്, അയ്യൂബ്, ഷുഐബ് (അ) എന്നിവർ ലോകത്തു വന്നു. കുറച്ചു കാലം - മനുഷ്യരെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു് ക്ഷണിച്ചു. ആ അദ്ധ്യാത്മിക ഗുരുക്കളും നമ്മെ വിട്ടകന്നു.

ഈസായും ദാവൂദും, മൂസാ (അ) യും വന്നു. ജനങ്ങളെ നിയമവിധേയമാക്കി; തൌറാത്തു്, സബൂർ, ഇൻജീൽ എന്നീ ജീവിത തത്വസംഹിതകളടങ്ങുന്ന മതഗ്രന്ഥങ്ങളെ അവർക്കു് പ്രദാനം ചെയ്തു, ആത്മീയബോധം വളർന്നു. അവരും നമ്മെ വിട്ടകന്നു.

സർവ്വലോകചരാചരങ്ങളുടേയും ഉത്ഭവത്തിനു് കാരണഭൂതനായ, സത്യത്തിന്റെ പ്രേമി, വർണ്ണാതീതനായി— ജീവിതത്തിന്റെ സംപൂർണ്ണ തത്വസംഹിതയായ ഖുർആൻ മനുഷ്യലോകത്തിനു് സംഭാവന ചെയ്തു; ലോകഗുരുവായി പ്രശോഭിച്ചു. ജിന്നു്, ഇൻസു് എന്നീ

വഗ്ഗത്തിന്റെ സയ്യിദായി, ശുപാശിയുടെ അധികാരിയായി. ലിവാഹുൽഹംദ് എന്ന പതാകയുടെ കീഴിൽ മനുഷ്യലോകത്തെ അണിനിരത്തി. ആത്മീയവെളിച്ചത്തെ പൂത്തിയാക്കി. സവ്വാനുഗ്രഹങ്ങളെയും പൂണ്ണമാക്കി. അഹമ്മദ്, അഹദിലേക്ക് ലയിച്ചു.

അനന്തരം അതിൽനിന്നും ഉറവുകൾ ഉയന്നു. അബൂബക്കർ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ, (റ) അലി (ക.ഒ) എന്നീ ഭരണനിപുണന്മാർ ആഗതരായി. സത്യം, അറിവ്, അച്ചടക്കം, ലോകോത്തരമായ ഭരണമാതൃക എന്നിവയെ പ്രായോഗികമാക്കി ലോകത്തെ കാണിച്ചു. ആ ഉറവിടങ്ങൾ അഗോചരങ്ങളായി.

റസൂൽകരീം (സ.അ)ന്റെ ഓമനമകൾ- ബീവി ഫാത്തിമ (റ) പ്രത്യക്ഷയായി. സ്ത്രീവഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തു. സ്ത്രീത്വത്തിന്നുവേണ്ടി വാദിച്ചു. അതു സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു. സ്ത്രീകളുടെ സവ്വ അവകാശങ്ങളും പ്രദാനംചെയ്തു. അവക്കുറിവൂട്ടി. ശിക്ഷണമേകി, അദ്ധ്യാത്മികപ്രബുദ്ധതകൊണ്ട് താരാട്ടി, സ്ത്രീവഗ്ഗത്തിന്റെ അഭിമാനത്തെ രക്ഷിച്ചു. ഹബായിഖിന്റെ ആ പ്രഭാജോതിസ്സ് അതെ ബീവിഫാത്തിമ- പ്രോജ്വലിച്ചുകൊണ്ട്:—

'എങ്ങിങ്ങമരലതാവളസുഖമായ
സംഗമസരസം മലർവാടം (വീണ്ടും)
വള്ളിക്കുടിലിലിതി രസമവളുടെ
വളകിലുക്കം കേൾക്കുന്നു.
അങ്കമരാഗവരാഗവിരാജിത
പഞ്ചമരാഗം പാടുന്നു."

സാരം:— ഓ! രത്നമേ; ഭവതി എവിടെയാണ് നില കൊള്ളുന്നത്? ആലമുൽഅർവാഹിലൊ, ആലം അജ് സാമിലൊ, ആലം ഇൻസാനിലൊ അഥവാ അഹദിയത്തിലൊ, ഫർദാനിയത്തിലൊ, ജംളിലൊ, ഫർഖിലൊ? അന്ന ഞങ്ങളിൽ അരുളിയ ഹഖായിഖ് എന്ന കുസുമം വിടർന്ന ഇൽഫാൻ എന്ന തേൻ ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വണ്ടായി വന്ന ആശ്വാസം നൽകുമോ?

ഹഖായിഖിനാൽ ആവൃതമാക്കപ്പെട്ട ഞങ്ങൾക്ക് ഭവതിയുടെ സന്നിധിയിലേക്ക് പ്രയാണം ചെയ്യുക സാദ്ധ്യമല്ല. പക്ഷെ, ഞങ്ങളെ ഭവതിയുടെ വളകളുടെ കളകള ശബ്ദം അങ്ങോട്ട മാടിവിളിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെന്താണ് ചെയ്യുക!

പഞ്ചാക്ഷരങ്ങളെകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച 'ഹാ, ഹു, ഹീ, ഹയ്യൻ' എന്ന മന്ത്രോച്ചാരണം ചൊല്ലി ഞങ്ങൾ ഭവതിയെ സമീപിക്കുവാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണ്."

ബീവിഫാത്തിമ (റ)യുടെ ത്യാഗവര്യകളായ ആ പുത്രകുസുമങ്ങൾ ഹസ്സൻ, ഹുസ്സൈൻ(റ)-ഹസ്സൻ (റ) സത്യസംരക്ഷണത്തിന്നായി വിഷപാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ത്യാഗം വരിച്ച ആ സംഭവം ഞങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുകയില്ല. ഹുസൈൻ (റ) അവർകളുടെയും തന്റെ സ്വന്തം പിഞ്ച് കുഞ്ഞു അസ്ഗറിന്റെയും ജീവരക്തം ഊറ്റി കൊടുത്തു, ത്യാഗമാതൃക കാണിച്ച് മറഞ്ഞതും ഞങ്ങൾ ഇന്നും ഓർക്കുന്നുണ്ട്.

അനന്തരം വീണ്ടും ഉറവകൾ ഉണ്ടായി. അബൂഹനീഫ, മാലിക്, ശാഫി, ഹംബലി (റ) എന്നീ ഇമാ

മീങ്ങാം 'ഷറ ഇൻെറ' അവ്യക്തമായ നിയമരതാങ്ങാം ക്ക് വ്യാഖ്യാനവും ആത്മപ്രചോദനവും നല്കിയ ശേഷം നമ്മെ വിട്ടകന്നു.

ഒരു മിനിററിൽ അറുപതു് സെക്കൻെറന്നപോലെ ചംക്രമണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിൽ കടിഞ്ഞാണിട്ടു് മദ്ധ്യസ്ഥനായിനിന്നു് അല്ലാഹുവിൻെറ ന്യായാനിയത്തിൽ ലയിപ്പിക്കുവാൻ അങ്ങേയറാം പണിയെടുത്തു് വിജയിപ്പിച്ച ദീനുൽ ഇസ്ലാമിൻെറ തറക്കല്ലുകളും, അല്ലാഹുവിനും അവൻെറ ദീനിനും വേണ്ടി ജീവാർപ്പണം ചെയ്തവരുമായ ഷൈഖ് അബ്ദുൽ ഖാദിർ ജീലാനി (റ) നഖ്,ശബന്തി, ഷൈഖ് അഹമ്മദുൽ കബീർ രിഫാഇ ജുനൈദുൽ ബഗ്ദാദി, സുഹർവർദ്ദി അബൂബക്കർ ശിബ്ലി കാജമുഈനുദ്ദീൻ (റ) മുതലായ ശൈഖന്മാർ അവരുടെ കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിനു് ശേഷം ആ നക്ഷത്രങ്ങാം അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തു.

വീണ്ടും ഭരണനിപുണർ ആവിർഭവിക്കുന്നു. കൈസർ, ഫഗ്ഫൂർ, ജം,നൌഷീർവാൻ, കീഖുബാദ് എന്നീ ചക്രവർത്തിമാരും ഈ ലോകത്തിൽ അപ്രത്യക്ഷരായി.

യൂസുഫും, ഫർഹദും, ഷീറീനും, മൈലാഹം, ബൽഖീസും, ഈ ലോകം കണ്ടു. ലൌകീകപ്രേമം ദൈവികമാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി അപ്രത്യക്ഷരായി.

ദാമഖും, ഖയസും, സുലൈമാനും, സുലൈഖായും ജനിച്ചു. യഥാർത്ഥദാമ്പത്യജീവിതം പഠിപ്പിച്ചു. അപ്രത്യക്ഷരായി.

അൻവറം, സഅദും, ജാമിഉം, നിസാമിയും, അൻസറും വന്നു. ആത്മീയവും ഭൌതികവുമായ ചക്രവത്തിമാരുടെ ചക്രവാളത്തിൽ വിഹരിച്ചസ്തമിച്ചു.

ലുഖ്മാനും, അരാസ്തോയും, അഫലാത്തോനും, ബൂഅലിവരെയുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞരും, ഡാക്ടർമാരും വന്നു് ആത്മീകവും ഭൌതികവുമായ ചികിത്സ നടത്തി. മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനായി കാണുവാൻ പഠിപ്പിച്ചു. 'മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ അറിഞ്ഞാൽ അല്ലാഹുവിനെയും അറിയും' എന്ന തത്വത്തിലേക്കു് മനുഷ്യനെ നയിച്ചു് അവരും ഈ ലോകം വെടിഞ്ഞു.

അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിനെ അറിയേണ്ടും പ്രകാരം അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞ സൂഫിവര്യരിൽ അഗ്രഗണ്യനും, ചക്രവത്തിയുമായിരുന്ന ഇബ്രാഹിം ഇബ്നു അദ്ഹം (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജോചിതമായ എല്ലാ ഭൌതിക സുഖങ്ങളും വെടിഞ്ഞു് കേവലം ഒരു ഫഖീറായി തെരുവീഥിയിൽ നടന്നു് അന്ത്യമായി പാടുകയാണു്:—

"(നിന്റെ പ്രീതിക്കു്വേണ്ടി) എന്നെ ഒന്നു ആത്മപരിശോധന ചെയ്യ എന്റെ കരളിനെ തുണ്ടു തുണ്ടായി വെട്ടിയാലും, ഓരോ തുണ്ടുകളും നിന്റെ പ്രീതിയെ ആഗ്രഹിച്ചു് അങ്ങോട്ടു ഇഴഞ്ഞുവരികയല്ലാതെ നശ്വരമായ ഈ ഭൌതികസുഖങ്ങളിലേയ്ക്കു് മടങ്ങുകയില്ല."

അൽആലിമുൽ അല്ലാമാ അൽഹാജു്,
ഡാക്ടർ, ശൈഖു് മദനി, അൽഅസ്ഹരി,
എം. എ; ഐ. എം. ബി.
ആലപ്പുഴ.

മുഖവുര

കളങ്കരഹിതവും സ്ഫടികതുല്യവുമായി സൃഷ്ടിയ്ക്കപ്പെട്ട ഹൃദയങ്ങൾ, സുഖദുഃഖ സമ്മിശ്രമായ ഭൌതിക ലോകത്തേയ്ക്കു ആനയിയ്ക്കപ്പെട്ടു. തൽസമയം ഭൂതലത്തിലെ വിഭിന്നകോണുകളിൽ നിന്നലച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാരുതന്റെ ഉലച്ചിലേറ്റതുമൂലം അനശ്വരമായ രാജകീയ പൂങ്കാവനത്തിലിരുന്നുല്ലസിക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കാത്ത വിധം ആ ഹൃദയങ്ങൾക്കു വിഘാതം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ആ ഹൃദയങ്ങളുടെ ഉൾവിടം ഒരിക്കലും വറ്റിപ്പോകാത്ത ഒരു പ്രേമസാഗരത്തിൽനിന്നാകയാൽ ഇടയ്ക്കിടെയ്ക്കാണെങ്കിലും ആ പ്രേമത്തിന്റെ മധുരം അവ രുചിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാൻ അവകാശമില്ല. അപ്രകാരം രുചിപറ്റുന്ന ചില ഹൃദയങ്ങൾ അവയുടെ പൂർവ്വീക ബന്ധത്തെ വിസ്മരിക്കുന്നു. അതാതുകാലത്തവക്കു ലഭിക്കുന്ന ബോധവും ജ്ഞാനവും അവരുടെ പൂർവ്വീകബന്ധത്തെ പരിചിന്തനംചെയ്യുവാൻ കെല്പില്ലാതെ ആക്കിതീർത്തുകവിധം അവർ, മിന്നൽ പിണരിൽ വേഗത്തിൽ മറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭൂതലത്തിലെ പല കമനീയവസ്തുക്കളിലും ആശാഭരിതനായി ആവേശംകൊണ്ടാരാധിച്ചു തുടങ്ങിയതാണു് അപ്രകാരം വിസ്മരിക്കുവാനുണ്ടായ കാരണം. എന്നാൽ ആരാധ്യവസ്തുക്കളാകട്ടെ, അവകൊണ്ടുദ്ദേശിപ്പെട്ട കാലംവരെ പ്രവൃത്തനം നടത്തുകയും, അനന്തരം, വിശുദ്ധഖുർആനിൽ അല്ലാഹു സുബ്ഹാനഹുത്തആല പ്രഖ്യാപിച്ചതുപോലെ അവയുടെ ദായകനിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സംഭവം ആരാധകരെ നിരാശിതരാക്കുന്നു. എന്നാൽ

നിയമങ്ങളെ അതിലംഘിച്ച് ജീവിച്ച് പരിചയിച്ച പരുപരുത്ത ഹൃദയങ്ങളിന്മേൽ ഘനത്ത കാർമേഘപടലം പോലെ ചമഞ്ഞ "മറ"മൂലം അവരുടെ ബോധത്തിനു് ദിവ്യദർശനം ചെയ്യുവാൻ സാധിയ്ക്കാതെവന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ പരാജയപ്പെട്ടവരാണെന്നറിയാതെ വീണ്ടും ക്ഷണഭംഗുരങ്ങളായ മോഹനവസ്തുക്കളെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പാർപ്പിടമുറപ്പിച്ചു. ആയതിനാൽ അവർ തൌഹീദിന്റെ അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകതത്ത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസ ചക്രവാളത്തിൽനിന്നു് വളരെ അകന്നു ജീവിക്കുവാൻ കാരണമാകുന്നു. ഇത്തരം പരിതാപകരമായ പരിതസ്ഥിതിയിലാണു് തങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നതെന്നുപോലും ചിന്തിക്കുവാൻ സമയം ലഭിയ്ക്കാത്തവിധത്തിൽ അത്രയ്ക്കു തിരക്കുപിടിച്ച ജോലിയിൽ ഓരോരുത്തരും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്.

ആരാധനയ്ക്കർഹൻ അല്ലാഹുമാത്രമാണെന്നബോധം ജനങ്ങൾക്കു നൽകുവാൻ മുസ്തഫാറസൂൽകരീം (സ.അ) ഭ്രജാതനായി. തിരുമേനി അതിനുവേണ്ടി മാത്രം യുദ്ധങ്ങൾ ചെയ്യുകയും തൌഹീദിലുള്ള അടിയുറച്ച വിശ്വാസം ജനപ്പരപ്പിനു് വ്യക്തമാക്കി കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വിശ്വാസം അതേപടി കോരികുടിച്ച മഹത്വമുള്ള സജ്ജനങ്ങളിൽ പലരും അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളായി ലോകത്തിനു് പല അത്ഭുതങ്ങളും കാണിച്ചുകൊടുത്തു. തൻമൂലം വിശുദ്ധഖുർആനിലും ഹദീസുകളിലും ജനതയ്ക്കുണ്ടായ വിശ്വാസത്തിനു് മാറ്റു് കൂടുകയും പരസ്പരസ്നേഹവും സാഹോദര്യവും

ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യു. എന്നാൽ ഒരേ വിശ്വാസത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ട നാം വിഭിന്ന പാർട്ടികളായി ചേരിതിരിയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു തെറ്റുഹീദിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ കലർപ്പുപറ്റിയതുകൊണ്ടല്ലാതെമറെറാന്നുമല്ല. അതുകൊണ്ട് വിഭിന്ന പാർട്ടികളായിതീന്ന് സഹോദരന്മാർ ശക്തിഹീനരായി തീരുകയും സാഹോദര്യത്തിനും പരസ്പരസ്നേഹത്തിനുംവേണ്ടി ഉടലെടുത്ത മുസ്ലിം സമുദായത്തിനിടയിൽ അനൈക്യവും ഭേദകരവുമായ സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മനസ്സമാധാനത്തിനും തെറ്റുഹീദിൽ ഉറച്ചവിശ്വാസം നേടുന്നതിനും ഇൽമുൽ ഹഖായിഖ് അഥവാ ആദ്ധ്യാത്മിക ജ്ഞാനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. ഹഖീഖിയായ ജ്ഞാനത്തിൽ ബാഹ്യമായ (ബാത്തിനായ) "ശറഇ" കെട്ടിപ്പടുത്തിരിയ്ക്കുകയാൽ ഹഖീഖായ ജ്ഞാനം പരിത്യജിച്ചാൽ ശറഇന്റെ ബാഹ്യ ചടങ്ങുകളെ അഥവാ അതിന്റെ നിബന്ധനകളെ കൃത്യമായി അനുഷ്ഠിയ്ക്കുവാനുള്ള പ്രേമം ഹൃദയത്തിനുണ്ടാകാതെവരുവാൻ ഇടയാകുന്നതാകുന്നു. തൽസമയം ദീനിലെ ആജ്ഞകളെ അവർ നിസ്സാരമാക്കുകയും പകരം ഭൌതിക വ്യാപാരങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. ശരീഅത്തു ഹഖീഖത്തിനോടു ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നപരമാർത്ഥം നാം ഗ്രഹിച്ചു പ്രവൃത്തിയ്ക്കാതെ വന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാണു ദീനിൽ വിവിധപാർട്ടികളെ കാണുവാൻ സാധിച്ചതു.

പുരാതനകാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ പലരും അവരുടെ സന്തതികൾക്ക് ദീനുൽഇസ്‌ലാമിൽ ആവശ്യമായ ജ്ഞാനം നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ദീനിയായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിയ്ക്കാൻ സാധിയ്ക്കാതിരുന്നവർ അക്കാലത്തു ജ്ഞാനികൾ പറയുന്നതു് അവർ അനുസരിക്കുകയും അവരോടു് വേണ്ടതു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ അവയെല്ലാം നിസ്സാരങ്ങളാക്കി ദീനിലെ അടിസ്ഥാനജ്ഞാനംപോലും സമ്പാദിയ്ക്കുവാൻ സന്ദർഭം കൊടുക്കാതെ നമ്മുടെ സന്തതികളെ പരിഷ്കാരത്തിനുവേണ്ടി നശ്വരമായ ഈ ലോകത്തെമാത്രം സേവനംചെയ്യുവാൻ നാം അവരെ സ്വതന്ത്രരാക്കിവിടുന്നു. ഉത്തരവാദിത്വപ്പെട്ട രക്ഷകർത്താക്കളായ നാം അതിരറ്റ സ്നേഹം ബാഹ്യമായി നമ്മുടെ സന്തതികളോടു് പ്രകടിപ്പിയ്ക്കുന്നതു്മൂലം നമ്മുടെ ശിക്ഷണയിലും നിയന്ത്രണത്തിലും നിന്നു് അധികം സന്തതികളും വിട്ടകന്നുപോകുകയും, പൂർണ്ണ വളർച്ചയെത്തുമ്പോൾ അവർ യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തൻമൂലം ദീനിന്റെ സൌന്ദര്യത്തെ ദർശിക്കുവാനുള്ള കെൽപു അവരിൽ ഇല്ലാതെവരുന്നു. അപ്പോൾ ധൈര്യസമേതം ദീനിലെ ആജ്ഞകളെ നിസ്സാരങ്ങളാക്കി അവയെ പരിത്യജിക്കുവാനും മറ്റു സമുദായങ്ങളിൽ കാണുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങളെ അനുകരിക്കുവാനും അവർ കൊതിക്കുന്നു. സർവ്വവിധ സംസ്ക്കാരവും വിശിഷ്ടപദവികളും നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ദീനിനെ നിസ്സാരമാക്കി ഇതരസമുദായത്തിലെ

പരിഷ്കാരത്തെ അനുഗമിക്കുന്നവർ "ഒരു സംഘടനയിൽ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നവനോ, അനുകരിക്കുന്നവനോ ആ സംഘടനയിൽപെട്ടവനാകുന്നു." എന്നു് മുസ്തഫാസുൽകരീം (സ.അ) പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നതു് സഗൌരവം ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ.'

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയത്തിലുണ്ടായ അല്പമായ വാസനയിലാണു് ഇപ്രകാരം ഒരു ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിനു് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. 'ഇൽമുൽഹഖായിഖ്' ആഴമേറിയ ഒരു സമുദ്രമാകുന്നു. ആ ജ്ഞാനസാഗരത്തിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽപോലും എനിക്കു് എത്തിനോക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൽ ബലമായി സംശയിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ചവരും ദീനിൽ അടിയുറച്ചു ജീവിക്കുന്നവരുമായ സജ്ജനങ്ങളുടെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞതും സാരഗർഭവുമായ ഉപദേശംകൊണ്ടു് ഈഗ്രന്ഥത്തിൽ വന്ന കുറവുകളെ പരിഹരിക്കുവാനും തൻമൂലം കൂടുതൽ ജ്ഞാനംസമ്പാദിക്കുവാനും ഈ ഗ്രന്ഥം വഴി സാധിയ്ക്കുമെന്നു് ഞാനാശിക്കുന്നു. ഏതു വിഷയത്തേയും കണ്ണുമടച്ചു് വിമർശിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിതു്. ആയതിനാൽ മുൻപ്രസ്താവിച്ച മഹത്തുക്കളിൽ നിന്നല്ലാതെ അനർഹന്മാരായ യാതൊരാളുടേയും വിമർശനമോ ഉപദേശമോ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ചെവിക്കൊള്ളുന്നതല്ലെന്നു് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിലെ പ്രതികൂല

മായ ഒരു പരിതസ്ഥിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ തൗഫീ
ഖ്കൊണ്ടുമാത്രം എഴുതിതീർക്കുവാൻ സാധിച്ച ഈ ഗ്ര
ന്ഥത്തിൽ അച്ചടി പിശകുകളോ ചില വാക്യങ്ങ
ളും നല്ലിട്ടുള്ള അർത്ഥങ്ങളും അവ്യക്തമായോ അപൂർണ്ണ
മായോ ഒരുപക്ഷെ കണ്ടേക്കാം. അവയെ സഹോദരബു
ദ്ധ്യാചൂണ്ടികാണിച്ചുതരുകയും ഇടംപ്രഥമായി ഒരുഗ്രന്ഥ
നിർമ്മാണംചെയ്ത ഈ സഹോദരനുവേണ്ടി അവയെക്ഷ
മിക്കുകയും അതേസമയത്തുവേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനംനല്കി
സഹായിക്കുവാനും എല്ലാ മുസ്ലീം സഹോദരന്മാരോടും
ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇൽമുൽ ഹഖായിഖ് ദഖായിഖ് ഈ വിഷയങ്ങ
ളെപറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളിൽ അവ്യ
ക്തമായി തോന്നത്തക്കവിധത്തിൽ ചില വാക്യങ്ങള
ടേയോ മറേറാ അർത്ഥങ്ങളോ വ്യഖ്യാനങ്ങളോ കണ്ടേ
ക്കാം. എന്നാൽ ആ വിഷയത്തിൽ അഭിരുചിയുള്ള
വർക്കു അവ നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന
തുമാണു്. അഭിരുചിയില്ലാത്തവർ ദുർവ്യാഖ്യാനംകൊ
ണ്ടു് തെറ്റായ വിശ്വാസം മനസ്സിൽ ഉന്നിപ്പോകാ
തിരിപ്പാനാണു് അപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിനു് ഉപകരിച്ചിട്ടുള്ള
ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പേരുകളും താഴെ ചേർക്കുന്നു. തഫ്സീ
റുകളായ മുഹൽബയാൻ ഹഖായിഖിന്റെ മറ്റുതഫ്
സീറുകളും ഇബ്നു അബ്ബാസ്, റാസി, മുതലായവരുടെ
തഫ്സിറുകളും, ബുഖാരി, മിശ്കാത്തു് എന്നീ ഹ

ദീസ്ഗ്രന്ഥങ്ങളും മറ്റു കിത്താബുകളായ ഫുത്തൂഹുൽ ഗൈബ്, മിശ്കാത്തുൽ അൻവാർ, കിത്താബുസ്സാദീഖ്, തർജ്ജമാൻ, അൽഅശ്വാഖ് കെശ്ഫുൽ മഹാജൂബ്, ഫുത്തൂഹത്തു, ഫുസൂസ്, യഹിയാ, മസ്നവി, തദ്കറത്തുൽ അവ്ലിയാ, ഇൻസാനുൽ കാമിൽ, മിൻഹാജുൽ ആരിഫീൻ, ജാഫിയാ, അദിക്കിയ എന്നിവയും മറ്റു തസവ്വുഫിന്റെ കിത്താബുകളും ആകുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞ കിത്താബുകളുടെ ആശയങ്ങളും അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ അവയിൽനിന്നു ലക്ഷ്യങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അറബി, പാർസി,എന്നീ ഭാഷകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളവയെ പരിഭാഷ ചെയ്യുവാനും വിവർത്തനം ചെയ്തവയെ പരിശോധിക്കുവാനും എന്നെ എത്രയും ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി സഹായിച്ച അൽആലിമുൽ, അല്ലാമ, അൽഹാജ് ഡാക്ടർശൈഖ്മദനി അൽഅസഹരി, എം. എ. ഐ. എം ബി.അവർകളോടും ജനാബ് കെ എം. മുഹമ്മദ്മുസല്ല്യിയാർ അവർകളോടും ജനാബ് പരീക്കുഞ്ഞു മുസല്ല്യിയാർ അവർകളോടും ജനാബ് ഒ. ബി. തഖിയുദ്ധീൻ മൌലവി അവർകളോടുംജനാബ് സി. ടി. മൌലവി അവർകളോടും എന്റെ ഹൃദയംഗമായ കൃതജ്ഞത ഞാൻ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കൂടാതെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള സുൽത്താൻ ഇബ്രാഹിം ഇബ്നി അദ്ഹമിന്റെ ചരിത്രം പരിഭാഷചെയ്യുന്നതി

നു് എന്നെ സഹായിച്ച ജനാബു് കെ. എം. മുഹമ്മതു് മുസല്യിയാർ അവർകളോടും ഈ ഗ്രന്ഥം ആപാദചൂഡം പരിശോധിച്ചു് ഒരവതാരിക എഴുതിതന്നു് എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച ശൈഖ്മദനി സാഹിബു അവർകളോടും പ്രത്യേകമായി ഞാൻ കൃതജ്ഞത പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ധനാഢ്യനും ഔദാര്യശീലനും സമുദായസേവകനുമായ ജനാബു് എ. മജീദ്മരക്കാർസാഹിബ് അവർകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാരതചന്ദ്രികപ്രസ്സിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം അച്ചടിക്കുവാൻ അനുവാദവും വേണ്ടതു ആനുകൂല്യവും ചെയ്തതന്നതിൽ ഏനിക്കു് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള കൃതജ്ഞതസീമാതീതമായി ഞാൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. വളരെ നിഷ്ക്കർഷയോടും ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോടും, ഉന്മേഷത്തോടുംകൂടി പ്രസ്തുത പ്രസ്സിലെ മാനേജരായി ജോലി നിർവ്വഹിക്കുന്ന മുഹമ്മദുപിള്ള മൌലവി അവർകളും ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിനു് എനിക്കു് ടി പ്രസ്സിൽ നല്കീട്ടുള്ള എല്ലാ സഹായങ്ങൾക്കും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു നന്ദി പറയുന്നു. അപ്രകാരം ആ പ്രസ്സിലെ മറ്റെല്ലാ സ്ഥാഫംഗങ്ങളോടും മറ്റു ജോലിക്കാരോടും ഞാൻ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിചേത്തിട്ടുള്ള ശരിയും തെറ്റും വ്യക്തമായി അറിയുന്നവൻ അല്ലാഹുമാത്രമാണു്. അബദ്ധങ്ങൾ എഴുതിചേക്കുവാൻ ആഗ്രഹമില്ലാത്തനിലയിൽ പൂത്തിയാക്കിയ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വല്ല തെറ്റുകളും വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹു ക്ഷമിച്ചുതരുമെന്നു് ഞാനാശി

ക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥംമൂലം ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിയെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനോട് "ഹബ്ബ" ജനിച്ചാൽ ഈ ഗ്രന്ഥ നിർമ്മാണം കൊണ്ടുദ്ദേശിയ്ക്കപ്പെട്ടഫലം പൂർത്തിയാകുന്നതാണ് അതിനാൽ ഒരിക്കൽകൂടിവേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ഗ്രന്ഥം പൊതുജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

എറണാകുളം നോർത്ത് (SD)

28_4_1954.

മഹത്തമേറിയ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ.
"അവൻ കാരുണ്യവും, പരിപാലകനുമാകുന്നു." ആ
"തിങ്കളി?"ലേയ്ക്കു്.

ജ്ഞാനദീപിക കതിരുകൾ
നല്ല സുപ്രഭാതത്തിലുയരുമ്പോൾ
ആഴമേറുന്ന ഘോരയാമിനി
തിങ്ങി മാനസമിരുളുമ്പോൾ
കോപനാഗങ്ങളുഗ്രഫണങ്ങൾ
പോരിനോടി അടുത്തപ്പോൾ
ക്രൂരിരുട്ടിന്റെ ഉച്ഛ്വിയിൽ പൂത്ത
രമ്യപാവന പൂങ്കുല
അഖില വേതിയലടങ്ങിടുമ
കാരുണ്യമൂർത്തി "തിങ്കളേ",
വിസ്മരിച്ചില്ല, കനിവുറ്റുഷ്ടികൾ
ശുദ്ധഭാസ്സിന്റെ കതിരിന്മേൽ
പ്രേമിയാണവൻ, പാലകനവൻ
മഹിമയുള്ളോരു കാരുണ്യൻ
ലോകചക്രത്തെ പ്രേമവല്ലിയാൽ
കെട്ടിബന്ധിച്ച കാരുണ്യൻ.

പരിശുദ്ധനും, പരമകാരുണികനും, ആയ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ.

അല്ലയോ മുസ്ലീം സഹോദരരെ!

പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിന്റെ സമാധാനം എന്നിലും നിങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ!!

സൃഷ്ടിമഹത്വത്തിന്റെ പരിശുദ്ധികൊണ്ട് നാം ഭൂമിയിൽ ഉത്തുതമായി. അതെ, വിചിത്രസൃഷ്ടിയുടെ മഹിമയാൽ; പക്ഷിമൃഗാദികളും, സസ്യലതാദികളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. മനുഷ്യൻ എത്രയോ മനോഹരമായ സൃഷ്ടിയാണെന്നും, ലോകത്തിലെ മറ്റു വിവിധ സൃഷ്ടികളും, മനുഷ്യരുടെ ഐഹിക വ്യവഹാരത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും നമ്മുടെ അനുഭവം ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. മനുഷ്യരിൽ അത്യുത്തുതങ്ങളായ ശക്തികളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു്, ഒരു കാലത്തു് ഘോഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശാസ്ത്രം, ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനെയും, അനുനിമിഷം, അനേകായിരം നാഴിക അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രാജ്യവൃത്താന്തങ്ങളും നിഷ്പ്രയാസം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ സാധിപ്പിച്ചയന്ത്രവും മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു വിധേയമായതാണെന്നു് നമ്മെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി. ഹാ! മനുഷ്യശക്തി ചിലർ ഇത്ര മാത്രം പിറുപിറുത്തു അടങ്ങുന്നു. മറ്റു ചിലർ 'ഖിയാമ'ത്തിന്റെ ആരംഭചടങ്ങുകളിൽപ്പെട്ട ചില ചിഹ്നങ്ങളാണെന്നു സമാധാനിക്കുന്നു.

ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യശക്തിയുടെ അപാരമായ വളർച്ചയെപ്പറ്റി നാം അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ലൗ

കിക തന്ത്രങ്ങളെ അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം വിജയിപ്പിക്കുന്ന അമാനുഷികശക്തി മനുഷ്യനിൽ ലയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് അദ്ധ്യാത്മിക വിഷയത്തിൽ സിദ്ധി നേടിയ മഹത്തുക്കൾ നമ്മെ ഉണർത്തിയിട്ടുണ്ടു്. സന്മാർഗ്ഗജീവിതം ഇഹലോകത്തിലും അനശ്വരമായ പരലോക ജീവിതത്തിലെ സമാധാന ജീവിതത്തിനും ഉപകരിക്കുന്നതാണെന്നു് നാം അറിയപ്പെട്ടു. അവയെ നാം മതത്തിനുവേണ്ടി സ്വീകരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. തന്മൂലം നമുക്കതിന്റെ യഥാർത്ഥ്യത്തെ അനുഭവിപ്പാൻ കഴിയുന്നില്ല.

ലൗകികസുഖമാണു നമ്മുടെ ജീവിതലക്ഷ്യമെങ്കിൽ അവ നമ്മുടെ പരിശ്രമപരിധിയിൽ എത്രമാത്രം സാദ്ധ്യമാണെന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുമുമ്പു ലൗകിക സുഖമെന്നാൽ എന്താണെന്നു് നാം അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇഹലോകസുഖങ്ങളിൽ ആസക്തരായി ദുഃഖപരമല്ലാത്ത ജീവിതത്തിൽ അനുനിമിഷം ലയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയെന്നതർത്ഥം വന്നെങ്കിലേ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യശുദ്ധിയിൽ വിശ്വസിപ്പാൻ നിർവ്വാഹം കാണുന്നുള്ളൂ. ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി സുഖസുഷുപ്തിയിൽ ലയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ കണ്ണും കരളും പതിപ്പിച്ചു അനവരതം പ്രയത്നിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവർ സംതൃപ്തരാകുന്നില്ല. പ്രത്യുത, സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ അസംതൃപ്തി പരാജയത്തിന്റെ പടികളാണെന്നു അവർക്കറിയുവാൻ കഴിയും.

സുഖത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യന്നാരായുന്ന വസ്തുക്കൾ അവന്റെ സ്വാധീനത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, അതു പുരോഗമിക്കയോ, അവന്റെ തൃപ്തി മറെറാന്നിനെ അന്വേഷിക്കയോ ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം അവൻ തൃപ്തിയുടെ ആശ്രിതനായി അന്വേഷണത്തിലേർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരമാർത്ഥത്തെ അവനറിയാതെ തന്നെ അവനെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ആഗ്രഹത്തിനു പരിധിയില്ലാത്തതിനാൽ, ഗുണത്തിനോ ദോഷത്തിനോ എന്ന പക്ഷാഭേദം കൂടാതെ അതു വളർന്നുവരുകയും, ലൗകികസുഖത്തിന്റെ അവസാനശ്വാസംവരെ അതു എത്തുകയും, സുഖലോകം വെടിഞ്ഞ ആ പൈശാചിക മരണത്തിന്റെ കവാടത്തിലെത്തുമ്പോൾ, നൈരാശ്യം തന്റെ ലോകജീവിതത്തിന്റെ ഫലമെന്നു് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു, "ഹൗ" ജഡത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വസ്തു അവനിൽ സ്ഥിരമായിരിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും, നേരെമറിച്ചു പരിശുദ്ധ റബ്ബിന്റെ കരുണാവിലാസ പ്രതിഫലനത്താൽ "അവന്റെ" മഹത്വമേറിയ ജ്ഞാനദീപ്തിയുടെ രശ്മി അനശ്വരലോക സുഖസമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടി വേഷം കെട്ടിയ ചില മായാരൂപങ്ങളാണെന്നു് മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിപൂർവ്വം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ തൃപ്തനാകുമായിരുന്നു.

അനശ്വരമായ പരലോകജീവിതത്തിന്റെ വാസ്തവത്തെ സംശയിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടു്. മരണാനന്ത

രം ജീവിതം അവസാനിച്ചുവെന്നും അവർ സയൻസി
ന്റെ സഹായത്താൽ യുക്തിവാദം ചെയ്യുന്നു. ആയ
തിനാൽ ജീവിതസുഖത്തിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുകയല്ലാ
തെ മൃത്യുവിനു ശേഷമുള്ള ജീവിതം അവിശ്വാസപ്രേമാ
നങ്ങളാകയാൽ പ്രസ്തുത തത്വങ്ങൾക്കു ബലികഴിക്കപ്പെ
ടുന്നതു മഹാ മൂഢത്വമാണെന്നു അവർ വിശ്വസി
ക്കുന്നു.

"രൂഹി"ല്ലാത്ത ദേഹത്തെയാണു് മനുഷ്യനെന്നു
പറയുന്നുവെങ്കിൽ രൂഹിന്റെ അഭാവത്തിൽ മനുഷ്യ
നെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ദേഹം ആവശ്യത്തെയും അനാ
വശ്യത്തെയും അറിയാത്തതിനും പുറമേ അവന്റെ സ
ത്വ പ്രതാപവും ശൂന്യത്തിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
രൂഹിനെയാണു മനുഷ്യനെന്ന വിവക്ഷയിൽ പെടുത്തു
ന്നതെങ്കിൽ അതിന്റെ സുഖത്തിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കു
ന്നവർ പരിപൂർണ്ണഫലം അനുഭവിക്കുന്നതു് രൂഹ് അതി
ന്റെ ജഡത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചതിനുശേഷമാണു്. അനശ്വ
രമായ രൂഹ് നിർഗ്രുണനാകുന്നു. രൂഹ് നശ്വരമായ
ദേഹത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടിന്റെയും ഗുണങ്ങൾ സ
മ്മിശ്രമാകുന്നു. കാര്യമായ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമാ
യി രൂഹിന്റെ സാക്ഷാൽ ഗുണങ്ങൾ, അഥവാ റബ്ബി
ന്റെ മഹത്വമേറിയ റഹ്മത്തു്, പുറത്തുകൊണ്ടുവരു
വാനും തന്മൂലം ദേഹത്തിന്റെ ഗുണം ശോഭിക്കാതിരി
പ്പാനും മനുഷ്യനു സാധിക്കും. ജഡം രൂഹിന്റെ അന
ശ്വരമായ പരിപൂർണ്ണ സുഖത്തിനുവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ
ചെയ്യുവാനും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു് ഭൗതിക ലോക

ത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം ദൈവത്തിന്റെ ശാന്തിയെ ലാക്കാക്കിയായിരിക്കണമെന്നു നാം ഇതുകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നു.

ഈ ലോകത്തെ ജീവിതം പൂർവ്വജന്മഫലമാണെന്നും, അടുത്ത ജന്മത്തെ ജീവിതഫലം ഈ ജന്മത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും ഒരു കൂട്ടർ വിശ്വസിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തെ ജീവിതഫലം അനുഭവിപ്പാൻ സുഖദുഃഖസമ്മിശ്രമായ ഈ ജഡത്തിലേയ്ക്കു ആനയിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു വിശ്വസിപ്പാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ഒരുത്തൻ പാപം ചെയ്തവനെങ്കിൽ ഈ ജന്മത്തിൽ നിശ്ചയമായും അവനെ ശിക്ഷിക്കത്തന്നെ വേണം. മരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് പ്രസവിക്കപ്പെട്ടുന്ന കുട്ടികളും, പ്രസവിച്ചശേഷം അധികം താമസിയാതെ അഥവാ വിവേകബുദ്ധി ഉറക്കുന്നതിനുമുമ്പു് മൃതിയടയുന്ന കുട്ടികളെയും ഏതു തരത്തിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട എന്ന പ്രശ്നത്തിനു സമാധാനം കാണുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം ഇവർ മുൻജന്മകർമ്മങ്ങളുടെ യാതൊരു ഫലവും അനുഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ ഈ ലോകത്തേക്കവരെ ആനയിക്കപ്പെട്ടതിനെ കഥയില്ലായ്മയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഈ മൂഢവിശ്വാസം മഹത്തമേറിയ അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ കളങ്കം ചാർത്തുകയാണു്. കൂടാതെ, പൂർവ്വജന്മത്തിൽ ഒരുത്തൻ പാപമോ പുണ്യമോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടതും ആ വ്യക്തിയും, പ്രസ്തുത വ്യക്തിയുടെ ജ്ഞാനത്തിലും ആയിരുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ അവനെ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതായോ സു

ഖം നൽകപ്പെട്ടതായോ വിധിക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നുള്ള. ഈ ജന്മം എടുത്തിട്ടുള്ള മനുഷ്യർ പൂവ്വജന്മത്തിൽ നന്മയോ തിന്മയോ ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു താൻ ഇവിടെ അനുഭവപ്പെടുന്ന സുഖദുഃഖമെന്ന ജ്ഞാനം ആക്കുമില്ല.

"രൂഹ്" ജഡത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തു് അതു പ്രവർത്തിക്കുന്ന നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും ഫലം ഈ ദേഹം രൂഹിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അനുഭവിക്കുകയെന്നതാണു് വിധിയുടെ തത്വം. അതുകൊണ്ടു ഈ തത്വത്തെ അനാദരിക്കുന്ന വിധത്തിലാണു പുനർജന്മമെങ്കിൽ അപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസം അസ്ഥാനത്തും വിധികർത്താവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ സംശയിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

കർമ്മം കൂടാതെ ഒരു വസ്തുവും ജീവിക്കുന്നില്ല. ദോഷവും ഗുണവും കർമ്മത്തിന്റെ ഫലങ്ങളാണു്. രൂഹ് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശരീരം നിരവധി ദുർഗുണങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടമാകയാൽ അനിയന്ത്രിതമായി അവയുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ വളർത്തുന്നപക്ഷം അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ പരാജയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലുള്ള ഒരു മഹാസമുദ്രത്തിൽ ഒരു ചെറുവഞ്ചി കോളിൽപ്പെട്ടതുപോലെ ആയിരുന്നു. കാമം, ക്രോധം, ഭാവം, അസൂയ, ഇച്ഛ, സംശയം, ഭയം, ഇത്യാദി ഗുണങ്ങൾ ശരീരസൃഷ്ടിയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ പ്രസ്തുത ശരീരത്തിന്റെ നാശത്തോടുകൂടി അതിന്റെ ഗുണങ്ങളും നശിക്കുകയല്ലാതെ അവയെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന നമ്മുടെ പരിധിവിട്ടു അവയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ നാം പരാജയം അടയുന്നു.

കർമ്മങ്ങളും വിശ്വാസത്തിനടിസ്ഥാനമായി നില്ക്കുന്നു. അവിശ്വാസ പ്രധാനങ്ങളായ കർമ്മങ്ങൾക്കു വിപരീതഫലം സിദ്ധിക്കുന്നു. ഒരു കേരവൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ സംസാരിച്ചു നിൽക്കുന്ന രണ്ടുപേർ സംഗതിവശാൽ മുകളിലേയ്ക്കു നോക്കിയപ്പോൾ പ്രസ്തുത വൃക്ഷത്തിന്റെ ഓല ഉണങ്ങി നിൽക്കുന്നതായി കണ്ടു. അതിന്റെ ചുവട്ടിൽനിന്നും മാറിനിൽക്കണമെന്ന ബോധം അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അവർ അതു വിശ്വസിക്കുന്നതു നിമിത്തം ആ സ്ഥലത്തുനിന്നും മാറിനിൽക്കുന്നു. വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു പ്രവൃത്തി നിർബ്ബന്ധമാണെന്ന ബോധം അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. കേരവൃക്ഷത്തിന്റെ ഉണങ്ങിയ ഓല താഴെ വീഴുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടർ ആ സ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറുന്നില്ല. ഇതു വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും ഈ തീരുമാനത്തിനു അപകടഫലമുണ്ടാകുവാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മനുഷ്യബോധത്തിന്റെ വിധി ഉണങ്ങിയ ഓലയ്ക്കു ബാധകമല്ലാത്തതിനാൽ അതു വീഴുകയോ വീഴാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാം. പക്ഷേ മനുഷ്യൻ മൃഗമല്ലാത്തതിനാൽ അവന്റെ വിശേഷബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു അപകടസ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറി നിൽക്കേണ്ടതാകുന്നു. സൽക്കർമ്മങ്ങളും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും വിശ്വാസത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളാണെന്നു് നാം ഇതുകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നു. ജ്ഞാനദീപത്തിൽ കൂടി ഒരുത്തന്റെ ബോധം സഞ്ചരിക്കുന്നപക്ഷം ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രകാശം അവനിൽ ഉദിക്കുകയും തന്മൂലം സൽക്കർമ്മങ്ങൾ അതിന്റെ ദാസന്മാരായി തീരുകയും ചെയ്യും.

"ഭൂമിയിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളും മനുഷ്യന്റെ ഉപയോഗത്തിനായി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു." (ഖുർ: 1_11-29)

സമുദ്രങ്ങളും, നദികളും, പർവ്വതങ്ങളും, സമനിലങ്ങളും, വൃക്ഷങ്ങൾ, ചെടികൾ മറ്റു കായ്കനികളും, വായു, വെള്ളം, കൽക്കരി മുതലായവയും, മത്സ്യം, പക്ഷികൾ, വീട്ടു മൃഗങ്ങളും, കാട്ടുമൃഗങ്ങളും, സ്വർണ്ണം, വെള്ളി മുതലായ ലോഹങ്ങളും, ഫോസ്ഫറസ്, ഓക്സിജൻ, ഹൈഡ്രജൻ, കാർബൺ, നൈട്രജൻ, ക്ലോറിൻ, പൊട്ടാസിയം, മഗ്നീഷ്യം, അയോഡിൻ, ബ്രൂമൈൻ, അലൂമിനിയം, യുറേനിയം, റേഡിയം, ഹീലിയം, മറ്റു ആയിരക്കണക്കിനുണ്ടാകുന്ന കെമിക്കൽ വസ്തുക്കളും, പ്രവാഹങ്ങളും, കപ്പലുകൾ, മോട്ടോർ വണ്ടികൾ വിമാനക്കപ്പലുകൾ അന്തർവാഹിനികൾ സ്റ്റീം വണ്ടികളും മറ്റു നിർമ്മിതങ്ങളായ അത്ഭുത യന്ത്രങ്ങളും, ആയുധങ്ങളും, പഞ്ഞി, കമ്പിളി, ഹൈഡ്രസ്ഫർ, മുതലായവയും, കസ്തൂരി, ചന്ദനം, സാമ്പ്രാണി, കുന്തുരുക്കം, ഏലക്കാ മുതലായവയും, അഗ്നി, വെളിച്ചം, ചൂട്, ഇലക്ട്രിക്, ശബ്ദം, മാഗ്നറീസം, വർണ്ണങ്ങൾ, ഭാഷകൾ, കലകൾ മറ്റു നിരവധി മനോഹര സാധനങ്ങളും ജ്ഞാനം, സൗന്ദര്യം, വിശാലത, ഗുണങ്ങൾ, ഗാംഭീര്യം, ഭാവം, ഭയം, വിനയം, ധൈര്യം, ആലോചിക്കുവാനുള്ള ജാഗ്രത, ചിന്ത, കാഴ്ച, കേൾവി, സ്പർശനം, മറവി, രുചി, ജീവൻ, മരണം, ഉണർച്ച, ഉറക്കം, അഭിലാഷം, അഭ്യുദയകാംക്ഷ, വിശ്രമം, സ്നേഹിക്കുക, മറ്റു സർവ്വലോകത്തുള്ള വസ്തുക്കളും ശക്തിയും മനുഷ്യന്റെ ഉപയോഗത്തിനുള്ളതാകുന്നു.

"അല്ലാഹുവിന്റെ ദാനത്തെ നിങ്ങൾ എണ്ണി തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു നിങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു മാപ്പു തരുന്നവനും പരമകാരുണികനുമാകുന്നു." (ഖു൪: 16_18)

"ഭൂമിയേയും, സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദികളെയുംപറ്റി നിങ്ങൾ എന്തു വിചാരിക്കുന്നു. രാത്രിയും, പകലും, അതുപോലെ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നിങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നക്ഷത്രാദികളും അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനക്കു വിധേയമായി സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഇവയിലെല്ലാം ബോധമുള്ളവർക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ അടയാളങ്ങളുണ്ടു്. (ഖു൪: 16_12.)

"ആകാശഭൂമിയിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയ്ക്കു വിധേയമായി നിങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും സർവ്വവിധാനുഗ്രഹവും കൊണ്ടു അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ തന്നീട്ടുള്ളതും നിങ്ങൾ കരുതുന്നില്ലയോ?" (ഖുഃ 31_20.) മേലുദ്ധരിച്ച തരത്തിൽ നിരവധി ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ആ പരിശുദ്ധഗ്രന്ഥം പരിശോധിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണു്. രാത്രിയും പകലും കൂടാതെ സൂര്യനിൽനിന്നുള്ള ചൂടോ വെളിച്ചമോ മറ്റു ശക്തികളോ ഇല്ലാതെ നമുക്കു ജീവിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ചന്ദ്രന്റെ ആകർഷണശക്തികൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വേലിയേറ്റവും വേലിയിറക്കവും ചന്ദ്രന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ സമുദ്രങ്ങളും നദികളും യാതൊരു ചലനവുമില്ലാതെ കെട്ടിനിൽക്കും. നമ്മുടെ ഈ ഗവേഷണം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോ

കുന്നതായാൽ മനുഷ്യനുൾപ്പെടെയുള്ള പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഓരോ വസ്തുക്കളും പ്രത്യേകം ചില നിയമപരിധിയിൽ സംഘടിതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഏതൊരു ശക്തിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൻ മേലാണെന്നു് നാം ആരായേണ്ടതാണു്.

പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നതായ ധാരാളം "സൈൻറിസ്റ്റു" ഇന്നു ലോകത്തിലുണ്ടു്. അവരുടെ അന്വേഷണത്തിൽ അവർ അല്ലാഹുവിനെ "ഖുദ്റത്തിനെ" കാണുന്നില്ല. ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.:—സമുദ്രത്തിൻറെ വിവിധ ഗുണാംശങ്ങൾകൊണ്ടു് "അമീബാ" എന്ന വസ്തു രൂപാന്തരപ്പെടുകയും, അതു കാലക്രമത്തിൽ വീണ്ടും നിരവധി രൂപഭേദങ്ങൾക്കുശേഷം മൃഗരൂപമായി തീരുകയും ഒടുവിൽ ആദ്യമനുഷ്യൻ രൂപമെടുക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു് ആക്ഷം വിശ്വാസയോഗ്യമായി തീരുന്നതാണു്.

ലോകത്തിലുള്ള യാതൊരു വസ്തുവും നശിക്കുന്നില്ലെന്നും ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തു നശിക്കുമ്പോൾ അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളിൽ മറ്റു ഇതര ജീവികൾക്കു വേണ്ടതായ വായുക്കൾ ഉള്ളതിനാൽ പ്രസ്തുത വസ്തുവിൻറെ നാശം മറ്റു സാധനങ്ങളുടെ വളർച്ചയ്ക്കോ പുതിയ ജീവിയുടെ ഉത്ഭവത്തിനോ സഹായമാകുന്നു. ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ മനുഷ്യനു പല തരത്തിലും ഉപകരിക്കുന്ന അനേകം കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കുശേഷം അവൻ മനുഷ്യജീവിതത്തിൻറെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റിയോ പരമലക്ഷ്യ

ത്തെപ്പറ്റിയോ മൗനം അവലംബിക്കുന്നതായിട്ടല്ലാതെ നാം കാണുന്നില്ല. "ന്യൂട്ട"ന്റെ ചലനശാസ്ത്രനിയമങ്ങളോ "ഐൻസ്റ്റി"ന്റെ തിയറിയോ മനുഷ്യന്റെ ആന്തരികമായ ജീവിതലക്ഷ്യത്തിനു ഒരു തരത്തിലും ഉപകരിക്കുന്നില്ല. ഈ നിയമങ്ങൾ ഇവർ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ നിയമം ശാശ്വതമായിയാതൊരു ഗുണവും നമുക്കു നൽകുന്നില്ല. ലോകത്തുകാണുന്ന വസ്തുക്കളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയോ അഥവാ ഗവേഷണം ചെയ്തു പുതിയ തത്വങ്ങളോ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളോ നടത്തുകയല്ലാതെ മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കു ഒരു തീർപ്പു നൽകുവാൻ ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു ഇന്നേവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

'റൂഹിനെ' സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സയിൻസിന്റെ വ്യാഖ്യാനം പരാജയത്തിലാണു അവസാനിക്കുന്നതെന്നു നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. ഒരു മോട്ടോർ വാഹനത്തിന്റെ ഡൈനാമ കേടു സംഭവിച്ചാൽ പ്രസ്തുത ജോലി-ചെയ്യുവാൻ ആ വാഹനത്തിന്റെ പ്ലഗിനു സാധിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഒരു ക്ലോക്കിന്റെ ഒരു ചക്രം കേടുവരുകയോ നടക്കാതെ വരുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ക്ലോക്കിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ കൊണ്ടു ക്ലോക്കുനടത്താമെന്നു നമുക്കു ഊഹിപ്പാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള 'റൂഹി'ന്റെ മെക്കാനിസം മുൻപറഞ്ഞ മെക്കാനിസത്തെക്കാൾ എത്രയോ ഗ്രഹണീയമായതാണു്. ജീവനുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു സാധനത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തിനു

അല്പമായ കേടുസംഭവിച്ചാൽ ആ വസ്തുവിനു നാശം സംഭവിക്കുന്നില്ല. പ്രത്യുത, ആ ജോലി മറവു അംഗങ്ങളെ നിവ്വഹിക്കയോ, പുതിയ രംഗം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നു.

മനുഷ്യശരീരത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന 'വെയിസ്റ്റ് മെറ്റീരിയൽസ്' കിഡ നീസുവഴി പുറത്തേക്കു കളയുന്നു. ഈ അംഗത്തിനു കേടുസംഭവിക്കുമ്പോൾ പുറത്തേയ്ക്കുപോകേണ്ട വസ്തുക്കൾ കെട്ടിനില്ക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ റബ്ബു സഹായത്തിനു വന്നില്ലെങ്കിൽ ആ ജീവിക്കു മരണം സംഭവിക്കണം. ഉടനെ മനുഷ്യനു വയറുവേദന ആരംഭിക്കുകയും അവനതു പരിഹരിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മാംസപേശികൾ കിഡ്നീസിന്റെ ചില ജോലികൾ നിവ്വഹിക്കാറുണ്ടെന്നു നാം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. നല്ല കാഴ്ചയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനു തന്റെ രണ്ടു കണ്ണിന്റെയും അഭാവത്തിൽ വണ്ണങ്ങൾ അറിയുവാൻ കഴിയുമെന്നു ഊഹിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ കാഴ്ചയില്ലാത്ത മനുഷ്യർ സ്പർശനംകൊണ്ടു വർണ്ണം നിശ്ചയിച്ചുപറയുന്നതായി നമുക്കു തെളിവുണ്ടു്. ഇതുതന്നെ മനുഷ്യയന്ത്രവും അല്ലാഹുവിന്റെ യന്ത്രവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. ചിന്താശീലമുള്ള മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു എന്റെ ഈ സംക്ഷിപ്തമായ വിവരണം അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുമെന്നു ഞാനൂഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹു സർവജ്ഞനാകുന്നു. അവനുതന്നെ സർവ്വ സ്തുതിയും.!

ഇപ്രകാരം പ്രകൃതിയിൽ വളരുന്ന ഏതൊരു വസ്തുവിനെയും എടുത്തു പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഖുദ്റത്തു പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നു ബുദ്ധിയുള്ളവർ സമ്മതിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഈ ഖുദ്റത്തു ഒന്നിനെയും ആശ്രയിച്ചുനിൽക്കുന്നില്ലെന്നും പ്രത്യുത, സർവ്വവും അതിനെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്നുവെന്നും നമ്മുടെ ചിന്തയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ നമുക്കു കാണാവുന്നതാണ്.

മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതി

മനുഷ്യർ പല പ്രകാരത്തിലും ഇതര ജീവികളോടു സാമ്യം ഉണ്ടെങ്കിലും ജ്ഞാനം, മനസ്സു എന്നീ പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ജ്ഞാനംകൊണ്ടു ചേതനവും അചേതനവുമായ വസ്തുക്കളെപ്പറ്റിയുള്ള പൊതുവായ തത്വവും കാണാത്ത വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു പരിമിതമായ ജ്ഞാനവും ബുദ്ധിയുടെ അപാരമായ വൈഭവവും സാധിക്കുന്നു.

ന്യായമോ, അന്യായമോ എന്ന വ്യവഹാരത്തിനു മുമ്പിൽ നല്ലതെന്നു തോന്നുമ്പോൾ അതു സാധിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയായ അഭിലാഷത്തിനു മനസ്സു എന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതു മൃഗീയമായ ഇച്ഛയിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമത്രേ. മാത്രമല്ല, അതിന്റെ വിപരീതവുംകൂടിയാകുന്നു.

ആരംഭത്തിൽ കുട്ടികൾക്കും ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളുടെ അഭാവം കാണുന്നു. അവർക്കു വാഞ്ഛ, ആഗ്രഹം, മുതലാ

യവ ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിലും 'മനസ്സു'' എന്ന ശക്തി പിന്നീടേ ഉണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. ജ്ഞാനം ഒരു മനുഷ്യന്റെ പ്രാപ്തിയേയും അന്തർലീനമായ ശക്തിയേയും ആശ്രയിച്ചു വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും. ആയതിനാൽ പ്രവാചകരിലും, സൂഫികളിലും, തത്വചിന്തകന്മാരിലും; ഉലമാക്കന്മാരിലും ഓരോ പദവികളുണ്ടു. അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനത്തിനു പരിധിയില്ലാത്തതിനാൽ ഇതു ഓരോരുത്തരുടേയും പ്രാപ്തിയനുസരിച്ചു വളരുന്നതാണു. ഏറ്റവും ഉപരിയായ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നയാൾക്കു പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു പരമാത്മതത്ത്വം ലഭ്യമാകുന്നതും തന്മൂലം ആ വ്യക്തി റബ്ബിൽനിന്നുള്ള ആനന്ദലഹരിയിൽ മുഴുകുന്നതുമാകുന്നു. ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥമായ രൂപം അതനുഭവിച്ചവർക്കു മാത്രമേ വിശദമാക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ആത്മാർത്ഥമായ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു ഇതിന്റെ പരമാർത്ഥത്തെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. ഒരു കുട്ടിക്കു പ്രായപൂർത്തി വന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ സമ്പാദ്യത്തെപ്പറ്റി പറയത്തക്ക ജ്ഞാനം ഒന്നും ലഭിക്കാതിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ ഒരു വിദ്വാന്റെ ജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിയുന്നില്ല. ഇപ്രകാരംതന്നെ വിദ്വാന്മാർക്കും പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെപ്പറ്റിയും ആരീഫിങ്ങളെപ്പറ്റിയും യാതൊരു ജ്ഞാനവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ജീവിതം മുഴുവൻ പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ബലി കഴിക്കുന്നവർക്കും പരിശുദ്ധതയുടെ ആകാരമായ ഹൃദയങ്ങൾക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവന്റെ ഹിദായത്തു ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു.

പ്രവാചകരിൽ അവസാനത്തെ റസൂലായ മുഹമ്മദുമുസ്തഫാ (സ:അ:) അവർകൾക്ക് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പരമാർത്ഥങ്ങളായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തികൊടുത്തു. വന്ദ്യറസൂൽ (സ:) പറയുന്നു:- 'നിശ്ചയമായും എന്നോടുകൂടി യോജിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഉത്തമവിശ്വാസിയുടെ നേരെ നോക്കുവാൻ ഞാൻ ഉള്ളഴിഞ്ഞു ആഗ്രഹിക്കുന്നു.' (ബു:മു:) വീണ്ടും റസൂൽ (സ:) തങ്ങൾ പറയുന്നു:- 'ഏതൊരുവൻ എന്നോട് ഒരടിയോളം അടുക്കുന്നുവോ അവന്റെ ഹസ്തംവരെ ഞാനടുക്കുന്നു.' (ബു:മു:) അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ മനുഷ്യസമുദായത്തിനു നിറുത്തൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ഹൃദയപരിശുദ്ധിയുടെ അഭാവത്താൽ അതു സ്വീകരിപ്പാൻ കഴിവില്ലാതെ വരുന്നുവെന്നുമാത്രം. 'പൈശാചിക ഗുണങ്ങൾ മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിൽ നൃത്തമാടാതിരുന്നെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസുന്ദരമായ പൂങ്കാവനത്തിലിരുന്നു ആനന്ദലഹരിയിൽ ആറാടാമായിരുന്നു.' (അബൂഹുറൈറാ (റ:) പരിശുദ്ധഗുണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലാണ് ഒരു മനുഷ്യന്റെ മേന്മ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ശരീരം ആത്മാവിന്റെ വാഹനമായും ആത്മാവു അതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ ജ്ഞാനസമ്പാദനമാർഗ്ഗത്തെ ആരായുന്നതിനും വിധേയമായിരിക്കുന്നു. കുതിരയേയും, കഴുതയേയും, ഭാരം വഹിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിലും, കുതിരയ്ക്കു പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതു്, പ്രസ്തുതമൃഗം, രണാങ്കണത്തിൽ അതു കാണിക്കുന്ന സാമർത്ഥ്യത്തെ പരിഗണിച്ചാകുന്നു. യുദ്ധക്കള

ത്തിൽ ഒരു കുതിരയുടെ സാമർത്ഥ്യം പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു
ന്നില്ലെങ്കിൽ, അതിനെ ഒരു വാഹനമൃഗമായിതന്നെ ഉ
പയോഗിക്കണം. എന്നാൽ ചില കായ്ങ്ങളിൽ മനു
ഷ്യനെ ഒരു കുതിരയുടേയും, കഴുതയുടേയും സ്ഥാനത്തു
കരുതുന്നു. മനുഷ്യൻ മലക്കുകളുടേയും മൃഗങ്ങളുടേയും സ്വ
ഭാവത്തിലുൾപ്പെടുന്നു. ശരീരേച്ഛയെ വളർത്തുവാനാഗ്ര
ഹിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ മൃഗത്തിനു തുല്യമാകുകയും പ്ര
ത്യുത ആത്മാവിന്റെ സ്വാഭാവികമായ ആഗ്രഹത്തെ വ
ളർത്തുന്ന പുരുഷൻ മലക്കുകളുടെ ഗുണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുക
യും ചെയ്യുന്നു.

യഥാർത്ഥമായ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുവാൻ ആഗ്രഹി
ക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി, അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സർവ്വകാര
ണങ്ങൾക്കും കർത്താവും, റബ്ബുൽഹിസ്സത്തുമായ തമ്പു
രാന്റെ തിരുനോട്ടമുണ്ടെന്നും, ചിന്ത അതിന്റെ സന്തോ
ശകനെന്നും, സ്മരണ ഖജനാവെന്നും, സംസാരം വ്യാ
ഖ്യാതാവെന്നും, അംഗങ്ങൾ ഗ്രമസ്ഥന്മാരെന്നും, ബോധം
നൽകുങ്ങളുടെയും ശബ്ദത്തിന്റെയും ഘ്രാണത്തിന്റെയും
സാമ്രാട്ടിലേൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭൃത്യന്മാരെന്നും ഗ്രഹിച്ചുകൊ
ള്ളട്ടെ! രാജകീയ കിങ്കരന്മാരെന്ന നിലയിൽ ഏൽപ്പെ
ട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തികൾ കൃത്യ നിഷ്ഠ
യോടും, അനുസരണത്തോടും നിർവ്വഹിക്കുകയെന്നതാ
ണ് യഥാർത്ഥമായ നന്ദി പ്രകടനത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം.
സർവ്വലോകപരിപാലകനായ അല്ലാഹു മനുഷ്യന്റെ
ആവശ്യത്തിനുവേണ്ട സർവ്വ ഉപകരണങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചതി
നുശേഷം, മനുഷ്യരെ ലോകത്തേയ്ക്കു, പ്രസ്തുത ഉപകര

ണങ്ങളും ന്യായമായ വിധത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്ത, ഓ രോ സൃഷ്ടിയിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അത്ഭുത തന്ത്രങ്ങ ളെ വിവേകബുദ്ധ്യാ ഗ്രഹിച്ച്, കരുണാനിധിയുടെ ദ യാനിധിയെ ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രാപ്തിക്കൊത്തവിധം അറിഞ്ഞു, സസന്തോഷം നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുകയെന്ന താണ് ഒരു മനുഷ്യനിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കർത്ത വ്യം. താൽക്കാലികമായ ഇവിടത്തെ ജീവിതം നന്ദിപ്ര കടനത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ മുഴുകിയിരിക്കുകയെന്നതാണ്.

നാലു ഉപകരണങ്ങിൽനിന്നു് (നാലു അനാസിറുക ളിൽനിന്നു്) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യ സ്വഭാവത്തിനു്, മൃ ഗീയമായും, അപരിഷ്കൃതമായും, പൈശാചികമായും, ദൈവീകമായുമുള്ള ഗുണങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. പട്ടിയുടെ യും, പന്നിയുടെയും, പിശാചിന്റെയും, മലക്കുകളുടെ യും സ്വഭാവത്തിലുൾപ്പെടുന്ന മനുഷ്യൻ, ക്രോധമുണ്ടാകു മ്പോൾ ആരുടെ മേലിലും പാഞ്ഞുകയറുകയും, കാമവി കാരമുണ്ടാകുമ്പോൾ, ഭോഗം ചെയ്യുവാനാഗ്രഹിക്കുകയും അസൂയ, കളവ്, ചതി, മുതലായ പൈശാചിക ഗുണങ്ങ ളിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യൻ ഈ ഗു ണങ്ങളുടെ ദാസനായി കഴിയുമ്പോൾ, അവനിൽ മലക്കു കളുടെ ഗുണങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ പിശാചിന്റെ കളിപ്പാവയായി സമയം കഴിക്കുന്നുവെ ന്ന കഥ പാടെ വിസ്മരിച്ചുകളയുന്നു. കല്ലിനെയും മര ത്തെയും ഗോളങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നവരെ പഴിച്ച്, മുസൽമാനെന്നു് അഭിനയിച്ച നടക്കുന്നവൻ, പട്ടിയെ യും, പന്നിയെയും, പിശാചിനെയും ആരാധിക്കുന്ന ക

ഥ അവൻ ധരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ മുസ്തഫാ റസൂൽ കരീം (സ: സ:) തങ്ങളുടെ ഒരു യഥാത്ഥ അനുയായി ആകുമായിരുന്നു. 'മലിക്കുൽജബ്ബാറായ അല്ലാഹു' വിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ദൈനംദിനം ഉച്ചരിക്കുന്ന ഓരോ മുസൽമാന്റെയും സത്യവാചകമായ 'കലിമ' മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉർഗ്രണങ്ങളിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം, ആ നാവുകൊണ്ടുള്ള ഉച്ചാരണം കളവായിട്ടേ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയുള്ളു. സവ്വ ഗുണസമ്പന്നനും പരിശുദ്ധനും 'ജബ്ബാറുമായ അല്ലാഹു'വിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഒരുത്തൻ കളവുപറയുവാനോ പ്രവത്തിപ്പാനോ ധൈയ്യപ്പെടുമെങ്കിൽ അവനത്രേ നിത്യാനന്ദാനുഭവത്തിൽനിന്നും- അതെ, പരിശുദ്ധമായ അല്ലാഹുവിന്റെ ആനന്ദലഹരിയിൽ മുഴുകുന്നതിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടവൻ. ദൈവബോധം ഉപരിയായി നല്കുന്നവനും പൈശാചിക ഗുണങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തി വിജയിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതും ഒരു പരമാത്ഥം മാത്രമാണും.

ആയതിനാൽ മനസ്സു കണ്ണാടിപോലെ പ്രതിബിംബിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവാണെന്നറിയുക. പക്ഷേ; കണ്ണാടി, രൂപം, പ്രതിബിംബത്തിന്റെ നില, ഇവ മൂന്നു വ്യത്യസ്ഥ സാധനങ്ങളെന്നപോലെ, മനസ്സു ഉപകരണം അറിയുവാനുള്ള വഴിയാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. കണ്ണാടിയിൽ പ്രതിബിംബിക്കുവാൻ ഒരു ഉപകരണത്തിനു തടസ്സമായി നില്ക്കുന്നതും അഞ്ചു കാരണങ്ങളാലായിരിക്കാം. 1. കണ്ണാടിക്കു എന്തെങ്കിലും കേട സംഭവിച്ചേക്കാം. 2. കണ്ണാടി കൂടാതെ പ്രതിബിംബത്തെ തടയുന്നു

മറേറതെങ്കിലും വസ്തു ഉണ്ടായിരിക്കുക. 3. ഉപകരണം കണ്ണാടിയുടെ നേരെ മുമ്പിലാകാതിരിക്കുക. 4. കണ്ണാടിയുടെയും ഉപകരണത്തിൻെറയും ഇടയിൽ മറേറതെങ്കിലും വസ്തു ഉണ്ടായിരിക്കുക. 5. കണ്ണാടി ശരിയായി വയ്ക്കുന്നതിനുവിധം ഉപകരണവസ്തു അറിയാതിരിക്കുക. ഇപ്രകാരം ഒരു മനസ്സിനു ജ്ഞാനലബ്ധിക്കു വിഘാതമായി നില്ക്കുന്നതും അഞ്ചു കാരണങ്ങളാലാകുന്നു. 1. ചെറിയ കുട്ടികളെപോലെ പാകതയില്ലാത്ത മനസ്സ്. 2. പാപവും കുറവും മനസ്സിനു ആവരണമായിതീരുന്നതു്. 3. യഥാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശത്തിൽനിന്നും മനസ്സു വ്യതിചലിക്കുന്നതു്. ഉദാഹരണം—ഒരു മനുഷ്യൻ നല്ലവനും അനുസരണയുള്ളവനും ആയിരിക്കും. പക്ഷേ, യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേയ്ക്കു വൻ ഉയരുന്നതിനും, അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിൽ കഴിയുന്നതിനു് പകരം അവൻ ശാരീരികമായ പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ജീവിതത്തിനാവശ്യമാകുന്ന സാധനങ്ങളെ ശേഖരിക്കുന്നതിലും തൃപ്തിപ്പെടുന്നു. അതെ, ശുദ്ധമായതായാലും ശരി, ദിവ്യതേജസ്സു് അവൻെറ മനസ്സിൽ പ്രതിബിംബനം നല്കുകയില്ല. കാരണം, ഈ മനുഷ്യൻെറ ഉദ്ദേശം ഇതിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തങ്ങളത്രേ. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻെറ ജീവിതരീതി ഇങ്ങിനെയെങ്കിൽ സമയം മുഴുവൻ ഭൗതികലോകത്തിനുവേണ്ടി, അഥവാ ശരീരേച്ഛയുടെ തൃപ്തിക്കുവേണ്ടി ജീവിതം ബലികഴിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ ഭാവിയെപ്പററി ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 4. യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അറിയുന്നുവെന്ന ധാരണയിൽ കണ്ണടച്ചുംകൊണ്ടുള്ള അനുകരണ സമ്പ്രദായംകൊ

ണ്ട സത്യത്തെ അവർ അറിയാതിരിക്കുന്നു. 5. അജ്ഞാതമായ അഥവാ മൗഢ്യമായ മാഗ്രത്തിൽ സത്യത്തെ അന്വേഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം. ഉദാഹരണം—ഒരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ പിൻഭാഗം കണ്ണാടിയിൽ കാണുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുക. അയാൾ കണ്ണാടിതന്റെ മുൻഭാഗത്തു വയ്ക്കുന്നപക്ഷം അവനു പിൻഭാഗം കാണുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു് വിവാദമാണു്. ആ കണ്ണാടിതന്നെ അവന്റെ പിൻഭാഗത്തു വയ്ക്കുകയാണെങ്കിലും അവന്റെ ഉദ്ദേശം സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ അവൻ വേറൊരു കണ്ണാടി മുൻഭാഗത്തു് വെയ്ക്കുന്നപക്ഷം പിൻഭാഗത്തെ കണ്ണാടിയിൽനിന്നും അവന്റെ പിൻഭാഗം പ്രതിബിംബിച്ചു മുൻഭാഗത്തെ കണ്ണാടിയിൽകൂടി കാണുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സമ്പത്തു മനുഷ്യരിൽ വിതരണംചെയ്യുന്നതിൽ പരിശുദ്ധനായ റബ്ബും ഒരു പിശുക്കും കാണിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ, മുൻപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളാൽ മനുഷ്യൻ അവ സമ്പാദിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനല്ലാതെ വരുന്നുവെന്നുമാത്രമേയുള്ള. അല്ലാഹുവിന്റെ സമ്പത്തു കരഗതമാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായും പ്രാപ്തനായിട്ടുമാണു് മനുഷ്യനെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അല്ലാഹു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പറയുന്നു. "നിശ്ചയമായും നാം ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കും പർവ്വതങ്ങൾക്കും നമ്മുടെ ഖജാനാ (അമാനത്തു) ദാനം ചെയ്തു. പക്ഷെ അതു വഹിക്കുവാൻ അവ മടിയും ഭയവും കാണിക്കുകയാൽ മനുഷ്യൻ ഏറ്റെടുത്തു. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ അവനോടുതന്നെ നീതി കാണിക്കുന്നില്ല. അവൻ അജ്ഞനുമാകുന്നു." പ്രസ്തുത വാക്യത്തിൽ.

മനുഷ്യന്റെ അസാധാരണ ശക്തിയെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനും പുറമേ അല്ലാഹുവിനെ അറിയുന്നതിനുള്ള രഹസ്യമാഗ്രത്തെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും പ്രപഞ്ചവും പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളും ഈ അസാധാരണ ശക്തിയുടെ സാദ്ധ്യത്താൽ മനുഷ്യനു ദാസപ്രവൃത്തി ചെയ്യുവാൻ പര്യാപ്തമാക്കുമെന്നു ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശുദ്ധനബി (സ) പറയുന്നു. "ഓരോ കുട്ടിയും ശരിയായ വിധത്തിൽ (ഫിതറത്തു്) ജനിക്കുന്നു. എന്നാൽ മാതാപിതാക്കന്മാർ മുസൽമാനായോ, ജൂതനായോ, ക്രിസ്ത്യാനിയായോ മാറുന്നു." വീണ്ടും വിശുദ്ധനബി (സ:) അരുൾ ചെയ്യുന്നു. "ആദമിന്റെ സന്താനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ സ്വർഗ്ഗീയ സാമ്രാട്ടു കാണുമായിരുന്നു." ഉമർബിനുകത്താബ് (റ:) ഒരിക്കൽ നബി (സ) യോടു ചോദിച്ചു. "അല്ലാഹുവിനെ എവിടെയാണു് കാണുന്നതു്? ആകാശത്തിലോ ഭൂമിയിലോ?" "അല്ലാഹു അവന്റെ വിശ്വസ്ഥ ദാസന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലാകുന്നു." എന്നു നബി (സ) ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അതായതു വിശ്വസ്ഥ ദാസന്മാരുടെ സ്മരണയിൽനിന്നു അല്ലാഹു ഒരിക്കലും അകലുന്നില്ലന്നത്രേ.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഹൃദയത്തെപ്പറ്റിയും ഒരു ചെറിയ വിവരണം നൽകുന്നതു അസ്ഥാനത്തായിരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. 1, ഖൽബ്. (ഹൃദയം) ഇതിനു് രണ്ടർത്ഥമുണ്ടു്. (ഏ) നെഞ്ചിന്റെ ഇടതുഭാഗത്തു് കോണാകൃതിയിൽ രക്തം വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഒരു മാം

സകഷ്ണമാകുന്നു. ഇതു എല്ലാ മൃഗങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണു്. നമ്മുടെ കണ്ണുകൊണ്ടു ഇതിനെ കാണ്മാൻ സാധിക്കുന്നു. (ബി) ഒരു കലാകാരനും അവന്റെ ഉപകരണവുംപോലെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അദൃശ്യമായ ഹൃദയം അല്ലാഹുവിന്റെ ഹിക്മത്തിൽപ്പെട്ട — ഒരത്ഭുത വസ്തുവാകുന്നു. 2. റൂഹ്, (ജീവാത്മാവു്.) (ഏ.) ഹൃദയത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന നീരാവിമയമായ ഒരു വസ്തു ശരീരത്തിന്റെ സകല ഭാഗങ്ങളെയും ചരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു മുറിയിൽ കത്തിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന വിളക്കു് എല്ലാ ഭാഗത്തും പ്രകാശം നല്കുന്നതുപോലെയാകുന്നു. (ബി) "റൂഹിനെപ്പറ്റി ആരെങ്കിലും നിന്നോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടാൽ അതു അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയിൽനിന്നുള്ളതാണെന്നു മറുപടി പറയുക"എന്നതേ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ കല്പിക്കുന്നതു്. നാം ഹൃദയത്തെപ്പറ്റി രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ വ്യാഖ്യാനം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. 3. നഫ്സു്. (Self, ആത്മാവു്.) വിശപ്പിന്റെയും കാമത്തിന്റെയും ആകാരം. പാപോദ്യോപക വികാരങ്ങളുടെ ഉറവിടമെന്നു് സൂഫികൾ ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ഒന്നിൽ മുഴുകിയിരിക്കുമ്പോൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ ഗുണങ്ങളുടെ തോതനുസരിച്ചു വിവിധ പേരുകൾ ലഭിക്കുന്നു. കാമവികാരത്തെ അധീനപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മനഃസമാധാനം ലഭിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം വികാരങ്ങൾ നിയന്ത്രണശക്തിയുടെ ദാസനായിതീരുന്നു. ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു സമാധാനപരമായ ആത്മാവു് എന്നു പറയുന്നു. (നഫ്സുൽമുത്തു് മഇന്നത്തു്,) വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു. "സമാ-

ധ്യാനപരമായ ആത്മാവേ, അല്ലാഹുവിൽ നീ ഏറ്റവും തൃപ്തനായിട്ട് നീ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു മടങ്ങുക."

സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉത്തരവാദിത്വവും

പ്രവൃത്തികൾ രണ്ടു തരത്തിലുണ്ടാകുന്നു. 1) ഒരുക്കത്തിൽനിന്നു് ഒഴിവാകുക. 2) ഒരുക്കത്തോടുകൂടിയവ. ഉദാഹരണം— ഒരാൾ നിങ്ങളുടെ കണ്ണിന്റെ നേരെ സൂചികൊണ്ടു കുത്തുവാൻ വരുന്നു. അഥവാ വാൾകൊണ്ടു തലയ്ക്കു വെട്ടുവാൻ വരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുക. സൂചി നേക്കു നീട്ടുമ്പോൾ നാം അറിയാതെതന്നെ കണ്ണടച്ചുകളയുകയും, വാൾകൊണ്ടു വെട്ടുവാൻ ഉയർത്തുമ്പോൾ നാം തലയെ രക്ഷിക്കാനെന്നവണ്ണം അറിയാതെതന്നെ തലയ്ക്കുമീതെ കൈ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപായത്തിൽ നിന്നും രക്ഷനേടുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഈ പ്രവൃത്തിയിലൊരു താമസവും കൂടാതെ സംഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആലോചനയോടും ഒരുക്കത്തോടുംകൂടി ഉണ്ടാകുന്ന പ്രവൃത്തി ചിന്തയ്ക്കും കാരണത്തിനും വിധേയമായതിനു ശേഷം രണ്ടിലൊന്നു സ്വീകരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണം— ജീവിതത്തിൽ പല വിധത്തിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽപ്പെട്ടു മനസ്സു് തപിക്കുന്ന ഒരാൾ ജീവിതത്തെ വെറുക്കുന്നു. തദ്വാരാ, അയാൾ മരണത്തിനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ജീവിതം അല്ലെങ്കിൽ മരണം ഇതു് അയാളുടെ ഒരു പ്രശ്നമായിത്തീരും. മരണംകൊണ്ടു അയാളുടെ ക്ലേശം തീരുമെന്നു അയാളറപ്പിച്ചാൽ അവൻ മരണം വരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും ബോധത്തിൽ നി

ലകൊള്ളുന്നു. സംഭവങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം അവന്റെ ആവശ്യത്തിന്മേലും നിശ്ചയത്തിന്മേലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും രണ്ടുകാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നു് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള ഒരു മനുഷ്യന്റെ കഴിവിന്റെ ആദികാരണം അല്ലാഹുവിലാണെന്നു് പ്രത്യേകം സ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിയാണു് സർവ്വ സംഭവങ്ങൾക്കും മൂലകാരണമായി നിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ സാധാരണ സംഭവങ്ങളുമായി ഇതു ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതെന്തിനെന്നു ചോദിക്കാം. ഇഖ്ത്തിയാർ അഥവാ സ്വതന്ത്രമായ മനസ്സു്. രണ്ടു വസ്തുക്കൾ അവന്റെ മുമ്പിൽ വെയ്ക്കുമ്പോൾ അതു് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള കഴിവു് ഈ സ്വതന്ത്രമനസ്സിന്റെ ശക്തിയിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അനുഭവങ്ങൾ നല്ലതെന്നും ചീത്തയെന്നും പഠിപ്പിച്ച മനുഷ്യനു് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള പരിചയം സിദ്ധിക്കുന്നു. ജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിന്മേലും സൃഷ്ടാവിനോടുള്ള ഭയഭക്തിയോടുംകൂടിയുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പു അവനു വിജയംനൽകുന്നു. ഈ അഗ്നി, നാശം ചെയ്യുന്ന വസ്തുവാണെന്നു് മനുഷ്യനു് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതുമൂലം അവൻ അതിന്മേൽ പാദം വെയ്ക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. അഗോചരമായ വസ്തുവിന്മേലുള്ള ആനന്ദം അവന്റെ ശരീരേച്ഛയിലുള്ള ആനന്ദത്തെക്കാൾ കുറഞ്ഞതാണെന്നു് ഒരുത്തൻ വിശ്വസിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ജ്ഞാനിയായാലും തഖ്വാ (ഹൃദയശുദ്ധി) ലഭിക്കാത്ത മൃഗീയ ഗുണങ്ങളുടെ ദാസനായിപോയതുകൊണ്ടാണു് ലോകത്തുള്ള വസ്തുക്കൾ ജീവിതവ്യവഹാരത്തിനായി, അതെ, സർവ്വതും മനുഷ്യന്റെ നന്മയ്ക്കായിട്ടല്ലാതെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. അഗ്നി നാശം ചെയ്യു

ന്നതാണെങ്കിലും, സർപ്പം അപായം നൽകുന്നതാണെങ്കിലും, സിംഹം ക്രൂരജന്തുവാണെങ്കിലും ഇവയെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വഴിയിൽകൂടിയല്ലാതെ സ്വീകരിച്ചാൽ അവയിൽ നിന്നു എതുഫലം സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇതിനു മനുഷ്യൻ സ്വഷ്ടാവിനെ കുറപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ അതവന്റെ അജ്ഞതയും മൗഢ്യവും കൊണ്ടു മാത്രമായിരിക്കും.

"നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന മനസ്സാണു് ശ്വാസഫലങ്ങളായ വാക്കുകളേക്കാൾ മേന്മ."

ബുദ്ധിയുടെ പ്രബുദ്ധതയിൽ സ്നേഹിക്കുകയെന്നു തത്വശാസ്ത്രത്തിനു സാങ്കേതികമായ ഒരർത്ഥം കല്പിക്കാവുന്നതാണു്. പരിചയവും ജ്ഞാനവും അവയെ വേണ്ടസമയത്തു കൃത്യമായി ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള മനഃകരുത്തും ഉള്ളതിനെ 'ബുദ്ധി'യെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാണു്. ഒരു കലാകാരൻ അവന്റെ പ്രവർത്തി വിജയപ്രദമാക്കണമെങ്കിൽ അവന്റെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തെ വേണ്ടുന്നതുപോലെ വിനിയോഗിക്കണം.

അലി (ക. ഒ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:-"ഒരിക്കൽ മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം (സ. അ) ഒരു സംഘത്തെ യുദ്ധത്തിനയച്ചു. അവർ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ "ജിഹാദുൽ അസ്ഗറിൽ" പങ്കെടുത്തുവെങ്കിലും ഇനി നിങ്ങൾക്കു് "ജിഹാദുൽ അക്ബറിൽ" പങ്കെടുക്കുവാനുണ്ടെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. തൽസമയം അവർ നബി (സ. അ)യോടു ചോദിച്ചു. എന്താണു് "ജിഹാദുൽ അക്ബർ" എന്നു്? നബി (സ.അ)പറഞ്ഞു. "ഒരു വ്യക്തി അവന്റെ സ്വന്തം ശരീരത്തിലെ മൃഗീയവും പൈ

ശാചികവുമായ ഇഛയോട് യുദ്ധം ചെയ്യുക എന്നതാണ് ജിഹാദുൽ അക്ബർ.''

ജഡം, ജീവൻ, ആത്മാവ് ഇവയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിനു് മനുഷ്യൻ എന്നു് നാമകരണം. ഹിന്ദുശാസ്ത്രം മനസരിച്ചു് ജീവനു്, ജീവാത്മാവെന്നും, റൂഹിനു് പരമാത്മാവു് എന്നും പറയുന്നു. ''റൂഹൽ ഹയവാൻ ശരീരത്തിലും അതിന്റെ അംഗങ്ങളിലേക്കും, എണ്ണ വിളക്കിനു് പ്രകാശം കൊടുക്കുന്നതുപോലെയോ, വിദ്യുച്ഛക്തി ഓരോ വസ്തുക്കളിൽ ശക്തി നൽകുന്നതുപോലെയൊ പ്രവത്തനം നടത്തുന്നു. വിളക്കിനോ മറവു വസ്തുക്കൾക്കോ സ്വന്തമായി ജീവനില്ല. എണ്ണയോ വിദ്യുച്ഛക്തിയോ ഇല്ലാതെയാകുമ്പോൾ വിളക്കു് കത്തുന്നില്ല. ബൾബോ, ഫാനോ പ്രവത്തനവും നടത്തുന്നില്ല. ഇതുപോലെ ശരീരം, ജീവാത്മാവിനു് പ്രവത്തനം നടത്തേണ്ട ഒരു ഉപകരണമാകുന്നു. റൂഹ് കൊണ്ടാണു് അംഗങ്ങൾ ഇഷ്ടം പോലെ പ്രവത്തനം നടത്തുന്നതു്. ആഗ്രഹിക്കുന്ന വസ്തു സാധിക്കുക എന്നതാണു് റൂഹിന്റെ പരമമായ ഗുണം. നശ്വരമായ വസ്തുക്കളെ കാംക്ഷിക്കുന്നവക്കു് അതു സാധിക്കുകയും, അവ പിന്നീടു നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അനശ്വരമായ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ലിഖാ'യെ ദർശിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനു് അതു അനശ്വരമായി തന്നെ തുടരുന്നു.

റൂഹ് പോകുമ്പോൾ ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രവത്തനങ്ങളും നിലച്ചു പോകുന്നു. അതിനു് മരണം എന്നു് പറയുന്നു. 'റൂഹൽഹയവാൻ' ശരീരത്തിൽ നിന്നു്

അന്തർധ്യാനം ചെയ്താൽ 'പരമാത്മാവു്' കൂടുതൽ ശക്തിയോടുകൂടി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നു. അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ പറയുന്നു:— 'ഓ! ശാന്തി പ്രാപിച്ച ആത്മാവേ! അല്ലാഹുവിനോടു ഏറ്റവും തൃപ്തനായും അവനെ സംതൃപ്തനാക്കിയും നിന്റെ നാഥനിലേക്കു് നീ മടങ്ങുക.' അല്ലാഹു വീണ്ടും പറയുന്നു:— 'അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ മൃതി അടഞ്ഞവർ മരിച്ചവരാണെന്നു നിങ്ങൾ കരുതരുതു്. അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാകുന്നു. പക്ഷെ നീ കാണുന്നില്ല.' വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:— 'നിശ്ചയമായും നാം അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടിയാകുന്നു— നാം അല്ലാഹുവിലേക്കു് മടങ്ങുന്നവരുമാകുന്നു.' 'അവരുടെ മരണാനന്തരം അവരുടെ രൂഹിനെ അല്ലാഹു എടുക്കുന്നു.' 'നിന്റെ സൃഷ്ടിയും നിന്റെ ഖിയാമവും ഒരു പരമാത്മാവല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ശരീരം പരമാത്മാവിന്റെ വാഹനമാണു്. വാഹനമായ കുതിര നഷ്ടപ്പെടുകയോ മൃതി അടയുകയോ ചെയ്യുന്നതുമൂലം ഓടിക്കുന്ന ആൾ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നോ മരിച്ചുവെന്നോ പറയുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. ആയതിനാൽ ജഡം നശിക്കുന്നെങ്കിലും പരമാത്മാവു് അനശ്വരമായി നിൽക്കുന്നു.

ജനനം എന്നതു ഭൌതികലോകത്തേക്കുള്ള യാത്രയെന്നപോലെ മരണം എന്നതു പരലോകത്തേക്കുള്ള അനശ്വരമായ യാത്രയാകുന്നു. ജനനത്തിനു് മുൻപു് മനുഷ്യനു വേറെ ഒരു യാത്രയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ചെറിയ ബീജത്തിൽനിന്നു് അവന്റെ സൃഷ്ടി ആരംഭിച്ചു. കാലക്രമേണ അവൻ ഒരു മരിച്ച രൂപമായിതീ

ന്നു. ആ രൂപത്തിലേക്കു് 'റൂഹ്' പ്രവേശിച്ചതുമൂലം അതു് അനങ്ങുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. കുറെ കാലത്തിനു് ശേഷം ആ രൂപം ഈ ലോകത്തേക്കു് ആനയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു:- 'ആ ചെറിയ ജീവബീജത്തെ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അതു നിങ്ങളാണോ സൃഷ്ടിച്ചതു അഥവാ നാമോ? നിശ്ചയമായും നാം മനുഷ്യനെ മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയിൽനിന്നുള്ള 'റൂഹ്' മനുഷ്യന്റെ ഭംഗിപ്പെടുത്തിയ രൂപത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അതു് സൃഷ്ടികളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും ഉത്തമനായ സൃഷ്ടിയായിതീർന്നു.

ഒരു വസ്തു ഏതിൽനിന്നു് ഉൽഭൂതമായോ ആ വസ്തു അവസാനം അതിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുന്നു. ശരീരം ഏതല്ലാം 'അനാസിർ' കൊണ്ടാണോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് അവ മരണാനന്തരം അതിന്റെ 'അനാസിർകളിലേക്കു്' മടങ്ങുന്നതായിരിക്കും. എന്നാൽ 'റൂഹ്' അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയിൽനിന്നുള്ളതാകയാൽ അതു അല്ലാഹുവിലേക്കു മടങ്ങുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹം ലഭിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തലാകുന്നു 'റൂഹിന്റെ' ആന്തരമായ ഉദ്ദേശം. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹസമ്പാദനത്തിനു് റൂഹൽഹയവാന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ നിയന്ത്രണാധീനത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ അതു സാധിക്കുന്നതാണു്. അപ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കാതെ ലൌകിക ജീവിതം മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോയാൽ നാം ലജ്ജിതനായും അവഹേളിതനായും കാണപ്പെടും. ഒരു കൂപ്പിയിൽ

MUL
288122

നിറയ്ക്കപ്പെടുന്ന ദ്രാവകത്തിന്റെ വണ്ണം എന്തായിരിക്കുമോ അതായിരിക്കും നാം പരലോകത്തിൽ നമ്മെ ദർശിക്കപ്പെടുന്ന കോലം- ആയതിനാൽ ലജ്ജാവഹമായ കോലത്തെ ദർശിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ നാം വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആഗ്രഹിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ അധീനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കഴിവു് പരമാത്മാവിനുണ്ടെന്നു നാം പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഓരോ ഉദ്ദേശവും അവനു് സ്വാധീനമാകുന്നതു് ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ബുദ്ധിയുടെയും തോതനുസരിച്ചു് വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും- ആകാശത്തിലും സമുദ്രത്തിന്നടിയിലും- സഞ്ചരിക്കുവാനും ദൂരസ്ഥാനത്തുനിന്നു് അനുനിമിഷം വാർത്തകൾ കേൾക്കുവാനും മനുഷ്യനു് സാധിച്ചതു പരമാത്മാവു് ജ്ഞാനവും ബുദ്ധിയും കൊണ്ടു പ്രവർത്തനം നടത്തിയതിന്റെ ഫലമത്രെ! മനുഷ്യ ബുദ്ധിയുടെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും അഹോരാത്രമായ പ്രവർത്തിയുടെ ഫലം ഈ വൻപിച്ച സ്വാധീന ശക്തിയാണെങ്കിൽ അവയ്ക്കു് അനശ്വരമായ അവസ്ഥയുണ്ടോ? ഒരിക്കലുമില്ല. അവ നശിക്കുന്നതാണു്. ഭൂതലത്തിൽനിന്നു് അത്ഭുതതന്ത്രങ്ങൾ പിഴിഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ട മനുഷ്യാ! സർവ്വലോകത്തേയും- ചരാചരങ്ങളേയും നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിന്റെ, കല്പനയിൽ നിന്നുള്ള 'ആ പരമാത്മാവിനു' അനശ്വരമായ ഗുണങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചാൽ പ്രകൃതി മുഴുവനും അവനു് സ്വാധീനമാകുന്നതാണു്-

288122
R3.07
32
UNIVERSITY LIBRARY
- 7 AUG 1973

കായ്കാരണകഴിവിനു് ബുദ്ധിഎന്നും ഇതിനു് വി പരീതമായി പ്രവത്തിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ശക്തിക്കു് 'നഫ്സു്' എന്നും പറയുന്നു. ഇവ രണ്ടും തിരിച്ചറി ഞ്ഞു് വേണ്ടവിധം പ്രവത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവു് മനുഷ്യ നു് മാത്രമേ ഉള്ളു. 'നഫ്സു്' എന്നു പറയുന്ന ഇരുട്ടറ യിൽനിന്നു പരമാത്മാവിന്റെ ഗുണങ്ങളെ അനുഭവിക്കു വാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വെളിച്ചമാണു് യഥാത്ഥമായ ബുദ്ധി. സൂയ്ൻ എന്നും ഖുർആൻ എന്നും അഖലിനു് വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്! സൂയ്ൻ ഏതുപോലെ ഇരുട്ടിൽ കിട ക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ പ്രകാശത്തിൽ വരുത്തി വകതിരിക്കുന്നു വോ അപ്രകാരം ഖുർ-ആൻ അജ്ഞതയിൽ നിന്നു ജ്ഞാ നം നല്കുകയും നന്മതിന്മയെ വകതിരിക്കുകയും എന്നന്നേ ക്കും ആനന്ദം നല്കുന്ന മാഗ്ഗങ്ങളെ തെളിയിച്ചുകാണിക്കുക യും ചെയ്യുന്നു. അഖലിനു് യഥാത്ഥമായ പ്രകാശം ല ഭിക്കുന്നതു് ഖുർ-ആനിനെ ആത്മാത്ഥമായി വിശ്വസി ച്ചു് പ്രവത്തിക്കുന്നതുമൂലമാണു്. അഖലിനു് മറ്റു തര ത്തിലുള്ള പ്രകാശം മൂലവും ആധുനികലോകത്തിൽ ലൌ കികമായ പല അത്ഭുതപ്രവത്തികളും ചെയ്യുവാനും കണ്ടു പിടിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം ന ശിക്കുന്നതും-ഇവനു് ക്ഷീണം തട്ടുമ്പോൾ അവന്റെ അ ഖലിനും മാന്ദ്യം സംഭവിക്കുന്നതും ആകുന്നു-എന്നാൽ അല്ലാഹുമായുള്ള അടുപ്പത്തിലാണു് ഒരു മനുഷ്യന്റെ അ ഖൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ പ്രകാശം അനശ്വര മായിതീരുന്നതാണു്! ഇതാണു് വിശുദ്ധ-ഖുർആൻ പ റയുന്നതു്—'ഫീസെബീലിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവർ മരിച്ചവ·

രാണെന്നു നീ കരുതണ്ട. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നു ഉപജീവനമാഗ്രഹം കൊണ്ടു് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണു്.

ചില സന്ദേശങ്ങൾ

ഭാഗം_1

അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ മനുഷ്യനിൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവൻ മരണത്തെയും, തൗഹീദി'നെയും, അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെയും, ആത്മാർത്ഥതയേയും ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായി പരിശുദ്ധനും, സർവ്വശക്തനുമായ അല്ലാഹുവിനെ നിന്ദ്യപണം ചെയ്യുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നു. ഒരു ത്തമവിശ്വാസിയുടെ മനസ്സു്, ഇതു് എങ്ങനെ? എന്തു കൊണ്ടു് സംഭവിച്ചു? എന്ന പ്രശ്നത്തിനു് ആധാരമായിത്തീരുന്നില്ല. മനുഷ്യശരീരം അവന്റെ ആത്മീയമായ ഉയർച്ചക്കു് ഒരു ശത്രുവാകുന്നു. ഉയരുവാൻ അഭിലഷിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും അതിനോടു് മല്ലിടേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. അതു് ക്രൂരതയുടെ ഒരു അവതാരമാകുന്നു. ഏതൊരുത്തൻ അവന്റെ ശരീരത്തെ ശത്രുവായി വിചാരിച്ചു് മനസ്സമാധാനം ലഭിക്കുന്നതുവരെ, അതിനോടു് മല്ലിടുന്നുവൊ, അവനു് പല ഗുണങ്ങളുടെയും കവാടങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുകയും പരിശുദ്ധറബ്ബിന്റെ മുൻപിൽ അവനു് ഏതുതരത്തിലുള്ള ആരാധനക്കും സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നതും പാപകർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു് വിട്ടുനിൽക്കുന്നതുമാണു്. ഒടുവിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ രാജകല്പന അവനു് താഴെ പറ

യും പ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്:- 'അല്ലയോ സമാധാനിയായ ആത്മാവേ, സംതൃപ്തനായും, തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയവനായും നിൻെറ സൃഷ്ടാവിലേക്ക് മടങ്ങുക' തടാരാ പാപലോപനമായ മോചനത്തിൽനിന്ന് അത് വിശുദ്ധി നേടും. അത് സൃഷ്ടിയിലുള്ള മറവ വസ്തുക്കളുമായുള്ള ബന്ധം വേപ്പെട്ടുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ഖലീലയായ ഇബ്രാഹിം നബി (അ) തങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയിൽ അതിൻെറ അവസ്ഥ ആയിതീരുന്നു. അവൻെറ മ്ലേഛകരമായ അഥവാ ഐഹികമായ വികാരങ്ങളിൽനിന്ന് വിമുക്തനായി അവൻ സമാധാനിയായിതീരുന്നു. ഈ സമയത്ത് ഹസ്രത്ത് ഇബ്രാഹിം നബി (അ) അവരിൽ ഓരോരുത്തരോടും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. 'എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ സഹായം ആവശ്യമില്ല. പരിതഃസ്ഥിതികളെ അല്ലാഹ അറിയുന്നുണ്ടെന്നുള്ള എൻെറ ജ്ഞാനം മറെറാരാളോടും സഹായത്തിനപേക്ഷിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നില്ല' ഇപ്രകാരം ഇബ്രാഹിം നബി (അ) യുടെ 'തൗഹീദി'ലുള്ള വിശ്വാസത്തിൻെറയും, അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൻെറയും കാരണത്താൽ അല്ലാഹ അഗ്നിയോട് തണുക്കുവാനും, ഹസ്രത്തിന് രക്ഷനേടുവാനും കല്പിച്ചു.

സർവ്വശക്തനും, മഹത്വമുള്ളവനുമായ അല്ലാഹ 'ക്ഷമ' കാണിക്കുന്നവർക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ നിരവധി സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുകയും, ഭാവിലോകത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ദാനങ്ങളായ പാരിതോഷങ്ങളാൽ അവർ സന്തോഷത്തിൽ ആറാടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹ

പറയുന്നു:- 'ക്ഷമ കാണിക്കുന്നവക്ക് അതിരില്ലാത്ത പാരിതോഷികമാണ് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!' അല്ലാഹുവിന്റെ മാഗ്ഗത്തിൽ ഒരുത്തൻ കാണിക്കുന്ന ക്ഷമാശീലം എന്തുതന്നെയും അവനിൽ മുഴവനുമായി വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. ആയതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യാ! ഒരു മണിക്കൂർ നേരത്തേക്കെങ്കിലും നീ ക്ഷമാശീലനായിരിക്കുക, അല്ലാഹു സഹിഷ്ണത കാണിക്കുന്നവനോടുകൂടിയാകുന്നു. ജീവിതത്തിൽ നീ അലസനാകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി അല്ലാഹുവിൽ നീ സഹിഷ്ണതയുള്ളവനായിരിക്കുകയും നിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മം ഉള്ളവനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. മരണാനന്തരമുള്ള ജീവിതത്തിൽ ശുദ്ധയുള്ളവനായിരിക്കുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കേണ്ട. അവിടെ ശുദ്ധിക്കുവാനുള്ള നിന്റെ ശ്രമം നിനക്ക് ഫലം ചെയ്യുന്നതല്ല. നീ, നിന്റെ മരണത്തോട് സമീപിക്കുന്നതിനു മുൻപായി,-അതെ-മരണാനന്തരം നീ നിന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ വേഷത്തെ ദർശിക്കുവാൻ നിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെടുന്നതിനു മുൻപായി നിന്റെ ജീവിതയാത്രയിൽ ശുദ്ധയുള്ളവനായിരിക്കുക. മരണാനന്തരമുള്ള വികൃത വേഷത്തെ കണ്ട് വ്യസനിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഹൃദയത്തിന്റെ സുഖക്കേടു എന്തെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു അതിനെ ശുദ്ധമാക്കുക. ഹൃദയം ശുദ്ധിയായാൽ ഒരുവന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തികളും ശുദ്ധിയാകും. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വിശുദ്ധ നബി (സ) പറയുന്നു:-

'മനുഷ്യനിൽ അവന്റെ ഇടതുഭാഗത്തു ഒരു കഷ ണം മാംസമുണ്ട്'. അതു നല്ല നിലയിൽ അതിന്റെ പ്രവ ർത്തനം നടത്തുമ്പോൾ, ശരീരം നല്ല നിലയിലായിരിക്കുക യും അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനു കേടു സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ശരീരത്തിനു കേടു സംഭവിക്കുന്നു!' ഹൃദയം കൂട്ടിൽ അട യ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു പക്ഷിയെപ്പോലെയോ ഒരു പെട്ടിയിൽ നി ക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട മുത്തുപോലെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഭദ്രമായ മുറി യിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു നിധിപോലെയോ ആകുന്നു. പ ക്ഷി ഇല്ലെങ്കിൽ കൂടില്ല മുത്തില്ലെങ്കിൽ പെട്ടിയില്ല, ധനമി ല്ലെങ്കിൽ ഭദ്രമായ മുറിയുടെ ആവശ്യവുമില്ല.

റബ്ബുൽ ഇസ്സത്തായ തമ്പുരാനെ! ഞങ്ങളുടെ അവ യവങ്ങളും രാത്രിയും പകലും ഒരുപോലെ, നിന്നെ ആരാ ധിക്കുന്ന തരത്തിലും, ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളും നിന്റെ സ്മ രണയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന നിലയിലും, ഞങ്ങളുടെ ജീ വിതാവസാനം വരെയും നീ ആക്കിത്തീർക്കണമേ! കരുണയു ള്ളവനെ! പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവെ! ഞങ്ങളുടെ മുൻ ഗാമികൾക്കു നീ കൊടുത്തിട്ടുള്ള സൌഭാഗ്യതയിൽ ആ നന്ദത്തുന്തിലരായ സഖാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ ഞങ്ങളേ യും, അവരുടെ സ്നേഹിതന്മാരായും, അവരോടു പെരുമാ റിയവിധത്തിൽ ഞങ്ങളോടും നീ പെരുമാറണമേ! മഹ ത്വമുള്ള റബ്ബേ!! ആമീൻ!

ഹേ! മനുഷ്യരേ! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പ നയെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുക. എന്നാൽ സൌഭാഗ്യപദവികൾ ലഭിച്ച നിങ്ങളുടെ മുൻ ഗാമികളോടു അല്ലാഹു ഏതുവിധത്തിൽ പെരുമാറിയോ

അപ്രകാരം നിങ്ങളോടും പെരുമാറുന്നതാണു്. 'തെഹീദ്'കൊണ്ടു് അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഹള്റിയത്തു്' (സാന്നിദ്ധ്യം) ആകുന്ന പരമാനന്ദം നിങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ കൊതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും, അവനിൽ മാത്രം തൃപ്തിയടയുകയും, നിങ്ങൾക്കു് ഹിതമായോ അഹിതമായോ എല്ലാ സംഭവങ്ങളിലും നിങ്ങൾ സന്തോഷം കൊള്ളുന്നവരായും ജീവിക്കുക.

അല്ലയോ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസാ! ആദ്യം നീ നിന്റെ സ്വന്തം ശരീരത്തോടും പിന്നീടു് മറവുള്ളവരോടും ഉപദേശിക്കുക.

നീ നിന്റെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങളിൽ പല വിധത്തിലും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളതിനാൽ മറവുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ ചെല്ലുന്നതെങ്ങിനെ? ഹാ! നീ തന്നെത്താൻ അപകടത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ മറവുള്ളവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ നിനക്കു് എങ്ങനെ സാദ്ധ്യമാകും? നിന്റെ സ്വന്തം മിഴികൾക്കു് കാഴ്ചയില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ മറവുള്ളവർക്കു് നീ എപ്രകാരം വഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കും? കാഴ്ചയുള്ളവനും, തൊഴിൽ ശീലമുള്ളവനും മാത്രമെ ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി മറൊരുത്തനെ നയിക്കുവാനും, ആഴമുള്ള സമുദ്രത്തിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അനുസരിച്ച ശീലിച്ചവർ അനുസരണത്തിന്റെ ഫലം രുചിച്ചറിയുന്നു. ആയതിനാൽ അവൻ മറവുള്ളവരേയും അനുസരിക്കുന്നവരായിത്തീരുവാൻ, ആത്മാർത്ഥമായി പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

ഐഹികലോകത്തിലെ ഒന്നിനേയും ആധാരമാക്കാതെ, ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി, പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം സ്നേഹിക്കുന്ന കാലത്തോളം—അല്ലാഹുവിനെ അല്ലാതെ സൃഷ്ടികളിൽ യാതൊന്നിനേയും ഭയപ്പെടാതിരിക്കുന്നേടത്തോളം ഒരുത്തനു മറെറാരുത്തന്റെ പ്രവർത്തികളെ നിരൂപണംചെയ്യുവാൻ അധികാരമില്ല. ഈ പദവി ഒരുത്തനു ലഭ്യമാകുന്നതു് ഹൃദയശുദ്ധി വരുത്തുന്നതുകൊണ്ടും, പരസ്യമായും രഹസ്യമായുമുള്ള ആരാധനകൾകൊണ്ടും, ലൌകീക വ്യാപാരങ്ങളിൽ സ്നേഹം തോന്നിക്കാതെ അപരിചിതമായി ജീവിതം നയിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമല്ലാതെ, മനസ്സും ശരീരവുമറിയാത്ത പദോച്ചാരണങ്ങൾകൊണ്ടോ, അല്ലാഹുവിനെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പരസ്യമായ ആരാധനകൾകൊണ്ടോ ലഭ്യമാകുന്നതല്ല. ഒരുത്തൻ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയായിത്തീരുന്നതു് 'തൌഹീദ്'കൊണ്ടു മാത്രമാണു്. ഹൃദയംകൊണ്ടു് ഒരുവൻ സ്ഥിരമായി സ്നേഹിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ അവന്റെ ആരാധനവസ്തുതകൾ ആകുന്നു. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യർ അവരറിയാതെത്തന്നെ എത്രയോ സാധനങ്ങളെയാണു് ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. പ്രത്യേകം ചില ഒരുക്കങ്ങളോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥനകളും, പ്രവർത്തികളും മാത്രമാണു് ആരാധനയെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതു് അബദ്ധമാണു്. എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളും അതിന്റെ സൃഷ്ടാവിലേക്കു് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും പരമാത്മാവിന്റെ (റൂഹിന്റെ) വൈശിഷ്ട ഗുണംകൊണ്ടു് ഒരുവൻ ഹൃദ്യമായി സ്നേഹിക്കുന്ന വസ്തുവിലേക്കു് അവനെ നയിക്കുക

യും ചെയ്യുന്നു. ഇതും ആരാധനതന്നെയാകുന്നു. പര മാത്മാവിന്റെ (റൂഹിന്റെ) പ്രവർത്തനോദ്ദേശം 'തൗഹീ ദി'ൽനിന്നുകൊണ്ടുള്ള ആരാധനയും അല്ലാഹുവിലേക്കുള്ള മടക്കവുമാകയാൽ അതിനു വിപരീതമായ ആരാധന അ തിനുർഹമല്ലാത്തവയിലേക്കു മടങ്ങുന്നു. ആരാധനക്ക ർഹൻ 'മലിക്കുൽ ജബ്ബാറായ ഇലാഹ്" മാത്രമാണ്. അ ല്ലാഹുവല്ലാത്ത സർവ്വ വസ്തുക്കളും നശിക്കുന്നതാണ്. നശ്വ രമായ വസ്തുക്കളെ ആത്മാർത്ഥമായി അവൻ സ്നേഹിക്കു മ്പോൾ അവ അവന്റെ ആരാധനാമൂർത്തികളായിത്തീരു ന്നു. അപ്പോൾ അതു് അവന്റെ ഇലാഹുകളായിത്തീരു കയും, അവൻ ഒടുവിൽ 'ഖുർആനി'ൽ പ്രഖ്യാപിച്ച 'ശി ർക്കിൽ' അകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ അവന്റെ ജീ വിതം പരാജയത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ന മ്മെ രക്ഷിയ്ക്കട്ടെ! 'അല്ലാഹുവിനോടു ശിർക്കു വെച്ചാൽ അതവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയില്ല. ശിർക്കു് ഒഴികെ യുള്ള എല്ലാ പാപവും അല്ലാഹു വേണ്ടുകവച്ചാൽ ക്ഷമി ക്കുന്നതാണ്.' (ഖു.) ഇപ്രകാരമുള്ള മനുഷ്യനത്രെ 'മുശ് രിക്" എന്ന നാമത്തിൽ ഇസ്ലാമിൽ അറിയപ്പെടുന്ന തു്. ആയതിനാൽ ലൌകീക വ്യവഹാരത്തിലെ നമ്മുടെ ഏതു പ്രവർത്തിയും ചിന്തയും പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹു വിനെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടാവാതിരിപ്പാൻ നാം ശ്രമിക്ക ണം. ഹാ! മനുഷ്യാ! നീ പരിശോധിക്കുക! നിന്റെ വചനങ്ങളും, നീ ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവനാണെന്നു കാണി ക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ പ്രവർത്തികളും പാപകളുഷിതമായി ത്തീരുന്നതും, നിന്റെ നാവു് നിന്ദിപ്രകടനം ചെയ്യുമ്പോൾ

റബ്ബുൽഇസ്സത്തിന്നു് അത്യുച്ചികരമായ സ്വഭാവം നിന്നിൽനിന്നു് ബഹിഗ്ഗമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'മലിക്കുൽ ജബ്ബാറായ തമ്പുരാൻ' പറയുന്നു: 'ഓ! ആദമിന്റെ സന്താനമേ! നന്മ എന്നിൽനിന്നു നിന്നിലേക്കും എന്നാൽ തിന്മ നിന്നിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്നു.' ഹാ! നീ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസനെന്ന പദവി അവകാശപ്പെടുമ്പോൾ, നീ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ ദാസനായി കഴിയുന്ന കാര്യം വിസ്മരിക്കുന്നു. പരമാർത്ഥത്തിൽ നീ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസനായിരുന്നെങ്കിൽ നിന്റെ ഹൃദയം നിരവധി പ്രേമാരുവികളുടെ ഒരാറാകുമായിരുന്നു! ശരീഅത നിന്റെ ദാസപ്രവർത്തിയുടെ പരമാർത്ഥതയെ തെളിയിക്കുന്ന ഒരു ചിഹ്നമാകുന്നു. ഒരു യഥാർത്ഥ വിശ്വാസി, അവന്റെ ശരീരേച്ഛകൾക്കോ, നീചപ്രവർത്തികൾക്കോ വിധേയനാകുന്നില്ല. പൈശാചിക പ്രവർത്തികളിൽ അവൻ തീരെ അജ്ഞനായും, ഭൌതിക ലോകവ്യാപാരങ്ങളെ തീരെ അഗണ്യമാക്കി, സർവ്വ സൃഷ്ടികളേയും അടക്കിഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം അവന്റെ ജീവിതോദ്ദേശമാക്കിയും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. അവൻ ലൌകികസുഖങ്ങളെയല്ല ആരായുന്നതു്; പ്രത്യുത അവയ്ക്കാധാരമാകുന്നതിനെ മാത്രമാണു് അവൻ ഗണ്യമാക്കുന്നതു്. അവൻ ഭാവിലോകത്തെ സൌഭാഗ്യപദവിയെ മാത്രം അഭിലഷിക്കുകയും, അതു് അവനു ലഭ്യമായാൽ അവയെ അവൻ വേണ്ടതുപോലെ അനുഭവിച്ചു് സർവ്വ ശക്തനും മഹാനുമായ അല്ലാഹുവിൽ നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അവൻ അനുനിമിഷം പ്രത്യേകി

യാതൊരു ഉദ്ദേശത്തിന്മേലും അല്ലാതെ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക—'പരിപൂർണ്ണമായും പരിശുദ്ധനായും അല്ലാഹുവിനെ ഗണ്യമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നിനും അവനോട് കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സൃഷ്ടികർത്താവും അല്ലാഹുവും സർവ്വ സാധനങ്ങളും അവന്റെ ഖുദ്റത്തിലും ആകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽനിന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെടുന്നവനോ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനോ മൂഢനാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജാനയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാത്ത എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ?'

റബ്ബുൽ ഇസ്സത്തായ തമ്പുരാൻ പറയുന്നു—'സർവ്വാനുഗ്രഹങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഖജാനയല്ലാതെ എന്റെ അടുക്കൽ മറ്റൊന്നും ഇല്ല.'

അല്ലയോ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസന്മാരേ! 'തഖ്ദീ'റിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിങ്ങൾ നിദ്ര പ്രാപിക്കുകയും സഹിഷ്ണുതയിൽ വിശ്രമിക്കുകയും അവനിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന കല്പനയിൽ മാല്യമണയുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം തുടരുന്നപക്ഷം അല്ലാഹുവിന്റെ ദാക്ഷിണ്യംകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷയോ ആഗ്രഹമോ കൂടാതെത്തന്നെ നിങ്ങൾ അർഹിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള പാരിതോഷികം നിങ്ങളിലേക്ക് ആനയിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. ഭൂതലത്തിൽ ഏറ്റവും സുപ്രസിദ്ധനായ ഹസ്രത്ത് ശൈഖ് മുഹിയദ്ദീൻ ഗൗസുൽ അള്ളം ഖുത്തുബുൽ അഗ്താബ് അബ്ദുൽഖാദിർ ജെയിലാനി (റ) പറയുന്നു:

'ഹേ! മനുഷ്യരേ! നിങ്ങൾ തഖ്ദീറിൽ സംതൃപ്തരായിരിക്കുക. അവയെ പാലിക്കാമെന്നു് എന്നോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുക. തഖ്ദീറിലുള്ള എന്റെ സംതൃപ്തി എന്നെ അല്ലാഹുവിലേക്കു ആനയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സുഹൃത്തുക്കളെ, നിങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വരിക' സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി തീപ്പൊരികളുടെ തുളഞ്ഞുകയറാത്തിൽ നമുക്കു സഹിക്കാം. അവന്റെ വിധിയുടേയും പ്രവർത്തനത്തിന്റേയും മുമ്പിൽ നമ്മുടെ ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ ശിരസ്സുകളെ നമുക്കു കുനിക്കാം. അല്ലാഹുവിന്റെ തഖ്ദീറുമായി കരാറുചെയ്തു് അവയൊരുമിച്ചു നമുക്കു ഗമിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതു് രാജാവിന്റെ ദൂതനാകുന്നു. നാം ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം നമ്മെ സർവ്വശക്തനിലേക്കു് ആനയിക്കപ്പെടുന്നതാണു്. ഇവിടെ അല്ലാഹുവിന്റെ രാജധാനി അല്ലാതെ മറെറാന്നുമില്ല. അവന്റെ ജ്ഞാനസമുദ്രത്തിൽനിന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ പാവനവും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുകമ്പയുമാകുന്ന 'സുപ്ര'യിൽനിന്നുള്ള ഭോജനവും അവന്റെ പ്രേമമാകുന്ന മധുരവും ശീതളമാരുതനിൽനിന്നുള്ള നിശ്വാസവും അവന്റെ കരുണയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ പദവിയും നിങ്ങൾക്കു ബഹുമാനം നല്കുന്നതാണു്. അല്ലയോ മഹത്തുക്കളേ! കളങ്കരഹിതമായ ജീവിതം എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. മതസംബന്ധമായ നിയമങ്ങൾ ആചരിക്കുന്നതും അനുസരിക്കുന്നതും ഓരോ മുസൽമാന്റെയും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ചുമതലയാകുന്നു. അവ ആചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അനുസരണത്തിന്റെ വഴക്കം സൃഷ്ടി

ക്കുന്നതും, മനസ്സിന്റെ നിയന്ത്രണാശക്തിക്ക് കഴിവ് വർദ്ധിക്കുന്നതും, അച്ചടക്കവും, സൌഹാർദ്ദതയും, ഔദാര്യശീലവും, സ്നേഹവും ഉണ്ടാക്കുന്നതുമാണ്. മ്ലേഛകരമായ ശരീരേഛകളെ നിയന്ത്രണാധീനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ നാം ശരീരത്തോട് പോരാട്ടം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ പോരാട്ടത്തിൽ ഒരുത്തമ വിശ്വാസി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പടത്തൊപ്പി ശിരസ്സിൽനിന്നും മാറുകയോ 'ഖഡ്ഖം' ഉറയിലിടുകയോ പടക്കുതിരയുടെ പുറത്തുനിന്നും ഇറങ്ങുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അശ്വത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാണം അദ്ദേഹം ഏറ്റുസമയവും പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നിദ്ര ശക്തിയായി അദ്ദേഹത്തെ പിടികൂടുമ്പോഴല്ലാതെ നിദ്രയ്ക്ക് അദ്ദേഹം അധീനനാകുന്നതല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്ഷണം ഉപവാസവും സംസാരം നിർബ്ബന്ധ പരിതഃസ്ഥിതിയിലും ജീവിതരീതിയിൽ മൂകനായും കഴിയുന്നതാണ്. പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹു അഭിലഷിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഉജ്ജ്വലമായി സംസാരിക്കുന്നു. അതേ, ഭാവിലോകത്തിൽ അല്ലാഹു അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു സംസാരിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ. ഇതത്രെ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഒലി'മാരുടെ ജീവിത പരിപാടി. സർവ്വലോകത്തേയും നിയന്ത്രിക്കുന്നവനും പരിപാലിക്കുന്നവനുമായ 'റബ്ബുൽ ഇസ്സ'ത്തായ തമ്പുരാൻ മനുഷ്യമൃഗാദികൾക്ക് സംസാരിപ്പാൻ കഴിവു കൊടുത്തതുപോലെ മറ്റു വസ്തുക്കൾക്കും സംസാരിപ്പാനുള്ള കഴിവു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു ഒരുത്തനെ ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തിയ്ക്കു നിയോഗിച്ചാൽ അവനെ ആ പ്രവർത്തിക്ക് തുണിയു

ള്ളവനാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഒരു പ്രവർത്തിയുടേയും കഴിവു് ഒരു മനുഷ്യനിലും സ്വയമായി നിലകൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിലും അഥവാ, അല്ലാഹുവിലേക്കാണു് അവ മടങ്ങുന്നതെങ്കിലും സന്തോഷവും സന്താപവും സ്വയം അനുഭവിക്കുവാൻ, ന്യായവും ബുദ്ധിയും ഉപയോഗിച്ചു് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഇഖ്തിയാർ ഓരോ മനുഷ്യനിലും നിക്ഷിപ്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം ഇതിനുമുമ്പു് പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ആയതിനാൽ ഒരു മനുഷ്യനിലും അല്ലാഹു അവന്റെ കഴിവിനു് അതീതമായി ചുമതലപ്പെടുത്തത്തക്കവിധം യാതൊന്നും മനുഷ്യനോടു കല്പിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് മനുഷ്യനു് യാതൊരു ഒഴിവുകഴിവുകളും പറയാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട സൌകര്യം കൊടുത്തപ്പോൾ അല്ലാഹു നബിമാരേയും പ്രവാചകന്മാരേയും മനുഷ്യരെ 'ശിർക്കു്" എന്ന ദോഷത്തിൽനിന്നു് അകറ്റുവാൻ ഭൂതലത്തിലേക്കു് ആനയിക്കപ്പെട്ടു. പരിശുദ്ധനായ റബ്ബു് പ്രവാചകന്മാരെ അവനിലേക്കുതന്നെ വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവൻ വിദ്വാന്മാരെ അവരുടെ പ്രതിനിധികളായി ജനങ്ങളുടെ സന്മാർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി ലോകത്തേക്കു് ആനയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ലോകഗുരുവായ റസൂൽകരീം (സ) പറയുന്നു:—'വിദ്വാന്മാർ പ്രവാചകന്മാരുടെ അവകാശികളാകുന്നു.' അല്ലയോ ജനങ്ങളേ! നിങ്ങൾ കൈവശം വെയ്ക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നല്ല വസ്തുക്കളുടെ ദായകൻ അല്ലാഹു ആയിരിക്കെ, നാം ആ റബ്ബിനോടു് എപ്പോഴും നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—'നിങ്ങളോടു

കൂടിയുള്ള നല്ല വസ്തുക്കൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ളതാകുന്നു.' പ്രതിഫലം ആഗ്രഹിക്കാത്ത ഏതൊരുത്തനേറയും സഹായത്തിനു നാം നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാണു്. നിസ്സാരമായ ഒരു പുഞ്ചിരികൊണ്ടെങ്കിലും നാം നമ്മെ സഹായിച്ച ഒരുത്തനെ യാദൃശ്ചികമായി കാണുമ്പോൾ ആദരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജനനം മുതൽ മരണം വരേയ്ക്കും അവൻ അനുഭവിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യങ്ങളേറയും ദായകൻ പരിപാലകനായ അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, അവൻ ആ റബ്ബിനോടു എത്രത്തോളം നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കേണ്ടതാണു്? നല്ല വസ്തുക്കളിൽനിന്നും സുഖം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരേ! നിങ്ങളുടെ നന്ദിപ്രകടനം നിങ്ങൾ എപ്രകാരം നടത്തുന്നുവെന്നു ചിന്തിക്കുക. നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളും സഹായങ്ങളും സൃഷ്ടികളിൽനിന്നാണെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവയ്ക്കു സ്ഥാനം കഴിവുണ്ടാകുന്നുണ്ടോ എന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കാത്തതു് എന്തുകൊണ്ടു്?

പാപകർമ്മങ്ങളേയും ദുഷിച്ച ചിന്തകളേയും നിഷ്കാസനംചെയ്യപ്പെടുന്ന ഹൃദയം; ശുദ്ധിയുടെ കേന്ദ്രമാവുമ്പോൾ അതു നിങ്ങളെ ഏകാന്തതയിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണാകടാക്ഷത്തെ നിങ്ങൾക്കനുഭവപ്പെടുവാൻ ഗാഢവും ശ്രദ്ധവുമായ 'മുശാഹിദ'യിൽ നിങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീരും. പിഴച്ച മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഗമിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ബുദ്ധിമാന്മാരും, കാമവികാരങ്ങളിൽ അധീനപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് ശുദ്ധന്മാരും, ഏകാന്തജീവിതത്തിലെ സംശയംമൂലം വലിയ സന്യാസിമാ

രും നാശത്തിനു പാത്രഭൂതരാകുന്നു. ലൌകിക ചിന്തകളുടേയും പാപകർമ്മങ്ങളുടേയും രുചിയിൽനിന്നു് വിമുക്തരായവരത്രെ 'സിദ്ദീ'ങ്ങൾ. അതെ, 'സത്യവാന്മാർ' എന്ന നാമത്താൽ അറിയപ്പെടുന്നതു്. അവർ കണ്ണിനും, കരളിനും ആനന്ദം നൽകുന്ന മനോഹര വസ്തുക്കളാൽ അലംകൃതമായ 'ബാത്തൂഷാ'യുടെ അരമനോദ്യാനത്തിലെ പടിക്കൽ നിദ്ര അവലംബിച്ചവരാകുന്നു. അവർ ജനങ്ങളെ 'തൌഹീദു്' കൊണ്ടു് സദാ ക്ഷണിക്കുന്നവരാകുന്നു. അവർ ഹൃദയങ്ങളോടും, ആത്മാക്കളോടും, ജിന്നുകളോടും, മനുഷ്യരോടും രണ്ടു ലോകവും ത്യജിച്ചു് പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു:—'മരിച്ച വസ്തുക്കളിൽനിന്നു ജീവനുള്ളവയേയും, ജീവനുള്ളവയിൽനിന്നു മരിച്ച വസ്തുക്കളേയും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിക്കുന്നു.' മാലിക്കുൽ മുൽക്കായ തമ്പുരാൻ ഹസ്രത്തു് ഇബ്രാഹിംനബി (അ)യെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരിച്ച (അവിശ്വാസിയായ) പിതാവിൽനിന്നുത്ഭവിപ്പിച്ചു. വിശ്വാസികളെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരായും അവിശ്വാസികളെ മരിച്ചവരായും കരുതുന്നു. ശരീരേച്ഛയ്ക്കു അധീനപ്പെടുന്നതും, ഓക്കാതെത്തന്നെ സൃഷ്ടികളെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും പൈശാചികമായ പ്രവർത്തികളാകുന്നു. ആയതിനാൽ ഹദീസു് ഖുദ്സിയിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—'എന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ആദ്യമായി മൂതിയടയുന്നതു് പിശാചാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ എന്റെ കല്പനയെ

അതിലംഘിച്ചു. ആയതിനാൽ പാപംമൂലം അവൻ മൂതി പ്പെട്ടു.' പൈശാചികപ്രവത്തികളം ചെയ്യുന്നവൻ പിശാ ചിൻെറ ആജ്ഞ അക്ഷരംപ്രതി അനുസരിക്കുന്നവനാക ുന്നു. അതെ, അവൻ പിശാചിൻെറ ഉത്തമദാസൻ— പിശാചിൽ അധഃപതിച്ചവനുമത്രെ! ഇത്തരക്കാരായ മനുഷ്യജീവികളം വിശ്വാസികളായ ഉത്തമന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി യിൽ മരിച്ചവരായി കരുതപ്പെടുന്നു.

ചില മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ കാപട്യത്തിൻെറ കല കളം നൃത്തമാടുന്നു. ഭൌതീകലോകം മനുഷ്യരെ തുറിച്ചു കാണിപ്പിച്ചുരസിപ്പിക്കുന്ന സൌന്ദര്യത്തിൻെറ പിന്നിൽ വികൃതരൂപം നിലകൊള്ളുന്നുവെന്നു അവക്കു ദർശിക്കുവാ നോ, ഗ്രഹിക്കുവാനോ അവരുടെ കാപട്യത്തിൻെറ കടി ലതകൊണ്ടു് സാധിക്കാതെ വരുന്നു. മാന്യപദം അലങ്ക രിക്കുവാൻ ആനയിക്കപ്പെട്ട മഹതുക്കളേ! നിങ്ങളം അ വിശ്വാസികളോടും കളവു പറയുന്നവരോടും സഹകരി ക്കരുതു്. ശരീരത്തെ വിസ്മരിക്കുന്ന തരത്തിൽ 'അദ്ധ്യ കളം'കൊണ്ടു മ്ലേഛകരമായ ശരീരേഛകളെ അകറ്റു വാൻ ശ്രമിക്കുക. ദുഷിച്ച വികാരങ്ങളെ ആക്രമിക്കുക. അതു് നിങ്ങളെ ആക്രമിക്കുവാൻ നിങ്ങളം സന്ദർഭം നൽക രുതു്. നമ്മുടെ മുൻഗാമിയായ ഹവ്വത്തു് ആദംനബി (അ) യുടെ ഒരു വലിയ ശത്രുവായിരുന്നു പിശാചു്. അ പ്പോളം അവൻ നിങ്ങളുടേയും ഒരു വലിയ ശത്രുവാണെ ന്നു കരുതുക. നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വശത്രുവും സ്വന്തശത്രുവുമായ പിശാചിൻെറ ഹിതത്തിനു്; അതെ, അവൻെറ ആ ജ്ഞയ്ക്കു് വിധേയമാകുവാൻ നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന

ബുദ്ധി ഏതു്? ആദംനബി (അ) യേയും ബീവി ഹവ്വാ (റ) യേയും അവൻ വഞ്ചിച്ചപ്രകാരം നിങ്ങളും വഞ്ചിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ വേണ്ട മുൻകരുതലോടുകൂടി ഉണർന്നിരിക്കുക. പിശാചിന്റെ പൈശാചികത്വം ശരീരത്തിൽ നൃത്തമാടാതിരിപ്പാൻ അല്ലാഹുവിനെ ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. ഒന്നിന്റെ പൂർണ്ണമായുള്ള സാന്നിദ്ധ്യം മറെറാന്നിന്റെ പൂർണ്ണമായുള്ള അസാന്നിദ്ധ്യമായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിനെ ഒരുത്തൻ 'സാമീപ്യം' ആക്കിയാൽ 'ഇബ്ലീസു്' അവനിൽ 'ഗായിബ്' ആകുന്നതാണു്. അനുനിമിഷം നമ്മെ വളർത്തുന്നവനും അനുഗ്രഹിക്കുന്നവനുമായ പരിശുദ്ധറബ്ബിനെ എങ്ങനെ നമുക്കു് ഒരു നിമിഷംപോലും വിസ്മരിക്കുവാൻ സാധിക്കും? ആരാധനയ്ക്കു് അർഹൻ അല്ലാഹുവായിരിക്കുമ്പോൾ അവനേക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ട മറെറാരു സാധനവും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കരുതു്. ചരാചരങ്ങളായ സർവ്വ വസ്തുക്കളും അറിഞ്ഞും അറിയാതേയും അല്ലാഹുവിൽ 'ആശിഖായി' സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതര സൃഷ്ടികളെ അപേക്ഷിച്ചു് മനുഷ്യബോധത്തിനു അറിഞ്ഞു് 'ആശിഖായി'ത്തീരുവാനുള്ള കഴിവു് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ ഈ കഴിവു് അവൻ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ആനന്ദതുന്ദിലനായിത്തീരുകയും അവ നിഷേധിക്കുമ്പോൾ അവൻ അവഹേളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

നിങ്ങൾ പ്രാപ്തനാകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ശരീരം ഈ ലോകത്തോടും, ആത്മാവു് പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിലുമായി മുന്നോട്ടു ഗമിക്കുക. ചെയ്തുപോയ പാപകർമ്മങ്ങൾ

നിശ്ശേഷം വിസ്മരിക്കുകയും ഓമ്മവരുമ്പോൾ ഖേദിക്കുക യും ചെയ്യുക. ആത്മാർത്ഥമായ ഖേദം പാപം പുരണ്ട ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധിയാക്കുന്നതാണ്. ഒരു മനുഷ്യനു് സ്ഥിരമായ സമാധാനം ലഭിക്കുന്നതു് അല്ലാഹുവിനേയും റസൂലി(സ)നേയും അനുസരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മനുഷ്യഹൃദയം ആജ്ഞയുടെ 'കുറി നു്' യോജിച്ച വിധം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അ പ്പോൾ സൃഷ്ടിക്കു് വിപരീതമായ പ്രവർത്തികൾ എപ്പോ ഴും നാശം കൈവരുത്തുന്നതാണെന്നു നമ്മുടെ അനുഭവം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഭാഗം 2

ഭൌതികലോകവ്യവഹാരങ്ങളിൽനിന്നും, സ്വന്തം വികാരങ്ങളിൽനിന്നും ഒരുവന്റെ ഹൃദയം ശുദ്ധമായി ക്കഴിഞ്ഞാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജാനയാകുന്ന ജ്ഞാന സാഗരിയിൽ എത്തുമ്പോൾ അവൻ പറയും:—'എന്നെ സൃഷ്ടിച്ച ആ മഹത്വമുള്ള റബ്ബു് എനിക്കു് മാർഗ്ഗം തെളി യിച്ചുതന്നു.' അപ്പോൾ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറൊരു സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം അവനു തെളിയിച്ചുകൊടുക്ക പ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസൻ അല്ലാഹുവിൽ 'ആശിഖായി' വിചിന്തനംചെയ്യുമ്പോൾ വ്യക്തമായ മാ ർഗ്ഗം അവനിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നതാണ്. പിന്നീടു് അവൻ ഒരിക്കലും വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അതെ, ഏ റ്റവും മധുരവും രുചിയുമുള്ള ശീതളപാനീയം ഒരിക്കൽ അവൻ കുടിച്ചാൽ തുടരെത്തുടരെ കുടിക്കുവാൻ സാധിക്കു

ന്ന ഈ പാനിയത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് മറെറാന്നിനെ അവൻ ഈ ലോകത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നതല്ല.

ഹേ! മഹത്തുക്കളേ! അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞയ്ക്ക് നിങ്ങൾ വിധേയമാകുവാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ ചില നിസ്സാരമായ തടസ്സങ്ങളും, ക്ലേശങ്ങളും നിങ്ങളെ സമീപിക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പനയെ അനുസരിക്കണമെന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ ദൃഢനിശ്ചയം, ഈ തടസ്സങ്ങളും, ക്ലേശങ്ങളും നിസ്സാരങ്ങളാക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുന്നവരും, 'ആശിഖായി'ത്തീരുന്നവരും നിഷ്കളങ്കന്മാരായ യഥാർത്ഥ ദാസന്മാരായിത്തീരുവാൻ അല്ലാഹു അവരെ പരീക്ഷിക്കുന്നതാണ്. 'നിശ്ചയമായും ചില ഭയപ്പാട് നിമിത്തവും പട്ടിണി മൂലവും ശരീരം, ധനം, വിളവുകൾ എന്നിവയിൽ ഭംഗം സംഭവിക്കയാലും നിങ്ങളെ നാം പരീക്ഷിക്കുന്നതാണ്. ഇവകളിൽ ക്ഷമിക്കുന്നവർക്കു നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.' (ഖു.) അപ്രകാരം ഒരുവനെ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ അവൻെറ ഉത്തമ വിശ്വാസം അവനു് ആശ്വാസവും ആനന്ദവും നൽകുന്നതാകുന്നു.

നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിനു് എന്തെങ്കിലും അസുഖം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ക്ഷമയോടുകൂടി മരുന്നു വരുന്നതുവരെ കാത്തുനില്ലുക. മരുന്നു് നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചാൽ അതു് കൃതാർത്ഥതയോടുകൂടി അനുഭവിക്കുക.

ദുർഘടസന്ധിയിൽ ഒരു വിശ്വാസിക്കുണ്ടാകുന്ന ഭയം അവൻെറ മുഖത്തെ മ്ലാനമാക്കുകയും ഹൃദയത്തെ തപ്തനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻെറ പരിശ്രമം ഒടുവിൽ അ

വനെ സമാധാനിയാക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ 'തൗഫീഖ്'' അവന്നു ലഭിക്കുന്നതോടുകൂടി ഭാവിലോകത്തേക്കുള്ള സുന്ദരവും ആനന്ദവുമായ ആരാമത്തിന്റെ പടി അവനു് തുറക്കപ്പെടുകയും അവിടെ അവന്റെ ശാശ്വതമായ വിശ്രമസ്ഥലം കാണുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. ഈ അവസ്ഥയിൽ അവൻ സ്ഥിതിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 'പരിശുദ്ധാത്മാവു്'' അവന്റെ രാജകീയ മഹത്വത്തിന്റെ വാതിൽ ഇവനെ തുറന്നു കാണിക്കുന്നതാണു്. ഈ സമയം അവന്റെ ഹൃദയം അമരുകയും മുമ്പുണ്ടായതിൽ കൂടുതൽ ഭയം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടെയും അല്ലാഹു അവനെ രക്ഷിക്കുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി അവൻ കൂടുതൽ തൃപ്തനായും സന്തോഷമുള്ളവനായും തീരുന്നു. അവൻ അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ കൂടുതൽ ശുദ്ധയുള്ളവനായും പദവിയുള്ളവനായും തീരുന്നു.

ഈ ലോകത്തിലെ ജീവിതത്തിനാവശ്യമായ വസ്തുക്കൾ കൈകായ്മചെയ്തു് അവയുടെ താൽക്കാലിക രുചിയിൽ നാം മതിമറന്നു് നമ്മുടെ ജീവിതോദ്ദേശം ഈ ലോകംതന്നെയായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു. ഇപ്രകാരമാണു് ശരീരേഛയ്ക്കു് അധീനരാകുന്നവർ വഞ്ചിതരാകുന്നതു്. മരണം നമ്മുടെ ഈ രുചിപരവലിൽനിന്നു് നമ്മെ വേർപെടുത്തുമെന്നു് ഓർക്കുക.

ഇഹലോകം അല്ലാഹുവിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ അടുക്കളയും, ഭാവിലോകം അവർ പാകംചെയ്തുണ്ടാക്കിയ വിഭവങ്ങളെ വേണ്ടുംവണ്ണം ഭുജിക്കുവാൻ സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുള്ള അരമനയും ആകുന്നു. പരലോകത്തേക്കു മടങ്ങുവാൻ

നിർബ്ബന്ധിതരായ മനുഷ്യരേ! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനേയും അവന്റെ റസൂൽകരീം (സ) തങ്ങളേയും സ്നേഹിച്ചവരായിട്ടല്ലാതെ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു പോകുവാനുള്ള സന്ദർഭം നിങ്ങൾക്കും എനിക്കും ഉണ്ടാകരുതു്. സ്നേഹിക്കാതെയും സ്നേഹിക്കപ്പെടാതെയുമാണു് നാം ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു മരണമടയുന്നതെങ്കിൽ നമ്മെക്കാൾ അവഹേളിതരും അപമാനിതരും ആരാണു്? നന്ദികെട്ടവർക്കും, അവഹേളിതർക്കും 'ദറജ'യുണ്ടു്. അവരെ ആ 'ദറജ'യിൽനിന്നു് തരംതാഴ്ത്തുമ്പോൾ അവർ ദുഃഖിതരായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ അവർ അപമാനിക്കപ്പെട്ടുമെന്നോ ലജ്ജിക്കപ്പെട്ടുമെന്നോ പറഞ്ഞാൽ ഈ കൂട്ടർക്കു് അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരികയും, അവൻ, അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ കല്പിച്ചതുപോലെ പുച്ഛിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അഭിമാനം എന്നതു് "ഹംക്കിനും', 'ജാഹിലിനും', കൂട്ടിക്കും, വലിയവനും, ഇടത്തരക്കാരനും, പണ്ഡിതനും, മഹാനും, ദരിദ്രനും, ധനവാനും ഉണ്ടു്. പക്ഷെ, ഓരോരുത്തരുടേയും അഭിമാനസംരക്ഷണം അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമായ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടിയാകുന്നു. 'ജാഹിലിനു" നേരിടുന്ന അപമാനം 'ഹംക്കിനു" അപമാനമായിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല. ഇപ്രകാരം ഇടത്തരക്കാരന്റെ അപമാനവും പണ്ഡിതന്റെ അപമാനവും ഒരേതരത്തിലാകുന്നില്ല. ആയതിനാൽ അല്ലാഹുവിനെ വേണ്ടുംവിധം ആരാധിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു് ആ പ്രവർത്തി ചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെ വന്നാൽ ലജ്ജാവഹമായും അപമാനമായും തോന്നുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ലല്ലോ.

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളാകുന്ന ദാനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നാം അല്ലാഹുവിനു് ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും എന്തെങ്കിലും വിപത്തു സംഭവിക്കുമ്പോൾ നാം അല്ലാഹുവിൽനിന്നു പാഞ്ഞുകളയുവാനും ശ്രമിക്കാത്ത പരീക്ഷണഘട്ടത്തിലൂടെ മനുഷ്യന്റെ ആത്മാർത്ഥത വെളിപ്പെടുന്നതു്! വെറുതെ കിട്ടുന്ന പടാർത്ഥം വെറുതെ തിന്നുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും, തിന്നുന്നതും നായയാകുന്നു. പക്ഷേ നായ, സാധാരണ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നവനോടു നന്ദികാട്ടുന്നുണ്ടു്. മനുഷ്യൻ അഹങ്കരിക്കുന്നു! അവന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയുടെ പ്രയത്നമാണു് അവനെ സുഖലോലുപയാക്കിത്തീർത്തതെന്നു്! ഇതു പരമാർത്ഥമാണെങ്കിൽ അവൻ മറാക്കും നന്ദിപ്രകടനം ചെയ്യേണ്ടതില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ നായയേക്കാൾ അധഃപതിച്ചവനാകും. വിപത്തു സംഭവിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിൽ സുദൃഢമായി വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ബഹുമാനാർഹനാകുന്നതല്ല. പ്രത്യുത അന്നുവരെയുള്ള അവൻ ചെയ്ത സൽപ്രവർത്തികളും ഫലശൂന്യമാകുകയും ചെയ്യും. ഒരാൾ വിശുദ്ധനബി (സ:അ)യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നുപറഞ്ഞു: "അല്ലയോ നബിയേ! ഞാൻ തങ്ങളോടു കൂടുതൽ 'മുഹബ്ബത്തു'ള്ളവനാകുന്നു". നബി (സ) മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുക. വേറെ ഒരു മനുഷ്യൻ നബി (സ)യോടു പറഞ്ഞു. "ഞാൻ മാലിക്കുൽ മൂല്കായ റബ്ബിനോടു കൂടുതൽ സ്നേഹം ഉളവാകുന്നു". "അല്ലുകിൽ അനുഭവിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുക." എന്നായിരു

ന്ന നബി (സ)യുടെ മറുപടി. ഒരുവനെ 'അനുസരണ' മുള്ളവനാണെന്നു് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതു് പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം എന്നു മുരുക്കം.

ഔദാര്യം കൊണ്ടു നമ്മെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നവനത്രെ. സർവ്വസ്തുതിയും! നമുക്കു് കിട്ടിയിട്ടുള്ള ലാഭങ്ങളുടെ ദായകൻ അല്ലാഹുവത്രെ! അവൻ എല്ലാ ക്ലേശങ്ങളകറ്റുകയും, ആഗ്രഹങ്ങളകറ്റുകയും നിവാരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു. സർവ്വ ആലങ്ങളുടെയും, ചരാചരസൃഷ്ടികൾക്കു് ആവശ്യം വേണ്ടുന്നതും, അവയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും നാശത്തിനും ഉതകുന്നതുമായ സർവ്വതും 'ജബ്ബാറാ'യ തമ്പുരാൻ അവന്റെ മഹത്വമേറിയ 'അദ്'ൽ'കൊണ്ടു ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതെങ്കിലും വിമർശകന്മാർ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധ 'അദ്'ലി'ന്റെ ഭരണത്തെപ്പറ്റി വിമർശനത്തിനു് മുതിരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു ആ മനുഷ്യന്റെ അപൂർണ്ണമായ ജ്ഞാനംകൊണ്ടാകുന്നു. ആയതിനാൽ 'അദ്'ലി'ന്റെ പരിശുദ്ധമായ പ്രവർത്തനോദ്ദേശം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ അമ്പരക്കുകയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒടുവിൽ അവർ അല്ലാഹുവിനെ സ്തോത്രം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ രുചി എന്താണെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കാത്തവരും, കൈകൊയ്യും ചെയ്യുന്ന സാധനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥവലിപ്പം എന്താണെന്നുപോലും പറയുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത ചിലവിഡ്ഢികളും അല്ലാഹുവിന്റെ നീതിന്യായത്തെ വിസ്താരം ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവരത്രെ, 'ഹീ

ദായത്തുകൊണ്ടും,' 'തൗഫീഖു്" കൊണ്ടും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടാത്തവർ! യാതൊന്നിലും ആശയില്ലാത്തവനും, ഒന്നിനേയും ആശ്രയിക്കാത്തവനും, സ്വയം തൃപ്തനുമായ അല്ലാഹുവിനത്രെ സ്വസ്തുതിയും!

ലോകത്തിലെ ഇരുളിനെ സൂര്യപ്രകാശത്തിന്റെ കിരണങ്ങൾകൊണ്ടു കീറികളയുവാൻ അതെ–അജ്ഞതയെ ജ്ഞാനംകൊണ്ടു് ഉലച്ചുകളയുവാൻ, ആശ്വാസം നൽകുന്ന വസ്തുക്കൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനു വേണ്ട നിർദ്ദേശം നൽകുവാൻ– 'ജബ്ബാറിന്റെ' സൃഷ്ടിമഹത്വത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ–പരിഭവിക്കുന്നവർക്കും വ്യാകുലപ്പെടുന്നവർക്കും സമാധാനവും ആനന്ദവും നൽകുവാൻ ഭൂലോകത്തേക്കു് ആനയിക്കപ്പെട്ട റസൂൽകരീം, മുസ്തഫാനബി (സ)യെ ചരാചരങ്ങൾ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും 'ശഹാദത്തു" ചൊല്ലികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ 'നബി' (സ) യെയത്രെ! അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട മുസ്ലിം ലോകം വിശ്വാസംകൊണ്ടു ചുംബനം നടത്തുന്നതു്! ലോകത്തേക്കു് അനുഗ്രഹമായി അയക്കപ്പെട്ട നബി (സ) യുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു ഇനിയും ഗ്രഹിക്കാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ അവയെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ആവേശത്തോടുകൂടി ആരായുക. നിരാശ ജനകമായ അനുഭവം ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടിമാത്രമാണു്. മുസ്തഫാ നബി(സ)യെ വേണ്ടുംവണ്ണം വിശ്വസിക്കുവാനും, അനുസരിക്കുവാനും സാധിക്കാതെ വരുന്നവൻ ആഴമുള്ള സമുദ്രമദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ചെറുവഞ്ചിയുമായി എത്തിയ ഒരുവൻ 'കോളിൽ'പെട്ടപ്പോൾ നിസ്സഹായനാകുന്നതുപോലെ നിരാശയുടെയും, ക്ലേശങ്ങ

ളുടെയും, അവമാനത്തിന്റെയും അവസ്ഥകളും ഈ ലോകത്തിൽ തന്നെ അനുഭവപ്പെടത്തക്ക നില അവനിൽ മാറി മാറി ഉണ്ടാകുകയുംചെയ്യുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ അവ ഏതെങ്കിലും ഇവനിൽ സംഭവിക്കുമ്പോൾ, അതിനു് കാരണം മറെറാന്നാണെന്നു് വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെ തിരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു മറെറാന്നിലേക്കു് മാറുകയല്ലാതെ സ്ഥിരമായി മാറുന്നില്ല. 'തൌഹീഖ്" ഇല്ലാത്തതിനാൽ പരമാർത്ഥം ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധിക്കാതെയും വരുന്നു. ആയതിനാൽ നമുക്കു് മുസ്തഫാ നബി (സ) യുടെ ഉത്തമവും ആത്മാർത്ഥവുമായ അനുയായികളാകുവാൻ ഇന്നുമുതൽ ശ്രമിക്കാം. അല്ലാഹു നമ്മുടെ മാഗ്ഗങ്ങളിൽ നമുക്കു് 'രക്ഷ നൽകട്ടെ ആമീൻ!

നമ്മുടെ മരണദിവസത്തിന്റെ നിമിഷം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയ അല്ലാഹുവിനെ നമുക്കു് ഭയപ്പെടാം; ഈ ലോകത്തെ ശോഭയുള്ള ലോകത്തോടു തുലനം ചെയ്തു നോക്കിയാൽ ഇതു് വളരെ ഇരുളടഞ്ഞ ലോകമാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടും. പ്രകാശിക്കുന്ന സൂര്യന്റെ നേരേ നോക്കിയശേഷം മുഖം തിരിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രകാശത്തിന്റെ അനുഭവമാണു് ഇതിന്റെ പരമാർത്ഥ രഹസ്യം. ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ കാഴ്ചയ്ക്കു് വളരെ മനോഹരമുള്ളവയാണെങ്കിലും അഴുക്കുകളിൽ നിന്നാണു് അവയുടെ ഉത്ഭവമെന്നു് നമുക്കറിയാം. ഭൂതലത്തിലെ കാഴ്ചകൾ മനോഹരവും അതിന്റെ ഫലം ചീത്തയുമാകുന്നു. ഈ ലോകം മരണമായ കയറുകൊ

ണ്ട മനുഷ്യന്റെ കഴുത്തിലിട്ടുവലിച്ചു, അവനെ നന്മ തിന്മകളുടെ ഫലം ദർശിക്കുവാൻ ആ ഭയാനകമായ സ്ഥല ത്തേക്കു് ആനയിക്കപ്പെടുന്നതാണു്! ആയതിനാൽ നിന്നിൽതന്നെ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മരണപാശം കൊണ്ടു് നിന്നെ കെട്ടി ബലഹീനനാക്കുന്നതിനു മുമ്പു് സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ നാം പാഞ്ഞടുക്കുക. ഈ ലോകത്തെ, സത്യമായും നീതിയായും അല്ലാഹുവിനോടു അനുസരണമുള്ളവനായും, കൈകാര്യം ചെയ്യുകയാണെ ങ്കിൽ ഭാവിലോകത്തെ ചില രഹസ്യങ്ങൾ ഈ ലോക ത്തെ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമായി ദർശിക്കുവാനും ഗ്ര ഹിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നതാണു്. അല്ലാഹു ആകാശ ത്തേയും, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രാദികളേയും—പകൽ, രാത്രി ഇവയെയും നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവ യിൽ പല രഹസ്യങ്ങളും അടക്കിയിരിക്കുന്നു. അടുത്ത നിമിഷത്തേക്കു് 'തന്നെ അനുഭവപ്പെടുമോ എന്നു സംശ യിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ലോകത്തേക്കു്, ആഹാരസാധനങ്ങളും' ധനവും സമ്പാദിക്കുന്ന ധൃതിയിൽ ബുദ്ധിയും, ശരീരവും ഉപയോഗിച്ചു ക്ലേശവും, ഭയവും, സംഭ്രമവും അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഹോദരന്മാരെ! സംശയിക്കപ്പെടാത്ത തും, അടുത്ത ഭാവിയിൽതന്നെ മറെറാരു ലോകത്തേക്കു് മരയുവാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാശ്വതലോക ത്തേക്കു് സ്ഥിരതാമസത്തിനു് പോകുമ്പോൾ നാം അവി ടെ ദരിദ്രരായി—ദുഃഖപീഡിതരായി—കഴിഞ്ഞുകൂടുവാ നാണോ, നാം ഇതുയും മതിമറന്നവനായി ഇവിടെ ജീ വിതം നയിക്കുന്നതു്? ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽ ആഹാര

സാധനങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാതെയും, പാകപ്പെട്ടത്താതെയും അനുഭവിച്ച് പോരുന്നതുകൊണ്ടാണോ എന്നെറയും നിങ്ങളുടെയും ബുദ്ധിക്കും മനസ്സിനും മാന്ദ്യം സംഭവിച്ച, നമ്മെ അടുത്ത ഭാവിയിൽ അപമാനിതരാക്കി, ദരിദ്രരാക്കി, ദുഃഖപീഡിതരാക്കിതീർക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു്? ശരീരത്തിൽ ദുഷിച്ച പദാർത്ഥങ്ങളുടെ 'സത്തു്' പ്രവേശിച്ചാൽ ഭൂതലത്തിലെ സൌന്ദര്യവസ്തുക്കളിൽ ആകഷ്ണം ജനിക്കുകയും അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള നീച വസ്തു—അതെ—ആ സൌന്ദര്യത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പൈശാചിക പ്രേരണാശക്തി—നാം അറിയാതെതന്നെ നമ്മെ ആക്രമിക്കപ്പെടുകയും, ഒടുവിൽ നമ്മെ നൈരാശ്യ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ഭാവിലോകത്തേക്കു് വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യും. കൃത്യതിയും, വഞ്ചനയുമുപയോഗിച്ചു, സത്യത്തിനും, നീതിക്കും വിപരീതമായി, സിവിലിലും, ക്രിമിനലിലും വ്യവഹാരംകൊണ്ടു എതൃകക്ഷിയെ വിജയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനും പണത്തോടുള്ള ആർത്തികൊണ്ടു നയവും, പ്രാപ്തിയും, വക്രതയും ഉപയോഗിച്ചു സമ്പാദിക്കുന്ന പണക്കാരനും, ജ്ഞാന സമ്പത്തുള്ളവൻ യഥാർത്ഥങ്ങളെ തുറന്നു കാണിക്കാതെ അവനിഷ്ടപ്പെടുന്നതു മാത്രം തുറന്നു കാണിച്ചു ഫലിപ്പിക്കുവാൻ ജ്ഞാനം ഉപയോഗിക്കുന്നവനും ബുദ്ധിമാനായി ഗണിക്കുന്നില്ല—സ്വന്തമായും, ബന്ധുമിത്രാദികൾക്കും—സ്വസമുദായത്തിനും—ജനങ്ങൾക്കും — സ്വരാഷ്ട്രത്തിനും നന്മ ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനും, അല്ലാഹുവിനെയും മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം നബി (സ) യേയും അനുസരി-

ക്കുന്നവനുമത്രെ! ഏറ്റവും ബുദ്ധിയുള്ളവൻ— അതെ— ശാശ്വതമായ സ്വത്തു സമ്പാദിക്കുന്നവൻ!— സത്വരം നശിക്കുന്ന സ്വത്തു മാത്രം സമ്പാദിക്കുന്നവനെ ബുദ്ധിയുള്ളവനായി കരുതുവാൻ ആർക്കു് സാധിക്കും? ഈ ലോകത്തിൽ നമുക്കു് ഇഷ്ടംപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ നമ്മെ, യാതൊന്നുമില്ലാത്ത നിലയിൽ ഭ്രജാതനാക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ പൂർവ്വീക അവസ്ഥയെ നാം ആലോചിക്കാത്തതു് എന്തുകൊണ്ടു്? നമ്മോട്ടു മുൻകൂറായും, വിലയായും ഒന്നും വാങ്ങിക്കാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യമാകുന്ന മഹിമയാൽ ദാനമായി നമുക്കു് ഈ ലോകത്തു് കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ തന്ന വസ്തുക്കൾക്കു്, നന്ദികേടു കാണിക്കുന്നതു ബുദ്ധിമാന്മാരുടെയും, മര്യാദക്കാരുടെയും ലക്ഷണമാകുമോ?

അല്ലയോ സുഹൃത്തുക്കളേ! ചെവികൊണ്ടു തടയുവാൻ സാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ തടയുക. കണ്ണുകൊ ലഭിച്ചതുമൂലം ഇരുളിൽനിന്നു പ്രകാശത്തിലേക്കു വരുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. മര്യാദകേടും, നന്ദികേടും കാണിച്ച നമ്മുടെ മുൻഗാമികളേ യാതൊരു മുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ മരണം അവരെ പിടികൂടിയതുമൂലം ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട പലതും സാധിക്കാതെവന്നു. നിരാശയായ നിലയിൽ അവർ ഇഹലോകം വെടിയേണ്ടിവന്ന സംഭവങ്ങളും നാം വിസ്മരിക്കുന്നുവോ? എത്ര മരണവാർത്തകളാണു് നമുക്കു് ദുഃഖം ഉണ്ടാക്കിച്ചിട്ടുള്ളതു്? എത്ര 'മയ്യ'ത്തിന്റെ മുമ്പിലാണു് നാം കരഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്? ഈ സംഭവങ്ങളും നമ്മെ എത്രമാത്രം ഭാവിജീവിതത്തിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരാ

ക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കുക. മുൻഗാമികളായ മഹത്തുക്കളും 'ആരിഫീങ്ങള്' മായവരുടെ വിശുദ്ധ ശരീരങ്ങളും അടക്കപ്പെട്ട ഈ ഭൂമിയിൽ നാവന്നതും അഴുക്കേറിയതുമായ ശരീരത്തെ വെയ്ക്കാനിടയാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുക —മാന്യ സഹോദരന്മാരേ! നിങ്ങളുടെ യാത്ര എവിടേക്കാണെന്നു നിങ്ങളും ചിന്തിക്കുക — സത്യത്തിന്റെ 'കൊടികളും' നാട്ടിയിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു് വ്യക്തമായി കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെ?—നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ശരീരവും, ദൃശ്യപ്പെടുന്ന സർവ്വ വസ്തുക്കളും, അതിനു് സാക്ഷിനില്ക്കുന്നുണ്ടു്. മാഗ്ദർശനം നല്കുന്ന സ്തൂപങ്ങളും ഭൂമിയിൽ ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു. നിങ്ങളുടെ ചിന്തക്കും കാഴ്ചക്കും വൈപരീത്യം സംഭവിക്കുവാൻ പറ്റിയ വിധം നിങ്ങളെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ച പ്രേരകശക്തി എന്തു്? നിമിഷത്തെ കവച്ചുവെച്ചു് ആഗ്രഹസിദ്ധി വരുത്തുവാൻ പറന്ന വൈമാനികരും കല്യാണമഹോത്സവത്തിലെ എക്സ്പ്രസ്സു് യാത്രക്കാരായ വിരുന്നുകാരും ആനന്ദാഭൂതിയുടെ 'സീനി'ൽനിന്നു നിരാശജനകമായ ഇരുളിലേക്കു പിടിച്ചുവലിച്ചുകൊണ്ടുപോയ കഥ ഇത്രവേഗം നിങ്ങളും വിസ്മരിച്ചുപോയോ?

ഭാഗം 3

മനുഷ്യന്റെ പൈശാചികമായ പ്രവൃത്തികളും അവനെ അപമാനിക്കപ്പെടുകയും അവന്റെ മനോധൈര്യത്തെ കെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മുസ്ലിം സുഹൃത്തുക്കളേ! നാം അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂൽകരീം (സ)

മിൻെറയും ശത്രുക്കളായി തീരാതിരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. നമ്മുടെ അഹംഭാവമാകുന്ന ശത്രുതയ്ക്ക് കാരണം. മ്ലേച്ഛകരമായ വികാരം അഹംഭാവം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതു് ധാരാളം പേരെ വഞ്ചിച്ചിട്ടുണ്ടു്; അഹംഭാവം ഒരുവനു് ഇട്ടുങ്ങിയ മനഃസ്ഥിതിയും ആത്മാത്ഥതയില്ലായ്മയും വളത്തുന്നു. അനധികൃതമായി സമ്പാദിക്കുന്ന മേന്മ ഒരുവനെ ഈ ലോകത്തിൽ തരം താഴ്ത്തപ്പെടുത്തുന്നതാണു്.

അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെ നാം ഭയപ്പെടുക. സല്ലുമ്മങ്ങൾകൊണ്ടു് 'തഖ്വാ'ക്കാരനായി തീരുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും 'മരണത്തെ' വരിക്കുവാൻ സദാ തയ്യാറാകുകയും ചെയ്യുക. നാം മരിച്ചുപോകുമെന്നുള്ളതിനു് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അതു നമ്മുടെ നിഴൽ നമ്മെ തുടരുന്നതുപോലെ തുടരുകയാകുന്നു. കഴിയുന്ന ഓരോ നിമിഷവും നമ്മേ മരണത്തോടു അടുപ്പിക്കുകയാകുന്നു. ഏതൊരുവൻ അവൻെറ സ്വന്തം ശരീരത്തോടു എപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അവൻെറ കഴിവില്ലായ്മയിൽ വന്ന അബദ്ധത്തേയും കുറവുകളേയും പറഞ്ഞു ഖേദിക്കുകയും, ശരീരേച്ഛകളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവനത്രെ അല്ലാഹുവിൻെറ 'ഖഹ്രിയത്തി'ൽ നിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നവൻ!

'മാലിക്കുൽ മുൽക്കായ തമ്പുരാനേ' ഈ ലോകത്തെ അനുഗ്രഹങ്ങൾകൊണ്ടു അഹംഭാവികളായി തീരാതിരുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലും, ലൌകിക വ്യാപാരങ്ങൾ കൊണ്ടു വന്ന ലാഭങ്ങൾ അവരെ വഴിപിഴച്ച മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നടത്താതിരുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലും, മരണാനന്തരം ലജ്ജാവ

ഹമായ അവസ്ഥയെ സ്വയം കാണാതിരിക്കുന്നവരേ പോലെയും ഞങ്ങളേ ആക്കിതീർക്കണമേ!' ആമീൻ!!

അല്ലാഹു അല്ലാതെയുള്ള സർവ്വ പ്രബലന്മാരും ബല ഹീനരാകുന്നു. ശക്തിയുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം ശക്തിയി ല്ലാത്തവയാകുന്നു. ശക്തി അല്ലാഹുവിനു മാത്രം. എല്ലാ യജമാനന്മാരും ദാസന്മാരാകുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ പണ്ഡിതന്മാരും വിദ്യാർത്ഥികളാകുന്നു. ദൃഷ്ടിക്ക് അഗോചരമായ അണുക്കളുടെപോലും നിസ്സാരശബ്ദവും, ആവശ്യവും, കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനാകുന്നു അല്ലാഹു. ഏറ്റവും നിസ്സാരങ്ങളായ വർണ്ണങ്ങളും വസ്തുക്കളും അല്ലാഹു മാത്രം കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. എതിരാളികളോടുള്ള പോരാട്ടത്തിനുവേണ്ടി അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളേ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിനു് എതിരാളികളില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ രാജ്യാധികാരം വിസ്താരപ്പെടുത്തുവാനോ അധികാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനോ വേണ്ടി അല്ലാഹു ഒന്നും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു പദാർത്ഥവും അവനിൽ അലിഞ്ഞുചേരുകയോ പദാർത്ഥത്തിൽ 'അവൻ' നിലകൊള്ളുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ 'അവൻ ഒന്നിൽനിന്നും അകലെയും അടുപ്പവുമല്ല.' വസ്തുതകളേ സൃഷ്ടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് 'അവൻ' ക്ഷീണിതനായിട്ടില്ല, ക്ഷീണിതനാകുന്നതുമല്ല! 'അവന്റെ' തീരുമാനങ്ങളെ അവൻ സംശയിക്കുന്നില്ല. 'അവന്റെ' തീരുമാനങ്ങൾ നിശ്ചിതങ്ങളും ഇളക്കമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. 'അവന്റെ' ജ്ഞാനം ശക്തിയേറിയതും കല്പനകൾ എല്ലാ ചരാചരങ്ങൾക്കും ബാധകമായിരിക്കുന്നതുമാണു്. ആരുടെ സ്വ-

തിയും 'അവനെ' സന്തുഷ്ടനാക്കുകയോ സന്തപിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. 'അവൻ' സ്വയം സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവനും സർവ്വതും 'അവനെ' അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും അനുസ്യൂതം സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 'അവന്റെ' സൃഷ്ടികളിൽ യാതൊന്നും 'അവനെ' സ്തുതിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യൻ വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു സൃഷ്ടിയാകയാൽ അവൻ അറിഞ്ഞു സ്തുതിക്കേണ്ടതു നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ 'ആലമിൽ അർവാഹി'ൽ വെച്ച് നാം അല്ലാഹുവിനെ സമ്മതിക്കുകയും ഇപ്പോൾ മനുഷ്യസൃഷ്ടികളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നാം 'അല്ലാഹുവിനെ ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു സമ്മതിക്കാതെയും വണങ്ങാതെയുമിരുന്നാൽ നാം മുൻപു ചെയ്ത (ആലമിൽ അർവാഹിലെ) കരാറിനെ ലംഘിക്കുന്നതായിരിക്കും—മയ്യാദകേടും വ്യവസ്ഥയില്ലായ്മ കാണിക്കുന്നവക്കുള്ള ശിക്ഷകൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

അല്ലാഹുവിന്റെ 'സിഫാത്തുകൾ' അവന്റെ പരിശുദ്ധ 'കുൻഹുദാത്തിൽ' 'മഗ്ഫി'യായി കിടക്കുന്നു. ഒരു 'സിഫ്ത്തു' മറെറാരു 'സിഫ്ത്തി'ൽ നിന്നും പിരിയുന്നില്ല. ആയതിനാൽ അല്ലാഹു 'ഖഹ്വാർ' ആണെങ്കിലും അവൻ അതെസമയത്തു് പരിശുദ്ധനുമാകുന്നു. ലോകത്തുണ്ടാകുന്ന സർവ്വനാശങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഖഹ്രിയത്തു'കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു. അതെസമയത്തു 'അവന്റെ' പരിശുദ്ധത ആ 'ഖഹ്രിയത്തു' എന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. വിവേകത്തോടുകൂടി ഈ

വക 'അസ്റാറുകൾ' ബോദ്ധ്യമാകാതെ വന്നാൽ പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ജലാലിയത്തിനേയോ ജമാലിയത്തിനേയോ — കമാലിയത്തിനേയോ ഗ്രഹിക്കുവാനോ ദർശിക്കുവാനോ ആനന്ദത്തിൽ ആണ്ടു് സ്വയം പ്രകാശിക്കുവാനോ സാധിക്കാതെ അവഹേളിതനാകുവാനാണു് അധികം സാദ്ധ്യത. മുസ്ലിംസഹോദരന്മാരേ! നാം അസൂയാലുക്കളും അത്യാഗ്രഹികളുമായി തീരാതിരിപ്പാൻ നിരന്തരം ശ്രമിക്കുക— അതു നമ്മെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ഭാവിലോകത്തെപറ്റിയുള്ള ചിന്ത നമുക്കില്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യും. നിയന്ത്രിക്കപ്പെടാത്ത ഈ രണ്ടു നീചഗുണങ്ങളും സാഹോദര്യസ്നേഹത്തെ കെടുത്തുകയും ഔദാര്യശീലത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രതീക്ഷകൾ നൈരാശ്യത്തിന്റെ കവാടങ്ങളാകുന്നു. നൈരാശ്യം അസൂയയുടെ സഹോദരനുമാകുന്നു. സ്വാർത്ഥാഭിലാഷികളുടെ ദാസന്മാരാണു് അസൂയാലുക്കൾ. ആയതിനാൽ ഒന്നിൽനിന്നും യാതൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കുക. അതു നമുക്കു് സ്ഥിരമായ മനസ്സമാധാനം നൽകും—മനുഷ്യവർഗ്ഗം രണ്ടുതരമായി തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു ഹസ്രത്തു് അലിഇബ്നി അബീതാലിബ് (ക.ഒ) അവർകൾ പറയുന്നു: 1. പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കൾ അനുഭവത്തിൽ സാധിക്കാതെ കഴിയുന്നവരും. 2. അനുഭവത്തിൽ സാധിച്ചവർ അതൃപ്തന്മാരായി കഴിയുന്നവരുമാകുന്നു. നമ്മുടെ അഭ്യുദയത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തികൊണ്ടു അസൂയ നമ്മുടെ അന്തസ്സിനെ കുറച്ചുകളയുമെന്നു അലിഇബ്നീ അബീതാലിബ് (ക. ഒ) പറയുന്നു.

ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന മുസൽമാന്റെ നേരേ എയ്യുന്ന അസൂകൾ ഒരുപക്ഷെ കൊണ്ടി

ല്ലെന്നു വന്നേക്കാം- എന്നാൽ വാക്കുകളാകുന്ന അമ്പുകളും ഉന്നം തെറ്റാതെ പോകുന്നതാണു്. വാഗ്ദാടികളുടെ കള്ളവചനങ്ങളും അവരെതന്നെ നശിപ്പിക്കുവാൻ പയ്യാപ്പങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നതാണു്. ഞാൻ അപ്രകാരം കേട്ടു എന്നു പറയുന്നതിനേക്കാളും നല്ലതും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതും കണ്ടു എന്നു പറയുന്നതാണു്. കേട്ടു എന്നു പറയുന്നതിൽ 'കളവു്' കലരുവാനാണു് അധികം എളുപ്പം. കണ്ടു എന്നതിനു് അഖലിനെയും മനസ്സിനേയും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്ന ജോലികൂടി ഉള്ളതിനാൽ കണ്ടു എന്നതിനാണു് പ്രാധാന്യം കൂടുതൽ കൽപിക്കേണ്ടതു്. മേലാൽ കേൾവികളൊന്നും ശരിയല്ലെന്നു ഇതുകൊണ്ടു നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

അനർഹമായവരോടും നീചമായവരോടും ബഹുമാനസൂചകമായ മര്യാദയും ആനുകൂല്യങ്ങളും ചെയ്യുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു നമുക്കൊന്നും പ്രദാനം ചെയ്യുകയില്ലെന്നും പ്രത്യുത അർഹതയില്ലാത്തവരുടേയും നീചന്മാരുടേയും സ്തുതിയും, ബഹുമാനവും നാം അവർക്കു് കൊടുക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളുടേയും മര്യാദയുടേയും സമയത്തോളം മാത്രം നീണ്ടുനിൽക്കുമെന്നും കരുതുക. അല്ലാഹു ഒരുത്തനെ ധനവാനാക്കിതീർത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ആദ്യം അവന്റെ കുടുംബാദികളേ സഹായിക്കുകയും, ഇസ്ലാമിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിയമാനുസരണം കൊടുക്കുകയും, ദരിദ്രന്മാരേ സഹായിക്കുകയും, കടംകൊണ്ടു കഷ്ടപ്പെടുന്നവരേയും സഹായിക്കുകയുമാണു് അവന്റെ ജോലി. ഔദാര്യം, സഹോദരസ്നേഹം, ആത്മശാന്തി,

മനസ്സമാധാനം ഇവകൊണ്ടു ഈ ലോകത്തും പരലോകത്തും അറിയപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

ആകാശത്തെയും ഭൂമിയേയും സൃഷ്ടിച്ച തമ്പുരാൻ മേഘങ്ങളെ ആകാശത്തിൽ ജനതയ്ക്ക് അനുഗ്രഹമായി നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. ആകാശവും, ഭൂമിയും മേഘങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞയിൻകീഴിൽ അവനെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും ആകാശവും ഭൂമിയും മനുഷ്യനു് അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനതയിൽ നിന്നു എന്തെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ അവരെ വിജയിച്ചു നിൽക്കുവാനോ അല്ല ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളായ ദാനങ്ങൾ ആകാശവും ഭൂമിയും ജനങ്ങൾക്കു് നൽകുന്നതു്. എന്നാൽ പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞയ്ക്കു വിധേയമായി അണുപോലും തെറ്റാതെ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുവെന്നുമാത്രം. പരിശുദ്ധനായ റബ്ബിന്റെ ആജ്ഞ ജനങ്ങൾക്കു് അനുഗ്രഹങ്ങളായ ദാനങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അവ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു. കളവും, വഞ്ചനയും, അനീതിയും നടക്കുമ്പോൾ ഭൂമി കിളിർത്തു ഫലമൂലാദികൾ മഴയുടെ അഭാവത്തിൽ ഉണ്ടാകാതെ വരുകയും ജനങ്ങൾ ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടവരുകയും ചെയ്യുന്നു. ആയതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ നാം നന്ദിയുള്ളവരായിതീരുക.

ജോതിഷം, ഗൗളിശാസ്ത്രം, ശകുനം ഇവയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതു് വിശ്വാസത്തിന്റെ 'കമാലിയത്തു്" പൂ

ത്തിയാകാഞ്ഞിട്ടാകുന്നു. ജോതിഷൻ ഒരു 'മാജിക്കു്' കാരനേപോലെയാകുന്നു. 'മാജിക്കു്' കാരൻ ബിംബാരാധകനായ 'മുശ്രിക്കു്' ഗണത്തിൽപ്പെട്ടവനാകുന്നു. ജ്യോതിഷത്തിലും, ഗൌളിശാസ്ത്രത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർ വിശുദ്ധ ഖുർ ആനിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരാകുന്നു. ഈ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു് അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാതെ വരുന്നു. ശാസ്ത്രങ്ങളും മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളാകുന്നു. പരിചയംകൊണ്ടും പരിശോധനകൊണ്ടും ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതാണു് ശാസ്ത്രം. നിയമത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നിൽക്കുമ്പോഴാണു് ശാസ്ത്രത്തിനു് പ്രാബല്യവും പ്രാധാന്യവും കിട്ടുന്നതു്. ഒരുവൻ പോകുമ്പോൾ ഒരു പൂച്ച വിലങ്ങനെ ചാടുന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു സൈക്കിൾ ഈ യാത്രക്കാരന്റെ മുതുകിനു് കയറുന്നു. പൂച്ചയുടെ ചാട്ടമാണു് സൈക്കിൾ കാരൻ യാത്രക്കാരന്റെ മുതുകിലേക്കു് ഓടിച്ചതെന്നു വിശ്വസിപ്പാൻ പാടില്ല. പൂച്ച ചാടിയില്ലെങ്കിൽ തന്നെ സൈക്കിളിന്റെ വിചിത്രത്തു് അവനു് നേരിടുമായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ വിചാരങ്ങളേയും, ഫലങ്ങളേയും, പ്രവർത്തികളേയും 'ഗൌളിയുടെ' കരച്ചലുമായി നിരന്തര പരിശ്രമഫലമായി ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതാണു് ഗൌളി ശാസ്ത്രം. ഇതു് തെറ്റിയും, തെറ്റാതെയും പോകാം. ഗൌളിയുടെ ഏതു സമയത്തും ഏതുഭാഗത്തും നിന്നുണ്ടാകുന്ന കരച്ചിലോ-വീഴ്ചയോ- ഓട്ടമോ ഒരു വിചിത്രത്തിനേയോ- സന്തോഷത്തെയോ കൊണ്ടുവരുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവയല്ല. ജോതിഷന്റെ പ്രവചനമോ, ഗൌളിയുടെ കരച്ച

ലോ- പൂച്ചയുടെ ചാട്ടമോ ഒരു മുസ്ലിമിന്നു് ആപത്തോ,സന്തോഷമോ, സന്താപമോ കൊണ്ടുവരുന്നതാണെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മുസ്ലിമല്ല. അവൻ അന്ധവിശ്വാസിയും ബഹുദൈവാരാധനക്കാരനുമായിതീരുന്നു. 'കെലിമത്തു് തെയ്ഹീദാണു്' ഒരു മുസൽമാന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ രാജമുദ്ര' ഈ 'തെയ്ഹീദ്' ഉറപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു വിശുദ്ധ റസൂൽകരീം (സ) നിരവധി യുദ്ധങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടിവന്നതു്. ഈ തെയ്ഹീദിനെ ഒരുവൻ മുറുകെ പിടിക്കാതിരുന്നാൽ 'ആലമിൽ അറവഹിൽ' വെച്ചു് ഖരാറുചെയ്ത അല്ലാഹുവിന്റെ 'ലിഖാ'യെ കാണുവാൻ സാധിക്കാതെ അവൻ നരകശിക്ഷയ്ക്കു് നിർബ്ബന്ധിതനായിതീരും. ഒരു നന്മയും, ഒരു തിന്മയും അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഖദറത്തു്' കൊണ്ടല്ലാതെ സംഭവിക്കുന്നില്ല. അപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതിന്നു് അവനു് യാതൊന്നിന്റെയും സഹായങ്ങളും വേണ്ടാതിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പക്ഷിയുടെ വടക്കു് നിന്നു തെക്കോട്ടുള്ള കരച്ചിലും ഓട്ടവും അവനു് ആപത്തോ, സന്തോഷമോ കൊണ്ടു വരുന്നുവെന്നു് രാജമുദ്ര ധരിക്കുന്ന ഒരു മുസൽമാൻ വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനേക്കാൾ വിശ്വാസത്തിൽ അധഃപതിച്ചവൻ മറാരാണു്? സുപ്രസിദ്ധ സൂഫിയായ മൌലനാ റൂമി (റ) തന്റെ 'മസ്നവി' എന്ന പാർസി ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു. വിലപിടിച്ച കസ്തൂരി അതിന്റെ മസ്തകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതിനെ ഗ്രഹിക്കാതെ മാൻ നിസ്സാരമായ പുല്ലും തേടിപോകുന്നതുപോലെ മനുഷ്യനിൽ അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള 'അമാനത്തു്' എന്ന നിധി

കണ്ടെത്താതെ അവൻ പൂച്ചയേയും, പട്ടിയേയും, ഗൌളിയേയും, ജ്യോതിഷനേയും, പക്ഷിയേയും അനേഷിച്ച് അവന്റെ വിലപിടിച്ച ആയുഷ്കാലം പാഴാക്കികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഉത്തമവിശ്വാസികളായ മുസ്ലിംസഹോദരന്മാരേ! നമ്മേ സമീപിക്കുന്ന വിപത്തുകളും, സന്താപവും, ക്ലേശവും, സന്തോഷങ്ങളും, ഗുണങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനത്തിലും ഖദ്റത്തിലും നിന്നുള്ളതാണെന്ന് വിശ്വസിച്ച് സസന്തോഷം തൃപ്തിയും ക്ഷമയും കൈവരുത്തുവാൻ നമുക്ക് ശ്രമിക്കാം. ഒരുത്തമ വിശ്വാസിക്ക് നേരിടുന്ന വിപത്തിലോ, ക്ലേശത്തിലോ അവൻ 'ക്ഷമ' കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മുൻപിൽ ഉയർന്ന പദവിക്ക് അർഹനാകുന്നില്ല. പ്രത്യുത സന്തോഷത്തോടുകൂടിയുള്ള തൃപ്തിയും ക്ഷമയും ആണ് അവനെ ഉയർന്ന പദവിയിലേക്ക് അർഹനാക്കുന്നത്!

ഭാഗം 4

ധനംകൊണ്ടും, ശരീരശക്തികൊണ്ടും. മനോധൈര്യംകൊണ്ടും, ബുദ്ധിചാതുര്യംകൊണ്ടും ജ്ഞാനംകൊണ്ടും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട മുസ്ലിം സുഹൃത്തുക്കളേ! ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ അല്പങ്കിൽ അതിലധികമോ ഗുണങ്ങളും എനിക്കോ നിങ്ങൾക്കോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അപ്രകാരമുള്ള ഗുണസമ്പത്തുകൊണ്ട് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടാത്തവരേ സഹായിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ നിർബ്ബന്ധമായ കടമയാകുന്നു. കഴിവുള്ളവൻ കഴിവ് കുറഞ്ഞവനെ സഹായിക്കുന്നതു് അല്ലാഹു അവനു് ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തിനു് നന്ദി കാണിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമായിരിക്കും. മരണം

ഓരോ ശരീരത്തിന്മേലും പാഞ്ഞടുക്കുന്ന ജോലിയിൽ വളരേ വേഗതയും, തിരക്കും കാണിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവരം നാം വിസ്മരിക്കരുതു്. മരണം വരിക്കാൻ തെയ്യാറായവനെയും മരണത്തെ വെറുക്കുന്നവനേയും അതു് ഒഴിവാക്കുന്നതല്ല. കഴിവില്ലാത്തവനു് സഹായം അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുമ്പോൾ അവനു് കഴിവുള്ളവയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന സഹായം അവന്റെ ഹൃദയത്തെ കുളിർപ്പിക്കുകയും തന്മൂലം ഇരുവരും അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുവാൻ അർഹന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു 'റഹ്മത്തു്' വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനു് ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന 'ഹിക്മത്തിൽ' വിചിന്തനം ചെയ്താൽ ആരാണു് ആനന്ദലഹരിയിൽ മുഴുകി പോകാത്തതു്! പിഞ്ചുപൈതങ്ങളെ അപകടസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു പിടിച്ചു മാറ്റുവാൻ ആവേശത്തോടുകൂടി പാഞ്ഞടുക്കുന്ന മാതാവിനെപ്പോലെ സൗഭാഗ്യസമ്പത്തിൽ മതിമറന്നവനായി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, നാം ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ ശരീരത്തെ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി മണ്ണറയിൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ആ മരണം പാഞ്ഞടുക്കുന്നതാണു്. അപ്പോൾ പ്രിയപ്പെട്ട ഭാര്യയേയും ഓമന സന്താനങ്ങളേയും സുന്ദരമായ ഭവനത്തേയും, വ്യാമോഹത്താൽ സംഭരിച്ച സ്വത്തുക്കളേയും നിർബ്ബന്ധമായി ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഇടവരുന്നതാണു്. മരണത്തിന്റെ അമ്പുകളം പതിക്കുന്ന 'ടാർജറാണു്' എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ശരീരങ്ങളെന്നു് നാം കരുതണം. മരിച്ച ശരീരം ഓരോ കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നു ഉയർത്തപ്പെടുമ്പോൾ

ഹൃദയം നിറഞ്ഞ സങ്കടങ്ങൾകൊണ്ട് കണ്ണുനീരു് വീഴ്ത്തുവാൻ ഓരോ കുടുംബവും തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നു. നാം കൈകായ്ം ചെയ്യുന്നതും സ്നേഹിക്കുന്നതും' ആഗ്രഹിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളും നമ്മെ പിരിയുവാൻ ഒരുങ്ങി നിൽക്കുന്നു. ആയതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയാൽ നമുക്കനുഗ്രഹിച്ചു് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിശുദ്ധ ഖുർആനേയും മുസ്തഫാ നബി (സ) യുടെ തിരുവചനങ്ങളും അനുസരിച്ചു നടക്കുവാൻ നാം ഒരുങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും നാം പരാജയപ്പെട്ടും. ഒരു ദേശത്തെ ധനസമ്പന്നന്മാരും, ജ്ഞാനികളും, ആരോഗ്യവാന്മാരും 'ദീനുൽ' ഇസ്ലാമിന്റെ ആജ്ഞയ്ക്കു് വിധേയരായി നേതൃത്വം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ ദീനുൽ ഇസ്ലാമിന്റെ അധഃപതനത്തിനു് കൂട്ടുനിൽക്കുന്നവർക്കും, നിന്നവർക്കും സംഭവിച്ച വിപത്തു നേരിട്ടും. അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട 'ദീനിൽ' ജനിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച നാം അതിന്റെ അധഃപതനത്തിനു് കൂട്ടു നിൽക്കാതിരിപ്പാൻ അല്ലാഹു എന്നെയും നിങ്ങളെയും രക്ഷിക്കട്ടെ! ഇവിടെ 'ദീനിന്റെ' അധഃപതനം എന്നു പറയുന്നതു് അതു അനുസരിക്കുന്നതിനുള്ള അധഃപതനം ഉദ്ദേശിച്ചാണു്. സുൽത്താനുൽ ആരിഫീൻ ഖുത്തുബുൽ അഗ്ത്താബു് ഷൈയിഖ് മുഹിയദ്ദീൻ (റ) അവർകൾ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "സത്യം മറയുകയും കളവു് നിലവിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുകാലം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെയും, വിശുദ്ധനബി (സ) യേയും പറ്റി കള്ള പ്രചരണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യും. വളരേ കുറച്ചു് ജന

ങ്ങൾക്കു് മാത്രമേ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ 'തഫ്സീർ' തോന്നിയതുപോലെ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടുന്നുണ്ടു്. അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകളെ അവർ ലംഘിക്കുകയും വിരോധിച്ചവയോടു് അവർ സ്നേഹം കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. വിശുദ്ധ ഖുർആനെയും, ജ്ഞാനികളേയും അവർ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കും അഥവാ അവർ പട്ടണങ്ങളിൽ ഉണ്ടായാൽ അവർക്കു് സഹായികളും സ്നേഹിതന്മാരും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അന്നു വിവരമില്ലാത്തവരും ജ്ഞാനികളും തമ്മിൽ യാതൊരു യോജിപ്പും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

"ജനങ്ങൾക്കു് മാർഗ്ഗദർശനം തരുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും പണ്ഡിതന്മാരിൽനിന്നും അവർ അകന്നു നിൽക്കും. അവർ യഥാർത്ഥ മുസൽമാന്മാരിൽ നിന്നും മാറി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യും. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ ഇമാമ് അവർതന്നെയാണെന്നു അവർ കരുതും. എന്നാൽ ഖുർആൻ അവരുടെ സന്മാർഗ്ഗത്തിനുള്ള വഴിയായി അവർക്കുപകരിക്കുന്നതല്ല. തഖ്വാകൊണ്ടു് ഹൃദയശുദ്ധി വരുത്തിയവരേയും, പണ്ഡിതന്മാരേയും അവർ പല വിധത്തിലും ഉപദ്രവിക്കുന്ന ഒരു കാലം വളരെ ആസന്നമായിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെയും വിശുദ്ധ നബി (സ) യുടെ ആജ്ഞകളേ അനുസരിച്ചവരും അനുസരിക്കുന്നവരുമത്രെ ഏറ്റവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ. അനുസരിക്കുന്നവർ അല്ലാഹുവിനോടു് അടുത്തവരാകുന്നു. 'മലിക്കുൽ

ജബ്ബാറായ' രാജതമ്പുരാനോട് അടുപ്പമുള്ളവർക്ക് സമാധാനവും രക്ഷയും എപ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

'അല്ലാഹുവിന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് ഭയവും വ്യസനവും ബാധിക്കുന്നതല്ല.' നിഷേധികൾക്കും അനുസരണമില്ലാത്തവർക്കും എപ്പോഴും ഓരോതരത്തിലുള്ള വിപത്തും ആക്രമണങ്ങളും, മനസ്സമാധാനക്കുറവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. പരാജയങ്ങളും അപമാനങ്ങളും അവരെ പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ളവരാരും തന്നത്താൻ മഹത്വമുള്ളവരായി നടിക്കുകയില്ല. വിശുദ്ധ റബ്ബിന്റെ മുൻപിൽ 'സുജൂദ്' ചെയ്യുന്നതാണ് മഹത്വമെന്നു് അവർ വിശ്വസിക്കും. വഴിപിഴച്ച മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുന്നവരുടെ അനുഭവവും, അജ്ഞതയിൽ ആണ്ടുപോയവന്റെ ദുരിതവും ഗ്രഹിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരുവനു് യഥാർത്ഥ സന്മാർഗ്ഗിക ബോധത്തിനു ദാഹം ജനിക്കുന്നതു്. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങളേ ലംഘിച്ചവരെപ്പറ്റി നാം പഠിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ നമുക്കു് അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം എന്താണെന്നു് ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളായ നിയമങ്ങളുടെ ബലഹീനതയെപ്പറ്റി പഠിക്കുമ്പോഴാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ മഹത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. കാലാനുസരണം ഓരോദേശത്തേക്കു് പറ്റിയ വിധത്തിലാണ് മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളായ നിയമങ്ങൾ. പ്രത്യുത സർവ്വകാലത്തും ദേശത്തും ഒരുപോലെ

ഉപയോഗിയ്ക്കത്തക്കവിധം യാതൊരു വള്ളിക്കും, പുള്ളിക്കും വ്യത്യാസം വരുത്തുവാൻ ഒരിക്കലും ആവശ്യമില്ലാത്തവിധം അത്രയ്ക്ക് പരിശുദ്ധമായതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ 'കലാമായ' വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. എല്ലാ നിയമങ്ങളും പ്രകൃതിയിലെ ഓരോ വസ്തുവിന്മേലുമുള്ള ഗവേഷണത്തിനുശേഷം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഗവേഷണങ്ങളുടേയും സൃഷ്ടികളുടേയും തത്വങ്ങളും നിയമങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ആ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. സാരഗർഭങ്ങളായ പദപ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടും, സാഹിത്യത്തിലും, സംഗീത മാധുര്യത്തിലും വിശുദ്ധ ഖുർആനെ കവച്ചുവെയ്ക്കുവാൻ ഒരു ഭാഷയ്ക്കും ഇന്നുവരെയ്ക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. സുഖക്കേടുകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുവാൻ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ 'ആയത്തുകൾ' ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. വിശിഷ്ടങ്ങളായ തത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഈ വിശുദ്ധ ഖുർആനെ ഒരുവൻ വിശ്വസിച്ച് പഠിച്ചശേഷം അതിൽ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ട പ്രകാരം അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ അവനു പ്രകൃതി ദാസപ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇതിനു് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു തെളിവുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഒലിമാർ' അഖ്‌യാർ, അബ്ദാർ, ഔതാൽഔത്താദ്, ഖുത്തുബ്, അഥവാ, ഗൌസ് എന്നിവരാണ്. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ തെളിവുകളായി ഭൂതലത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അവുലിയാക്കൾ സ്ഥിതിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ഹൃദയം പൊതിയുന്ന നെഞ്ചിനു കെൽപ്പുള്ളതാക്കിതീരുവാൻ 'തഖ്‌വ'കൊണ്ടും തൌഹീദുകൊണ്ടും നമുക്കുറപ്പിക്കാം. കളങ്കവും ആജ്ഞാലംഘനങ്ങളുമായ

നമ്മുടെ പ്രവർത്തികൾ നെഞ്ചിനെ കെല്പില്ലാതാക്കിതീർക്കുകയും, നിസ്സാരമാക്കുകയും ചെയ്യും. പരലോകത്തിൽ സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുവാൻ വെറും ഒരാഗ്രഹം കാണിക്കുകയും എന്നാൽ ഇഹലോകത്തിലെ ജീവിതത്തിൽ ധനവും സുഖവും സമ്പാദിക്കുന്നതിനു് കണ്ണും കരളും പതിപ്പിച്ചു് പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ധനാഢ്യന്മാരിൽനിന്നും അവൻ ധനസഹായം തേടുന്നതുമൂലം അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസനായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണു് ചെയ്യുന്നത്. അനുസരണവും ബഹുമാനവും അവനെ സഹായിക്കുന്ന ധനവാനോടു കൂടുതൽ കാണിക്കുന്നതിനാൽ അല്ലാഹുവിനോടു അവനു് ബഹുമാനവും വണക്കവും കുറയുന്നു. അല്ലാഹു നമ്മോടു ഭയവുള്ളവനായിരിക്കുകയില്ലെന്നു നമുക്കു് സംശയം വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതു് നമുക്കുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ ബലഹീനതകൊണ്ടു മാത്രമായിരിക്കും നാം കൂടുതൽ അനുസരണം കാണിക്കുന്നതു്. അല്ലാഹുവിനെ നാം യഥാർത്ഥമായി ഭയപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം നമുക്കു് അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകളെ ആത്മാർത്ഥമായി അനുസരിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നതു്. ഇതു് നമ്മുടെ 'അഖീദയ്ക്കും' വിശ്വാസത്തിനും വിരുദ്ധമാകയാൽ ഇന്നുമുതൽ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ നാം അടിയുറച്ചു നില്ക്കുവാൻ നിരന്തരം നമുക്കു് പ്രയത്നിക്കാം. വിശ്വാസം ചിലപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു് അവരുടെ 'ഖൽബിൽ' പാറപോലെ ഉറച്ചുനില്ക്കും. അവരുടെ അപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടു് അവർ എപ്പോഴും അല്ലാഹുമായുള്ള 'മുനാജാ

ത്തിൽ' കഴിഞ്ഞുകൂടും—ഇഹലോക കാര്യങ്ങളിൽ യാതൊന്നും അവരെ പരിഭ്രമിപ്പിക്കുകയോ, ദുഃഖിപ്പിക്കുകയോ, ഭയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. അവരുടെ ജീവിതോദ്ദേശം അല്ലാഹുവിന്റെ 'ലിഖാ'യെ കാണുക മാത്രമായിരിക്കും. ഇപ്രകാരം സൌഭാഗ്യം ലഭിക്കാത്തവർ അല്ലാഹു സുബ്ഹാനഹുത — ആലായുടെയും— മുസ്തഫാനബി (സ)യുടെയും ആജ്ഞാനുസരണം വഴിപ്പെട്ട ഉത്തമനായ ഒരു 'തഖ്വാ'ക്കാരനായി തീർന്നാൽ പരിശുദ്ധ റബ്ബിന്റെ ഔദാര്യത്താൽ അവർ ഹിദായത്തു നൽകപ്പെട്ടവരായിതീരുന്നതാണ്. ഓരോരുത്തരുടേയും വിശ്വാസം 'കെലിമത്തു തൌഹീദ്'കൊണ്ടു ഹൃദയത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി പ്രയത്നമാരംഭിക്കുമ്പോൾ അവരെ സമീപിക്കുന്ന വിഷമഘട്ടങ്ങളെ അവക്ക് നിഷ്പ്രയാസം ചെയ്യുവാനും, തടയുവാനും, തുടച്ചുമാറ്റുവാനും എത്രത്തോളം സാധിക്കുമോ അത്രത്തോളം അവരുടെ ഹൃദയം ശുദ്ധിയാകുന്നതും ഈമാനിനു് ഉറപ്പ് നൽകപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും. ഇതത്രെ പൈശാചികവും, ക്രൂരവുമായ മൃഗങ്ങളെ വേട്ടയാടുന്നതിനുള്ളതും, കട്ടത്ത പാറകൊണ്ടു കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ വൻ കോട്ടകളേ ഭേദിച്ചുകടക്കുവാനുമായി വിശുദ്ധ നബി (സ) പ്രഖ്യാപിച്ച ആ ജിഹാദുൽ അക്ബർ! ആയതിനാൽ ഇരുളിൽ ആണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ലോകത്തെ ഇസ്ലാമിന്റെ കിരണങ്ങൾകൊണ്ടു് കീറിമാറ്റി യഥാർത്ഥമായ പ്രകാശംനൽകിയ മുസ്തഫാ റസൂൽ കരീം (സ) തങ്ങളുടെ മാതൃകയും ആജ്ഞകളും അനുസരിക്കുവാൻ നമുക്ക് ഇന്നുതന്നെ തയ്യാറാകാം. നമ്മുടെ ഉയർ

ച്ചയുള്ള ആദ്യത്തെ പടി വിശുദ്ധ നബിയുടെ ആജ്ഞാനുസരണമുള്ള 'ശരീഅത്താകുകയാൽ' നമുക്ക് ശരീഅത്തിനെ ആദ്യം മുറുകെപിടിക്കാം.

ഭാഗം—5

ഹസ്രത്തു് അലി (ക. ഒ.) തങ്ങളുടെ ചില സന്ദേശങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു: 1. അസൂയാലുക്കൾ അപമാനിതരാകുന്നതാണു്. 2. ഒരു ജ്ഞാനി ആവശ്യങ്ങളുടെ മുൻപിൽ മൂകനായിരിക്കുന്നതാണു്. 3. ജ്ഞാനവും കലയും സമ്പാദിക്കുന്നതിൽനിന്നു ഒഴിയുന്നതു ഒരുതരം രോഗമാണു്. 4. ക്ഷമ ധൈര്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. 5. 'തഖ്വാ' സമ്പത്തുണ്ടാക്കുന്നു. 6. അല്ലാഹുവിന്റെ 'തവക്കു്'ലിലേക്കു് ജീവിതം അർപ്പിക്കുന്നവരാണു് ഏറ്റവും വലിയ 'ഒലി'. 7. സൽസ്വഭാവത്തോടും ഔദാര്യശീലത്തോടും കൂടിയുള്ള പെരുമാറ്റത്തേക്കാൾ മനുഷ്യനു് ആഭരണമായി മറ്റൊന്നുമില്ല. 8. 'സദഖ' നല്ല പേരു് സമ്പാദിക്കുന്നു. 9. ഇഹലോകം ഒരുവനെ സൌഭാഗ്യംകൊണ്ടു് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവന്റെ ദോഷങ്ങൾ ഗുണങ്ങളായും, അതു് ഒരുവനു പ്രതികൂലമായി അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ അവന്റെ ഗുണങ്ങൾ അവനു ദോഷമായി തോന്നുന്നു. 10. നിസ്സാരങ്ങളായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കുപോലും അല്ലാഹുവിനോടു് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുക. 11. സ്നേഹിതന്മാരാലും, ബന്ധുക്കളാലും സഹായിക്കപ്പെടാത്തവരെ അടുപ്പമില്ലാത്ത ജനങ്ങളാൽ സഹായിക്കപ്പെടുന്നു. 12. ദരിദ്രവാസം അനുഭവപ്പെടുന്നതു് പാപിയായതുകൊണ്ടല്ല. 13. മനുഷ്യൻ പരി

പാടികൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു. അവ വിധിപ്രകാരം നടപ്പിൽ വരുന്നു. 14. നന്മ ചെയ്യാൻ വേഗത കാണിക്കാത്തവനു് മഹത്വം സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. 15. സ്നേഹവും, വൈരാഗ്യവും ഹൃദയത്തിൽ ഒളിച്ചുവെയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവ തന്നത്താൻ പ്രദർശിക്കപ്പെടുന്നു. 16. ക്ഷമ, വിശ്വാസം, നീതി, 'ജിഹാദ്' ഇവ നാലും വിശ്വാസത്തിന്റെ തൂണുകളും, ആഗ്രഹവും, ഭയവും, 'തഖ്വായും', ക്ഷമയുടെ ശിഖരങ്ങളുമാകുന്നു. 17. സ്വർഗ്ഗം ആശിക്കുന്നവർ ഇഹലോകത്തെ സുഖങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. നരകത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകളേ തിരസ്കരിക്കുന്നതിൽനിന്നു മാറിനില്ക്കുന്നു. ലൌകീക ലാഭത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നവനു് ഇഹലോകത്തെ ക്ലേശങ്ങളെ നിസ്സാരമായി തീരുന്നതാണു്. മരണത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവൻ നന്മചെയ്യുന്നു. 18. സത്യത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും പോരാടുന്നവനും, സത്യം ദർശിക്കുന്നതിൽ കരുടനാകുന്നതും, ഒരിക്കലും അവനു് സത്യം കാണുവാൻ സാധിക്കാതെ വരികയും ചെയ്യുന്നു. സത്യവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ നീച കർമ്മങ്ങളിൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. സത്യത്തെ എതിർക്കുന്നവൻ അവസാനം നിർഭാഗ്യങ്ങളുടെയും ക്ലേശങ്ങളുടെയും ചുഴലിൽ പെടുകയും ചെയ്യും. 19. നിങ്ങളുടെ കഴിവനുസരിച്ചു് 'സദഖ' ചെയ്യുക. 20. ഒരിക്കലും കുടുംബത്തെ ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥയിലേക്കു് നയിക്കുന്ന പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യരുതു്. 21. തൃപ്തിയും സമാധാനവും കൈവരുന്നതു് ആഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിവാക്കുന്നതു കൊണ്ടാണു്.

ഹസ്രത്തു് ഇമാം ഹസ്സൻ (റ) താഴെ പറയുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ തരുന്നു: 1. വിഡ്ഢികളുമായുള്ള സഹവാസത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുക. അവൻ നന്മ ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹം കാണിക്കുന്നവനായി നടിക്കുകയും യഥാർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു് ദോഷം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. 2. പിശുക്കന്മാരുമായുള്ള സഹവാസം ഉപേക്ഷിക്കുക. അവൻ നിങ്ങളുടെ അത്യാവശ്യ സമയങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ ചതിക്കും 3. ദീനിനെ അനുസരിക്കാത്തവന്റെ സഹവാസത്തെ ഭയപ്പെടുക. അവൻ നിസ്സാര കാരണത്തിനു് അതു് വില്ക്കും. 4. കള്ളനുമായുള്ള സഹവാസം ഉപദേശിക്കത്തക്കതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവനോടു കൂട്ടുകെട്ടു സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. തെറ്റായി ധരിപ്പിക്കുന്ന വാചകങ്ങൾ അഭിപ്രായങ്ങളെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തും. 15. ജ്ഞാനിയുടെ സംസാരം ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രതിബിംബമായിരിക്കും പ്രത്യുത വിഡ്ഢിയുടെ ഹൃദയം അവന്റെ സംസാരത്തിന്റെ പിന്നിലായിരിക്കും. 16. സുഖക്കേടു് ഒരു മുസൽമാന്റെ പാപത്തെ ഇല്ലാതെയാക്കുന്നു. 17. ഇമാം ഹസ്സൻ (റ) ഒരു ഹദീസു് രിവായത്തു് ചെയ്യുന്നു. 'ഒരു മുഉ്മിൻ, മറെറാരു മുഉ്മിനിന്റെ ശത്രുവാകുന്നതല്ല. ഒരു 'മുശ്രിക്കു്' ഒരു മുഉ്മിന്റെ സുഹൃത്തുമാകുന്നതല്ല.' 18. ആവശ്യങ്ങൾ ഒരുവന്റെ മുമ്പു് ചോദ്യമായി വീഴുന്നതിനു് മുമ്പുതന്നെ കൊടുക്കുന്നവനും സഹായിക്കുന്നവനുമത്രെ ഔദാര്യശീലൻ. 19. വിവരമില്ലാതെ വരുന്ന മനുഷ്യന്റെ സുഖക്കേടുപോലെ നിരാശജനകമായി മറെറാന്നുമില്ല. 20. എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു

മുമ്പ് 'മുശാവിറ'ത്തു് ചെയ്യുക. 21. ഐഹിക വ്യാപാരങ്ങളിൽ ആസക്തനായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്നുള്ള വ്യതിചലനം യഥാർത്ഥമായ മതത്തിലേക്കുള്ള പ്രേമമാണെന്നു ധരിക്കുക. 22. ക്ഷമകൊണ്ടു അനുഭവപ്പെടേണ്ടിവരുന്ന നിർഭാഗ്യങ്ങൾ നിർഭാഗ്യങ്ങളല്ല. 23. സർവ്വ രോഗങ്ങളുടേയും ഇരിപ്പിടം ധനമാകുന്നു. 24. നിങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും നീച കർമ്മങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അവ നിങ്ങളെ സൽകർമ്മങ്ങളിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതാണ്. 25. നാവ് ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളേപോലെയാകുന്നു. അതിനെ നിയന്ത്രിക്കാത്ത പക്ഷം മറവുള്ളവർക്ക് അതു് ഉപദ്രവം നല്കുന്നതാണു്. 26. യാചിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു് മരണമടയുന്നതാണ്. 27. യാചകനു് സ്വല്പമായി 'സദ്ഖ' ചെയ്യുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ലജ്ജിക്കരുതു്. അവനെ നിരാശപ്പെടുത്തുന്നതിനേക്കാൾ അതു് ഉത്തമമായിരിക്കും. 28. വിരോധിക്കപ്പെട്ടവയിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതു് ആവശ്യക്കാരന്റെ ആഭരണമായി തീരുന്നതാണ്. 29. 'ജാഹിൽ' എപ്പോഴും നഷ്ടപ്പെട്ടവനാണ്. അവൻ ഏതു് പരിതഃസ്ഥിതിയിലായാലും ശരി. 30. അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദികാണിക്കൽ ധനവാന്റെ അലങ്കാരമായിരിക്കും. 31. ഒരു മനുഷ്യൻ ജ്ഞാനിയും ബുദ്ധിമാനുമായിതീരുമ്പോൾ അവൻ നിർബ്ബന്ധാവസരങ്ങളിൽ മാത്രം സംസാരിക്കുന്നതാണ്. 32. സമയം ജനങ്ങളെ നിരാശപ്പെടുത്തുകയും അതു് അവരെ മരണത്തിലേയ്ക്കടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. 33. ഓരോ നിശ്വാസവും അവനെ മരണം വരിക്കാനുള്ള സമയത്തി

UNIVERSITY LIBRARY
-7 AUG 1973

ലേയ്ക്കടുപ്പിക്കുന്നു. 34. ക്ലേശഭയിഷ്ടങ്ങളുടെ ആകാരമായ ഒരു പീടികയാണ് ഈ ലോകം. സ്വർഗ്ഗലോകവുമായുള്ള വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുവാൻ ഈ ലോകവുമായുള്ള കല്യാണബന്ധം പരിത്യജിക്കുക. 35. ജ്ഞാനത്തെ സമ്മതിക്കുന്നവൻ ബുദ്ധിമാനാകുന്നു. 36. ക്ഷമ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടമാകുന്നു. 37. ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവൻ രോഗാവസ്ഥയിലും, ഖേദിക്കുന്നവൻ ആ രോഗത്തിനു ഔഷധം ചെയ്യുന്നവനായും, ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നവനു ആ രോഗാവസ്ഥ മാറിയതായും അറിയേണ്ടതാണ്. 38. മൂസ്തഫാ നബി (സ) യുടെ തിരുവചനം കേൾക്കുമ്പോൾ അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും, അവ ഓർക്കുകയും, അവയ്ക്കനുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക. 39. ഒരുവനെപ്പറ്റി മുഖസ്തുതി പറയുന്നവൻ അവനെ നശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. 40. നിർബന്ധമായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനകളെ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുക. 41. ഈ ലോകം ഒരു സർപ്പത്തെപോലെയാകുന്നു. തൊട്ടാൽ മയവും, കടിച്ചാൽ വിഷം കൊണ്ടു മൃതിയടയുന്നതുമാണ്. 42. മരണം ഒരുവനെ നാശവസ്തുക്കളിൽനിന്നു അകറ്റുന്നതും അനശ്വര വസ്തുക്കളിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. 43. സൽകർമ്മങ്ങളും, പ്രാർത്ഥനകളും ചെയ്യാത്തവൻ ക്ലേശങ്ങളിലേക്കും നിർഭാഗ്യാവസ്ഥയിലേക്കും പാഞ്ഞടുക്കുന്നതായി കാണാം. 44. ഹജ്ജ് കർമ്മം, സൽകർമ്മ സമരത്തിലേക്ക് സന്നദ്ധരായ അബലക്ക് സഹായം നല്കുന്നതാണ്. 45. ഉപവാസം ശരീരത്തിന്റെ സകാത്താകുന്നു. 46. ഭർത്താവി

നെ തൃപ്തനാക്കുകയാകുന്നു ഒരു സ്ത്രീയുടെ 'ജിഹാദ്'. 47. വ്യഥ ഒരു മനുഷ്യനെ വേഗം വൃദ്ധനാക്കുന്നു. 48. വിഷമഘട്ടങ്ങളിലാണ് ഒരു മനുഷ്യന്റെ മഹത്വം വെളിപ്പെടുന്നതു്. 49. മാനസികമായ ഉപവാസം ഒരുവനെ ദുഷിച്ച പ്രേരണകളിൽനിന്നു് വിമുക്തനാക്കുന്നു. 50. നിങ്ങളുടെ സമ്പത്തിനെ 'സക്കാത്തു'മൂലം സംരക്ഷിക്കുക. 51. പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു വിഷമസ്ഥിതികളെ അകറ്റുക. 52. മനുഷ്യർ മൂന്നു് തരക്കാരാകുന്നു. i) അല്ലാഹുവിനെ അറിയുന്നവർ. (ii) 'ഹഖി'നെ അന്വേഷിക്കുന്നവർ. (iii) ജ്ഞാനികളോ, ഹഖിനെ അന്വേഷിക്കുന്നവരോ അല്ലാത്തവർ. ഇവരിൽ ഒടുവിലത്തെ കൂട്ടർ അല്പന്മാരും, ആക്കൂട്ടം നേതൃത്വം നല്കി ചെമ്മരിയാടിനെപോലെ അനുഗമിക്കുന്നവരും ആകുന്നു. 53. ജ്ഞാനസിദ്ധികൊണ്ടു മനുഷ്യർ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാകുന്നു. ജ്ഞാനം ആത്മാവിനു ജീവൻ നല്കുന്നു. അതു് 'ജഹൽതരത്തെ' നശിപ്പിക്കുന്നു. 54. ഒരു തരം മനുഷ്യർ എപ്പോഴും ആത്മശുദ്ധിയേയും, 'ഇലാഹി'നോടടുത്തുള്ള പ്രേമത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരെ ഇഹലോക പ്രേമത്തെ വെറുക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരാകട്ടെ ഇഹലോക പ്രേമത്തിൽ ആസക്തരായും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. 55. ക്ഷമയുള്ളവൻ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതിനു് മുമ്പ് അവന്റെ ആഗ്രഹസിദ്ധിയിലെത്തും. 56. ഏതെങ്കിലും സംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ തൃപ്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവൻ ആ സംഘടനയിൽപ്പെട്ടവ

നാകുന്നു. 57. തന്നത്താൻ മനസ്സിലാക്കാതെ ജീവിക്കുന്നവൻ ജീവിതത്തിൽ പരാജയം അടയുന്നതാകുന്നു. 58. പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടലാണ് ജ്ഞാനത്തിന്റെ അവസാനഫലം. 59. ദാരിദ്ര്യം ചിലപ്പോൾ ഒരു മശഹ്യന്റെ ആത്മാർത്ഥതയെ നശിപ്പിച്ചേക്കും. 60. നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു കാര്യത്തിലും ഒരുവനെയും അനുസരിക്കരുത്. 61. അപ്രാപ്തന്മാർ അർഹതയില്ലാത്ത സ്ഥാനത്തേക്ക് കുതിച്ചുകയറുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നത് തടയേണ്ടതാകുന്നു. 62. മരണം വളരെ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇഹലോക ജീവിതം കുറച്ചു സമയത്തേക്കു മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നും എപ്പോഴും ഓർക്കുക. 63. ജ്ഞാനംകൊണ്ടു ഫലപ്രാപ്തി കിട്ടിയവർ 'വിസ്മാര ദിവസം' സന്തുഷ്ടരാകുകയും, അജ്ഞന്മാർ 'വിസ്മാര ദിവസം' ക്ലേശിക്കുകയും അന്നേദിവസം അവർക്ക് ഇരുളായി തീരുകയും ചെയ്യും. 64. നീച പ്രവർത്തികളിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കലാണ് പ്രവർത്തിച്ചുപോയവയെപ്പറ്റി ഖേദം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും നല്ലത്. 65. സംശയം അജ്ഞതയുടെ ഫലമാകുന്നു. 66. ആത്മീയോട്കൂടിയ ത്വിശപ്പ് പിശാചിന്റെ ഗ്രഹണത്തിൽപ്പെട്ടതാകുന്നു. 67. അക്രമികളുടെ അധഃപതനവും അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞക്കുള്ള സമയവും വളരെ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് രണ്ട് ലോകവും നഷ്ടപ്പെടും. 68. മരണമാകുന്ന അനുകൂല തരപ്പെടുന്ന പരിചകളാണ് ഈ ലോകത്തെ മനുഷ്യർ. 69. ക്ഷമകൊണ്ട് വിഡ്ഢികളെ അനുസരണ

മുള്ളവരാക്കിതീർക്കാം. ശത്രുവിനോട് ക്ഷമ കാണിക്കുന്നതു് വിജയം സമ്പാദിച്ചതിനു് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള 'സക്കാത്താ'കുന്നു. 70. 'മുശാവിറത്തു്' ചെയ്യുന്നതു് സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന അരുവികളാകുന്നു. 71. അസൂയ ഒരുവനെ ഭാഗ്യോദയം ചെയ്യാത്ത വിധം അധഃപതിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. 72. നിങ്ങളിൽ സംതൃപ്തിയില്ലാത്തവരോട് നിങ്ങളുടെ രഹസ്യം പറയാതിരിക്കുക. 73. ഔദാര്യശീലമുള്ളവനു് നിരവധി ആത്മാർത്ഥ സുഹൃത്തുക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. 74. അസൂയാലുക്കളോടുള്ള സഹവാസം ഉപേക്ഷിക്കുക. 75. നീതിമാനും, സൽഗുണമുള്ളവനും മറൊരുത്തന്റെ ദോഷവശങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുന്നതാകുന്നു. 76. സംസാരം കുറച്ചു്, നീ രക്ഷനേടുക. 77. നീതിമാനായിരുന്നാൽ ഭരണകർത്താവായിത്തുടരുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. 78. തൃപ്തി താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു നിധിയാകുന്നു. 79. ശത്രുത വിഡ്ഢികളുടെ തൊഴിലാകുന്നു. 80. വിഡ്ഢിയോടുള്ള സഹവാസം ആത്മാവിനോടുള്ള കയ്യേറ്റമാകുന്നു. 81. നിരാശ ആത്തിയുടേയും, സ്വാർത്ഥതയുടെയും പ്രതിഫലമാകുന്നു. 82. എന്തെങ്കിലും ലഭിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഒരു ധനാഢ്യനെ സമീപിക്കുന്നവന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗവും നഷ്ടപ്പെടുന്നതാകുന്നു. 83. ഒരു കുഷ്ഠരോഗിയുടെ കയ്യിലുള്ള പന്നിയുടെ എല്ലിനേക്കാൾ നീചമായതാണു് ഈ ലോകം. 84. മൂന്നുതരം സംഘകാരാണു് ജനങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നതു്: (i) പ്രതിഫലം ഉദ്ദേശിച്ചു് നടത്തുന്ന

പ്രാർത്ഥനക്കാർ—ഇവരുടെ പ്രാർത്ഥന ബിസിനസ്സ് സമ്പ്രദായത്തിലാകുന്നു. (ii) അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ—ഇതു് അടിമകളുടെ പ്രാർത്ഥനയാകുന്നു. (iii) ചിലർ നന്ദിപ്രകടനമായി അല്ലാഹുവിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതു് സ്വതന്ത്രന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനകളാകുന്നു. 84. നിർബ്ബന്ധമായ നമസ്കാരവും മറ്റു നമസ്കാരങ്ങളും ഒരുവനെ വണക്കമുള്ളവനാക്കിതീർക്കുന്നു. ഉപവാസം ഒരുവന്റെ ആത്മാർത്ഥതയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. 85. ജനസംസ്കാരമാണു് അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. 86. അസൂയയിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നവൻ ആരോഗ്യവാനായിതീരും. 87. സ്ത്രീകളുമായുള്ള സഹവാസങ്ങളിൽനിന്നു് കഴിയുന്നതും ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുക. 88. മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ ആശകളുടെ നേരെ നോക്കി മരണം അവഹേളനമായി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 89. നഗ്നതകൊണ്ടും പട്ടിണികൊണ്ടും കഴിയുന്നവനായാലും തൃപ്തിയടയുന്നവനത്രെ ഏറ്റവും സന്തുഷ്ടൻ. 90. അമീറൽ മുഉമിനീൻ വിധിയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: അതൊരു ഇരുൾമൂടിയ പാതയാകുന്നു. അതിന്മേൽ നടക്കാതിരിക്കുക. അതൊരു ആഴമേറിയ സമുദ്രമാകുന്നു. അതിലേക്കു് ചാടരുതു്. അതു് അല്ലാഹുവിന്റെ 'സിർറു്' ആകുന്നു. അതു് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കരുതു്. 91. മൂഢന്മാരുടെയും, ജാഹിലിന്റെയും സദസ്സിൽ ബുദ്ധിയുള്ളവർ സംസാരം ചുരുക്കും. 92. ശ്ലേഷ്മകരമായ വികാരങ്ങളെ അടക്കുന്നവനാണു് മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും

ബലവാൻ. 93. സ്ത്രീകൾ പറയുന്നതുപോലെ അനുസരിക്കുന്നതു് ജഹൽ തരത്തിന്റെ ഏറ്റവും കൂടിയ പ്രവർത്തിയാകുന്നു. 94. കൂടുതൽ ചിരി മനസ്സിന്റെ ഗാംഭീര്യം കുറയ്ക്കും. 95. അല്ലാഹുവിനോടു തികഞ്ഞ വിശ്വാസമില്ലാത്തവൻ മുസൽമാനാകുന്നതല്ല. 96. 'യതീമി'നേയും, വിധവയേയും ആക്രമം ചെയ്യുന്നവനു് ക്ലേശവും, സൗഖ്യക്കേടും, നിർഭാഗ്യാവസ്ഥയും നേരിടും. 97. കൂടുതൽ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിപ്പാൻ ഇടവരുന്നതു് നന്മയല്ല. ദാരിദ്ര്യം നിർബ്ബന്ധമായി വരിക്കുന്നതു് ഇതിൽ പെടുകയില്ല. 98. അധികപേരും ജ്ഞാനസംസാരം നടത്തുന്നുവെങ്കിലും അവർ തന്നെ അതു് സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. 99. ജ്ഞാനസമൃദ്ധിയായ അവസ്ഥയാണു് ഒരു മനുഷ്യനു് അല്ലാഹു നല്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പാരിതോഷം. 100. യാചിക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഒരു യാചകന്റെ മഹത്വം അറിയപ്പെടുന്നതു്. 101. എപ്പോഴും മരണത്തെ ഓർക്കുന്നവൻ ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും നിസ്സാര സാധനങ്ങൾകൊണ്ടു് തൃപ്തിപ്പെടുന്നു. 102. ജ്ഞാനികൾ, പാമരന്മാരായി മരണമടഞ്ഞിരിക്കുന്ന ജനസമൂഹത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാകുന്നു. 103. അല്ലാഹുവിനോടു ഒരുവനു് സാമീപ്യം ലഭിക്കുന്നതു് അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. 104. ഒരുവൻ ഉച്ചരിക്കുന്ന വാക്കുകൾക്കനുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനിയാകുന്നു. 105. ഭയത്താലും, ആശയാലും 'സദഖ' നയിക്കപ്പെടുവാൻ പാടില്ല. 106. യഥാർത്ഥമായ 'സദഖ' സർവ്വ ക്ലേശങ്ങളെയും ദൂരീകരിക്കുന്നു. 107. സം

സാരത്തെ സൂക്ഷിക്കുക. സംസാരമാകുന്ന അസ്ഥിരം എപ്പോഴും തെറിപ്പോകുവാനിടയുണ്ട്. 108. അല്ലാഹുവിൽ 'തവക്കൽ' ചെയ്യലാണ് ആശാവഹങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനമാകേണ്ടതു്. 109. മൃഗജാതികളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആശ അവയുടെ വിശപ്പിനു് സംതൃപ്തിവരുത്തൽ മാത്രമാകുന്നു. 110. മരണം നിങ്ങളെ സമീപിക്കുകയോ നെങ്കിൽകൂടിയും നിങ്ങൾ ഭീരുക്കളാകരുതു്. എത്രത്തന്നെ ക്ലേശം അനുഭവിപ്പാൻ ഇടവന്നാലും മനുഷ്യസഹായത്തെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും ഉത്തമമാകുന്നു. 111. അല്ലാഹുവിനെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അകൽച്ച ക്ഷന്തവ്യമില്ലാത്ത കുറ്റമാകുന്നു. 112. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കുറ്റങ്ങളെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനേയും നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട. 113. ഈ ലോകം പരലോകത്തേക്കുള്ള ഒരു പാലമാകുന്നു. 114. ആത്മാർത്ഥതയുടെ കുറവുകൊണ്ടു് സല്കർമ്മങ്ങൾക്കു് ദോഷം സംഭവിക്കും. 115. ഔദ്യോഗ്യശീലം ഏറ്റവും നല്ല പാരമ്പര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. 116. മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനുസരിക്കുന്നതും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതും ഒന്നാമത്തെ ചുമതലയാകുന്നു. 117. നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ സന്തതികളും നിങ്ങളെ അനുസരിക്കുകയും, ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യും. 118. പുഞ്ചിരി ഏറ്റവും വലിയ ചിരിയാകുന്നു. 119. ആത്മപ്രശംസ ലഘുത്വമുള്ള മനസ്സിന്റെ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. 120. ഭീരുത്വം വിശ്വാസക്കുറവിന്റെയും ഹൃദയദൈർഢ്യത്തിന്റെ കുറവിന്റെയും ലക്ഷ

ണങ്ങളാകുന്നു. 121. നിശ്ശബ്ദത ധാരാളം ചോദ്യങ്ങൾക്കു് നല്ലൊരു ഉത്തരമാകുന്നു. 122. നിശ്ശബ്ദത മൂഢന്മാരോടുള്ള ഏറ്റവും നല്ല ഉത്തരമാകുന്നു. 123. കായ്കാരണത്തോടുകൂടി ചുരുങ്ങിയ വാചകത്തിൽ പറയുന്നതാണു് ഏറ്റവും നല്ല സംസാരം. 124. കൂടുതൽ സംസാരം ഒരുവന്റെ അഭിമാനത്തെ കെടുത്തുന്നു 125. വിഡ്ഢിയുടെ സംസാരത്തെ മൂഢന്മാക്കു് ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അവൻ സ്വന്തമായിതന്നെ പഠിപ്പില്ലാത്തവനാകുന്നു. 126. ഹൃദയത്തിന്റെ രോഗം ശരീരരോഗത്തേക്കാൾ വലുതാകുന്നു. 127. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തേയും, ധനത്തേയും ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കരുതു്. 128. മരണം നിങ്ങളെ ഏതുസമയത്തെങ്കിലും സമീപിക്കാം. കൺമിഴി അടച്ചു തുറക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ദാരിദ്ര്യം നിങ്ങളെ ആലിംഗനം ചെയ്തേക്കാം. 129. ലൌകീക സുഖങ്ങളിൽനിന്നും മരണം നിങ്ങളെ അകറ്റുകയും എന്നാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്ത പാപങ്ങൾ അകന്നുപോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. 130. നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരിൽ നിന്നു് നിങ്ങൾ അകലുന്നതു് മൂഢത്തരമാകുന്നു. 131. ധൃതിയിൽ വിജയമില്ല. 132. ധൃതിയിൽ കൈകായ്കം ചെയ്യുന്നവനു് ആക്ഷേപങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കളായിവരും.

അല്ലാഹുവേ: എന്റെ ആശാഭംഗങ്ങളെ നിഷേധിച്ചതുപോലെ എന്റെ പാപങ്ങളേയും ക്ഷമിച്ചു കളയണമേ!

ഒന്നാം 'ഹിജാബി'ന്റെ അനാച്ഛാദനം

(മഅ്‌രിഫത്തുല്ലാഹി)

അവശ്, കവസ്, എന്നുവേണ്ട സപ്തഗോളങ്ങളും മറവു സൃഷ്ടികളും പ്രകാശിതമാകുന്നതു്, മുസ്തഫാ റസൂൽ കരീം (സ) പൊന്നു തിരുമേനിയുടെ 'നൂറിൽ'നിന്നാകുന്നു;

ആയിരക്കണക്കിനു് ബിംബങ്ങളേ പോരാ, സൂര്യനും, കല്ലിനും, മരത്തിനും എന്നുവേണ്ട, കണ്ണിൽ കണ്ട സത്ത്വത്തിനേയും ആരാധനാമൂർത്തികളായി ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടു്, കരത്തിലും, ശിരസ്സിലും, തോളിലുമേന്തി പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങളിൽ സംഘടിതമായും, ഒറ്റയായും നടത്തിയ ധ്യാനഫലമായി ഹൃദയങ്ങളും അതിന്റെ കവാടങ്ങളും ഇരുളിൽ ആണ്ടുപോയ മൂഢന്യഘട്ടത്തിൽ, അറേബിയായിൽ ഉദയംചെയ്ത പൂർണ്ണചന്ദ്രന്റെ കിരണങ്ങൾ കരിതേച്ച ഇരുളിനെ 'മിന്നൽ പിണരുകൾ' കീറി, കീറിമുറിക്കുന്നതുപോലെ, അജ്ഞതയിൽ ആണ്ടുകിടന്ന അന്ധകാരത്തിന്റെ തിരശ്ശീലയെ തുണ്ടംതുണ്ടമായി കീറികളഞ്ഞു. റോമിനും, പേഷ്യയ്ക്കും ഇടയിൽ കിടക്കുന്ന അറേബിയ രാജ്യത്തിൽ നബി (സ) ഉദയം ചെയ്തപ്പോൾ പേഷ്യാ

യിലെ അവസാന രാജാവായ കിസ്രായുടെ ഡർബാർ ഹാളിനു് പിളർപ്പുണ്ടാകുകയും കൊട്ടാരത്തിൽ അണിനിരന്നിരുന്ന ഗോപുരങ്ങളത്രയും തലകുത്തി മറിഞ്ഞു വീഴുകയും, വളരേ കാലമായി കത്തി ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പേഷ്യരുടെ ആരാധ്യദേവതയായ അഗ്നികുണ്ഡം, സഭാമണ്ഡപത്തിന്റെ പൊട്ടിപ്പിളർപ്പുമൂലം നിശ്ശേഷം അണഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്തു. ഈ പൊട്ടിപ്പിളർപ്പിന്റെ പരിഭ്രമത്താൽ നദി അതിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള ഒഴുക്കു് നിർത്തിതിരിഞ്ഞൊഴുകി 'സമാവ' തടാകത്തിൽ ചെന്നുപതിച്ചു.

രണ്ടു ലോകത്തേക്കും അനുഗ്രഹമായി ഭൂതലത്തിലേക്കു് ആനയിക്കപ്പെട്ട ശുഭപാശ്വകാശിയായ നബി (സ) മനുഷ്യന്റെയും, 'ജിന്നിന്റെ'യും യജമാനനാകുന്നു. അതിരറ്റ ബഹുമാനത്താൽ പ്രത്യേകത നല്കപ്പെട്ട നബി (സ) മറ്റു നബിമാരേക്കാളും ശരീരത്തിലും, സൌഷ്ഠത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലും, ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. ആ നബിമാർ ജ്ഞാനത്തിലും, ഔദാര്യത്തിലും സ്വീകരിയിലും മുന്നേറിയതായ നബി (സ) യോടു തുല്യമായിട്ടില്ല. ഹൃദയങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്ന മുസ്തഫാ റസൂൽകരീമി (സ)ന്റെ ബാഹ്യമായ രൂപം വളരെ ഭംഗിയുള്ളതായിരിക്കുന്നു. പൂർണ്ണചന്ദ്രനായി പ്രശോഭിക്കുന്ന പൊന്നുതിരുമേനി (സ) യുടെ പൂമുഖത്തെ അധരങ്ങളും തത്തച്ചുണ്ടിന്റെ ചുകപ്പു വർണ്ണത്തേക്കാളും മനോഹരമായിരുന്നു. നബി (സ) പൊന്നുതിരുമേനിയുടെ മഹനീയ ഗുണങ്ങളും ആ രൂപം അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. താഹാ നബി (സ) സൌന്ദര്യമാകുന്ന വസ്ത്രത്താൽ ശിരസ്സുമുതൽ പാദം വരെ പൂരിയിരി

ക്കുകയും, ശോഭനപൂണ്ണമായ നബി (സ) യുടെ ശരീരം മാട്ടവത്തിൽ പുഷ്പംപോലെയും, ശ്രേഷ്ഠതയിൽ കളങ്കമറ്റ പൂണ്ണചന്ദ്രനെപോലെയും, ഔദാര്യത്തിൽ സമുദ്രംപോലെയുമാകുന്നു. മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം (സ) തിരുമേനിയുടെ പുഞ്ചിരിയും ഉച്ചാരണവുമുണ്ടാവിക്കുന്ന 'മുബാറക്കത്താ'യ അധരങ്ങളിലും നാവിലും നിന്നു വെളിപ്പെടുന്ന പല്ലും, മൊഴിയും ചിപ്പിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മുത്തുപോലെയാകുന്നു. മഹത്ത്വത്തിൽ പൂണ്ണമായ നബി (സ) യുടെ ഉൽകൃഷ്ടതയ്ക്കു്, നിശ്ചയമായും യാതൊരു അതിതിയുമില്ല. അതിനു് അതിതിയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ വാചാലതയുള്ള മഹാന്മാർ അവയെ നാക്കുകൊണ്ടു വെളിപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. ഉറങ്ങുന്നവരും അതെ ശരീരേച്ഛകളിൽ ആണ്ടുകിടക്കുന്നവരും നിരർത്ഥകമായ സ്വപ്നംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്നവരുമായ ജനങ്ങൾ, ഇഹലോകത്തു വെച്ചു് പൊന്നു തിരുമേനി (സ) യുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ എങ്ങനെ അറിയുവാൻ സാധിക്കും? ലോകത്തുള്ള യാതൊരു സുഗന്ധവും നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ മുബാറക്കായ ശരീരത്തെ സംസ്കരിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമിയുടെ സുഗന്ധത്തോടു തുല്യമാകുകയില്ല. ആയതിനാൽ ആ വിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ ചുംബിക്കുന്നവനും അതിന്റെ സുഗന്ധത്തെ ശ്വസിക്കുന്നവനുമത്രെ സർവ്വസൌഭാഗ്യവും, സർവ്വ നബിമാരും, മശായിഖന്മാരും, ഔലിയാക്കളും വിശുദ്ധ നബി (സ) യുടെ ജ്ഞാനസമുദ്രത്തിൽനിന്നു ജ്ഞാനം കോരികുടിച്ചവർ മാത്രമാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം മഹത്വമേറിയതും ലോകൈക ഗുരുവുമായ വിശുദ്ധ നബി (സ) യുടെ കുതുകലവും, വിജ്ഞാനപ്രദവുമായ ചരിത്രം പാരായണം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്ന ഉന്മേഷരഹിതക്കും, വഴിപിഴച്ച് കാലിടറി ഇരുളിൽ പതിച്ചവക്കും, അവരുടെ സന്തതികൾക്കും സംഭവിച്ച ബുദ്ധിമാന്ദ്യതയ്ക്കും, പ്രതിബിംബനത്താൽ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വ്യത്യസ്ഥരൂപങ്ങളായി കണ്ട കണ്ണുകൾക്കും വ്യാജവേഷം കെട്ടി കോലാഹലമുണ്ടാക്കി, ഭൂതലത്തിലെ വായുവിനെ അലട്ടിയതുമൂലം ശ്രവണസുന്ദരമായ ആ 'ഗീത'യെ കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം കേട്ടസംഭവിച്ച ചില ചെവികൾക്കും, രാജകീയ പദവികളിൽ അലങ്കരിക്കപ്പെടേണ്ട സഹോദരന്മാർ, ചെങ്കോൽ പരിത്യജിച്ച്, ഉറഞ്ഞ വടികളുമായി നില്ക്കുമ്പോലെ സായുധധാരികളായ കറുത്ത പടയാളികളുടെ ഗൌരവം നിറഞ്ഞ നോട്ടത്തിൻെറ മുമ്പിൽ ചലനം സംഭവിച്ച ഹൃദയങ്ങൾക്കും മുഖ്ത്താർ ആയ നബി (സ) ക്ക് പരിപൂർണ്ണമായി നല്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ ഖുർആനും തിരുമേനിയുടെ വിജ്ഞാനങ്ങളും സാരഗർഭങ്ങളുമായ കല്പനകളും അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് ശാശ്വതമായ സമാധാനം രണ്ടു ലോകത്തും നല്കപ്പെടുന്നതാണെന്നു് അനുഭവപ്പെട്ട മഹാന്മാർ പ്രതിജ്ഞയുടെ 'മുദ്ര'കൊണ്ട് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആമിൽ ആയ നബി (സ) വിജ്ഞാനങ്ങളായ തത്വങ്ങളുടെ മാധ്യമും, കള്ള് അഥവാ ലഹരിപാനീയങ്ങളും, ദേവാലയങ്ങളിലും, ഗൃഹങ്ങളിലും, നിറച്ചിരുന്ന അറേബിയരുടെ ചെവികളിൽ ചെന്നലച്ചപ്പോൾ ഹൃദയങ്ങളും

അലറുകയും, ആത്മീയബോധം ഉണരുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭത്തിൽ, അന്ന അറേബിയായിലെ തെരുവീഥികളും ലഹരിപാനീയങ്ങളാൽ ആറുകളും ഒഴുക്കിയിരുന്ന. കണ്ണിനും, കരളിനും കുളിർമ്മജനിപ്പിച്ച, ആ മഹത്പമേറിയ നബി (സ) യുടെ തിരുവചനം ശരീരമാസകലം പുളകം കൊള്ളിച്ചപ്പോൾ വീരപരാക്രമശാലികളും സുഖസുഷുപ്തിയിലാറാടികൊണ്ടിരുന്ന കിരീടം ധരിച്ച ചക്രവർത്തിമാരും, രാജാക്കന്മാരും, ഭരണാധികാരികളും, പ്രഭുക്കന്മാരും, ധനാഢ്യന്മാരുമായ എത്രയോ മഹത്തുക്കളാണ് അവരുടെ അധികാരങ്ങളെയും സുഖസുഷുപ്തികളേയും, ധനത്തെയും, ഓമനസന്താനങ്ങളേയും, പ്രിയപ്പെട്ട പ്രേയസിമാരേയും തൃണവൽഗണിച്ച് പൊന്നതിരുമേനിയുടെ ആജ്ഞയ്ക്കു വിധേയമായി വീരമരണമടഞ്ഞവരും ഫഖീറുകളുമായി ഭൂതലത്തിലേക്ക് ചാടി പുറപ്പെട്ടവരും!

ഇത്രയും മഹത്തായ കല്പനകളെ വെടിയുവാൻ അഥവാ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു നിരുത്സാഹം ചെയ്യുന്ന പ്രേരകശക്തിയോട് നാം ജീവിതാവസാനം വരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതാണെന്ന ഇന്നതന്നെ നമുക്ക് പ്രഖ്യാപിക്കാം.

'ആകാശത്തെയും ഭൂമിയേയും നിറയ്ക്കുന്നതായ ഒരു സലാതിനെ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധവും വിശാലവുമായ ആ പ്രത്യേക മഖാമിൽ പാർപ്പിടം ഉണ്ടാകാവള്ള മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം (സ. അ) തിരുമേനിയുടെ പേരിൽ ഞാൻ നേരുന്നു.'

'പ്രകാശങ്ങൾക്ക് പ്രകാശമായ മുസ്തഫാ റസൂൽ കരീം (സ. അ) തിരുമേനിയുടെ നൂറാനിയ്യത്തിൽനിന്നും പ്രകാശിതമായ അഹ്ളാഖുൻ ഇവകളെ നിശ്ചയമായും തിരുമേനി സമീപിച്ചു.'

'എന്റെ സുഹൃത്തേ! റസൂൽകരീം (സ. അ.) തിരുമേനിയുടെ മദ്ഹ് പറഞ്ഞ് തീർക്കുവാൻ ആർക്കാണ് സാദ്ധ്യമാകുന്നത്? അല്ലാഹുവിന്റെ സർവ്വ കിതാബുകളും മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം (സ. അ) തിരുമേനിയുടെ മദ്ഹ് പറയുന്ന പ്രവർത്തികളിൽ പാരായണം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.'

'അശ്റഫുൽ ഖൽഖായ നബി (സ. അ) ജാതനായ സമയം മുതൽ, പൌരാണിക കാലത്തു സംഭവിക്കാവുള്ള ശിക്ഷകളും നബി (സ. അ.) മൂലം ഇൗമാൻ ആകുന്നു. അപ്രകാരമുള്ളതും കണ്ണിനും, കരളിനും കുളിർമയേറിയതുമായ മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം (സ. അ) തിരുമേനിയുടെ ഹക്കിനാൽ അല്ലാഹു സുബ്ഹാനഹുതആലാ മുൻ പ്രസ്താവിച്ച ശിക്ഷ ലോകത്തിൽനിന്നും നിഷ്കാസനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

ആശിഖ് ആയ നബി (സ.അ) യെ നീ ആവർത്തിച്ചു മദ്ഹ് ചെയ്യുക. നിന്റെ ഹൃദയം ആശിക്കുമ്പോൾ, ആ നബി (സ.അ) യുടെ വസ്ഫ്കൊണ്ട് ഹൃദയം കൂടുതൽ ആകർഷണീയമായും ആയാഖ് ആയും തീരത്തക്കവിധം ഹൃദയത്തിന്റെ അഴുക്കുകളും നിശ്ലേഷം നീങ്ങി ഹൃദയം സ്ഫടിക തുല്യമാകുന്നതാകുന്നു".

"കത്തിജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൂര്യനേക്കാൾ പ്രകാശമേറിയ മുഖമുള്ള ആ താഹാനബി (സ. അ) യുടെ നേരെ, അല്ലാഹുവിനെയാണ, എന്റെ പ്രേമം അധികരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ എങ്ങനെയാണ് ക്ഷമിക്കുക. ഞാൻ ഒരിക്കലും ക്ഷമിക്കുകയില്ല."

"അല്ലാഹുവിനോട് ശുപാശ് ചെയ്യുവാൻ അനുവാദം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നബി (സ.അ) യുടെ ശുപാർശി എനിക്ക് നഷ്ടമായാൽ ഞാൻ അവഹേളിക്കപ്പെടുന്നവനാകും. ആയതിനാൽ എനിക്കുള്ള രക്ഷ തിരുമേനിയുടെ കാരുണ്യം അല്ലാതെ മറെറാന്നുമില്ല."

"അഖിലലോക ചരാചരങ്ങളും റസൂൽകരീം (സ. അ) പൊന്നുതിരുമേനിയുടെ ഭാസ്സിനാൽ പ്രകാശിതമാകുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള സവ്വവസ്തുക്കളുടെയും ഉത്ഭവവും നാശവും താഹാനബി (സ. അ) യുടെ പ്രകാരത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു."

"അനേഷിച്ചവരും, അറിഞ്ഞവരും ആവേശം കൊണ്ടാഗ്രഹിച്ച റസൂൽ (സ.അ) തിരുമേനിയുടെ അളവററ സുഗന്ധത്താൽ മദീനരാജ്യം നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ സുഗന്ധത്തിന്റെ മുൻപിൽ കസ്തൂരി, കർപ്പൂരം മുതലായവ എത്രയോ നിസ്സാരങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നു."

"അഞ്ചിതവും സ്ഫടികതുല്യവും പൂണ്ണചന്ദ്രനുമായ സവ്വരാലും ആദരിക്കപ്പെടുന്ന നബി (സ.അ) തിരുമേനി, ഇരുളടഞ്ഞ അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്ന് ഇരുളിനെ ഉലിഞ്ഞുമാറുന്നതാകുന്നു.

"അല്ലാഹു സുബ്ഹാനഹുത ആലയുടെ ഹബീബ് ആയ നബി (സ.അ) യുടെ വസ്ഫ് കൊണ്ട് നമ്മുടെ ഹൃദയം സ്ഫുടം ചെയ്യപ്പെട്ട നിർമ്മലമാകുകയും തിരുമേനിയോടുള്ള ശൌഖിനാൽ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് ചലനം സംഭവിക്കുകയും, സന്തുഷ്ടിയടയുകയും കുളിർമ സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു."

"സജ്ജനങ്ങൾ അവരവരുടെ വാഹനങ്ങളിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി റൌളത്തുശ്ശരീഫിൽ അണിനിരന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഞാനാകട്ടെ തൽസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള യാത്രയിൽ വിഘാതം നേരിട്ടവനായി നിലകൊള്ളുന്നു."

"വലുതും, ചെറുതുമായ പാപങ്ങൾ എന്നെ വലയം ചെയ്തതിനാൽ ആക്കും മോഹനമായ പരിശുദ്ധ മദീനായിൽ എനിക്കുള്ള പ്രവേശനം തടയപ്പെട്ടു. ഞാൻ ആ മദീനായോടു വളരെ അധികം സമീപിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ഈ ജയിൽവാസത്തിൽ നിന്നും എന്നെ ഏതൊരവസരത്തിലാണു് മോചിക്കപ്പെടുന്നതു്?"

അശ്റഫുൽഖൽക്കായ റസൂലിനെ ഞാൻ മദ്ഹ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ റബ്ബുൽഇസ്സത്തായ തമ്പുരാനെ! ആ മദ്ഹിന്റെ മഹത്വംകൊണ്ട്, ജീവിതകാലം വരെ ഞാൻ പാപത്തിൽ മുങ്ങിയിരുന്നാലും ശരി, ആ പാപങ്ങളെ നിശ്ശേഷം ക്ഷമിച്ചു തരുവാൻ ഞാൻ ആശിക്കുന്നു."

"തീർച്ചയായും മനുഷ്യശരീരത്തിൽ ഒരു മാംസകഷ്ണമുണ്ട്, ആ മാംസകഷ്ണത്തിൽ ഒരു ഹൃദയമുണ്ട്, ആ

ഹൃദയത്തിൽ രുചിയുണ്ട്, ആ രുചിയിൽ ആത്മാവുണ്ട്, ആ ആത്മാവിൽ സിറ് ഉണ്ട്, ആ സിറിൽ നൂറുണ്ട്. ആ നൂറിൽ ഞാൻ ഉണ്ട്. റസൂൽകരീം മുസ്തഫാ (സ) ഇപ്രകാരം അരുൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു:- "നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അറിയേണ്ടവിധം അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ സമുദ്രത്തിന്റെ മീതെ നടക്കുകയും, പർവ്വതങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കല്പനയിൻകീഴിൽ വരുന്നതുമാകുന്നു." അല്ലാഹുവിന്റെ മഅ്രിഫത്തു് രണ്ടുവിധമാകുന്നു. ജ്ഞാനം (ഇൽമ്) വികാരഭേദകം (ഹാലി.)

ജ്ഞാനം (ഇൽമ്.) ജ്ഞാനത്താലുള്ള 'മഅ്രിഫത്താകുന്നു, ഈ ലോകത്തും, പരലോകത്തും സർവ്വവിധ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനമായി നിൽക്കുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരു മനുഷ്യനു് എല്ലാ സമയത്തും, സർവ്വപരിതഃസ്ഥിതിയിലും അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച ജ്ഞാനം ഏറ്റവും പ്രധാനമായി തീരുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: "എനിക്കു് 'ഇബാദത്തു്" ചെയ്യുവാനല്ലാതെ ഞാൻ മനുഷ്യരേയും, ജിന്നുകളേയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല." (ഖു൪. 1: 56) അതായതു്- അല്ലാഹുവിനെ അറിയണം എന്നു ധ്വനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അധികം ജനങ്ങളും ഈ ചുമതല തൃജിക്കുന്നു. അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുത്തവരും, അല്ലാഹു ശുദ്ധമാക്കുകയും വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്ത ചില ഹൃദയങ്ങളും അല്ലാഹുവിനെ അറിയുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ദർശനത്തിൽ ഹൃദയത്തിനുണ്ടാകുന്ന ജീവനും, ഒരുവന്റെ ഗാഢവും, ശുദ്ധവുമായ അല്ലാഹുവല്ലാത്ത മറെറാന്നിനെപ്പററിയുമുള്ള ചി

ന്തയിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുന്നതുമാണു് 'മഅ്രിഫത്തു്". ഒരുവന്റെ അവസ്ഥാഭേദം കൽപ്പിക്കുന്നതു് 'മഅ്രിഫത്തി'ന്റെ 'ദറജു' അനുസരിച്ചാകുന്നു മഅ്രിഫത്തിന്റെ 'ദറജു' ഇല്ലാത്തവൻ യാതൊരവസ്ഥയും വിലയും ഇല്ലാത്തവനായി കരുതപ്പെടുന്നു. വേദാന്തികളും, നിയമപണ്ഡിതന്മാരും, മറ്റുതരക്കാരായ ജനങ്ങളും 'മഅ്രിഫത്തിനു' നൽകുന്ന നാമം, അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനത്തിനാകുന്നു (ഇൽമു്). അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ആത്മാർത്ഥതയ്ക്കും, ശരിയായുള്ള വികാരദ്യോതകത്തിനും സൂഫികളായ ഷെയിഖന്മാർ 'മഅ്രിഫത്തു്" എന്നു നാമകരണം ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു സൂഫികൾ പറയുന്നു, മഅ്രിഫത്തു്, ജ്ഞാനസംബന്ധമായതിനേക്കാൾ ഏറ്റവും മികച്ചതു് ശരിയായ വികാരദ്യോപകമായതാണെന്നാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ശരിയായ വികാരം ലഭ്യമാകുന്നതു് ജ്ഞാനത്തിൽനിന്നാകുന്നു. പക്ഷെ ശരിയായ ജ്ഞാനം ശരിയായ വികാരദ്യോപകമല്ല. അതായതു് അല്ലാഹുവിലുള്ള ജ്ഞാനമില്ലാത്തവൻ 'ആരിഫല്ല.' ആ ജ്ഞാനമുള്ളവനു് 'മഅ്രിഫത്തിന്റെ' 'ദറജു' ഉണ്ടാകാതെയും വരാം. ഇവ രണ്ടിന്റെയും യഥാർത്ഥ വ്യത്യാസത്തിൽ പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവർ അനാവശ്യമായ തർക്കവിഷയത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതു കൊണ്ടു് ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

ബുദ്ധിപരമായ പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നുമാത്രമേ ഒരുവനു് 'ആരിഫായി' തീരുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുകയുള്ളുവെ -

ന്നും, അതുകൊണ്ട് 'ആഖിലിനു്' മാത്രമേ 'മഅ്രിഫത്തു്' കൈവരുകയുള്ള എന്നുപറയുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾക്കെതിരായി ഇസ്ലാമിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന 'മുസ്ലാന്മാർ' അഥവാ 'ഭ്രാന്തന്മാർ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ചിലരിലും 'മഅ്രിഫത്തു്' വെളിവായി കാണുന്നുണ്ടു്. ബുദ്ധിഉറക്കാത്ത കുട്ടികളിലും 'വിശ്വാസം' ഉറച്ചതായും കാണുന്നുണ്ടു്. 'മഅ്രിഫത്തു്' അനുഭവപ്പെടുന്നതു് ബുദ്ധിപരമായ വഴിയിൽ കൂടിയാണെങ്കിൽ മേൽപറഞ്ഞവക്കു് അതു അനുഭവപ്പെടുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. കൂടാതെ, ബുദ്ധിയുള്ള അവിശ്വാസികളെ ബിംബാരാധനക്കാരായി കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാതെവരും. ബുദ്ധിപരമായ കഴിവുള്ള എല്ലാവരും 'അല്ലാഹുവിനെ' അറിയുമെന്നും, ബുദ്ധിവിഹീനന്മാക്കു് അതു സാദ്ധ്യമാവുകയില്ലെന്നും വന്നുകൂടുന്നു. ആയതിനാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള അഭിപ്രായം വളരെ അബദ്ധമാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. 'ഇബാദത്തുകൊണ്ടുമാത്രം' 'മഅ്രിഫത്തു്' കൈവരുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുമെന്നു വേറെ ഒരു കൂട്ടർ വാദിക്കുന്നു. 'ഇബ്ലീസു്' വലിയ ഇബാദത്തു്കാരനായിരുന്നിട്ടുപോലും 'ആരിഫായിരുന്നില്ലെന്നും' മഅ്രിഫത്തിന്റെ കണികപോലും അനുഭവപ്പെടുവാൻ സാദ്ധ്യമായില്ലെന്നുള്ളപരമാർത്ഥം ഈ വാദത്തെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നതാണു്. അല്ലാഹുപറയുന്നു 'അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.' എന്നാൽ 'അഖ്ലു്' തെളിവുകളും മഅ്രിഫത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ സഹായികളായി തീരാവുന്നതാണു് എന്നു ഒരുകൂട്ടർ അഭി

പ്രായപ്പെട്ടുന്നുണ്ടു്. അല്ലാഹുവിന്റെ തുച്ഛിയും അനുഗ്രഹവുമാണു് 'മഇ്രിഫത്തിനു്' നിദാനമായിട്ടുള്ള പ്രധാന സംഗതി. ബുദ്ധി നന്മയിലേക്കു് പ്രവേശിക്കുന്നതു് 'തൗഫീഖ്' കൊണ്ടുമാത്രമാണു്. ഒരിക്കൽ അലി ഇബ്നി അബീതാലിബ് (ക.ഒ) നോടു 'മഇ്രിഫത്തിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു:- 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ അല്ലാഹു വഴിക്കറിയുന്നു.' അല്ലാഹു പറയുന്നു, 'വിശ്വാസികളേ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാശത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവു് ഞാനാകുന്നു.' മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുന്നതും മുദ്രവെയ്ക്കപ്പെടുന്നതും അല്ലാഹുവാകുന്നു.' ആയതിനാൽ മനുഷ്യനു 'ഹിദായത്തു' നൽകുന്നതു അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റെല്ലാവസ്തുക്കളും സംഭവ്യങ്ങൾക്കും സംഭവങ്ങൾക്കും കാരണങ്ങളും, മാർഗ്ഗങ്ങളും മാത്രമാകുന്നു. സുപ്രസിദ്ധ സൂഫി അബുൽഹസ്സൻനൂരി (റ) പറയുന്നു:- അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും അല്ലാഹുവിലേക്കു് നയിപ്പിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. ചുമതലപ്പെട്ട ആരാധനവഴിക്കു് ജ്ഞാനലബ്ധിയുണ്ടാകുന്നു.' ഇബാദത്തുകൊണ്ടു് സാധാരണ കാര്യങ്ങൾ ലബ്ധമാകുമെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'മഇ്രിഫത്തു്' അസാധാരണമായ ഒരു കാര്യമാകയാൽ ഇബാദത്തു കൊണ്ടുമാത്രം അതു് ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമാക്കാം എന്നുകരുതരുതു്. വിശേഷപ്പെട്ടതും, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതുമായ കളിമണ്ണുകൊണ്ടു മനുഷ്യശരീരത്തെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിക്കുകയും അതിൽ ജീവാത്മാവിനെ നൽകപ്പെടുകയും പ്രസ്തുത ജീവാത്മാവു്

പരമാത്മാവു് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന അനശ്വരമായ ആത്മാവു് നിക്ഷിപ്തമാക്കുകയും, അനശ്വരമായ ആത്മാവു് അല്ലാഹുവിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരമാണു് മനുഷ്യയന്ത്രത്തിന്റെ ശക്തി ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുമ്പോൾ 'തൌഫീഖ്' കൊണ്ടല്ലാതെ കായ്കാരണംകൊണ്ടു വളർത്തുവാൻ കഴിവുള്ള ഏതൊരു അഖിലിനും മഅ്രിഫത്തു് കൈവരുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുകയില്ലെന്നു ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കാം. 'തശ്ബീഹ്' കൊണ്ടും 'തൻസീഹ്' കൊണ്ടും മാത്രമേ അല്ലാഹുവിന്റെ 'മഅ്രിഫത്തി'നെപ്പറ്റി ബുദ്ധിക്കു് ചിന്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. അപ്പോൾ ബുദ്ധിയുടേയും കായ്കാരണമായ ചിന്തയുടേയും ഗതി ആഴമേറിയ സാഗരമദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ചെറുവഞ്ചിയുമായി നിസ്സഹായാവസ്ഥയിൽ പതിക്കുമ്പോൾ അഥവാ അവയുടെ പരാജയം സ്വയം സമ്മതിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ തൌഫീഖ് അവനിൽ പാഞ്ഞടുക്കുകയും അല്ലാഹുമായുള്ള ആത്മാത്ഥവിശ്വാസത്തിന്റെ പൂങ്കാവനത്തിൽ അവൻ വിശ്രമിക്കാൻ ഇടവരുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. അല്ലാഹുവിന്റെ 'മഅ്രിഫത്തു്' എന്ന ജ്ഞാനം ഒരു മനുഷ്യനിൽ സിദ്ധമാകുന്നതിനു് അല്ലാഹു തന്നെ കാരണമാക്കുകയും അല്ലാഹുവിൽ കൂടി അതു സിദ്ധിക്കുന്നതുമാകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജീവിത നാസ്തികത്വത്തേപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം ഒരു പ്രതിബിംബനം മാത്രമാകുന്നു.

വേറെ ഒരു കൂട്ടർ, 'മഅ്രിഫത്തു്,' 'ഇൽഹാം' വഴി സിദ്ധിക്കുന്നുവെന്നു വാദിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായവും അബദ്ധമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ 'ആരിഫിനു്' പരമാത്മത്തെയും, കളവിനെയും തിരിക്കുവാനുള്ള കഴിവുസിദ്ധിക്കുന്നു. 'ഇൽഹാം' ഉണ്ടാകുന്നതിനു് ഉത്തമ വിശ്വാസി ആകണമെന്നില്ല. 'ആരിഫായ' അവസ്ഥയിലുള്ള 'ഇൽഹാമിനെ' ഇസ്ലാമിൽ സ്ഥാനമുള്ളൂ.

അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധ 'സിഫാത്തുകൾ' വഴിയാണു് അല്ലാഹുവിന്റെ 'മഅ്രിഫത്തു്' അറിയുവാൻ ഒരാൾക്കു് സാദ്ധ്യമാകുകയുള്ളൂ. 'സിഫാത്തുക്കളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടാകുന്ന മനസ്സും സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു് തിരിക്കുന്ന മനസ്സും അല്ലാഹുമാത്രമാണു് നിയന്ത്രിക്കുന്നതു്. ആയതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ 'തൗഫീഖ്' ഇക്കാര്യത്തിൽ നമുക്കുണ്ടാകട്ടെ! ആമീൻ! അല്ലാഹു അപ്രകാരം ഒരാളെ 'ഹിദായത്തിലാക്കുവാൻ' നിശ്ചയിച്ചാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഭവം അഥവാ പ്രവർത്തി ആ മനുഷ്യനെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു് നയിക്കുകയും പിന്നീടു് അതുവഴി അവൻ അല്ലാഹുവിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ടവനായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രത്യുത 'ഹിതായത്തു്' ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടാത്തവനു് ഈ സംഭവം അഥവാ പ്രവർത്തി തന്നെ വഴിപിഴച്ച മാർഗ്ഗമായി പോകുന്നതുമാണു്. ഉദാഹരണമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ–ഈസാനബി (അ) ഒരു കൂട്ടർക്കു് 'ആരിഫായി'തീരുവാൻ മാർഗ്ഗദർശനസഹായി ആയിതീരുകയും, മറെറാരു കൂട്ടർക്കു് ഈസ്സാനബി-

(അ) തടസ്സക്കാരനായി തീരുകയും ചെയ്യ. അല്ലാഹുവിന്റെ 'മഇ്രിഫത്തു്' ഒരുവനിൽ വെളിപ്പെടുന്നതു് ഒരുവൻ, സമ്പൂർണ്ണലോകവും ചരാചരങ്ങളും ഭരിക്കുന്നതും, നിയന്ത്രിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാണന്നു പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നതിലാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരുവൻ സമ്പൂർണ്ണം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലും, അധികാരത്തിലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ സൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു അനുഭവപ്പെടുന്ന യാതൊന്നും സൃഷ്ടികളുടെതല്ലന്നും, സൃഷ്ടികളുമായി യാതൊരു ബന്ധവും തനിക്കില്ലെന്നും ഉറപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്നു. 'ഹിജാബുക'ളെല്ലാം അജ്ഞതയുടേയും, അവിശ്വാസത്തിന്റെയും ദൈർഘ്യം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാണു്. വിശ്വാസംകൊണ്ടും, ജ്ഞാനംകൊണ്ടും 'ഹിജാബുകൾ' നീങ്ങുമ്പോൾ ഈ ജീവിതം പരലോക ജീവിതത്തിനു് തുല്യമായി തീരുകയും ചെയ്യും.

ഈജിപ്തുകാരനായ ദുൽനൂൻ (റ) സൂഫിഷൈയിഖ് ഇപ്രകാരം 'മഇ്രിഫത്തി'നെപറ്റി പറയുന്നു:— 'അല്ലാഹുവിന്റെ തൗഫീഖാകുന്ന ആത്മീയ പ്രകാശത്തിന്റെ നിവേദനം മനുഷ്യ ഹൃദയത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഖുദ്റത്തി'ൽ നടക്കുന്ന ആശ്ചര്യങ്ങൾ ആന്തരീകമായും ബാഹ്യമായും അവന്റെ ഓരോ നോട്ടത്തിലും വെളിപ്പെടുകയും അപ്രകാരമുള്ള അവന്റെ ഗഹനമേറിയ ഓരോ നോട്ടവും പ്രവർത്തിയും 'മുശാഹദത്തു്' ആകുന്നതുമാണു്.

അനന്യസാധാരണമായ അത്ഭുതംകൊണ്ടു പരിഭ്രാന്തനായിതീരലാണു് യഥാർത്ഥമായ 'മഇ്രിഫത്തി'ന്റെ അവ

സ്ഥയെന്നു് മഹാനായ ‹ഷിബ്ലിലി' (റ) പറയുന്നു. എ ന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അല്ലാഹുവിനെ ‹മഖ"സൂദാ'ക്കുന്നവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ‹ഖുദ്റത്തിലും' അല്ലാതെ അവനു് തന്നത്താൻ അവനെ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അപ്പോൾ അവന്റെ പ്ര ത്യക്ഷാവസ്ഥയും അപ്രത്യക്ഷമായ അവസ്ഥയും അല്ലാ ഹുവിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു സ്ഥിരമാകുന്നു. ആയ തിനാൽ അവന്റെ ചലനവും, വിശ്രമവും അല്ലാഹുവി ന്റെ ‹ഖുദ്റത്തിൽ' നിന്നു ലഭിക്കുന്നുവെന്നും, അവനു് സ്വന്തമായി യാതൊരു ചലനവും, വിശ്രമവും, ഇല്ലെ ന്നും ബോദ്ധ്യപ്പെടുമ്പോൾ പരിഭ്രമത്തിനും, അത്ഭുതത്തി നും ശക്തി വർദ്ധിക്കുകയും അപ്പോൾ അവൻ ഇപ്രകാരം തന്നത്താൻ പറയുന്നതായിരിക്കും ‹ഞാൻ ആരാണു്? എ ന്റെ പ്രവർത്തി എന്താണു്?' ഈ ധ്വനിയിൽ തന്നെ യാണു് മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം (സ.) മിന്റെ തിരുവ ചനം.'

‹തന്നത്താൻ അറിയുന്നവൻ അവന്റെ റബ്ബിനേ യും അറിയുന്നതാണു്! അതായതു് – അവന്റെ പ്രത്യ ക്ഷതയെ അല്ലാഹുവിൽ ‹ഫന്നാ'യാക്കുക അഥവാ ലയി പ്പിക്കുക എന്നതാകുന്നു. ഒരിക്കൽ റസൂൽകരീം (സ) ഫ നായുടെ അവസ്ഥയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. ‹ഞാൻ അറബികളിലും അറബികളല്ലാത്തവരിലും വെ ച്ചു് ഏറ്റവും സുശക്തനാകുന്നു.' വീണ്ടും മറെറാരവ സ്ഥയിൽ പറഞ്ഞു. ‹നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതു് എങ്ങനെ എന്നു് ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.'

രണ്ടാം 'ഹിജാബി'ന്റെ അനാഛാദനം

(തൌഹീദ്)

ഗൗസുൽ അഅ്ളാവിന്റെ പ്രത്യേക കുറിപ്പുകളിൽ എടുക്കപ്പെട്ടതു്—

'എന്റെ രക്ഷിതാവേ! 'നീ' എന്നും നശിക്കാത്ത വനാകുന്നു. എന്റെ ശരീരേഛകളിൽ നിന്നും എന്നന്നേക്കുമായി ഞാൻ എന്റെ ശരീരം അർപ്പണം ചെയ്യുന്നു. 'അല്ല' എന്റെ ആഗ്രഹത്തെ തടയുന്ന പക്ഷം എന്റെ ആഗ്രഹത്തെ പൂർത്തികരിക്കപ്പെടേണ്ടവർ ആർ? കഠിനമായ അക്രമികളുടെ ചൂഷണത്തിൽ കൂടി എന്റെ ജീവിതത്തെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. വാഗ്ദാന ലംഘകരിൽ നിന്നു എന്നോടു് വാഗ്ദാനത്തെ പൂർത്തികരിച്ചു് തരേണമേ!'

'ഞാൻ ഒരു 'ഫഖീറും' അതെ സമയത്തു ഒരു (ഗരീബും) ഭക്ഷണമില്ലാതെ അലയുന്നവനുമാകുന്നു. എന്നിൽ കുടക്കേണ്ടതായ ഒരു പാത്രമുണ്ടു് അതു് ശിഫായുടെ പാത്രമാകുന്നു. അതു് എനിക്കു് നൽകുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സച്ചരാചരങ്ങളും എവിടെ നിന്നും, ആശയറു പോകാതെയുള്ള രീതിയിൽ 'നിന്നെ' ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ 'നീ' എന്നെയും രക്ഷിക്കണം.'

‹സർവ്വതും നശിക്കുകയും ‹നീ' ജീവിച്ചിരിക്കുകയും നിന്നിൽ ഉള്ള കരുണ അവശേഷിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാലത്തു്', ‹നിന്റെ' കരുണ കൊണ്ടു് എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ! എല്ലാ ഓരോരുത്തരും പലതരം ഇലാഹുകളെ ആരാധിക്കുകയും, അവരോടു അനുഗ്രഹത്തെ ആഗ്രഹം ചെയ്ത വയസ്സുകാലം കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ഞാൻ ‹പൂത്തീകരിച്ചു'' നിന്നോടു എന്റെ ആഗ്രഹത്തെ അറിയിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.'

‹വ്യക്തമായി കാണുന്നതിൽ മാത്രം വിശ്വസിക്കുകയും ആന്തരീകമായി ഞാൻ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയും, രണ്ടു പേക്കും രഹസ്യമായ സൌമ്യത കൊണ്ടും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതെ മൈതാനത്തിൽ ഒരുവൻ ആശിച്ചതായി നില്ക്കുന്നു. ഉണ്ടുഉണ്ടായി എന്റെ പിടലി തിന്നുകയും കഴിയിലേക്കു് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുവെ, സമുദ്രം കരയെയും ഗ്രഹം എന്നെയും ആദരിക്കട്ടെ.'

‹യാചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ പാവിയും, അക്രമിയും, സാധുവും ഒരു നീചനും ആകുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ പാപങ്ങളും ധർമ്മത്താൽ ക്ഷമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു് അത്ര വലുതല്ല എന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. നിന്റെ പ്രീതി ഉള്ളവരിൽ ഉറവു് പൊട്ടി കൊണ്ടിരുന്ന നിന്റെ ആയിരക്കണക്കുള്ള ആയസ്സുകാലം എത്രയോ പ്രീതിയുള്ളവരിൽ കഴിഞ്ഞു പോയി. ആ കാലങ്ങളും എവിടെ? ആ മണ്ണു് എവിടെ? അതിനെ ഞാൻ വീണ്ടും പുനരുദ്ധരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.'

‹അപ്രകാരം ജീവിച്ചു കഴിഞ്ഞ ‹നിന്റെ' സുഹൃത്തുക്കളുടെ ഭരണത്തിൽ കൂടി, പതറാതെ, കപ്പലോടിക്കുവാൻ സൌമ്യ മനസ്സോടേ ഞാൻ ആശിക്കട്ടെ!'

എല്ലാ വസ്തുവിനേയും, വിഭാഗിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ഒന്നിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു ലയിപ്പിക്കുന്നതിനും അപ്രകാരം യോജിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള വിശുദ്ധമായ ജ്ഞാനത്തിനു് ‹തൌഹീദ്'' എന്നു പറയുന്നതാകുന്നു. അതായതു് അല്ലാഹുവിനു് അവന്റെ പരിശുദ്ധമായ ദാത്തിലും, സിഫാത്തിലും, പ്രവൃത്തികളിലും, സമത്വത്തിലും, മറ്റുയാതൊന്നിലും ആർക്കും, ഒന്നിന്റെ ഒരു പങ്കുമില്ലെന്നുള്ള പൂർണ്ണമായ ജ്ഞാനംകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കലാകുന്നു.

ഒരുവനു് അല്ലാഹുവിന്റെ ‹മഅ്രിഫത്തു്' അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ അവനു് അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്വാൻ കഴിവുണ്ടാകുന്നു. മഅ്രിഫത്തുകാരല്ലാത്തവരും അല്ലാഹുവിന്റെ, ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവരുടെ വിശ്വാസവും, ജ്ഞാനവും, അനുഭവവും അപൂർണ്ണമായിരിക്കും. വേർതിരിക്കപ്പെടുവാനോ, യോജിപ്പിക്കുവാനോ സാധിക്കാത്തവിധം അല്ലാഹു ഏകനാകുന്നു. ദ്വൈതത്തെ അവൻ അവിശ്വസിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം, ഒരു നമ്പർ, മറ്റൊരുനമ്പറുമായി ചേരുമ്പോൾ രണ്ടായി പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഏകത്വമല്ല. ദിക്കുകൾ ചൂണ്ടി കാണിക്കുവാൻ പറ്റിയ വിധം അതിൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുവാൻ പറ്റിയ വിധമുള്ള

ഏകത്വമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം, ഒരു സ്ഥാനത്തോ, സ്ഥലത്തോ ഒതുങ്ങിയോ, ഉൾകൊള്ളുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. സൃഷ്ടി സിഫാത്തുകളുടെയും സത്തയൊതുങ്ങുവാൻ പറ്റിയ വിധമുള്ള ഒരു യാദൃഛിക വസ്തുവായി അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെ പറ്റി അവൻ കരുതുകയില്ല. ചലനമോ, വിശ്രമമോ ഉത്ഭവിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രകൃതിയുടെ 'തബ്അ്' ഉള്ള ഒരു വസ്തുവോ, ഒരു 'ചട്ടം' ആവശ്യമാകുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരു ജീവാത്മാവോ അല്ല, അവയവങ്ങൾ വശ്യമാകുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരു ശരീരവുമല്ല. എല്ലാ വസ്തുവിലും സൃഷ്ടിവ്യാപിയായിതീരുവാനതകുന്ന വിധത്തിൽ ആന്തരീകമായി ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയുമല്ല. ഒരു സാധനവും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും വേർ തിരിച്ചെടുക്കുവാൻ പറ്റിയ വിധത്തിൽ അല്ലാഹു ഒരു സാധനത്തിലും ചേർന്നിട്ടില്ല. പരിശുദ്ധിയില്ലാത്തതും, കുറവുള്ളതുമായ എല്ലാറ്റിലും വെച്ച് ഏറ്റവും ഉപരിയും വിശുദ്ധിയുള്ളവനുമത്രെ അല്ലാഹു! സൃഷ്ടാവും, സൃഷ്ടിയും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ച് രണ്ടായി ഗ്രഹിക്കത്തക്ക വിധം ഒരു രൂപവും അല്ലാഹുവിനില്ല. അല്ലാഹു ആരുടേയും സന്തതിയും, പിതാവുമല്ലാത്ത വിധം ഏകനാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ 'ദാത്തിനും', 'സിഫാത്തിനും' മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നതല്ല. 'ദാത്തിൽ' നിന്നും 'സിഫാത്തു' പിരിഞ്ഞു നില്ക്കാതെ 'ദാത്തിൽ' 'സിഫാത്തു' മഖ്ഫിയാ'യി നിലകൊള്ളുകയും, ഒരു 'സിഫത്തു' മറ്റൊരു 'സിഫത്തിൽ' നിന്നും വേർതിരിയാതെയും ഇരിക്കുന്നു. കേൾവിയും, കാഴ്ചയും

(മുതജർറിദ്) വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതല്ല. അല്ലാഹുവിൽ അവന്റെ സംസാരം ഭാഗിക്കപ്പെട്ടതല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ 'തഖ്ദീർ' യാഥാർത്ഥമായതും, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികൾക്കുള്ള രക്ഷ, ത്യാഗം ഒന്നുമാത്രമാകുന്നു. നന്മയും തിന്മയും പ്രവചിക്കുന്ന ആ കരം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു് അല്ലാഹുവിൽ മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഒലിമാർ' 'മുശാഹിദാ' കൊണ്ടു ഈ ലോകത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽ സന്തുഷ്ടി അടയുന്നു.

ജുനൈസുൽ ബഗ്ദാദി (റ) പറഞ്ഞതായി അറിയപ്പെടുന്നു:- നശ്വരമായി അനുഭവപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു വേർപെടുന്ന അനശ്വരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യലാണു് 'തൌഹീദ്.'

ഹുസൈൻ ഇബ്നി മൻസൂർ (റ) (അൽ-ഹല്ലാജ്) അവർകൾ പറയുന്നു:- 'തൌഹീദിലേക്കുള്ള ആദ്യത്തെ 'മർതബ', നശ്വര വസ്തുക്കളെ 'ഫനായിൽ' വെച്ചു് അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ഹുല്യൂറിയത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യൽ കൊണ്ടാകുന്നു.'

മറെറാരു സൂഫിഷ്യെയിഖായ ഹുസ്റി (റ) അവർകൾ പറയുന്നു: 'ഞങ്ങളുടെ നിശ്ചയപ്രകാരം 'തൌഹീദിന്റെ' നിയമം അഞ്ചാകുന്നു. 1) രൂപവസ്തുക്കളിൽനിന്നു വൈപരീത്യമുള്ളതാകുന്നു. അതായതു, രൂപവസ്തുക്കൾക്കു്, അല്ലാഹുവിന്റെ 'കൻഹദാത്തി'ൽ എത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും, 'തൌഹീദിൽ' രൂപവസ്തുക്കൾക്കു് യാതൊരു ബന്ധമില്ലെന്നു് സ്ഥിരപ്പെടുത്തലാകുന്നു. (2) അനശ്വരതയിലുള്ള ഉറപ്പും വിശ്വാസവുമാകുന്നു. അതാ

യതു, അല്ലാഹു എതുകാലത്തും നിലനിൽക്കുന്നവനാണെ ന്നു് വിശ്വസിക്കലാകുന്നു. 3) ശരീരചരകളിൽ നിന്നും അകന്നു നിൽക്കലാകുന്നു. അതു് ശരീരത്തിന്റെ ഹീ നമായ വികാരങ്ങൾക്കു് കീഴ്പ്പെടലാകുന്നു. മനോഹ രമായ ഈ ലോകത്തേ ശ്രുപാടികളെ കാംക്ഷിക്കാതിരി ക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. താഴ്ന്നതരം 'മർതബ'കളിൽ പെട്ട വർ അവരുടെ 'മർതബ'യെയും, 'കറാമത്തിനേയും' വെ ളിപ്പെടുത്താതിരിക്കലുമാകുന്നു. 4) മനുഷ്യ സമൂഹത്തി ന്റെ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ നിന്നു വേർപെടുക.- മനുഷ്യ രിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുകയും, മനുഷ്യരേ തനിക്കാവശ്യമി ല്ലാതെയും, മനുഷ്യർക്കു് തന്നെ ആവശ്യമില്ലാത്തതായും ആയ അവസ്ഥയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുക. എങ്ങനെയെ ന്നാൽ- ദൈനംദിനം ഉണ്ടാകുന്ന ആവശ്യങ്ങൾ നേര ത്തേ ഒക്കുകയും അവ നിവ്വഹിക്കുവാൻ ഓരോ ആലോ ചനകൾവഴി പ്രവത്തിയിലോ അനുഭവത്തിലോ വരു ത്തുവാൻ മനുഷ്യരുമായി ബന്ധപ്പെടുവാൻ ഇടവരുത്താ തെ- ശരീരാവശ്യങ്ങൾ ഏതു വിധത്തിൽ നിർവ്വഹിക്ക പ്പെടുമെന്നു ചിന്തിക്കാതെ- അവ വേണ്ടിവരുന്ന സ ന്ദർഭങ്ങളിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുമെന്നുമാത്രം വിശ്വസി ച്ചു മുന്നോട്ടുപോകുക. ശരീരാഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യ ബന്ധത്തെ ഒരു സെക്കണ്ടിൽപോലും ചിന്തിക്കുകയോ ബന്ധപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ അതുയും 'ഹിജാബു്' അ ല്ലാഹുമായി സാമീപ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിൽ വർദ്ധിക്കും. 5) 'മുശാഹിദാ' കൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഹുള്ളൂറിയ ത്തു്' അഥവാ സാമീപ്യം ഉണ്ടാകുന്നു. 'ഫർദാനിയത്തു്'.

അഥവാ അകൽച്ച, അല്ലെങ്കിൽ വിസ്മരിക്കൽ കൊണ്ടു സാമീപ്യം ഇല്ലാതെ വരുന്നു.

'ഇൽമ്' വഴി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയല്ലാതെ 'തൌഹീദ്' അനുഭവപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ആ വിഷയത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നവക്കു് അല്ലാഹു 'തൌഫീഖ്' ചെയ്താൽ അതിന്റെ രുചിയും മധുരവും അനുഭവപ്പെടും. അപ്രകാരം ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ 'തഖ്ദീർ' പ്രവത്തർനം ചെയ്യുന്ന ഒരായുധമായി മാത്രം നില കൊള്ളട്ടെ! അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവത്തനമല്ലാതെ, അവന്റെ സ്വന്തമായി ഒരു പ്രവത്തിയും ഒരു സൈക്കണ്ടിലും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു അവൻ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ!' അലി ഇബ്നി ഉസ്മാൻ. അൽ ജുൽഅബി (റ) പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു:— 'തൌഹീദ്' അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസന്മാക്കു് അല്ലാഹു നൽകുന്ന അത്ഭുത സംഭവമാകുന്നു. അവ ഒരു ഭാഷയിലും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല.

'തൌഹീദിലെ' വിശ്വാസപരമായ 'മർതബകളെ' ആസ്പദമാക്കി നാലായി തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. 1. ലാ ഇലാഹാഇല്ലല്ലാ: എന്ന വാക്കുകളെ ഉച്ചരിക്കുകയാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ ഹൃദയം അറിയുകയോ വിശ്വസിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത അവസ്ഥയിൽ ഉച്ചരിക്കുന്നു. ഇതു് കപട വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസത്തിലും ലക്ഷണത്തിലും പെട്ടതാകുന്നു. 2. ആദ്യം പറഞ്ഞ പദങ്ങളും ഉച്ചരിക്കുന്നതോടുകൂടി ആ വാക്കുകളുടെ അത്ഥം ഗ്രഹിച്ചു് വിശ്വസിക്കുക. ഇതു് സാധാരണ മുസൽമാൻമാരു

ടെ വിശ്വാസത്തിൽ പെട്ടതാകുന്നു. 3. മുൻപ് ഉദ്ധരിച്ച 'കലിമ'യുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ഹൃദയാന്തരംഗത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തികൊണ്ട് ഗ്രഹിക്കുക. അപ്പോൾ നാം അനുഭവപ്പെടുന്ന സർവ്വ 'പ്രവർത്തികളും' അല്ലാഹുവിലേക്ക് മടങ്ങുന്നുവെന്നും, പ്രവർത്തികൾ അനുഭവപ്പെടുന്നതും, വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുമായ സൃഷ്ടികൾ 'സബബുകൾ' മാത്രമാണെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാനും വിശ്വസിക്കുവാനും സാധിക്കുമ്പോൾ 'തൌഹീദി'ലുള്ള ഉറച്ച വിശ്വാസം ഹൃദയത്തിൽ അടിയുറക്കുന്നതാണ്: ഇതു് 'തൌഹീദു'കാരന്റെ ആദ്യത്തെ 'മർതബ'യാകുന്നു. 4. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളല്ലാതെ സർവ്വതും, വിസ്മരിക്കുകയും, കാണുവാൻ കണ്ണിനു് കാഴ്ചയില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ ആക്കുകയും, സ്വശരീരംതന്നെ സ്വന്തമായി കാണാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണു് കലിമയുടെ നാലാമത്തെ 'മർതബ.' ഇതു് ഒരു യഥാർത്ഥ മുസ്ലിം ദാസന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ പെട്ടതാകുന്നു.

കൃഷി മഴയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു മനുഷ്യൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മഴ, കാലാവസ്ഥയനുസരിച്ചുണ്ടാകുന്ന മേഘങ്ങളിൽനിന്നു വർഷിക്കുന്നുവെന്നും അവൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ, മുൻകാലങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന കപ്പൽയാത്ര അനുകൂലമായി വരുന്ന കാറ്റിനെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും അവൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം അവൻ വിശ്വസിച്ച പ്രകാരം, ഓരോ സംഭവങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള അടിയന്തിര കാരണം മാത്രമാകുന്നു. മഴ.

യൊ, കാരേറാ സ്വയം കഴിവുള്ളതോ അന്യാശ്രയം ഇല്ലാത്തതോ ആയ ശക്തികളല്ല, പ്രത്യുത, അവ ആശ്രയശക്തികളാണ്. ഒരുവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം അപേക്ഷിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽ ആയിതീരുകയും, അവന്റെ അപേക്ഷയെ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ അവൻ വീണ്ടും സംഭവങ്ങളുടെ ഫലത്തിനു് ആവശ്യം ഉണ്ടായികൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ഉണ്ടാകുന്നതുമായ കാരണങ്ങളിൽ അവൻ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവർ കപ്പലിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തെ ആത്മാർത്ഥമായി അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചവരായി തേടുകയും, എന്നാൽ അവരെ അല്ലാഹു കരയടുപ്പിക്കുമ്പോൾ, അവർ മറവുള്ളവരെ അല്ലാഹുവിനോടു് പങ്കുചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' (ഖു. xxix 65-66)

'തൌഹീദ്' ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് ദാത്തിനെപ്പറ്റിയും സിഫാത്തിനെപ്പറ്റിയും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായി തോന്നുകയാൽ അല്പമായി ഇവിടെ വിവരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ദാത്തു് എന്ന പദത്തിനു് സ്ത്രീലിംഗം ദ (കൈവശം വെയ്ക്കുന്നയാൾ) എന്നർത്ഥമാകുന്നു. അപ്പോൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അഥവാ മഖ്ഫ്യായിരിക്കുന്ന സ്ഥാനം എന്നു അർത്ഥം ലഭിക്കുന്നു. അദ്ധ്യാത്മചിന്തകന്മാർ ഇതിനെ ബാഹ്യമായ രൂപത്തിൽ മൂന്നായി വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു.' ലാബിശർത്തി ശൈഇൻ ഒന്നിന്റെയും നിബന്ധനയിലല്ലാതിരിക്കുക. 2 ബിശർത്തി ശൈഇൻ

ഒന്നുമില്ലാത്ത നിബന്ധനയോടുകൂടിയതു്. 3. ബി ശത്തി ശൈഇൻ ഒന്നിന്റെ നിബന്ധനയോടുകൂടിയതു്. മുഹിയദ്ദീൻ ഇബ്ൻ അറബി (റ) പറയുന്നു. 'അല്ലാഹുവിന്റെ ജഡം വസ്തുവല്ല.' അതിനു് ഷൈയഖ് അവർകൾ ഖുർആൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അവൻ ഒരു സാധനത്തിന്റെയും മാതൃകയോ ഉദാഹരണമോ അല്ല.' ഒരു വസ്തുവിന്റെ ഉത്ഭവം അഭിലാഷത്തിൽനിന്നാകുന്നു. അല്ലാഹു ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവായി വന്നതല്ല. ആയതിനാൽ ബാഹ്യവും ഗാർഹികവുമാകുന്നു. അല്ലാതെ ഒന്നിന്റെയും ദാത്തു് അല്ല അല്ലാഹു അല്ലാഹുതന്നെയാകുന്നു. ശൈഅ്തന്നെയാകുന്നു. ഞാൻ-ഞാൻ-നീ-നീ ഒരു സാധനത്തിന്റെ ബാഹ്യാവസ്ഥയിൽ പ്രത്യേകം ദാത്തു് ഉണ്ടാകുന്നു.

ആദ്യം പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു്, ആദ്യത്തേതിൽ ദാത്തു് എല്ലാവസ്ഥയിൽനിന്നും ഉപരിയാകുന്നു. ചിന്തയ്ക്കു് അതിനെ സമീപിക്കുവാനുള്ള കഴിവുണ്ടാകുന്നതല്ല. രണ്ടാമത്തെതിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ ദാത്തു് ഒന്നിന്റെ ആവശ്യം കൂടാതെതന്നെ അതു് ആന്തരീകമായും ബാഹ്യമായും നിലനിന്നുപോരുന്നു. ഇൻസാനുൽകാമിൽ എന്ന കിതാബിൽ 61-ാം ഭാഗത്തു് അബ്ദുൽ കരീം-ഇ-ജാലി (റ) എന്നവർ പറയുന്നു. 'സിഫാത്തു് എപ്പോഴും ദാത്തിൽ അന്തർലീനമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സിഫാത്തിൽനിന്നു മാറി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ദാത്തിന്റെ വിഭിന്നമായ സ്വഭാവത്തിലും ഗുണത്തിലും ആയിതീരുകയും അവ ഓരോ

ന്നും വെവ്വേറെയായി പരിണമിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അനവരതവും, അനശ്വരവും, പരിശുദ്ധവുമായ ഗുണങ്ങൾ ദാത്തിന്നില്ലാതെ വരുകയും ചെയ്യും. ആ ഗുണങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധ ദാത്തിന്റെ ഗുണം മാത്രമാകുന്നു. മൂന്നാമത്തേതിൽ ദാത്തിനോടു് എന്തെങ്കിലും കൂടിചേർക്കണം അതു് അബദ്ധവും തെറ്റുമാകുന്നു. ദാത്തിലെ ആദ്യത്തെ നാലുപടികൾ നാമകരണം ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്നു. 1. ഇൽമുജ്ഞാനം പ്രത്യക്ഷനിലയിൽ അനുഭവപ്പെടുക. 2. നൂർ പ്രകാശം. 3. വുജൂദ് (നിലനിൽപ്പ്) 4. ശുഹൂദ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടൽ. ഇവയെല്ലാം ഹഖ്തന്നെയാകുന്നു. അറിയപ്പെട്ടവനും, അറിഞ്ഞവനും, ജ്ഞാനവും ദാത്തിൽ ഒന്നു മാത്രമാകുന്നു. അഗാധമായ സാഗരത്തിൽ വിവിധ നിറത്തിലും രൂപത്തിലും മോഴകൾ' ഉണ്ടാകുന്നു. പേരില്ലാത്ത ഒന്നിൽ നിന്നു് അവ നാമം സ്വീകരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ മജ്നൂന്റെ രൂപത്തിൽ നാമം ധരിച്ചും ചിലപ്പോൾ ലൈലായുടെ രൂപത്തിൽ നാമം ധരിച്ചും വരുന്നു. ഇവയെല്ലാം രൂപഭേദങ്ങളാണെങ്കിലും യാഥാർത്ഥ്യം ഹഖ് ഒന്നു മാത്രമാകുന്നു.

അല്ലാഹു സുബ്ഹാനഹുതആലയുടെ ഖാജിബു് ആയ സിഫാത്തുകളും ജാഇസ് സിഫ്ത്തും മുസ്താഹീൽ സിഫാത്തും തൗഹീദ് പൂർണ്ണമായി അറിഞ്ഞു വിശ്വസിക്കുവാൻ അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ സിഫാത്തുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ജലാൽ, ജമാൽ എന്നീ സിഫാത്തുകളിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നവയാകുന്നു. ജലാൽ ആയ സിഫ്ത്തു് പ്രവർത്തനം ചെയ്യുന്നതു് തൻസീഹ്

ആയും ജമാലായ സിഹ്ത്തു് പ്രവത്തനം ചെയ്യുന്നതു് തശ്ബീഹ് ആയും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ പരിജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചവക്കു് മുൻപറഞ്ഞതിന്റെ യഥാർത്ഥസാരം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. കൂടുതലായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ, നിവർത്തിയില്ല, അതിനാൽ 'മുറബ്ബി'യായ ഷൈഖിന്റെ തുടർച്ചയെ ആശ്രയിക്കുക. ഇസ്ലാമിക മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ നിപുണനായി യഥാർത്ഥ തഖ്വാക്കാരനായി തീരുമ്പോൾ 'മുറബ്ബി'യായ ഷൈഖിനെ അറിയുവാൻ സാധിക്കും. മേൽപറഞ്ഞവയെ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നതും, സാരഗർഭങ്ങളായ ആശയങ്ങൾ അടക്കിയിട്ടുള്ളതുമായ ആയാത്തുൽ മുത്തശാബിനാത്തു് പെട്ട ചിലതിന്റെ സാരം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

1. 'എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഉടയവനാനും അസ്തമാനവും അല്ലാഹുവിന്റെതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് നിന്റെ മുഖം നീ എങ്ങോട്ടതിരിച്ചാലും, അവിടെ അല്ലാഹുവിന്റെ വജ്ഹ് ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.' 2. 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു എല്ലാത്തിനേയും ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു.' 3. 'അല്ലാഹു നിന്റെകൂടെയാകുന്നു, നീ ഉള്ളസ്ഥലത്തെല്ലാം.' 4. നാം മനുഷ്യന്റെ തൊണ്ടഞരമ്പിനേക്കാളും അടുത്താകുന്നു. 5. 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു, പക്ഷെ നിങ്ങൾ ദർശിക്കുന്നില്ല.' 6. അവരുടെ ബാഹ്യവും ആന്തരികവും അവൻതന്നെയാകുന്നു. അവൻ എല്ലാം അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.' 7. 'ആകാശത്തിലേയും, ഭൂമിയിലേയും നൂർ അല്ലാഹു ആകുന്നു.'

മുസൽമാന്റെ വിശ്വാസമുദ്രയായ കലിമ ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു ആരാധനയ്ക്കർഹൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റൊരു ഇലാഹുമില്ല'ന്നാകുന്നു. അല്ലാഹു എന്നതു് അൽഇലാഹ് എന്നതിൽനിന്നു ലഭിച്ചതാകുന്നു. ഇലാഹ് എന്നതിനു് ആരാധനയ്ക്കർഹമായതു് എന്നർത്ഥമാകുന്നു. അപ്പോൾ കലിമയുടെ സാരം, 'ആരാധനയ്ക്കർഹമായതൊഴിച്ചു് മറ്റൊന്നും ആരാധനയ്ക്കർഹമല്ലാത്തതാകുന്നു.' ചില ജനങ്ങൾ ധാരാളം സാധനങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നു. ചിലർ ആഗ്രഹവസ്തുക്കളേയും, സാധിച്ച വസ്തുക്കളേയും മറ്റു പലതും ആരാധിക്കുന്നു. വേറെ ചിലർ അവരുടെ സ്വന്തം ശരീരത്തേ ആരാധിക്കുന്നു. ചിലർ, ബിംബങ്ങളേയും മറ്റു പ്രകൃതിയിലുള്ള വസ്തുക്കളേയും ആരാധിക്കുന്നു. ചിലർ പ്രകൃതിയെ ആരാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ മുസ്ലിം ശഹാദത്തു്, മേല്പറഞ്ഞവയൊന്നും ആരാധനയ്ക്കർഹമല്ലെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ ആരാധന വസ്തുക്കളെല്ലാം മായയും, നശ്വരവുമാകുന്നു. ആരാധനയ്ക്കർഹപ്പെട്ട അല്ലാഹുവിനെ ആശ്രയിച്ചു് മേൽപറഞ്ഞവയെല്ലാം നിലകൊള്ളുന്നു. സൂറത്തുൽഇഖ്ലാസു് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു്:— 'അല്ലാഹു അഹദ് എന്നാകുന്നു' അഹദ് എന്നുവെച്ചാൽ— അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധ ദാത്തിൽ സർവ്വ വ്യാപകമാകുന്നു എന്നർത്ഥം. എന്നാൽ, ഇവിടെ അല്ലാ, ഒന്നാണെങ്കിൽ അതിനു് എതിരായി രണ്ടോ മൂന്നോ, നാലോ എത്ര എണ്ണമെങ്കിലും ഉണ്ടാകാം അതുകൊണ്ടു അല്ലാഹുഅഹദ്, മാത്രമാകുന്നു.

ഉദാഹരണമായി പറയുന്നതായാൽ ഒരു നെൽക തിർക്കുലയെ അഹദ് എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് ധ നിപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ 'ദാത്തു്' സർവ്വവ്യാപ കമായി ഏകതത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

'അവർ ഒട്ടകത്തെപറ്റി ആലോചിക്കുന്നില്ലയോ, അവയെ എപ്രകാരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു്, ആകാശ ത്തെ നാം എപ്രകാരം ഉയത്തപ്പെട്ടുവെന്നും, പവ്വതങ്ങ ളെ എപ്രകാരം ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, ഭൂമിയെ എപ്ര കാരം വിശാലമാക്കപ്പെട്ടതെന്നും അവർ ചിന്തിക്കുന്നി ല്ലയോ'

സൃഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നവ സൃഷ്ടാ വുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബന്ധമില്ലെന്നു വിശ്വ സിക്കുന്നതു് മുസ്ലീമിന്റെ അഖീദക്കു് (വിശ്വാസ നി യമത്തിനു്) വിരുദ്ധമാകുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായം ദീർഘ മായി പോകുമെന്നുള്ള ഭയത്താൽ ഇവയെ കൂടുതൽ എ ഴുതുന്നില്ല. അബ്ദ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടെന്നും അതിനു് താ ൽക്കാലികമായ ജഡം ഉണ്ടെങ്കിലും യഥാത്ഥമായ യഥാ ത്ഥജഡം ഒന്നുമാത്രമാകുന്നു. ഷൈയിഖ്- ഷിഹാബു ദീൻ സുഹർവർദ്ദി (റ)യുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം അ ബ്ദും ദാതും തീയും, ഇരിമ്പുംപോലെ ആകുന്നുവെന്നു് പറയപെട്ടിരിക്കുന്നു. താൽക്കാലികമായി ഇരുമ്പു് തീ യ്യായി മാറുകമാത്രമാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

സുപ്രസിദ്ധ സൂഫിമശായികമാരായ മുഹിയദ്ദീൻ ഇബ്നി അറബി (റ) ഹിജറ 555-ൽ കയറോവിൽ ജ്ജാതനായ ഇബുനുൽ ഫരീദ്(റ) ധുന്നൻമിസിരി (റ)

മൻസൂർഇബ്നി ഹല്ലാജ്- (റ) ജലാലുദ്ദീൻ റൂമി (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളനുസരിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധ ദാത്തിനെ മൂന്നു 'മർതബക'ളായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ മർതബയായ ഗയ്ബുൽ ഗുയൂബ് ചിന്തയിൽപോലും അദൃശ്യമായതു് (ഗയ്ബുൽ മുതലഖ്) എന്നും പല പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഓരോ മർതബയ്ക്കും ഓരോ 'ആലം' ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ 'മർതബയ്ക്ക്" ഖഹ്ദത്തു് എന്നു പറയുന്നു. ഇൽമ് പ്രകാശം

ഈ മർതബയിൽ പ്രവർത്തനം ചെയ്യുന്നു. ഇതിനു് (ഹഖീഖത്തീ മുഹമ്മദീ' എന്നും പേരുപറയാറുണ്ടു്. ഒന്നാമത്തെയും മൂന്നാമത്തേയും ഇടയിൽ വരുന്ന ഈ മർതബ 'ബർസഗ്" എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. സിഫാത്തുകൾ വെളിപ്പെടുന്നതിനു് 'ബർസഗ്" എന്ന ഒരവസ്ഥ ആവശ്യമാണെന്നു ഹഖായിഖിന്റെ പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ 'മർതബ' വാഹിദിയ്യത്തു് ആകുന്നു. ജ്ഞാനം ദൃശ്യാവസ്ഥയിൽ എത്തുന്നതു് ഈ മർതബയിൽ ആകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു 'അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനം എല്ലാറ്റിലും ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു' ബാഹ്യപ്രകൃതി ജീവനായി വെളിപ്പെടുന്നതു് ഈ മർതബയിൽ ആകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു

'ഹയ്യു് ആയവനും ഖദീം ആയ അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധനയ്ക്കർഹൻ മറ്റൊരു ഇലാഹുമില്ല.' പ്രകാശത്തിനു് തന്നത്താൻ കാണുവാൻ സാധിക്കാത്തവസ്ഥ

യിൽ ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു ദൃഷ്ടി കൊണ്ടു് അല്ലാഹുവിന്റെ ദാത്തിനെ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.' 'ഖുദ്രത്തു്' കല്പനയായി പരിണമിക്കുന്നു. 'അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതു് അല്ലാഹു പ്രവർത്തിക്കുന്നു.' (സൂറത്തു് ഹൂദു് 11_105) രൂപണങ്ങളാം ബാഹ്യമായി പ്രകാശത്തിൽ വരുന്നതിനു് മുൻപു് അതിന്റെ ദിവ്യഗുണങ്ങളായ കേവലവിയും കാഴ്ചയും അനുഭവപ്പെടുന്നു.'

'അല്ലാഹു കേവലകുന്നവനും, കാണുന്നവനുമാവുന്നു.' വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു. 'അല്ലാഹു കാണുന്നവനാണെന്നു അവർ അറിയുന്നില്ലയോ' ഈ മർതബയിൽ ദാതു്

അതിന്റെ ആവശ്യ നിർവ്വഹണത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു അതു് സംസാരമായി തീർന്നു. 'അല്ലാഹു മൂസ (അ) മിനോടു സംസാരിച്ചു.'

ആദ്യത്തെ ദാതിന്റെ മർതബയായ അനദിയതു്! അജ്ഞാതമായതും അന്തമില്ലാത്തതും മാകയാൽ ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

'അല്ലാഹുവിന്റെ ദാത്തിനെ പറ്റി ചിന്തിക്കാതിരിക്കുക, എന്നാൽ സിഫാത്തിനെപറ്റി ചിന്തിക്കുക.'

ഹഖായിഖ്നാമാ എന്ന കിതാബിൽ 191_ാം ഭാഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. 'ലോകത്തിലേ ആത്മാക്കളും ശരീരങ്ങളും റസൂൽകരീം (സ) തിരുമേനിയുടെ' ഹഖീഖ്ആയ ആത്മാവിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും വിശദാംശങ്ങളാകുന്നു. ഇമാം ഖിസ്സിലാനി താഹിർ

വബ്നിഅബ്ദുല്ല അൻസാരി (റ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. മുഹമ്മദ്നബി (സ) ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു— 'ആദ്യമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് നിങ്ങളുടെ നബി (സ) യുടെ നൂർ ആയിരുന്നുവെന്നും അത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞു.' മറെറാരു സമയത്തു (നബി) (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. 'ആടം (അ) വെള്ളത്തിൻെറയും ചളിയുടെയും മദ്ധ്യേ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നബിയായിരുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു— 'മുഹമ്മത് നിങ്ങളുടെ ആരുടെയും പിതാവല്ലാ എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ സന്ദേശ വാഹകനും പ്രവാചകന്മാരുടെ മുദ്രയുമാകുന്നു.' പ്രഥമ ദൃഷ്ടിയിൽ കാണുന്നത് മാത്രം വിശ്വസിച്ച് കഴിയുന്നവർ ഈ പരമാർത്ഥങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

മൂന്നാമത്തെ 'മർതബയായ' വഹ്ദീയതിൽ ആണ്: സിഫാത്തുകൾ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനു് വാജിബ് ആയ സിഫാത്തു് ജാഇസായ സിഫാത്തും ഉള്ളതുപോലെ മുസ്തഹാൽആയ സിഫാത്തും ഉള്ളതു് വിശദമായി ഗ്രഹിക്കണം ജാഇസ് നന്മയും തിന്മയും അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാശം വരുന്നതിനാണ്. വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ ഈ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള സിഫാത്തുകളും വേണ്ടതുപോലെ അറിയുന്നതുകൊണ്ടു് 'തൗഹീദിലുള്ള' വിശ്വാസം ഉറക്കുകയും ചെയ്യും, അല്ലാഹു പരിശുദ്ധനാണെന്നു വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ അതെ സമയത്തുതന്നെ ലോകത്തു പല സ്ഥാനങ്ങളിലും നാശവും വ്യസനകരമായ സംഭവങ്ങളും വ്യക്തിപരമായും, സാമൂഹ്യ

മായും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരേ സമയത്തു രണ്ടും സംഭവിക്കുന്നതെങ്ങനെ? അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫാത്തിലുള്ള പരിശുദ്ധതയിൽ എപ്രകാരം വിശ്വസിപ്പാൻ സാധിക്കുമെന്നീ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു് പരിഹാരം നേടി ഉറച്ച വിശ്വാസം ഹൃദയത്തിൽ അടിയുറക്കുവാനാണു് സിഫാത്തുകളുടെ വിശദജ്ഞാനം ഗ്രഹിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു്. അല്ലാതെ വെറും 'തൌഹീദ്'മായി നടന്നാൽ വഴി പിഴച്ചു പോകുവാനും, അപകടം സംഭവിക്കുവാനും ഇടയുണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. ഇവിടെ സിഫാത്തുകളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. 'തൌഹീദി'ലുള്ള ജ്ഞാനം നിസ്സാരമാണെന്നും, ആ വഴിക്കു് എളുപ്പത്തിൽ അല്ലാഹുവിനോടു് അടുക്കാമെന്നും ചിലർ മൌഢ്യമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. വളരെ സൂക്ഷിച്ചും, ശ്രദ്ധിച്ചും പ്രവേശിക്കേണ്ട ഒരു മാർഗ്ഗമാണു് 'തൌഹീദു്.' തഖ്വാക്കാരനാകാതെ 'തൌഹീദു്' ഫലപ്രദമാകുന്നതല്ല. തഖ്വാക്കാരനാകുവാൻ ഇസ്ലാമിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളവ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു് പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുകയും ഖൽബു് ശുദ്ധീകരിക്കുകയും വേണം. ജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവേശനം അപകടത്തിലേക്കു് ആനയിക്കപ്പെടുന്നതാണു്. ആയതിനാൽ സംശയാസ്പദമാകുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ഉപദേശം തേടുക.

ആത്മാവുകളെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവ തന്നത്താൻ നാലു വരികളിലായി നിന്നു. അതിൽ ആദ്യത്തേതു് നബിമാരുടേയും, രണ്ടാമത്തേതു് 'ഔലിയാക്കളു'ടേയും', മൂന്നാമത്തേതു് വിശ്വാസികളുടേയും, നാലാമ

ത്തേയ്ക് അവിശ്വാസികളുടേയും ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ അവരോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു: ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബല്ലയോ? അവരെല്ലാവരും 'അതെ' എന്നു സമ്മതിച്ചു. ആയിശാ (റ. അ.) ഒരു ഹദീസ് 'രിവായ'ത്തു ചെയ്യുന്നു:

ആത്മാവുകൾ ഒരു സൈന്യകൂട്ടമാകുന്നു. അവയിൽ പരസ്പരം തിരിച്ചറിഞ്ഞവർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ സ്നേഹിച്ചു. പരസ്പരം തിരിച്ചറിയാത്തവർ പരസ്പരം വിരോധികളായും തീർന്നു. ഇബ്നു നിഖൽദൻ (റ) പറയുന്നു: 'യഹൂദികളുടെ പ്രേരണമൂലം, നാസിർ ഇബ്നുൽ ഹാരിസും, ഉത്ബായുംകൂടി മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾ നബി (സ) യോട് ചോദിച്ചു. അവയിൽ ഒന്ന് 'റൂഹ്' എന്നാൽ എന്ത്" എന്നായിരുന്നു. ഇതിനു പ്രത്യുത്തരമായി ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'അവർ നബിയോട് റൂഹിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കുന്നു. പറയുക, റൂഹ് അല്ലാഹുവിന്റെ അംറിൽനിന്നുള്ളതാകുന്നു.' ഇപ്രകാരം റൂഹ് അംറിന്റെ ലോകമാകുന്നു. അങ്ങനെ അതു മുൻപ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം മൂന്നു മർതബകളായി തിരിഞ്ഞു. അതായതു്, സ്ഥിരതയില്ലാത്ത രൂപങ്ങളാകുന്നു, അഹദിയതു്, മഹ്ദത്തു്, വാനിദിയതു്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നാം അവനിലേക്കു് (ആദം) നമ്മുടെ സ്വന്തം ആത്മാവിനെ ഊതി.' ഈ ആത്മാവു് ഏറ്റവും മഹത്വമേറിയ ആത്മാവാകുന്നു. അതായതു്, ഹഖീഖതുമുഹമ്മദ് ആകുന്നു. അതു് വഹ്ദത്തായ മർതബയും മാറ്റമില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

ആലമുൽമിസാലിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരൂപത്തേയും ഇസ്മു ആയ അല്ലാഹുവിന്റെ ഹാദീ എന്ന വസ്ഫ്

കൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇബ്ലീസും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും ഹാദി'യുടെ വൈപരീത ഇസ്മ് ആയ മദ്ഹിൽ പിഴച്ച മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പ്രചോദനം നല്കുന്നതിലേക്ക് ഇബ്ലീസ് പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നു. ഹാദി എന്ന ഇസ്മ് കൊണ്ട് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ചിലർ കാണപ്പെട്ട ഈ ലോകത്തിന്റെ റഹവാ'യിൽപ്പെട്ട് ഹാദി'യുടെ വിപരീത മദ്ഹിൽ ഇസ്മ് ആയ മുദ്ഹിൽപ്പെട്ട് വഴിപിഴച്ചുപോകുന്നു. ഇഖ്തിയാർ എന്ന സ്വതന്ത്രാധികാരം അഥവാ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള കഴിവ് മനുഷ്യനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതിനാൽ മനുഷ്യൻ ചീത്തയിൽനിന്നു നല്ല മാർഗ്ഗം അതെ ഹാദി'യിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ കഴിവ് ഉപയോഗിച്ചു മടങ്ങണം. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന്റെ ഫലം ഓരോരുത്തരും അനുഭവപ്പെടുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്നതാണ്. അതായതു്, രക്ഷാശിക്ഷകൾക്ക് അർഹരാകുന്നതാകുന്നു.

ബാഹ്യമായ പേരു് അസ്മാക്കളുടെ മാറ്റത്തിനു് ആവശ്യമായിവരുന്നു. അസ്മാക്കൾ പ്രത്യക്ഷമാകുമ്പോൾ അവ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടവയായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ അവ തമ്മിൽ താല്പര്യങ്ങൾക്കായി ഏറ്റുമുട്ടലിനു അവകാശം ഉണ്ടാകുന്നു. ഓരോ റബ്ബും' (ഇവിടെ റബ്ബിനെ, അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല പ്രയോഗം) അതാതിന്റെ മുരീദിനോട് തൃപ്തിയായും സന്തോഷമായും കഴിയുന്നു. ഹാദിയായ ഇസ്മ് അതിന്റെ മുരീദിനോട് സംതൃപ്തിയടയുന്നു. അതായതു് സൽപ്രവർത്തികളിലും പ്രാ

ത്ഥനകളിലും തൃപ്തിയടയുന്നു. 'മുഹ'ദി,ൽ ആയ ഠറബ്ബ്', അതിന്റെ സ്വഭാവം മുരീദിനോട്ട തൃപ്തിയടയുന്നു. മ്ലേച്ഛവികാരങ്ങൾക്കും, ക്രൂരപ്രവർത്തികൾക്കും അടിമപ്പെട്ട തൃപ്തിയടയുന്നു. അല്ലാഹു അവന്റെ ഹാദിയായ ഇസ്'മ കൊണ്ടു നമ്മെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു് നയിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മുദിഹ'ലായ ഇസ്'മ'കൊണ്ടു നമ്മെ വഴി പിഴച്ച മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

'ഭൂമിയുടെ മീതെ പടരുന്ന സൃഷ്ടികൾ ഓരോന്നിന്റെയും താക്കോൽ അതാതിന്റെ റബ്ബിന്റെ ഹസ്തത്തിലാകുന്നു എന്നാൽ എന്റെ റബ്ബ് നേർമാർഗ്ഗത്തിലുമാകുന്നു; ഇതു്, ഒരു സഭയിലെ ഓരോ അംഗവും, താൻ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലാണെന്നു കരുതുന്നപോലെയാകുന്നു. അഥവാ ഓരോ അംഗവും പ്രതിപാദിക്കുന്നതു് നീതിയിലാണെന്നു കരുതുന്നതുപോലെയുമാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തേനന്യായികരിച്ചു് തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിനു് ഒരു സഭയിൽ, 'ഒരുസ്പീക്കർ, ആവശ്യമായി വരുന്നതുപോലെ ഹാദിയുടേയും മുദ്'ഹീലിന്റെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെ ന്യായീകരിപ്പാൻ ഹാദിയായ ഒരു ഇസ്'മ് പ്രത്യക്ഷമായി തീരേണ്ടതു ആവശ്യമായിവന്നു. അപ്രകാരം ഒരു റസൂലിന്റെ ആവശ്യം വന്നു. ഒരുലക്ഷത്തി നാല്പതിനായിരം നബിമാരുടെ പ്രത്യക്ഷതകൊണ്ടും അപൂർണ്ണമായി നിന്ന ഹാദീ പൂർണ്ണാവസ്ഥയിൽ ഹഖീഖതു മുഹമ്മദ് ആയി, റസൂൽകരീം (സ) മിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഇതു് സർവ്വസൃഷ്ടികളിലും സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു

വ്യക്തമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു മുസൽമാന്റെ കലിമ ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാ മുഹമ്മദുറസൂലുല്ല: എന്നു നിർബ്ബന്ധമായി തീർന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധ ദാതു് മുൻപ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം 'മർതബകളായി' നിഴൽ പുറത്തേക്കു വന്നപ്പോൾ അതായതു് പ്രത്യക്ഷഇസ്മായി വന്നപ്പോൾ ദർശനാർഹമായി തീന്നു. അല്ലാഹുപറയുന്നു: 'നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലയോ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബു് എപ്രകാരമാണു് അവന്റെ നിഴൽ നീളമാക്കിത്തീർത്തതെന്നു.'

ഫനായും ബഖായും

ഒരു സ്ഥിരമായ അവസ്ഥയ്ക്കു് അവസാനം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതിനു് ഫന എന്നും, അതിന്റെ ഭാവികാലത്തിനു് ബഖ എന്നും സാധാരണ പറയുന്നു. ഫന സ്വന്തമായ സിഫാത്തുകളെ തന്നത്താൻ സ്വന്തമായി കാണാതിരിക്കുകയാകുന്നു ഫനആയും, അപ്രകാരം സ്വന്തമായി കാണാതിരിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫതു് ആയിദർശിക്കുന്നതിനു് ബഖ ആയും സൂഫികൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഫനയിൽ അബ്ദിനു തന്നെ പററിയുള്ള സ്മരണയില്ലാതെ വരുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനെപററി മാത്രം ഓർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അച്ചടിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥം വളരേ ശ്രദ്ധയോടും ആഗ്രഹത്തോടും വായനയിൽ മുഴുകുമ്പോൾ, അക്ഷരങ്ങളുടെ മഷി ദൃശ്യമാകാതെ വരുന്നതുപോലെയാകുന്നു. റസൂൽകരീം (സ) മിന്റെ ഓഫാത്തിനു് ശേഷം ജനങ്ങൾ അലിഇബ്നി അബീതാലിബിന്റെ (ക) സമീപത്തു ചെന്നു ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു. 'അല്ലാഹുവിനെപററി നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രാ-

യം എന്താകുന്നു? അലി ഇബ്നി അബീതാലിബ് (ക) പറഞ്ഞു:— 'ഞാൻ ഒരു സാധനത്തെയും കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം കാണുന്നു.' അതിനുശേഷം അവർ ഉസ്മാൻ (റ) അവർകളെ സമീപിച്ചു. മേല്പറഞ്ഞ ചോദ്യം അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. ഉസ്മാൻ (റ) പറഞ്ഞു:— 'ഞാൻ ഒരു സാധനത്തെയും കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ അതിന്റെ പിന്നാലെ അല്ലാതെ' അനന്തരം അവർ ഉമർ (റ) അവർകളെ സമീപിച്ചു ഇതേ ചോദ്യം ചെയ്തു 'ഞാൻ ഒരു സാധനത്തെയും കാണുന്നില്ല, അതിനു മുൻപിൽ അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നു.' പിന്നീടു അവർ അബൂബക്കർ (റ) അവർകളെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോടു കൂടിയല്ലാതെ ഒരു സാധനത്തെയും കാണുന്നില്ല.' അലിഇബ്നി അബീതാലിബ് (ക) അവർകളുടെ അഭിപ്രായമാണു് ഏറ്റവും പരിശുദ്ധമായിട്ടുള്ളതെന്നു ജനങ്ങൾക്കു് അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിലും അബൂബക്കർ (റ) അബ്ദിനെയും റബ്ബിനെയും ഒരേ സമയത്തു കാണുന്നതിനാൽ, ആ അഭിപ്രായമാണു് കുറച്ചുകൂടി പ്രായോഗികമായി അവക്കു് തോന്നിയതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇസ്ലാമിലെ ഒന്നാം ഖലീഫസ്ഥാനം അബൂബക്കർ (റ) അവർകൾക്കു് കൊടുത്തു.

ഫന രണ്ടുതരമാണെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 1. 'ഐസ്' വെള്ളത്തിൽ മറയുന്നതുപോലെയും ദാതിലുള്ള ഫന. 2. സിഫാത്തിലുള്ള ഫന ഇരുമ്പ് തിയ്യിൽ മറയുന്നതുപോലെ. ഒന്നാമത്തേതിൽ അടിമ അവൻ

അവനതന്നെ എന്നും രണ്ടാമത്തേതിൽ അവൻ അവനായിതീരുന്നു. ആദ്യത്തെ ഭാതിലുള്ള ഫന മുസ്തഫായ നബിക്ക് (സ) മാത്രമുള്ള അവകാശമാകുന്നു. ഫന പലവിധത്തിലും ലഭിക്കാം. അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ആകഷ്ണം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ആകഷ്ണം രണ്ടു ലോകത്തിലേയും സൽപ്രവത്തികൾക്കുള്ള ഫലങ്ങൾക്ക് തുല്യമാകുന്നു.' ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'എനിക്ക് അല്ലാഹുവിനോടുകൂടി ഒരു സമയമുണ്ട്. അപ്രകാരം ഏറ്റവുമടുത്ത ഒരു മലക്കിനോ, അഥവാ അയക്കപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും പ്രവാചകനോ ലഭിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.' 2. ശരീഅത്തിലെ നിബന്ധനകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഫന ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. മനസ്സിനെ ഒന്നിലേയ്ക്കുമാത്രം ലയിപ്പിക്കുന്ന അഹ്കാമുകളും ഫിത്ത്വ്ൽകളുമാണ് ഇസ്ലാമിലുള്ളത്. അപ്രകാരം കൃത്യമായും ശ്രദ്ധയോടും പ്രവത്തിച്ചാൽ ലഭിക്കാവുന്ന അനുഭവം സ്വന്തമായിതന്നെ മനസ്സിലാക്കുക.

ശരീഅത്തുപ്രകാരമുള്ള 'കലിമ'യിൽ വിശ്വസിച്ച് നടപടി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുവൻ കുറച്ചുകൂടി ആത്മീയമായി പുരോഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഉദ്ദേശം മാറുകയും അപ്രകാരം മാറുന്നതിനു് തരീഖത്ത് എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. തരീഖതിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരുവൻ ശരീഅത്ത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു് അബദ്ധവും, അപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു. തരീഖത്ത്കാരൻ ലാമഖ്സൂദ് ഇല്ലല്ലാ എന്നും

മുഹമ്മദ്നബി (സ) അല്ലാഹുവിൻെറ നൂറാനിയ്യതിൻെറ പ്രകാശമാണെന്നുമുള്ള മുദ്രവാക്യത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: പ്രകാശം ഞാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ നൂറിൽനിന്നുള്ളതാകുന്നു.' എല്ലാ സാധനങ്ങളും എൻെറ നൂറിൽനിന്നുള്ളതാകുന്നു.' അപ്പോൾ അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറെറാന്നും നിലനില്ക്കുന്നില്ലെന്നു അവൻ അറിയുന്നു. തൽസമയം അവൻ ലാമെ ഹ്ജൂദഇല്ലല്ലാ എന്നു അറിയുന്നതാകുന്നു.

മുൻ പ്രസ്താവിച്ച മാഗ്ങ്ങൾ ദൈർഘ്യമേറിയതും അപകടം നിറഞ്ഞതുമാകയാൽ സൂഫികൾ എളുപ്പ മാഗ്ങ്ങൾ ഉദ്ദേശ സാദ്ധ്യത്തിനു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു വിശ്വാസിക്കു് എത്താവുന്ന ഏറെറവും വലിയ പദവി നമസ്കാരം വഴിയാകുന്നു:-

ഗാഢമായി മനസ്സിൽ മുഴുകിയ ചിന്തയിലല്ലാത്ത നമസ്കാരം ഇല്ല. മനുഷ്യൻെറ മനസ്സു് പലതരത്തിലുള്ള ചിന്തകളുടെയും പ്രേരണയിൽ ഉലഞ്ഞിരിക്കുകയാകുന്നു. ഇവ ശരിയായ നിയന്ത്രണാധീനത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നാലല്ലാതെ ഒരുവൻെറ യഥാർത്ഥരൂപം പ്രതിബിംബനം ചെയ്തു കാണുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. കലങ്ങിയ വെള്ളത്തിൽ മനുഷ്യസ്വരൂപം പ്രതിബിംബിക്കുവാൻ വഴിയില്ല. ഒരു ഖതർ ചിന്തയിലുള്ള പ്രകാശമാകുന്നു. അതു് വാഹ്ദതിൽ നിന്നുള്ളതും താഴെ പല മറ്തബകളായി ഇറങ്ങുകവഴി ശഹാദതു്, അംസാൽ, അറ്വാഹ്, മലക്കൂത്തു്, വാഹിദതു് ആയി രൂപമെടുത്തു് മനുഷ്യ ചിന്തയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. മനുഷ്യലോകത്തു് വന്നു

മനുഷ്യ സ്വഭാവമായി പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. മനുഷ്യ ഹൃദയം നന്മയിലേക്കും, തിന്മയിലേക്കും പ്രേരണ നൽകി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഹാദിയും മുഹ്ദിലുമാകുന്നതുപോലെ, അല്ലാഹു ജീവിപ്പിക്കുന്നവനും, മരിപ്പിക്കുന്നവനും ആകുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠനും താഴ്ത്തുന്നവനും ആകുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒന്നിനു് വൈപരീത്യമുള്ള 'സിഫാത്തി'നാൽ ഭൌതിക ലോകത്തിന്റെ രൂപം പ്രകാശത്തിലാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:- നഫ്സ് ക്രമപ്പെടുത്തി സൃഷ്ടിച്ച ഖാലിക്കു് അതിൽ ക്രൂരതയും ശുദ്ധതയും തോന്നിപ്പിച്ചു: ഒരു ഖതർ ഹൃദയത്തിന്മേലുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശമാകുന്നു. ഖതർ, ഔലിയാക്കളുടെ മനസ്സിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു. അവർ അവയിൽ ലയിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവർ അവരുടെ സ്വയം പ്രത്യക്ഷതയിൽ ഓമ്മയില്ലാത്തവരായി തീരുന്നു. അവരുടെ ബോധരാഹിത്യം അഥവാ ഓമ്മക്കുറവു് അല്ലാഹുവിൽ ബോധമുള്ളവരായി മാത്രം അവർ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ചിലക്കു് ഖതർ നന്മ ചെയ്യുവാനുള്ള വാഞ്ഛ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു. ഇതിനു് ഖതറുറഹ്മാൻ എന്നു പറയുന്നു. നല്ല ഖതർ ആണെങ്കിലും ഹൃദയത്തിൽ അതിനു് സ്ഥിരതാവസ്ഥയില്ലാതെ ചിലരിൽ കാണുന്നു. ഇതിനു- ഖതറൽമലക്കു് എന്നു പറയുന്നു. അതു് പൈശാചികമായി നെഞ്ചു് വിരിപ്പിനുള്ളിൽ വളർന്നു വരുകയാണെങ്കിൽ അതു് ഖതറുശൈത്താൻ എന്നും പറയുന്നു. പൈശാചിക ദുഷ്പ്രേരണ എന്നു ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് മേൽ പറഞ്ഞവയെപറ്റി

യാകുന്നു. അതു ശരീഅതിനെയും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയേയും അല്ലാഹുവിനെ പറ്റിയുള്ള ഭയത്തെയും മറക്കുന്നു. ഇതു് ഖതർനഫ്സാൻ എന്നു പറയുന്നു. ആദ്യം പറഞ്ഞ രണ്ടു ഖതർയ്യും നന്മയുടെ പ്രകൃതിയും, ഒടുവിൽ പറഞ്ഞവ രണ്ടും തിന്മയുടെ പ്രകൃതിയുമാകുന്നു. മനുഷ്യനെ നാലു അനാസിറ് കൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മണ്ണ്, വെള്ളം, വായു, അഗ്നി ഇവയാകുന്നു മേൽപറഞ്ഞ നാലു് ഖതർയും നാലു് അനാസിർനോടു ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയാകുന്ന ഇവയെ ക്രമപ്പെടുത്തി ശരീരത്തെ വണക്കമുള്ളതാക്കി തീർക്കുവാനായി തരീഖത്തുകളും ഷൈഖന്മാരും ആവശ്യമായിവന്നു.

1. ഷൈഖ് അബ്ദുൽഖാദിർ ജൈലാനിയുടെ തരീഖത്തുൽ ഖാദിരിയ്യ. (561. ഹി) 2. ഖാജാബു ഹാഉദ്ധീൻ (ഹി. 319). 3. ചിശ്തിയാ. ഖാജാമുഈനുദ്ധീൻ (ഹി. 532). 4. സുഹർവർദ്ധിയ-ഷിഹാബുദീൻ (ഹി. 602). വേറെയും തരീഖത്തുകളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഓരോ തരീഖത്തുകളിലും അതാതു ഷൈഖന്മാരുടെ നിർദ്ദേശമനുസരണം പ്രവർത്തനങ്ങളും ആരംഭിക്കുന്നു.

ആദംനബി (അ) ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ തസവ്വഫ്കാരൻ ആയിരുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ഇതു് അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യമാകുന്നു. അതു് അല്ലാഹുവിനു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കു് അവർ നൽകുന്നു.....'

പ്രയത്നഫലമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യം ലഭിക്കുന്ന തസവ്വുഫ് മറ്റൊരു വിധമുണ്ടു്. അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫ

ലത്തെ അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ലതന്നെ.' ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിനെ അറിയുന്നവന്റെ നാവ് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രയത്നം കൊണ്ടു അനുഭവപ്പെടുന്ന ഹൃദയം അതിന്റെ പരിതോഷം കൊണ്ടുവരുന്നു. ഫഖാഇഖിന്റെ പരിഹാരം ആന്തരീകമായ മുശാഹദകൊണ്ടു പരിഹാരം കാണാവുന്നതാകുന്നു.

ഒരു 'സൂഫി' സാധനങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥത്തിൽ മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്നു.

'സാധനങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം അനശ്വരവും, ലോകം നശ്വരവുമാകുന്നു.' സൂഫികൾ എന്ന നാമത്തിനു പുറമെ ഫഖീർ എന്ന പേരുകൂടി അവർ സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ ലൌകീകസുഖങ്ങൾ പരിത്യജിച്ച് ഫഖീർ ആയവരാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് റസൂൽകരീം (സ) ഇപ്രകാരം അരുളിയിരിക്കുന്നു: 'ഫഖീറിന്റെ അവസ്ഥ എനിക്കുള്ള അഭിമാനമാകുന്നു.' അഹത്തിഫുൽ മആരഫ് എന്ന കിതാബിന്റെ കർത്താവ് ഷൈഖ് ഷഹാബുദ്ദീൻ സുഹർവർദ്ദി (റ) (632 ഹി.) പറയുന്നു. റസൂൽകരീമി(സ)ന്റെ ഒഫാത്തിനു ശേഷം ഇരുനൂറുകൊല്ലം വരെ 'സൂഫി' എന്ന പേര് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഹി. 392-ൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള 'സിത്താഹിലൊ' ഹി. 817-ൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള അറബി നിഘണ്ഡുവായ കാമൂസിലൊ ഈ പേരിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒന്നും കാണാത്തതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഇടയായതു്. ഖുർആനിൽ ഇവരെപ്പറ്റി മുഖറബീൻ (അല്ലാഹുവി

ന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ) എന്നും, സാബിരീൻ (സഹിഷ്ണത യുള്ള മനുഷ്യർ) എന്നും, അബ്ദാർ (സൽഗുണങ്ങളുള്ളവർ) എന്നും ശുദ്ധന്മാർ എന്നും പദങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻ സൂഫികളെ അഥവാ ശുദ്ധാത്മാക്കളെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

'അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ദാസന്മാർ, അവർ വളരെ മൃദുതയോടും, വിനയത്തോടും ഭൂമിയിന്മേൽ നടക്കുകയും പാമരന്മാർ അവരെ ആക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ 'സലാമിൽ' അവർ മറുപടി നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' ഒരു സിഫ്ത്തുപോലെ തസവ്വുഫിൽ അബ്ദ് നിലകൊള്ളുന്നുവെന്നും, തസവ്വുഫിൽ അബ്ദിന്റെ സിഫ്ത്തു് ഫനായിൽ സ്ഥിതിചെയ്യപ്പെടുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫ്ത്തു് നിലനില്ക്കുമെന്നും, ജുനൈദുൽ ബാഗ്ദാദി (റ) അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അബൂബക്കരിശിബ്ലിയ്യ (റ) അവർകൾ പറയുന്നു: 'അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറെറാന്നിനെ കാണാതെ ഒരുവൻ സൂക്ഷിക്കലാണ് തസവ്വുഫ് എന്നു പറയുന്നതു്' സാദി (റ) ബോസ്താൻ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു: 'പ്രവാചകന്റെ മാർഗ്ഗത്തിനു് വിരുദ്ധമായ പാതയിൽ കൂടി പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരുവനു് ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട മഖ്സൂദിൽ എത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുകയില്ല.' ശരീഅതു് അനുസരിച്ചുള്ള നിയമങ്ങൾ പാലിച്ചു പ്രവർത്തികൾ ഉറപ്പിച്ചശേഷം തരീഖതു് കൈവരുത്തുക എന്നു സാരം. ആരംഭകാലത്തു സൂഫിസത്തിന്റെ നിബന്ധനകൾ ആംഗ്യം ങ്ങൾകൊണ്ടോ അടയാളങ്ങൾകൊണ്ടോ പഠിപ്പിക്കപ്പെ

ട്ടിരുന്നു. ജുനൈദുൽ ബാഗ്ദാദി ഇപ്രകാരം ചെയ്തിരുന്നു. അബൂബക്കർ ശിബിലി (റ) ആദ്യമായി പള്ളിയുടെ മിനാരത്തിൽ കയറി ഈ വിഷയം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു.

* * *

'ഏതു രൂപം അവലംബിക്കുന്നതിനും, എന്റെ ഹൃദയം കഴിവുള്ളതായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്'. അതു് ഗസ്സൽ മൃഗത്തിന്റെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ഒരുതരം പുല്ലും, ക്രൂസ്ത്യാനികളുടെ വേദഗ്രന്ഥവും, ബിംബങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രവും, 'കഅബത്തിലേയ്ക്കുള്ള പുണ്യയാത്രയും 'തൌറാത്തി'ന്റെയും, ഖുർആന്റെയും നിയമഗ്രന്ഥമാകുന്നു. ഞാൻ ഹബ്ബ് വഷ്ിക്കുന്ന മതത്തെ അവലംബിക്കുന്നു. ഹബ്ബ് എന്നെ നയിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം ഏതായാലും അതാകുന്നു എന്റെ മതവും വിശ്വാസവും.' ഞാൻ ഹബ്ബ് വഷ്ിക്കുന്ന മതത്തെ അവലംബിക്കുന്നുവെന്നു് പറഞ്ഞതു് വിശുദ്ധ ഖുർആനിനെ ആധാരമാക്കിയാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു. നബി (സ) യെ പറയുക: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, എന്നെ തുടരുക.

'പ്രേമം എന്നെ നയിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം ഏതായാലും അതാകുന്നു എന്റെ മതവും വിശ്വാസവും.' അല്ലാഹു എന്നിൽ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്ന ഏതു് ഭാരവും, സ്വമനസ്സാലെയും, സസന്തോഷത്തോടും കൂടി ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഹബ്ബ് നിക്ഷിപ്തമാക്കികൊണ്ടും, ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നതുമായ അല്ലാഹുവിനെ മഖ്സൂദ് ആക്കിയിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു മതത്തെക്കാൾ അമൂല്യമായ മറെറാരു മതവും പ്രാധാന്യം അഹ്വിക്കുന്നതല്ല.

ഇതു് മുസൽമാനുള്ള ഒരു വിശേഷാൽ അവകാശമാകുന്നു. പരിശുദ്ധമായ പ്രേമസാഗരത്തിന്റെ മാധ്യസ്ഥാനം മറവുള്ള പ്രവാചകരേക്കാൾ വിശേഷാവകാശമായി മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം (സ) തിരുമേനിക്കു് അല്ലാഹു ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അല്ലാഹു റസൂൽകരീം (സ) തിരുമേനിയെ ഹബീബു് ആയി ഗണിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * *

അല്ലാഹുതന്നെ, അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യമായ സത്ത വസ്തുക്കളേയും പ്രത്യക്ഷതയിൽ വരുത്തിയ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു സത്തസ്ഥിതിയും. എന്നാൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളുടെ 'സത്തിൽ' കലർന്ന രൂപത്തിൽ അല്ലാത്തവിധം അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും ഹഖീഖതു് ആകുന്നു. ഫുതൂഹാത്തു് സത്ത സൃഷ്ടികളിലും അല്ലാഹു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

* * *

'ഈമാൻ'കൊണ്ടും മുശാഹദകൊണ്ടും വിജ്ഞാനം ഉണ്ടാകുന്നു. ജ്ഞാനത്തിന്റെ അവസാനം ഫനാഅ് വിട്ടു് ഫനാഅ് ആകലാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ രൂപങ്ങൾ ഇല്ലാതെവരുന്നു.

'അവ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതായി നീ കരുതുന്നുവോ?' അഥവാ അവ മൃതിയടഞ്ഞതായി കരുതുന്നുവോ? ദിവ്യജ്ഞാനം ജീവിക്കുന്നതു് കാഴ്ചക്കാരൻ ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമാകുന്നു. കാഴ്ചക്കാരൻ ജീവിക്കാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അവ മൃതിയടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കരുതുന്നു.

'പിരിയുന്ന ദിവസം, ഇളം ചുകപ്പുള്ളതും, പൂണ്ണവളർച്ചയെത്തിയതുമായ ഒട്ടകങ്ങളുടെ മേൽ മനോഹരമായ പൂവൻകോഴികളെ അവർ, കയറുന്നതുവരെ, ഇരിപ്പടങ്ങം ഒട്ടകങ്ങളിന്മേൽ തെയ്യാറാക്കിയില്ല.'

'പൂണ്ണവളർച്ചയെത്തിയ ഒട്ടകങ്ങം ആന്തരീകവും ബാഹ്യവുമായ സവ്വ അമലുകളും അല്ലാഹുവിന്റെ മുൻപിൽ, അവ നന്മയായി ഉയത്തുന്നു. ഒട്ടകങ്ങളിന്മേൽ കയറിയ മനോഹരമായ പൂവൻകോഴികം അവന്നു് പ്രിയപ്പെട്ടവകളാകുന്നു. അവന്റെ അമലുകം മനോഹരമായ പൂവൻകോഴികംക്കു് സമമായി ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉദ്ദേശ ശുദ്ധിയുള്ളതായ അമലുകംക്കു് സൌന്ദയ്യം ലഭിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പ്രവത്തിക്കുന്നവന്റെ ആഗ്രഹത്തിനോ, ഉദ്ദേശത്തിനോ അമൽ ഇല്ലാതെ വരുന്ന സമയത്തോളം, അവൻ ചെയ്യുന്ന അമലുകം നന്മയായാലും, ഗുണകരമായാലും ശരി, അവ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. ഉയന്തരം സൽപ്രവത്തികളെ മനോഹരമായ പക്ഷികംക്കു് തുല്യമായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

'അവം ഇണങ്ങാത്തതാകുന്നു. ആക്ക്ം അവളെ സുഹൃത്താക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. രാജകുടീരത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി അവളുടെ ഏകാന്തമുറിയിലേക്കു് അവം പ്രവേശിച്ചു.'

'അവം ഇണങ്ങാത്തതാകുന്നു ആക്ക്ം അവളുടെ സുഹൃത്തുക്കം ആകുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.'

മുശാഹദകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഫനാഇൽ ഒരുവൻ സ്ഥിതിചെയ്യുമ്പോൾ ഒരുവനിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സിഫാതുകളായ സുഖവും, ദുഃഖവും അവൻ അറിയാതെ വരുന്നു. അപ്പോൾ ഇണങ്ങുന്നതിനോ, ഇണങ്ങാതിരിക്കുന്നതിനോ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തവസ്ഥയിൽ എത്തുന്നു. ഇതു് ജംഇന്റെ മഖാം ആകുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തു് ഫഖീഹ് യായ സിഫാതു് വെളിപ്പെടുന്നു. ആയതിനാൽ റസൂൽ കരീം മുസ്തഫാ (സ) തിരുമേനി അരുൾ ചെയ്തതായി 'എന്റെ സുന്നത്തു' (നഫിൽ) കൊണ്ടു എന്നോടു അടുക്കുന്ന ഞാൻ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നതുവരേ, അപ്രകാരം ഞാൻ അവനെ സ്നേഹിച്ചാൽ, അവൻ കേൾക്കുന്ന കേൾവിയും, കാണുന്ന കണ്ണും, അവൻ വിരിക്കുന്ന കയ്യും നടക്കുന്ന കാലും എന്റെതാകുന്നു. തീർച്ചയായും എന്നോടു ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ അവനു് കൊടുക്കും, എന്നോടു കേണപേക്ഷിച്ചാൽ ഞാൻ അവന്റെ തിന്മകളെ വിട്ടൊഴിത്താക്കും.' ആന്തരീകമായ ശുദ്ധതയുടെ സൌന്ദര്യം ഉൾകൊണ്ട ഹൃദയം മറ്റെല്ലാ നശ്വര സിഫാത്തുകളിൽ നിന്നു ഹൃദയം ഒഴിവായിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധമായ സന്നിധിയിൽ ഏകാഗ്രനാകുന്ന അവസ്ഥ രാജകുടീരങ്ങൾ ദർശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവർക്കു് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സുഖലോകം തൃജിക്കുവാനും മരണത്തെപ്പറ്റി ഓർക്കുവാനും സാധിക്കുന്നു.

'കൈത്തൊഴിലിൽ സാമർത്ഥ്യം നേടിയവനായാൽ തന്നെ, അവന്റെ ആയുധങ്ങൾ തന്നത്താൻ ഉപദ്രവകരമായി പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ എന്തു ചെയ്യും?'

'ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും'- എനിക്ക് ശരീരത്തെ കൊണ്ടു കാണാതിരിപ്പാൻ പലപ്പോഴും സാധിക്കുന്ന സ്ഥിതി എനിക്കുണ്ടാകുമെങ്കിലും, എനിക്ക് തീരെ അകന്നു നിൽപ്പാൻ ഉദ്ദേശമുണ്ട്. പക്ഷെ ഭൗതികലോകത്തിന്റെ ശക്തിയായ ആകർഷം എന്റെ മേൽ നടത്തുന്നു. ഈ ആകർഷണത്തെയാണ് 'അവന്റെ ആയുധങ്ങൾ' എന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ ആകർഷണം എന്റെ ആഗ്രഹനിവർത്തിക്കുള്ള പരിശ്രമത്തിനു് ഹാനി വരുത്തുകയും എന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാനായി എന്റെ പാരത്രിക ജീവിത സുഖത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള എന്റെ പരിശ്രമത്തെ ശല്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

'ഓ! പുരാതനമായ പള്ളി! നിനക്കുവേണ്ടി ഒരു പ്രകാശം ഉദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പ്രകാശം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ രശ്മികം നൽകുന്നു.' 'പുരാതനമായ പള്ളി' ദീർഘ ദൃഷ്ടിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം നിറഞ്ഞ ഹൃദയം. 'നിനക്കുവേണ്ടി ഒരു പ്രകാശം ഉദിച്ചിട്ടുണ്ട്.' ഹൃദയത്തിലുള്ള പ്രകാശം അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്നു ഉദിക്കുവാൻ അനേഷിക്കുകയും, ദിവ്യപ്രകാശം ശരീരത്തിന്റെ അംഗങ്ങൾക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മഖാമിൽ അല്ലാഹുവിനാൽ കാണുകയും കേൾക്കുകയും, സംസാരിക്കുകയും, നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കിതാബുസ്സിഫ്ഖിൽ സഈദുൽ കർറാസ് (റ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

'മുസ്തഫാ സ്സൽകരീം (സ) അല്ലാഹു പറഞ്ഞതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു- എന്റെ ദാസൻ, 'ഞാൻ' നിർബ്ബന്ധമാക്കി കൽപ്പിച്ചതു അനുഷ്ഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം എന്നോടു, അടുക്കുന്നവനല്ല, എന്നാൽ സുന്നത്തു് അനുഷ്ഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് 'ഞാൻ' അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നതുവരേ, 'എന്നോടു' അവൻ അടുക്കുകയും 'ഞാൻ' അവനേ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ 'ഞാൻ' അവന്റെ കേൾവിയും, കാഴ്ചയും, കയ്യും, സഹായിയുമാകുന്നു.'

ഇതുവരയ്ക്കും നാം 'തൌഹീദിന്റെ' വിഷയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച തെളിവുകളും, നിയമങ്ങളും, മാർഗ്ഗങ്ങളുംകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനെ ആശിഖായി അടുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു ഹിദായത്തു നല്കിയാൽ, സ്വയ സൃഷ്ടികളും അവനു് ദാസപ്രവർത്തി ചെയ്യുമെന്നു് നമുക്കു വ്യക്തമായി വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ടു്. കൂടാതെ ഇസ്ലാമിന്റെ മഹൽചരിത്രം അൻബിയാക്കന്മാരും, 'ഔലിയാക്കന്മാരും' മുഅ്ജാസാതുകളും കറാമത്തുകളും കാണിച്ചതായി മതിയായ തെളിവുകളും നൽകുന്നു. ഇപ്രകാരം അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ദാസന്മാർ, നമുക്കു് അത്ഭുതങ്ങളും എന്നു തോന്നാവുന്ന പ്രവർത്തികളും, അവർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു പരിശുദ്ധമായ ഖുർആന്റെയും, ഹദീസിന്റെയും ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിൽ ചെയ്ത സൽകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളാകുന്നു. സാലിഹായ അമലിനു് ശ്രേഷ്ഠമായ ഫലവും, പദവികളും ഉണ്ടെന്നു അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വാഗ്ദത്ത

ലംഘനം ചെയ്യുന്നവനല്ല.' മറെറാരു ഭാഗത്തു് പറയുന്നു. 'ഈ ഖുർആൻ മുത്തഖീങ്ങൾക്കു് നേർമാർഗ്ഗം കാണിക്കുന്നതാകുന്നു; യാതൊരു സംശയവുമില്ല.' വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു.—

'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ സുഹൃത്തുക്കൾക്കു് ഭയവും, ദുഃഖവും ബാധിക്കുന്നതല്ല.' സർവ്വ ചരാചരങ്ങളും അവൻെറ ആജ്ഞയിലും അറിവിലും സ്ഥിതിചെയ്യുമ്പോൾ തൗഹീദു് കൊണ്ടു ഒരുവൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ആശിഖായി ആരിഫായി സ്ഥിതിചെയ്യുമ്പോൾ അബ്ദുൽഹവാ എന്ന ശരീരേച്ഛ ഫനായിൽ മറയുന്നു. തൽസമയം അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പന അവനിൽകൂടി പ്രവർത്തനം ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ മുൻപ് പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളിൽ നിന്നു് സുവ്യക്തമാണല്ലോ. ഇതിനു് വേണ്ടതോളം തെളിവുകൾ ഖുർആനും 'ഹദീസിലും' നമുക്കു് നൽകുന്നുണ്ടു്. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ അവുലിയാക്കൾ കറാമത്തുകൾ കാണിക്കുന്നതിൽ യാതൊരത്ഭുതത്തിനും നമുക്കവകാശമില്ല. ആരെങ്കിലും ഇനിയും അവിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഖുർആനും ഹദീസും സശ്രദ്ധം ഗാഢമായി പാരായണം ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ മാത്രം —അവൻ ജ്ഞാനി ആയാലും ശരി അല്ലെങ്കിലും ശരി— 'അവനു' നേർമാർഗ്ഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും മുത്തഖീൻകളിൽ പെടുത്തുകയും ചെയ്യും:

'എന്തു ഹൃദയമാണു് അവർക്കുണ്ടായിരുതെന്നു അവർ അറിഞ്ഞുവെന്നു് ഞാൻ ധരിച്ചുവെങ്കിൽ:'

'അവർ',— ദിവ്യമായ ആശയങ്ങൾ ഇതുകൊണ്ടു് ആരിഫിൻെറ ഹൃദയം ആവേശമായു് ഇനാമൽ ചെയ്യ

പ്പെട്ടിരിക്കുകയും, നഫ്സുകൾക്ക് പരിഭ്രമം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ നഫ്സുകളുടെ പരിഭ്രമത്തിൽ നിന്നു അഭയം തേടുവാൻ ഭക്തന്മാർ അവരുടെ അടുക്കാറുകളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. 'എന്തു ഹൃദയങ്ങൾ' ഉത്തമവിശ്വാസിയായ മുസൽമാന്റെ വിശുദ്ധ ഹൃദയത്തെയാണു ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു മകാമത്തുകളെകൊണ്ടു അതിന്റെ നിശ്ചയിക്കപ്പെടാത്തതിനും പുറമെ അതിനു മഹത്വമേറിയ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ളതായ ജ്ഞാനവും കൂടി ഉള്ളതുകൊണ്ടുമാകുന്നു. ആയതിനാൽ ആ ജ്ഞാനം ഹൃദയത്തെ അന്വേഷിക്കുകയും, ഹൃദയം അവയെ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

'ഭയങ്കരതയോടും, രാജോചിതവുമായ, പൂവൻകോഴികളുടെ നോട്ടവും അധികാരവും, പവിഴത്താലുള്ള അവളുടെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഒരു 'ബിൽഖീസ്' ആയിരുന്നു അവ ഓരോന്നുമെന്നു നിനക്കു പൂതുമയായി തോന്നാം. ഭയങ്കരതയോടും രാജോചിതവുമായ നോട്ടവും അധികാരവും'. ഇവിടെ ഹിക്കുമതുൽ ഇലാഹിയ്യതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇതു ഒരു മനുഷ്യനു സംഭവിക്കുന്നതു അവന്റെ ഏകാന്തതയിലുള്ള സമയങ്ങളിലാകുന്നു. അതു അവനെ സ്വയം കാണുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അത്രയ്ക്കു ഭയങ്കരമായി അവനിൽ സംഭവിക്കുന്നു. കൂടാതെ അതു അവന്റെ മേൽ അധികാരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു 'ബിൽഖീസ്' അവളുടെ പവിഴത്താലുള്ള സിം ഹാസനത്തിന്മേൽ—ജിബ്രീലിന്റെ ജ്ഞാനത്തിലുള്ള കായ്കാരണത്തെ മാത്രം അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനത്താൽ വെളിപ്പെട്ട ആ സന്ദർഭത്തിൽ ജിബ്രീലിനു മോഹാലസ്യം സംഭവിച്ചപ്പോൾ ജിബ്രീലിനു വെളിപ്പെട്ടിരുന്നതും, മുസ്തഫ റസൂൽകരീം (സ.അ) തിരുമേനിയുടെ ഭൌതികലോക സമ്പർക്കത്തിലുള്ള രത്നത്താലും, പവിഴത്താലും ഉള്ള റഫ്റഫ് എന്ന കിടക്കമേലുണ്ടായ രാത്രിസഞ്ചാരത്തിൽ നബി (സ.അ) തിരുമേനിക്കു് വെളിപ്പെട്ടിരുന്നതും.

'ബിൽഖീസി'ന്റെ പിതാവ് 'ജിന്നും' മാതാവ് മനുഷ്യനുമായിരുന്നുവെന്നുകൂടി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നാൽ ഈ പ്രയോഗത്തിൽ ധ്വനിപ്പിച്ചതിന്റെ സാരം നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കാം.

'അവൾ സ്ഫടികവീഥിയിന്മേൽ നടക്കുമ്പോൾ, ഇദ്രീസിന്റെ ഹജറിലുള്ള സമ്പർക്കഗോളത്തിൽ ഒരു സൂഷ്മനെ നീ ദർശിക്കുന്നതാകുന്നു.' ഇവിടെ ഇദ്രീസിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു് 'ബിൽഖീസി'ന്റെ ഉയർന്ന പദവിയേയും, അധികാരത്തേയുംപ്പറ്റിയാകുന്നു. ഇദ്രീസിന്റെ ഹജർ എന്നതിനു് ഇദ്രീസിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ എന്നാകുന്നു. ഇദ്രീസിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ അവൾ എങ്ങോട്ടും, അവൻ മനസ്സുവെയ്ക്കുന്ന പ്രകാരം തിരിയുന്നതാകുന്നു. മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം (സ.അ) ഇപ്രകാരം അരുൾചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'ഹിക്കുമത്തുൽഇലാഹിയ്യയുടെ ജ്ഞാനം അനഹ്ക്കും, കുറം ചെയ്യുന്നവക്കും നല്ലതുതു്.'

മറെറാരുവിധത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ ഒരു വൻ സംസാരിക്കുന്നതു അവൻ ഹാലിൻെറ അധികാര അധീനത്തിലാകുമ്പോൾ അവൻ പ്രേരണയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലും ആകുന്നു. ഇതിൻെറ ഗ്രന്ഥകർത്താവായ മുഹിയിദ്ദീനിബിനി അറബി (റ) പ്രവാചകനിൽനിന്നുള്ള പാരമ്പര്യംവഴി സിദ്ധിച്ച ശക്തിയാണെന്നു് ഇതിൽ ഇശാറത്തു് ഉണ്ടു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രവാചകന്മാർ ആത്മീകമായ അഹ്വാലിൻെറ ഭരണകർത്താക്കളാകുന്നു. അതെ സമയത്തു അല്ലാഹുവിൻെറ അവലിയാക്കന്മാർക്കും ആത്മീകമായ അഹ്വാലിൻെറ ഭരണനേതാവിത്വം പ്രവാചകന്മാരാൽ സിദ്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൂര്യനെ ഇദ്രീസിനോടു യോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സൂര്യൻ ഇദ്രീസിൻെറ ഗോളമാകുന്നു. അവളുടെ ഗാംഭീര്യവും ഗൌരവവുംകൊണ്ടും, ഈ ഹൃദയത്തിൻെറ അഹ്വാൽ മൂലമുണ്ടാകുന്ന ദിവ്യശക്തിയാൽ ഒന്നിൽ നിന്നു് മറെറാന്നിലേക്കു് മാറികൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഹ്വാൽകൊണ്ടും ഹിക്മത്തുൽഇലാഹിയതിനെ ഓട്ടുന്നതിനു പകരം നടക്കുന്നതായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

'അവളുടെ പെണ്ണൊട്ടകത്തെ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിനു യാത്രയാക്കിയപ്പോൾ, ഞാൻ അത്ഭുതമായി പറഞ്ഞു: 'അല്ലയൊ, ഇളം ചുകപ്പുള്ള ഒട്ടകങ്ങളെ ഓടിക്കുന്നവനെ? അവളോടുകൂടെ അവളെ അകററി കളയരുതേ!'

മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം (സ.അ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

'എനിക്ക് ഒരു സമയമുണ്ട്, ആ സമയത്തു് എന്നോട് ഒരു മുകർറബായ മലക്കും ഒരു മുർസലായ നബിയും സാമ്യമാകുകയില്ല.' ഈ സ്ഥാനത്തുനിന്നു മടങ്ങുന്നതിനായി ഭാത്തൂർറൂഹ് ഈ വിശിഷ്ട ഹൃദയത്തെ പിരിയുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ലോകത്തേക്ക് ചുമതലപ്പെടുത്തിയ ജോലിനിർവ്വഹണത്തിനായി, അതിന്റെ അവലോകനം ദിവ്യസിഫാത്തുകളിലേക്ക് നിയോഗപ്പെടുത്തിയായതിനാൽ മഹൽപദവികൊണ്ട് ഹൃദയത്തിലേക്ക് ഉൽഭൂതമായ ഭാത്തൂർറൂഹ് പിരിഞ്ഞുപോയി.

'അവളുടെ പെണ്ണൊട്ടകം'—ഉയർന്ന പദവിയായ ഹിമ്മതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പദവിയുടെ 'ഡ്രൈവർമാരെ' അല്ലാഹുവിനോട് ഏറ്റവും അടുത്ത മലക്കുകളായി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

'അദ്ദിനേയും, റാബാബിയേയും, സൈനബായേയും, ഹിന്തിനേയും, സൽമയേയും, ലുബനായേയും വിളിക്കുകയും ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുക.' മേല്പറഞ്ഞവ അല്ലാഹുവിന്റെ വ്യത്യസ്ഥങ്ങളായ സിഫാത്തുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ അവയുടെ വ്യത്യാസങ്ങളനുസരിച്ചു അവയെ വിളിക്കുക. അതിൽ ഏതാണ് നിന്റേതെന്നു അറിയുമ്പോൾ, അതു് നിനക്ക് ഉത്തരം ചെയ്യും. അങ്ങനെ അവയെ ആസ്വദിമാക്കി നിന്റെ അവസ്ഥ എന്താണെന്നു് അറിയുക.

'അല്ലാഹുവിന്റെ സലാം സൽമായിയ്യും, വിപത്തുകളിൽനിന്നു സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട സൂക്ഷിപ്പിലുള്ളവർക്കും ഉണ്ടാകട്ടെ! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സലാം നല്കുന്നതിനു

എന്നെപോലെ നിസ്സീമമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരുവനെ ആവശ്യാനുസരണം അഹ്നാക്കുന്നതാകുന്നു.'

'സൽമ' ഇതു് ഹാലത്തീസ്സുലൈമാനിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു പ്രവാചകന്റെ പാരമ്പര്യവഴി സുലൈമാൻ നബി (അ) യുടെ മുഖാമിൽനിന്നു് ശൈഖുൽ അക്ബർ (റ) നു് ഇറങ്ങിയ സ്ഥിതിയാകുന്നു.

വിപത്തുകളിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട സൂക്ഷിപ്പിലുള്ളവർ– എത്തുവാൻ സാധിക്കാത്ത മഖാം അതായതു്, 'പ്രവാചകത്വം' എന്നു് ധ്വനി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം (സ.അ) തിരുമേനി അവസാന പ്രവാചകനായാൽ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ വാതിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സുലൈമാൻ നബി(അ)യുടെ പ്രവാചകത്വത്തിലുള്ള ഹിക്മത്തുൽഇലാഹിയ്യയിലുള്ള പരിചയം ശൈഖുൽ അക്ബർ (റ) ന്റെ വലിസ്ഥാനത്തു് നിന്നു ഹിക്മത്തുൽഇലാഹിലുള്ള പരിചയത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ നാം വലിസ്ഥാനത്തുള്ള മകാമാത്തിനു് അർഹരാകുന്നു. അതിൽ നമുക്കുള്ള പരിചയം വലിമാരിൽനിന്നുള്ളതാകുന്നു. വലിസ്ഥാനം അദാഇറുൽഇളം ആകുന്നു.

അവർ എനിക്കു് 'സലാം' മടക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്കു് എന്തു ദോഷമാണു് ഉണ്ടാകുന്നതു്? പക്ഷെ സുന്ദരികർ യാതൊരു നിയമത്തിനും വിധേയമാകുന്നില്ല. അല്ലാഹു ആവശ്യം വെച്ചു് ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. നമ്മെ സമീപിക്കുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപകടാക്ഷത്താലുള്ള ദാനം മാത്രമാകുന്നു. സു

ലൈമാൻ നബി (അ) അവർകളുടെ ദിവ്യപ്രത്യക്ഷതയെ യാകുന്നു ഇവിടെ 'മാർബിഠം' കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പ്രതിമയെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. രൂപലാവണ്യമുള്ള നാരികഠം മാർബിഠംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മനോഹരമായ പ്രതിമപോലെയാകുന്നു. 'കലാം'കൊണ്ടു 'സലാം അവഠം മടക്കുന്നില്ല, എന്നു അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവഠം സംസാരിച്ചാൽ അവളുടെ സംസാരം അവളുടെ 'ദാത്തു' അല്ലാതെ മറെറാന്നായിതീരും. അവളുടെ ദാത്തു ഒന്നായിരിക്കെ അവളുടെ യോജിപ്പു് സംസാരത്തോടും, ബാഹ്യമായ കാഴ്ച വെളിവായി കാണുന്നതോടും, അവളുടെ കേഠംവിയോടും തുല്യമാകയും ചെയ്യുന്ന ഈ നിലയിൽ എല്ലാ ദിവ്യയഥാത്ഥ്യങ്ങളും സിഫാത്തുകളും അവളിൽ ആക്കിയിരിക്കുന്നു.

'രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടു് അവിൻെറ തിരശ്ശീലകഠം നീക്കിയപ്പോഠം, അവർ യാത്ര ചെയ്യുകയും, 'ആവേശനായ ഒരു കാമുകനും നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെട്ടവനും, പരിഭ്രമിക്കപ്പെട്ടവനും, ആയ ഒരുവനോടു അലിവു കാണിക്കുക, എന്നു ഞാൻ അവളോടു പറഞ്ഞു.'

'അവഠം യാത്ര ചെയ്തു— പ്രവാചകന്മാരുടെ മിഅ്റാജു'' രാത്രികാലങ്ങളിലാണു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രാത്രി, രഹസ്യതുറകളുടെയും, അത്ഭുതങ്ങളുടെയും സമയമാകുന്നു.

'രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടു''— ലാഘവമായ ആത്മീയ ബോധത്തിന്മേലും, ഗ്രഥമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ശ്രേഷ്ഠ

മായ ശാസ്ത്രങ്ങളിന്മേലും' പുതപ്പിച്ചിരുന്ന ഉടുപുടയായ പരുപരുത്ത ശരീരജീവിതത്തിന്റെ, തിരശ്ശീലകളും, മറയപ്പെട്ട രഹസ്യങ്ങളുടെ ഹിജാബു നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അതു മൂഗീയേചരകളുടെ രാത്രിയാകുന്നു. ഏതായാലും ശാരീരികമായ അമലുകളംകൊണ്ടും മുശാഹദ:കൊണ്ടുമായ യാത്രകൊണ്ടല്ലാതെ ആ സ്ഥാനത്തു എത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. അപ്രകാരം ഒരു മനുഷ്യനു 'ഹിക്മത്തുൽ ഇലാഹിയത്തു' കൈവന്നതു, അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു വെടിയുമ്പോൾ, അവൻ ശരീരത്തിലേക്കു വന്ന സമയം അവൾ പോയതായി ഗ്രഹിച്ചതിനാൽ ആവേശത്തോടുകൂടി അവളെ പിന്തുടരുന്നു.

'അവർ സൂക്ഷ്മകിരണങ്ങളുടെ മൂടുപടം മാറി എന്നോടു പറഞ്ഞു. 'സൂക്ഷിക്കുക' നഫ്സിന്റെ മരണം ഞങ്ങളുടെ നേക്കുള്ള നിന്റെ നോട്ടമാകുന്നു

നഫ്സിന്റെ മരണം– ഈ നഫ്സു പറയുന്നു, ഞങ്ങളുടെ നേരേ നോക്കുകയോ അഥവാ ഞങ്ങളോടുകൂടെ, വികാരം നിറഞ്ഞ പ്രേമത്തിൽ പതിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെ! നിങ്ങളേ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയല്ല. അല്ലാഹു ഞങ്ങളാൽ നിങ്ങൾ ഹിജാബു ഇടപ്പെട്ടാൽ അല്ലാഹുവഴി നിങ്ങളുടെ ജീവിതം പാഴാക്കുവാനും, നിങ്ങൾ നശിക്കുവാനും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ കാരണമാക്കുന്നതാകുന്നു.

'മയ്യാടക്കാരനെ സൌന്ദര്യം അപഹരിക്കുന്നതു് നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലെ? ആയതിനാൽ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളെ അപഹരിക്കുന്ന 'കള്ളൻ' എന്നു അതിനെ വിളിക്കപ്പെടുന്നു.'

'മയ്യാദക്കാരനെ സൌന്ദയ്യം അപഹരിക്കുന്നു–' സൌന്ദയ്യദർശനത്തിൽ, ആ സൌന്ദയ്യഉടമസ്ഥന്റെ പ്രാത്ഥനയനുസരിച്ച പ്രവത്തിക്കുന്നവന്റെ എല്ലാ സന്തോഷവും വററി പോകുന്നതാകുന്നു.

സ്തുത്യാർഹമായ വസ്തുക്കളുടേയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു പ്രവത്തി ചെയ്യുന്നതിനു് ആ സുന്ദരമായ ഒന്നു, നിങ്ങളോടു പ്രാത്ഥിക്കുന്നതുമൂലം വേണ്ടിടത്തോളം വെറുപ്പേറിയ പ്രവത്തികൾ നിങ്ങൾ അതിനു്വേണ്ടി സമ്പാദിക്കുന്നതാകുന്നു.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ഏതൊരുവൻ, അവന്റെ റബ്ബിന്റെ 'മഖാമിനെ' ഭയപ്പെടുകയും, ശരീരേഛകളെ വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, നിശ്ചയമായും അവന്റെ പാർപ്പിടം സ്വർഗ്ഗമാകുന്നു.'

'അവ എന്റെ ഹൃദയത്തെ അനുനിമിഷം ചുററി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു: അതു് ഹബ്ബിനും അതികഠിനമായ ഹൃദയ വേദനയ്ക്കും വേണ്ടിയാകുന്നു. അവ എന്റെ നാലു തൂണുകളേയും ചുംബനം ചെയ്യുന്നു.' ഹബ്ബിനും അതികഠിനമായ ഹൃദയവേദനയ്ക്കും വേണ്ടി'– ആവേശമായ പ്രേമംകൊണ്ടു ജ്ഞാനവും ആശയും നിറയ്ക്കുവാനാകുന്നു. 'എന്റെ തൂണുകൾ ചുംബനം ചെയ്യുന്നു.' അവൻ ഹിജാബു് ഇടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ തടസ്ഥത്തിൽ കൂടിയല്ലാതെ അവയെ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. 'നാലു തൂണുകൾ' എന്നതു് മനുഷ്യ ശരീരത്തെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നാലു അനാസിർകളെ പററിയാകുന്നു. ഏററവും ഉത്തമനായ മനുഷ്യൻ റസൂൽകരീം (സ.അ) തിരുമേനിയാകുന്നു.

'ഏറ്റവും അത്ഭുതമായ സാധനങ്ങളിൽ ഒന്നു് മൂടപ്പെട്ട ഒരുതരം മാനാകുന്നു. അതു അതിന്റെ ചുവന്ന വിരലിന്റെ അറ്റംകൊണ്ടു ചൂണ്ടികാണിക്കുകയും കൺപോളകംകൊണ്ടു് പെട്ടെന്നു, പെട്ടെന്നു് തുറക്കുകയും അടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'

'മൂടപ്പെട്ട ഒരുതരം മാൻ' അല്ലാഹുവിന്റെ ലത്തീഫത്തു് ഹാലതുന്നഫ്സിയ്യത്തിനാൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു ആരീഫിങ്ങളുടെ അജ്ഞാതമായ റൂഹൽഅഹ്വാലിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവരുടെ അഹ്വാലിനെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവക്കു് വിശദമാക്കി കൊടുക്കുവാൻ അവക്കു് സാദ്ധ്യമാകുന്നില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള അഹ്വാലിൽ പരിചയം ആരംഭിച്ചവക്കു് ചില അടയാളങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രമേ ചൂണ്ടികാണിപ്പാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

'ചുവന്ന വിരലിന്റെ അറ്റംകൊണ്ടു്' – ഇതു് വാരിദാതുന്നഫ്സിയ്യത്തിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബല്ലയോ എന്നു അറ്വാഹുകളോടു അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയും അവൻ അപ്രകാരം സമ്മതിച്ചശേഷം, ചില വാഗ്ദാനങ്ങൾ അവർ അല്ലാഹുമായി ചെയ്തശേഷം അവർ നഫ്സിലേക്കു് വന്നപ്പോൾ ഒരു ഭാഗക്കാർ വാഗ്ദത്തലംഘനം ചെയ്തു, മറ്റു ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാനും, ദ്വേഷകരമായ നഫ്സിന്റെ വികാരങ്ങൾക്കധീനമായും നടക്കുവാനും ഉത്തമ വിശ്വാസത്തോടെ തൗഹീദിനെ അവർ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തില്ല.

'കൺപോളകംകൊണ്ടു പെട്ടന്നു, പെട്ടന്നു തുറക്കുകയും അടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' ആരിഫീങ്ങളുടെ നിയ

മങ്ങളെയും, പെരുമാറ്റങ്ങളേയുംപ്പറ്റി മതിയായ തെളിവുകളും, ഈ മാഗ്രത്തിൽ തുടരുന്ന ആദ്യപടിയിലുള്ള വക്കു് മാത്രം അമൂല്യമായ ഒന്നാകുന്നുവെന്ന ശ്രദ്ധയിൽ വരുത്തുന്നു. ആരിഫീങ്ങൾ ബാഹ്യമായി മലാമതിൽ കാണപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും ആന്തരീകമായി റബ്ബാനിയ്യഃ എന്നതിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

'ഞാൻ സ്ഥിരമായ ഉറവിടമുള്ള ആ ശാഖകൾക്കും (ആത്മീയമായ), സഹായം നൽകുകയും, ധനസമൃദ്ധിയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്കു് പരമമായ ഗുണങ്ങൾ നൽകുകയും, പ്രകാശമുള്ള ചിരിക്കുന്ന ചുണ്ടുകൾക്കു സഹായം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ.

'ആ ശാഖകൾ' നഫ്സുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ജലാലിയത്തുകൊണ്ടു പരിഭ്രമിക്കപ്പെടുകയും, അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ബോധത്തിൽനിന്നു്, ഹബ്ബുകൊണ്ടു് വിട്ടുപോകുകയും, ഭൂതലത്തിലെ ചിന്തകളിൽ നിന്നു് അകലുകയും ചെയ്തു.

'ധനസമൃദ്ധിയുള്ള സ്ഥലം' അല്ലാഹു അവരെ നിത്തിയിട്ടുള്ള മഖാമുൽജംഅു്. 'പരമമായ ഗുണങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണയിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ സുഗന്ധം:- അതായതു് അതു്നാഉൽജമീൽ സ്തുതി 'നീ' 'നിന്നെ', തന്നെ സ്തുതിക്കുന്നുവെന്ന പറഞ്ഞ മഖാമിലെ സ്തുതി.

'പ്രകാശമുള്ള' മഅ്രിഫതു് വെളിപ്പെട്ട അവസ്ഥ. 'ചിരിക്കുന്ന ചുണ്ടുകൾ' അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ഖേദത്തോടുള്ള മടക്കത്തിലുണ്ടായ സന്തുഷ്ടി അഥവാ ആഹ്ലാദം യഥാർത്ഥമായ വിജ്ഞാനം.

അവളെ ആശിക്കുന്നതിൽ ആരും കുറവപ്പെടുത്തുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ 'അവർ' എവിടെയായാലും പ്രിയപ്പെട്ടതും, സൌന്ദര്യമുള്ളതുമാകുന്നു:

'അദ്ദേഹം പൂർവ്വദിക്കിൽ പ്രകാശത്തെ കണ്ടു; അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ആ ദിക്കിനെ ശക്തിയായി ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ അതു പശ്ചിമ ദിക്കിൽ ശോഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ആ ദിക്കിന്നായി ശക്തിയായി ആഗ്രഹിക്കുമായിരുന്നു.' ഇവിടെ അദ്ദേഹം, സൃഷ്ടികളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വജ്ഹിനെ കാണുന്നതായി അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. അതായതു് അല്ലാഹുവിന്റെ സൂറതു്, തജല്ലിയാത്തുകളിൽ കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടു സൃഷ്ടികളെ ചുഴിഞ്ഞുനോക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രേരിതനാകുന്നു. 'പൂർവ്വദിക്കു''– ശാരീരികമായി വെളിപ്പെട്ട സ്ഥലം തശ്ബീഹ് 'അതു പശ്ചിമദിക്കിൽ ശോഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ' അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധമായ ജഡം ആ പ്രേമികളുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു വെളിപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം കുറെകൂടി പരിശുദ്ധതയും അത്ഭുതവുമായ ആലത്തിലെ പരിശുദ്ധ പ്രകാശത്തിനുവേണ്ടി ശക്തിയായി ആഹ്ളാദിക്കുമായിരുന്നു.

മസ്തിനെയും വിട്ടു, എന്റെ ബുദ്ധിയും വിട്ടു, എന്റെ ഉൽക്കണ്ഠയെയും വിട്ടു. ശ്വാസത്തെയും വിട്ടു, കണ്ണുനീർ തുള്ളികളെയും വിട്ടു, എന്റെ കൺപോളയെയും വിട്ടു, തീയെയും വിട്ടു എന്റെ ഹൃദയത്തെയും വിട്ടു (മസ്തു്) മൂലം മേൽ ഉദ്ധരിച്ചവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇല്ലാതെയായി.

'ആഗ്രഹത്തിന്റെ അതിരറ്റ വേദനയായ രഹസ്യത്തെ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, എന്റെ കണ്ണുനീരും ഹൃദയത്തിലുള്ള തീനാളത്തേയും, ഉറക്കമില്ലായ്മയേയും ശത്രുക്കൾക്കും നൽകുന്നു.'

പുറത്തേക്കു് വന്ന ആ സ്നേഹം കൂടുതൽ ശക്തിയുള്ളതും ആവേശത്തോടുകൂടിയതുമാകുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അഖിലനാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ട സ്നേഹത്തിനു് യാതൊരു നന്മയുമില്ല.

'അവയിൽനിന്നുള്ള ഒരു നോട്ടം നിനക്കു് ഉപയോഗപ്പെടുമെന്നതു് സാദ്ധ്യമായിരിക്കുകയില്ല.

ഒരു നിമിഷസമയത്തിന്റെ കിരണങ്ങൾ അല്ലാതെ മറ്റെന്താണു് ശോഭിച്ചതു്?

നിന്റെ മേൽ പ്രേമിക്കപ്പെട്ടവൻ എത്ര കൂടുതലായി നോക്കുന്നുവോ അത്രയും കൂടുതൽ പരിഭ്രമം നിനക്കു് വർദ്ധിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ഹാലിലെ നിമിഷങ്ങളിൽ മാത്രമേ കാഴ്ച ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ.

'വീണ്ടും അവളുടെ പ്രേരണാധീനമായ വിരലുകൾ കൊണ്ടു അവൾ സെലാം ചെയ്തു. അനുവാദത്തിനുവേണ്ടി, (ആഗ്രഹത്തിന്റെ) നാളങ്ങളെ ഉദ്ദീപിപ്പിച്ച അതു്, കണ്ണുനീർ വീഴ്ത്തി സ്നേഹത്താൽ കണ്ണീരും ഒലിപ്പിക്കൽകൊണ്ടുണ്ടായ അടുപ്പത്തിൽനിന്നു സിദ്ധിച്ചവയെ മാറുന്നതിനെ (വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നതിനെ) ആശ്രയിച്ചാണു് ഒരുവനു് മഅ്രിഫത്തു് കൈവരുന്നതു്. ഈ വ്യത്യാസത്തെ പറ്റിയാണു് അദ്ദേഹം 'പ്രേരണാധീനമായ വിരലുകൾ' എന്നു പറയുന്നതു്.

അവൾ ഹൃദയത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നതാണ് അവൾ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പോകുന്നതിനേക്കാൾ അഭികാമ്യമായിരിക്കുന്നത്, അവൾ ഹൃദയത്തിൽ നില്ക്കുന്നത് ആരിഫിനു രക്ഷയാകുന്നു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ശിബ്‌ലി (റ) പറയുന്നു: മഅ്‌രിഫത്ത് ആകുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല!

'ഞാൻ അവയുടെ പിന്നാലെ അട്ടഹസിച്ചു, മരണം!' അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞശേഷം പറഞ്ഞു, നീ മരണത്തിനു കേണു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവോ?

വെളിച്ചത്തിലും, ഇരുട്ടിലും, ഒറ്റയിലും, കൂടി കലന്തിൽനിന്നു പിരിയുന്നതിനുള്ള ഖേദം ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ നീ എന്തുകൊണ്ട് എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ വജ്‌ഹിനെ കാണുന്നില്ല?

'അപ്രകാരമെങ്കിൽ, സഹായത്തിനഭ്യർത്ഥിക്കുക, ഒരിക്കൽ മാത്രമല്ല, എന്നാൽ മരണം എന്നു പല പ്രാവശ്യവും അട്ടഹസിക്കുക.' 'മരണം എന്നു പല പ്രാവശ്യവും അട്ടഹസിക്കുക.' — ഈ മഖാമിൽ മാത്രമല്ല നീ നില്ക്കുന്ന എല്ലാ ഓരോ മഖാമിലും ഇപ്രകാരം പറയണം. ഓരോ മഖാമിനോടും നീ യാത്രപറയണം. ഇതിനെപ്പറ്റി പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഇപ്രകാരം ഉണർത്തുന്നു:

'തെറ്റിലേക്കു നീ ക്ഷണിക്കുകയും നിന്നോട് കല്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ശക്തിയായ ഉറപ്പിനേൽ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ തുടരുകയും അവയുടെ ശരീരേഛകളെ അനുഗമിക്കാതിരിക്കുകയും, മഅ്‌രിഫത്തിലുള്ള നിന്റെ അവസ്ഥ നിന്നിൽ അപ്രത്യക്ഷമാകുമ്പോൾ ദുഃഖിക്കപ്പെടാ

തിരിക്കുവാൻ നിനക്കു് സാധിക്കുന്നതല്ല. അവൻ നിന്നെ വെടിഞ്ഞുവെന്നു് നീ വിചാരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, അവൻ നിന്നെ വെടിഞ്ഞിട്ടില്ല, അതു് നിന്നോടടുക്കുടിയിരിക്കുന്ന നീ മാത്രമാകുന്നു. സൃഷ്ടികളിൽ സർവ്വവ്യാപകമായിരിക്കുന്ന ആ കാഴ്ച നിന്നിൽനിന്നു മറച്ചിരിക്കുന്നു.

'നിന്റെ വിലാപം, അല്ലയോ പ്രാവേ! മോഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാമുകന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തീജ്വാലകം ഉണ്ടാക്കുകയും, അസൂയയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'

'നിന്റെ വിലാപം' — സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ നിന്നേക്കാൾ ശക്തിയായി കരയണം.

'അസൂയയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നു.'—മറവുള്ളവരെപ്പറ്റിയാണു് സാധാരണ അസൂയ ഉണ്ടാകാറുള്ളതു്. അല്ലാഹുവിനെ എല്ലാ വസ്തുവിലും കാണുന്നവനു് അസൂയതോന്നുവാൻ അവകാശമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അല്ലാഹു ഒരുവൻ മാത്രമാകുന്നു.

'ദോഷങ്ങളിൽനിന്നും പിന്തിരിയുക;' എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ ഖുബ്ബകൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ട താഴ്വരകളിലാകുന്നു. അല്ലയോ താഴ്വരേ! നീ ഉൾകൊണ്ടവയ്ക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹു നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. അവരുടെ ഖുബ്ബകൾ—അവരുടെ ഉൽകണ്ഠയോടടുക്കുടിയ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടം. അവ അല്ലാഹുവിൽ അവക്കുള്ള ജ്ഞാനത്തിലാകുന്നു. അവൻ ഒന്നിന്റെയും ഇരിപ്പിടമല്ല. ഒന്നിനും വിധേയമല്ലാത്ത അല്ലാഹുവിന്റെ മഅ്രിഫത്തു ആകുന്നു ജീവിതത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശം. അതു കൈവരുന്നതാകുന്നു.

'അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ട താഴ്വരയിലാകുന്നു'—'തുരിസീനായിൽ വെച്ച് മൂസാനബി(അ) യോട് സംസാരിച്ചതിനെ ഇവിടെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

'നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്റെ റബ്ബാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിന്റെ രണ്ട് ചെരിപ്പുകളും ഊരികളയുക, നിശ്ചയമായും നീ പരിശുദ്ധമായ താഴ്വരയിലാകുന്നു.'

നീ ഉള്ളംകൊണ്ടവ—വിശുദ്ധമായ ജ്ഞാനം.

'എന്റെ രോഗത്തിന്റെ ബഹിഷ്ക്രമനം അവളുടെ സ്നേഹമോഹനമായ കൺപോളകളിൽനിന്നാകുന്നു. അവളുടെ നാമോച്ചാരണംകൊണ്ട് എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക, ആശ്വസിപ്പിക്കുക.'

'അവളുടെ സ്നേഹമോഹനമായ കൺപോളകളും' ആരിഫിനാൽ അഭിലഷിക്കപ്പെടുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെയാണ് , ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവരും സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാനും, അറിയപ്പെടുവാനും, പറഞ്ഞ വിധം അത്യുന്നത അവരും ഉയർന്ന പദവിയിലാണെങ്കിലും, കരുണകൊണ്ടും അലിവുകൊണ്ടും അവരും അവരോട് തന്നത്താൻ അടുക്കുകയും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടൽമൂലം സമീപനം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

'അവളുടെ നാമോച്ചാരണംകൊണ്ട് എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക!'—സ്മരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമേ അവന്റെ സുഖക്കേട് മാറുകയുള്ളൂ. ഇതല്ലാതെ മറ്റു മരുന്നില്ല.

'എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക!' — അല്ലാഹുവിനെ എന്റെ സ്മരണയിലും എന്നിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മര

ണയിലും സാമീപ്യം ലഭിക്കുകകൊണ്ട് ആശ്വാസം നല്ലേണ്ടതാകുന്നു.

'വൈവാഹിതകളായ തരുണീമണികൾക്കിടയിൽ കൂടി അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഇളകികൊണ്ട് ശിരസ്സുകൾ മൂടുപടത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട പെൺകുട്ടികളിൽ ഒരുവളും കളികൂട്ടിയുമായ ആ പെൺകുട്ടിമൂലം എന്റെ പിതാവ് പാപങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തനാകട്ടെ!'

'കളികൂട്ടി' അൽമഅരിഫത്തുദാതിയ ആയതും പരിശുദ്ധമായ ഹിക്മത്തുൽഇലാഹിയ ആയ ജ്ഞാനം ഹൃദയത്തെ ജ്ഞാനംകൊണ്ട് നിറയ്ക്കുന്നു.

'ശിരസ്സുകൾ മൂടുപടത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട പെൺകുട്ടികളിൽ ഒരുവളും'—അവർക്ക് പുരുഷന്മാരെപ്പറ്റിയാതൊരു ജ്ഞാനവുമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവളെപ്പറ്റി ഇതിനുമുമ്പ് ആരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവളുടെ യാത്രകളിൽ മയ്യാടകൊണ്ടും, അസൂയകൊണ്ടും അവളെ മറയിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മഅ്രിഫത്തു പ്രത്യക്ഷമായപ്പോഴാണ് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചത്. ആരിഫീങ്ങൾക്ക് അനുഭവസിദ്ധമാകുന്ന ഹിക്മത്തുൽ ഇലാഹിയ്യത്തിനെയാകുന്നു ഇവിടെ 'വിവാഹിതകളാകുന്ന തരുണീമണികൾ' എന്നു പറഞ്ഞത്.

'അവർ സൂര്യനെപോലെ, വ്യക്തമായി കാണത്തക്കവിധം ഉദിക്കുകയും അവർ അപ്രത്യക്ഷമായപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയ ചക്രവാളത്തിൽ അവർ ഉദിക്കുകയും ചെയ്തു?

'അവർ പ്രത്യക്ഷമായപ്പോൾ'—

ആലിമുശഹാദാതിൽ അവർ അസ്തമിച്ചപ്പോൾ ആലിമുൽഗൈബിൽ ഉദിച്ചു.

'അല്ലയോ എന്റെ നേതാക്കളെ! രണ്ടു വിശുദ്ധ വസ്തുക്കൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരുമിച്ചു ചേർന്നതായി നിങ്ങൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?'

രണ്ടു് വിശുദ്ധ വസ്തുക്കൾ—ജുനൈദുൽ ബഗ്ദാദി (റ) അവർകളെപ്പറ്റി ഒരു കഥ ഇവിടെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ജുനൈദ് (റ) അവർകളുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു് തുമ്മിയ ഒരാൾ അൽഹംദുലില്ലാഹ് എന്നു് പറഞ്ഞപ്പോൾ, ജുനൈദ് (റ) അവർകൾ റബ്ബിൽആലമീൻ എന്നു പറഞ്ഞു പൂർത്തിയാക്കി. അദ്ദേഹം ജുനൈദ്(റ) അവർകളോടു ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ച അതേ നിശ്വാസത്തിൽതന്നെ ഉച്ചരിക്കപ്പെടേണ്ട ആ സൃഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കൾ ആരാകുന്നു? ജുനൈദ് (റ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലയോ സഹോദരാ! സൃഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കൾ ഹഖീഖത്തുൽ ഇലാഹിയായിൽ ചേരുമ്പോൾ അവ യാതൊന്നും അവശേഷിക്കാത്തവിധം ഇല്ലാതെയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ആയ 'ജംഇൽ' നീ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അപ്രകാരം നിന്റെ ഹവായിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇതു് തൻസീഹിന്റെയും തശ്ബീഹിന്റെയും യോജിപ്പു് സാധിക്കുന്ന വഴി ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു.

'ഗ്രഹണശക്തി ഇല്ലാതെ പോകുന്ന ഒരവസ്ഥ നിങ്ങൾക്കു് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവാം. അവിടെ 'യമനും' ഇറാഖും ഒന്നിച്ചു ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.'

‹യമനും ഇറാഖും'—ഇതു് ഖഹ്‌രിയത്തിന്റെയും റഹമാനീയത്തിന്റെയും ഗുണങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ അബൂസെയ്ദ് അൽഖറാസ് (റ) അവർകളോടു ഒരിക്കൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞുവെന്നു് ചോദിച്ചപ്പോൾ, രണ്ടു വൈപരീത്യങ്ങളേയും അല്ലാഹുവിൽ ജംഉചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് അറിയുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഷൈഖ് അവർകൾ മറുപടിപറഞ്ഞു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു: ‹ആദ്യവും അവസാനവും അവനാകുന്നു; ബാഹ്യവും ആന്തരീകവും അവനാകുന്നു.'

സൂറിനെയും അതിന്റെ മണൽത്തരികളേയും അന്വേഷിക്കുന്നവരും, ഒട്ടകത്തെ നടത്തുമ്പോൾ അവർ പിന്നിൽനിന്നു പാടുന്നവരും, മുമ്പിൽ നടക്കുന്നവർ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കുന്നവരും.'

‹സൂറിനെയും അതിന്റെ മണൽത്തരികളും' – ഹാലിന്റെ അവസരങ്ങളിൽ അല്ലാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ മനസ്സിൽ പതിയാത്ത ജ്ഞാനം.

‹പാടുപാടുന്നവരിൽപ്പെട്ടവർ' – ഒട്ടകങ്ങളുടെ പിന്നിൽനിന്നു നടത്തുന്ന ഹാദീ,ഭയത്തേയും, നീചകർമ്മങ്ങളേയും ത്രുപപ്പെടുത്തുകയും, തൽസമയം ഒട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഗമിക്കുന്ന ഹാദീ, ആഗ്രഹത്തേയും, സന്തുഷ്ടിയേയും, അലിവിനേയും, ത്രുപപ്പെടുത്തുന്നു. ആദ്യത്തെ ഹാദീ, അബ്ദുൽഖഹറും രണ്ടാമത്തെ ഹാദീ അബ്ദുൽലതീഫുമാകുന്നു.

'എന്റെ ഹൃദയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടമേ! ഓ! പോരാട്ടമേ! ഓ! എന്റെ മനസ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള ആനന്ദമേ! ഓ! ആനന്ദമേ!'

'എന്റെ ഹൃദയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടമേ!' മുശാഹിദകൊണ്ട് സിദ്ധിച്ച ഹികമത്തുൽ ഇലാഹിയായിൽ പ്രേമം അധികരിക്കുന്നതിനാൽ ആ പ്രേമാധിക്യത്തിന്റെ ഹൃദയവേദനകൊണ്ട് ശരീരം നശിക്കേണ്ടിവരുമോ എന്നു അദ്ദേഹം ഭയപ്പെടുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അധികം നഫ്സുകളും ആത്മാവുമായുള്ള ബന്ധം വിടത്തി, ഈ ലോകത്തെ ഉൽഭൂതമാക്കുവാൻ ആവശ്യമായ അനാസികളുടെ ലോകത്തേക്ക് മടങ്ങുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ സുപ്രസിദ്ധ ആരിഫീങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ശരീരത്തെ നിശ്ശ്ലേഷം കളയുന്നതു് ഹാലൻഖഫനാഅ് വഴിക്ക് മാത്രമേ സാദ്ധ്യമാകുകയുള്ളു എന്നാകുന്നു. അല്ലാതെ ശരീരവും ആത്മാവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിടത്തുന്നതുകൊണ്ടല്ല.

എന്റെ മനസ്സിന്റെ ആനന്ദമേ! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മനസ്സ്, ഖഫിനെപ്പറ്റിയുള്ള മുശാഹിദയുടെ ആകാരമാകുന്നു.

'അവൻ അവന്റെ മറ നീക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതു ഒരു ഉപദ്രവമാകുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവൻ തന്നത്താൻ മറ ഇടപ്പെട്ടു.'

അവൻ അവന്റെ മറ നീക്കംചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ—രൂപലോകത്തെ സ്വഹിജാബുകളും നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ മറവുള്ള സ്വപ്രകാശവും ആ ഒരൊറ്റ പ്രഭയാൽ ഇല്ലാതെയാകുമായിരുന്നു. ആയതിനാൽ നമ്മോടുള്ള അതിരറ്റ കരുണകൊണ്ടു അവൻ തന്നത്താൻ ഹിജാബു ഇടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ, ഇപ്രകാരം ചെയ്തതിനാൽ, നമുക്കു് സാധിക്കുന്നു. ദിവ്യമായ ഖുർആനുകൊണ്ടും അതിന്റെ മനോഹരമായ അസ്മാക്കളുടെ പ്രത്യക്ഷതകൊണ്ടും ആവശ്യഉപകരണങ്ങളുടെ ഉൽപ്പാദനത്തിനും, മനുഷ്യസേവനത്തിനും സാധിച്ചു. സ്വജ്ഞാനവും, സൌന്ദര്യവും, ആകൃതിയും, ശരീരങ്ങൾ വഴിയും സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം വെളിപ്പെടുത്തിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒന്നുതന്നെ അറിയുമായിരുന്നില്ല.

'അവൻ ഒരാകാശത്തിൽ ഉദിക്കുന്നതായ പ്രഭാത സൂര്യനാകുന്നു. അവൻ വിശുദ്ധഭൂമിയിലെ പൂങ്കാവനത്തിൽ നട്ടുപിടിപ്പിച്ച ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പാകുന്നു'

ഒരു ആകാശത്തിൽ രൂപങ്ങളിൽ ബാഹ്യമായി വെളിപ്പെട്ടതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെയും, അനുഭവസിദ്ധമായ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും തോതനുസരിച്ചു് ആകൃതി വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

'വിശുദ്ധ ഭൂമിയിലെ കൊമ്പുകൾ'— പൂങ്കാവനത്തിലെ ദിവ്യ അസ്മാക്കളായ ഗുണങ്ങൾ ഇതു് മുസ്തഫാ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ തിരുവചനംകൊണ്ടു് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു: വൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടു്— ഈ ഗുണത്താൽ തഖ്‌ലുക്കു ഉടുപുട ധരിപ്പിച്ചു.

'അവളുടെ ശിരസ്സിൽ അണിഞ്ഞിട്ടുള്ള തങ്കകിരീടം സൌന്ദര്യം പ്രവഹിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ തനി സ്വർണ്ണത്തോട് സ്നേഹമായി.'

'സൌന്ദര്യം' – ബാഹ്യമായ എല്ലാ സൌന്ദര്യത്തിന്റെയും വ്യക്തമായ കാഴ്ചയുടെ ആകാരം കണ്ണാകുന്നു. ഇതു് ഫർഖിന്റെ മഖാം ആകുന്നു.

'തങ്കം' – തട്ടാന്റെ കരസ്പർശനംമൂലം തങ്കം വളരെ മോഹനമായ കിരീടമായിതീർന്നു. ഇതു് ഭൌതികലോകത്തെ സുഖസുഷുപ്തിയിലുള്ള ബന്ധത്തെ കുറിക്കുന്നു.

'സ്വർണ്ണം' – യാതൊരു കരസ്പർശനവും ഏറ്റിട്ടില്ലാത്ത തനി സ്വർണ്ണം മറ്റു പല മഖാമത്തുകൾക്കുശേഷം സിദ്ധിച്ച കമാലിയതു് ആയ മഖാമിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

'നിശ്ചയമായും, ഒട്ടകങ്ങൾ, പാദത്തിന്റെ ദുസ്സഹമായ വേദനയിൽപോലും, അവർ രാത്രിയിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും അവരുടെ യാത്ര ത്വരിതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു'

ഒട്ടകങ്ങൾ—ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്നതിനുണ്ടായ ദാഹശമനം ചെയ്യുവാൻ പുറപ്പെട്ട മാർഗ്ഗത്തിൽ ധാരാളം ക്ലേശങ്ങൾ അവർ സഹിക്കേണ്ടിവന്നുവെങ്കിലും അവർ അന്വേഷണത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിയുകയുണ്ടായില്ല. ഗ്രഹണശക്തി അവർക്കു് നല്കികൊണ്ടിരുന്ന തെളിവുകൾ ഹക്കീക്കത്തുൽഇലാഹിയ്യയിലേക്കു് നയിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് അവർ ക്ഷീണിതരായിതീർന്നതു്.

'ആ പ്രേമത്തിന്റെ പരിഭ്രമത്തെപ്പറ്റി അവർ ആവലാതിപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ ക്ഷീണത്തെപ്പറ്റി ആവ

ലാതിപ്പെട്ടതു ഞാനാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഒന്നിനെ ഞാൻ അവകാശപ്പെട്ടു.'

'സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഒന്നിനെ ഞാൻ അവകാശപ്പെട്ടു' ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു നടിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ ക്ലേശങ്ങളെപറ്റിയും, ക്ഷീണത്തെപറ്റിയും ആവലാതി പറയുന്നു. അതെ സമയം, ഞാൻ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും, ഭരിക്കുന്നതുമായ എന്റെ പ്രവത്തികളും, ചിന്തയും യാതൊരാവലാതിയുമുണ്ടാക്കുന്നില്ല.

'അനന്തരം അതു പറഞ്ഞു, ഓ! വടക്കൻകാറേറ, ഞാൻ അവനോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മാതൃകയിലൊ അഥവാ അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ അത്ഭുതകരമായോ അവനോടു പറയണം. അപ്പോൾ നീ പ്രവർത്തിക്കുക ഓ! തെക്കൻകാറേറ, ഞാൻ അവനോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ട തരത്തിലോ അഥവാ കുറെകൂടി മാധുര്യമായോ അവനോടു ബന്ധിക്കുക' എന്ന ജ്ഞാനം കിഴക്കൻ കാറിനു് നൽകുന്നു, തെക്കൻ കാറു അസ്ഹാബുൽയമീൻ എന്ന വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ളവരുടെ ജ്ഞാനം നൽകുന്നു; വടക്കൻ കാറു അല്ലാഹുവിന്റെ അൽമുഖയ്യിബൂങ്ങളെപറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനവും നൽകുന്നു. ഇതു് അൻബിയാക്കന്മാരുടേയും അവ്ലിയാക്കന്മാരുടെയും ഇടക്കുള്ള മഖാം ആകുന്നു. അസമത്വമുള്ളവർക്കു് മാത്രമേ ഇതു് ലഭ്യമാകുകയുള്ളു. അൽഖദിറു ഇതിനുദാഹരണമാകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള മഖാം ഇല്ലെന്നു് ഗസ്സാലി ഇമാം (റ) അവർകളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സിദ്ധീഖുകളുടെ മഖാം കടന്നുപോക

ന്ന അവുലിയാക്കൾ പ്രവാചകത്വത്തിലേക്ക് പതിക്കുക യും വ്യത്യസ്ഥമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു അ ദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഉൗഹത്തെപ റ്റി വിഭിന്നമായ അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

'ശരീരേ ഒര ബഹിർഗ്ഗമിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാനീചത്വവും നന്മയായി തീരുകയും അവയുടെ അനുമതി എന്റെ ക്ലേ ശങ്ങളെ മാധ്യമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

അവന്റെ സ്വന്തം ഇഛയിൽ നിന്നു വെടിയു മ്പോൾ ഓരോ നീചത്വവും അവനു നന്മയായി തീരു ന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു മനുശ്യന്റെ ഇഛ യുമാകുന്നു.

'ആ അദൃശ്യമായ കരം മേഘത്തിന്റെ ഉറയിട്ട കയ്യിന്മേൽ, മിന്നൽ പിണരുകളാൽ സ്വർണപ്പണികൾ ചെയ്ത ഭംഗിപ്പെടുത്തി.'

'മേഘത്തിൽ ഉറയിട്ട കൈ' – മേഘം ഹൃദയമാകു ന്നു, കയ്യ്, അല്ലാഹുമായുള്ള വാഗ്ദത്തത്തെ സൂചിപ്പിക്കു ന്നു. ബാഹ്യവസ്തുക്കളിൽ ആന്തരീകമായ ദാതിന്റെ ഹള്രിയ്യതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇതു അല്ലാഹുവിന്റെ വിശ്വസ്ഥദാസന്മാർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ട പരമാത്മം മാത്രമാകുന്നു.

'എന്റെ കാര്യം നീ കരുതുകയില്ലെ എന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോഴെല്ലാം, നീ കരുതുകയില്ലേ എന്നു അവർ പ റയുകയും, എനിക്കു സാദ്ധ്യമാകുകയില്ലെ എന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോഴെല്ലാം 'അവൻ' നിഷേധിക്കുന്നുവെന്നു അ വർ പറയുന്നു.'

മറവുള്ള ആശിഖീങ്ങൾ സുഖിച്ചതുപോലെ, അവളുടെ ആനന്ദത്താൽ ഒരു പക്ഷെ വിജയിച്ചേക്കുമെന്നു് കരുതി, ഉബാബുകളോടും, ഇടയുള്ളവയോടും, അവളോടുകൂടി എന്റെ കായ്ം കരുതുകയില്ലെ എന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോൾ അവർ പറയുന്നു, 'അവളെ മറച്ചുവെച്ചു', ഞങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ നിനക്കനുകൂലമായി നിന്നതു് എപ്രകാരമാണെന്നു് നീ കരുതുകയില്ലെ'? ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾ നിവ്വഹിക്കുന്നതിനു് അഭയം തേടുന്ന ലൌകിക വസ്തുക്കൾ താല്ക്കാലികവും നശ്വരവുമാകുന്നതിനാൽ, നിന്റെ ജീവിതോദ്ദേശം അതു മാത്രമാകയാൽ, അവയ്ക്കു് നൽകുവാൻ കഴിവുള്ളതുമാത്രം അവയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതും, നിന്റെ പരമലക്ഷ്യ പ്രാപ്തിയിൽ അതു് വിഘാതമായി നിൽക്കുന്നതുമാകുന്നു.

'എനിക്കു് സാധിക്കുകയില്ലെ'— എനിക്കു് മഅ്ശൂഖിന്റെ സാമീപ്യം സാധിക്കുകയില്ലെ?

'അവൻ നിഷേധിക്കുന്നു'— ഇടയ്ക്കു് കാരണമായി നിൽക്കുന്നവ വഴി 'അവനെ' അന്വേഷിക്കുന്നവനെ അവൻ ഒഴിവാക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ അല്ലാഹുവഴി മാത്രമേ അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കൾവഴി ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ അറിയുന്നുവെന്നു് വന്നാൽ, സൃഷ്ടിവസ്തുക്കൾ അതെ, അവന്റെ ലക്ഷ്യോദ്ദേശവുമായി അഥവാ യാഥാത്ഥ്യവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്തവയെ അവൻ മാഗ്ഗ ദർശിയായി സ്വീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ബാഹ്യവസ്തുക്കൾവഴി അല്ലാഹുവിനെ അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനു്, ബാഹ്യവ

സ്നേഹം നൽകുന്നതുമാത്രമെ ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കൂടുതൽ ഒന്നും അവയിൽ നിന്നു് ലഭിക്കുകയില്ല.

'ഈ സമയം എന്റെ ഹൃദയം സാഹിറിന്റെതാകുന്നു. അതു കാലടികളും പലപ്പോഴും കാണുമ്പോൾ സ്വർണ്ണമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ സ്വർണ്ണമായ ഒന്നിനെ അതു് അന്വേഷിക്കുന്നു.

'അതു കാലടികളും പലപ്പോഴും കാണുമ്പോൾ'–എന്നു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ ഭാഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഷൈഖുൽ അക്ബർ (റ) അവർകൾ പറയുന്നു:– എന്നിൽ ഉള്ള ഒരു വികാരം, ഞാൻ സ്നേഹമായി പരിഗണിക്കുന്നവക്കും, ഐക്യരൂപമായി വളരുന്നവക്കും, ചൊവ്വായ ആകൃതിയിലുള്ളവക്കും, റൂഹിന്റെ സീമാതീതമായ അനുഗ്രഹം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായ ഹൃദയങ്ങൾക്കും, ഉന്മേഷവും ഉണർവ്വും നൽകുന്നതാകുന്നു. എനിക്കു് ആ കാലടികളിൽ നിന്നു ലഭിച്ചവയിൽ ചിലതു അവരിൽ ഞാൻ ഊതുകയും, അതുമൂലം ഞാൻ അവരെ ഉണർത്തുകയും, എന്റെ നിയന്ത്രണാധീനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നു. കാമിൽ ആയ ശൈഖിന്റെ തർബീതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മദീനയും മക്കായും, ബൈതുൽ മുഖദ്ദിസും കഴിച്ചാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ എനിക്കു് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമായതു ബഗ്ദാദ് ആകുന്നു. ബഹ്ദാദ് എന്ന വാക്കു് ഏഴുതരത്തിൽ എഴുതാവുള്ളതിൽ ഒന്നാകുന്നു (മദീന) അല്ലാഹുതആലയുടെ പരിശുദ്ധ ജ്ഞാനം ലഭിക്കു

വാൻ സാധിക്കാതെ പരാജയപെട്ട കൊണ്ട് 'യത്രീ ബി'ന്റെ മഖാമിൽ നിന്നു മടങ്ങുന്നു. അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് (റ) അവർകളുടെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം ആന്തരീകമായി ചുഴിഞ്ഞുനോക്കാനുള്ള കഴിവ് തന്നെയാകുന്നു, ആ ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനുള്ള പ്രാപ്തിക്കുറവ്. അല്ലാഹുവിനെ എല്ലാ വസ്തുവിലും ദർശിക്കുക എന്നു ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

'മക്കം' ഹഖ് ഉൾകൊണ്ട പരിശുദ്ധ ഹൃദയമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

'ബൈതുൽ മുഖദ്ദിസു"– നിർമ്മലതയുടെയും പരിശുദ്ധതയുടെയും മഖാം.

ബഗ്ദാൻ ബഗ്ദാദ് ആകുന്നു ഖൽബിന്റെ ഇരിപ്പടം. ഹിക്മത്തുൽ ഇലാഹിയ്യയുടെ ഹള്രിയ്യത്ത് പരിശുദ്ധമായി വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ഖൽബിൽ ആകുന്നു.

'ഞാൻ അവലംബിക്കുന്ന മതത്തേയും എന്റെ അക്കലിനെയും എന്റെ വിശ്വാസത്തേയും നയിക്കുന്ന ഒരു ഇമാമ് അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എങ്ങനെ, ആ സമാധാനമാകുന്ന സാമ്രാട്ടിനെ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കും?'

'അവളുടെ നോട്ടംകൊണ്ട് ഹനിച്ചവരെ അവൾ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും ഉണർത്തുകയും സൌന്ദര്യത്തിന്റെയും പിന്നിൽ ഏറ്റവും നല്ല പാരിതോഷികം അവൾ നൽകുകയും ചെയ്തു.' 'സൌന്ദര്യത്തിന്റെയും ഔദാര്യത്തിന്റെയും പിന്നിൽ ഏറ്റവും നല്ല പാരിതോ

ഷികം അവം നംകുകയും ചെയ്യു.'– ജിബ്'രീൽ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിനെ ദർശിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനെ ആധരിക്കുന്നതു് ഇഹ്'സാനിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു.' വീണ്ടും പറഞ്ഞു, എന്നാൽ നീ അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിന്നെ കാണുന്നു.' ആയതിനാൽ ഇഹ്'സാനിന്റെ പിന്നിലെ ഏറ്റവും നല്ല പാരിതോഷം നിന്നിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കാഴ്ചയാകുന്നു.'

'പൂർണ്ണസൌഷ്ഠി, ചന്ദ്രനു് മീതെ ഇരുട്ടു്, അവളുടെ കവിളിൽ ഒരു ചുവപ്പു് വർണ്ണം, അവം കുന്നുകളിൽ വളരുന്ന ഒരു കൊമ്പാകുന്നു.

'പൂർണ്ണ സൌഷ്ഠം'– ഗാംഭീര്യവും, ഭയാനകവും.

'ആ ദിവസം, കഠിനമായ വേദന ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, സുജൂതിലേക്കു് അവരെ വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ അവർക്കു് അതു സാധിക്കാതെവരും. ക്ലേശങ്ങൾ ക്ലേശങ്ങളോടുകൂടിയാകുന്നു.' (ഖു)

'ചന്ദ്രനു് മീതെ ഇരുട്ടു്. മുശാഹദയിലുള്ള ദൃഷ്ടികൾക്കൊഴികെ മറവുള്ളവർക്കു് അവം ഒളിവിലാകുന്നു.'

'കുന്നുകളിൽ വളരുന്ന കൊമ്പു്'– അൽഖ്യൂമിയതു് ആയ ഗുണം അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച ഭയത്തിൽ ദൃശ്യമാകുന്നു.

'അവർ വഹിക്കുന്നതായ പുഷ്ടം സുഗന്ധം വീശുമ്പോൾ, അവർ കൊമ്പുകളെ താഴ്ത്തുകയും, പെവിയിൽ മന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'

'അവർ കൊമ്പുകളെ താഴ്ത്തുന്നു'— അൽമുഹമ്മദ്'സിൽ ജീവിച്ചു പോരുന്നവരുടെ നേരെ ഖുയ്യൂമിയതു് ചായുന്നു.

'ഞങ്ങൾ പിരിയുവാൻ വേണ്ടി കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ കൈ കൊടുക്കയും ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും, തൽസമയത്തെല്ലാം, ഞങ്ങൾ ഒരു ഇരട്ട അക്ഷരമാണെന്നു നീ ഊഹിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഞങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ രണ്ടാണെങ്കിലും, ഒന്നായിട്ടുമാത്രമെ ദൃഷ്ടിക്കു് ഗോചരമാകുന്നുള്ളൂ.'

ഒരു ഇരട്ട അക്ഷരം എന്നതു് രണ്ടക്ഷരമാകുന്നു. ഒരക്ഷരം മറെറാന്നിൽ അദൃശ്യമായി ലയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഒരു ഇരട്ടക്ഷരമായിതീർന്നു.

ശരീരത്തോടു യാത്ര പറയുന്ന ആത്മാവു് പറയുന്നു:— 'ഞങ്ങൾ ഈ ജഡത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടാകുന്നു. ഒന്നായിതീരുന്ന നിലയിൽ ഞങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജഡത്തിലെ ജയിൽ വാസത്തിൽ ആത്മാവു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു മൂലം അല്ലാഹുവിനെ പററിയുള്ള അവളുടെ സ്വജ്ഞാനവും അവൾക്കു് ലഭിക്കുകയും, അതുവഴി അവൾ അല്ലാഹുവിനു് ദാസപ്രവർത്തിയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു ആത്മാവു് ശരീരത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 'ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്ന അവനും, അവൻ സ്നേഹിക്കുന്ന ഞാനും, ഞാനാകുന്നു.'

യാത്ര പറയുന്ന സമയം— ആശിഖിൻെറയും മഅ്ശൂഖിൻെറയും വ്യത്യസ്ത ഗുണങ്ങളെ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു.

ഒരു അറ്ളു് ഉത്ഭൂതമാക്കിയപ്പോൾ, അതിന്മേൽ ഇരിക്കുവാൻ ഒരു രാജാവുണ്ടായിരിക്കണം.' ഇതു വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ ഫഇദാസവ്വയ്തുഹു

എന്ന ആയത്തിനെയും മറെറാരു ഭാഗത്തുള്ള തൻ സീലു എന്ന ആയത്തിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

'ആ പെൺകുട്ടിയുടെ പ്രതിജ്ഞ പ്രതിജ്ഞയാകും. ഒററികൊടുക്കുന്ന ഒന്നിനെ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുക.' ഖുയ്മിയയ്ക്ക് ഇല്ലാത്ത ഒരു 'സിഫ്ത്തിന്മേൽ വിശ്വാസം ഉറപ്പിക്കാതിരിക്കുകയും ഹവയുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ എപ്പോഴും സാധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു 'സിഫ്ത്തി'നെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഹഖിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഫനായിൽ ആരിഫ് പതിക്കുന്നു. ഇതു് 'താൻ' ആരാണന്നുതന്നെ അറിയാത്ത പാമരന്മാക്കു് അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. മേൽ ഉദ്ധരിച്ച കവിതകളിൽ നിന്നു തൗഹീദിലേക്കു് തിരിയുന്ന ഓരോ മഹാന്മാക്കും അനുഭവപ്പെട്ടന്നതും, അവർ ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഗ്രഹിക്കേണ്ട പരമാത്ഥങ്ങളും, അവസ്ഥകളും, വഴി പിഴക്കാതിരിപ്പാനുള്ള താക്കീതുകളും ലഭിക്കുന്നു.

'ഒരുവൻ തശ്ബീഹ്ല്ലാതെ തദ്ബീഹ്ു് കൊണ്ടു മാത്രം പറയുകയോ പ്രവത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിനെ, അവൻ തദ്ബീഹിന്റെ ആകൃതികൊണ്ടു പറഞ്ഞവനാകും; പ്രത്യുത, തദ്ബീഹല്ലാതെ തശ്ബീഹ്കൊണ്ടുമാത്രം പറയുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെ അവൻ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു പറഞ്ഞവനാകും.'

'മേൽപറഞ്ഞവ രണ്ടും ഒന്നായി ജംഅ് ചെയ്തു് പ്രത്യേക രൂപത്തിലോ സമ്പ്രദായത്തിലോ മാത്രം ഉറപ്പിക്കാതെ ഗ്രഹിച്ചു് പ്രവത്തിക്കുന്ന പക്ഷം നീ മഅ്രിഫതിന്റെ ഉയന്ന പദവിക്കു് അഹ്നായി—സെയ്യിദായി

—ഇമാമായി അല്ലാഹുവിന്റെ തദ്ബീഹായ ദാതു് പരിശുദ്ധമായതാകുന്നു. രൂപം, വർണ്ണം, സമയം, സ്ഥലം ഈ ദാതിനു് ഇല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ തശ്ബീഹ് അഥവാ തജ്ൽ എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും, സ്ഥലത്തും, സമയത്തും, വർണ്ണത്തിലും ഉണ്ടു്. ലാഇലാഹഇല്ലല്ലാ മുഹമ്മദുറസൂലുല്ലാ ഈ പരിശുദ്ധമായ 'കലിമ'യ്ക്കു് ഇരുപത്തിനാലു് അക്ഷരമാകുന്നു. ഇതിൽ 'ല' എന്ന അക്ഷരം ആലമുന്നാസൂത്തിനെയും, ഇലാഹ എന്ന അക്ഷരം ആലമുൽമലകൂതിനെയും, ഇലാ എന്ന അക്ഷരം ആലമുൽജബറൂത്തിനെയും, അല്ലാ എന്ന അക്ഷരം ആലമുല്ലാഹൂത്തിനെയും, മുഹമ്മദ് എന്ന അക്ഷരം ശരീഅത്തു് നഫ്സുൽ ഇമാറാതിനേയും റ എന്ന അക്ഷരം തരീഖത്തു് നഫ്സുല്വ്വാമാതിനേയും സൂൽ എന്ന അക്ഷരം ഹഖീഖത്തു് നഫ്സുൽനേയും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി അഭിപ്രായങ്ങളും ഉണ്ടു്. തൌഹീദിലെ നാലു് 'മഖ്തബക'ളും:

1. തൌഹീദുൽ ഉലൂഹിയ്യത്തു് അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകതവം. (ഇലാഹ് ഇതു് മൂന്നുവിധം) ഇലാഹിൽ ബാതിൽ സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, അഗ്നി, മുതലായതും ശരീരേ ഹൃയം ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. 2. ഇലാഹുൽ ബാഹ്യ വസ്തുക്കളുടെ താല്ക്കാലിക ഉടമസ്ഥന്മാർ. 3. ഇലാഹുൽ മഅ്ബൂദ് ആദ്യം പറഞ്ഞ ഒന്നും, രണ്ടും ഇലാഹിനെ നഫൈചെയ്തു മൂന്നാമതു പറഞ്ഞ ഇലാഹുൽമഅ്ബൂദിക്കി സ്ഥാപിതമാക്കുകയും ചെയ്യുക. അപ്പോൾ ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ ഇലാഹുൽബാ ഇലാഹുൽ ഹഖും നഫൈ ചെയ്ത ഇലാഹുൽമഅ്ബൂദിനെ ഉറപ്പി

ക്കുക. അപ്പോൾ തൌഹീദിലെ ഒന്നാമത്തെ മർതബയിലെ സാക്ഷാൽ ആരാധനയ്ക്കർഹൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറെറാന്നുമില്ല.

തൌഹീദുൽ അഫ്ആൽ-ഫാഇൽ രണ്ടുവകയാണു്: 1. ഫാഇൽമജാസിയ്യി. ഉദാഹരണം: ഭക്ഷണം വിശപ്പുതീക്കുന്നു. വെള്ളം ദാഹത്തെ കെടുത്തുന്നു. മരുന്നു് സുഖക്കേടു് മാറുന്നു. കത്തി മുറിക്കുന്നു. 2. ഫാഇൽ ഹഖീഖിയ്യു്. എല്ലാം അല്ലാഹു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒന്നാമതുപറഞ്ഞ ഫാഇൽമജാസു് ഇല്ലായ്മചെയ്തു രണ്ടാമതുപറഞ്ഞ ഫാഇൽഹഖീഖിയ്യു് സ്ഥാപിതമാക്കുകയും ചെയ്യണം. അതായതു് ഭക്ഷണം വിശപ്പുതീക്കുന്നില്ലെന്നും, വെള്ളം ദാഹത്തെ തീക്കുന്നില്ലെന്നും, മരുന്നു സുഖക്കേടു് ഭേദപ്പെടുത്തുന്നില്ലെന്നും, കത്തി മുറിക്കുന്നില്ലെന്നും നന്മതിന്മ ആരും സ്വന്തമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നും, ദ്രോഹപരമായി യാതൊന്നുമില്ലെന്നും, ഒരുവൻ സൃഷ്ടികളിൽ യാതൊന്നിനേയും ഭയപ്പെടാതിരിക്കലും അതെസമയത്തു മേൽപറഞ്ഞവയെല്ലാം അല്ലാഹു പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും സ്ഥിരമായി സ്ഥാപിക്കലുമാകുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ തൌഹീദിന്റെ രണ്ടാം മറ്ത്തബയുടെ 'കലിമ' അല്ലാഹുവല്ലാതെ യാതൊരു പ്രവർത്തകനുമില്ല. എന്നാകുന്നതാകുന്നു. സിഫാതുതൌഹീദ് - വിശേഷഗുണങ്ങൾ ഉള്ളവൻ ഒരുവൻ മാത്രം. സിഫാതുക്കൾ രണ്ടു വിധത്തിൽ: 1, സൃഷ്ടികൾക്കുള്ള സിഫാതു്—ഉദാഹരണം: സമീഅ, ബസീർ, കാദിർ, മുരീദ്, ആലിംഹയ്യു് മുതലായതു്. 2. മേല്പറഞ്ഞ സിഫാതുക്കൾ അല്ലാഹുവിനും

ഉണ്ട്. ഇപ്രകാരം സൃഷ്ടികളുടെയും സൃഷ്ടാവിന്റെയും സിഫാതുകൾ ഒന്നായിതോന്നുന്നു. എന്നാൽ സൃഷ്ടികളുടെ സിഫാതുകൾ നശ്വരവും, വിഷ്ണുമുള്ളതും, സമയത്തേയും, സ്ഥലത്തേയും പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇവയെല്ലാം സ്വയം കഴിവില്ലാതെ അല്ലാഹുവിനെ ആശ്രയിച്ചും നില്ക്കുന്നതിനാൽ സൃഷ്ടികൾക്കൊന്നിനും സ്വന്തം സിഫാതുകൾ ഇല്ലെന്നു വിശ്വസിച്ച് എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അംറിൽ ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നു ഉറപ്പിക്കുക. അതായതു് സൃഷ്ടികളുടെ സിഫാതുകൾ ഇല്ലായ്മചെയ്തു് അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫാതു് സ്ഥാപിതമാക്കുക. ഒരാൾ ദ്രോഹിച്ചെന്നും, കൊന്നെന്നും, കൊടുത്തുവെന്നും, വാങ്ങിച്ചുവെന്നും കരുതാതിരിക്കുക. അപ്രകാരം കരുതിയാൽ തൗഹീദ് ലഭിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഹഖീഖതിൽ സിഫാതുകൾ സ്ഥാപിതമാക്കുമ്പോൾ 'കലിമ' ഇപ്രകാരം വരുന്നു: 'ആന്തരീകമായ നിലയിൽ ഒരു ജീവിയും, ജ്ഞാനിയും, ഉദ്ദിഷ്ടാവും, ശക്തനും, ശ്രോതാവും, ദാശികനും, സൂഭാഷകനും, ഇല്ല; അല്ലാഹു ഒഴികെ' എന്നാകുന്നു.

മൗജൂദ് രണ്ടു വകയാകുന്നു: 1. ലോകങ്ങൾക്കു് മൗജൂദ് എന്നു പറയുന്നു. 2. അല്ലാഹുവിനു് മൗജൂദ് എന്നു് പറയുന്നു. രണ്ടുവക തൗഹീദും ആരിഫിനു് ശീക്കു് ആകുന്നതും, തൗഹീദിനു് വിരുദ്ധവുമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഹഖീഖതിൽകൂടി ദൃഷ്ടിപതിക്കുമ്പോൾ ലോകം മുഴുവൻ നശിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും എത്തിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്നും നമു

ക്കു് ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിവു് സിദ്ധിക്കുന്നു. അപ്പോൾ 'കലിമ' ഇപ്രകാരം വരുന്നു.

'അല്ലാഹുവല്ലാതെ യാതൊന്നും ഇല്ല. നിശ്ചയമായും അതു് കണ്ണാടി പടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു സൌധം മാത്രമാണു്' അല്ലാഹു സ്വയം പ്രത്യക്ഷനാകുന്നുവെങ്കിലും, അദൃശ്യനും, നിർഗ്രഹനുമത്രെ. മേല്പറഞ്ഞ തൌഹീദിന്റെ നാലു് മർത്തബകളുടെയും 'കലിമ' ഓരോന്നും ജ്ഞാനം കൊണ്ടു് ഗ്രഹിച്ച, ഓരോ മർത്തബയിലേയും അനുഭവവും, രുചിയും അറിയുക. അപകടം നിറഞ്ഞ ഈ പാതയിൽ കൂടി അല്ലാഹു കഴിവു് കൊടുത്തവർ നിഷ്പ്രയാസം കടന്നു പോകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ രഹസ്യങ്ങൾ അതിന്റെ കുമ്പാരത്തിന്നിടയിൽ വിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന നിധി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനാണു് മനുഷ്യനെ ബുദ്ധി ലോകത്തോടു ചേർത്തു് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. പ്രേമത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ബുദ്ധിയും, മനസ്സും മരണമടയുന്നു. ഏറ്റവും കഠിനമായ പാറപോലും സ്നേഹത്തിന്റെ കടാക്ഷംകൊണ്ടു് വിറകൊള്ളുന്നു. ഹിക്കുമത്തുൽ ഇലാഹിയതകളിൽ ഒന്നു് മനുഷ്യനാകുന്നു. തിന്മയെ മാത്രം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണ്ണു് കാഴ്ചയുള്ള കണ്ണല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സൂര്യൻ ഒരിക്കലും ഇരുട്ടിനെ കാണുന്നില്ല. പുഷ്പത്തിന്റെ ഇതളുകൾ പലതാണെങ്കിലും സുഗന്ധം ഒന്നുമാത്രം- ഒന്നിനുവേണ്ടി എത്ര ആയിരം പനിനീർ പുഷ്പങ്ങളേയാണു് നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്! ഒരു മധുരഗാനത്തിനു് വേണ്ടി എത്ര അട്ടഹാസ

ങ്ങളാണ് മുഴക്കികൊണ്ടിരിക്കുന്നത്! ഒരു വാക്കിനുവേണ്ടി എത്ര പ്രസംഗപീഠങ്ങളാണ് നിരക്കുന്നത്! ഈ കറവ് പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നത് പരിപൂർണ്ണമായി സുന്ദരമാക്കപ്പെടുന്ന ആത്മാവ്കൊണ്ട് മാത്രമാണ്.

നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രേയസിയായ 'ലൈയിലയെ നീ കാണുന്നില്ലെ? അവളുടെ മണവാളന്മാരും, കാമുകന്മാരും, സുഭഗന്മാരിൽ സുഭഗന്മാരാകുന്നു. അവർ സുരുചിതന്മാരും ഭാവഗം ഭീരന്മാരുമായ അനുരക്തന്മാരാകുന്നു. അവളോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ഹൃദയബലം സിദ്ധിക്കുകയും ഭൂമി ആ ഹൃദയത്തിന്റെ മുമ്പിൽനൃത്തമാടുകയും ചെയ്യുന്നു. രാജാക്കന്മാരുടെ കിരീടങ്ങളം അവളുടെ മണവാളന്മാരുടെ പാദങ്ങളംക്കടിയിലാകുന്നു.

'തായി'ലെ ഭരണത്തലവന്റെ പുത്രി യുദ്ധത്തിൽ തടവുകാരിയായി രാജസന്നിധിയിലേക്ക് അവളെ ആനയിക്കപ്പെട്ടു. അവർ 'ബുർഗ'യിട്ടില്ല. ആയതിനാൽ ലജ്ജിതയായി അവളം തല താഴ്ത്തി. ആ സാധുപെൺകുട്ടിക്ക് മുഖം മൂടിയില്ലെന്നു കണ്ട പ്രവാചകൻ സ്വന്തം വസ്ത്രംകൊണ്ട് അവളുടെ മുഖം മൂടി. നാം ആ സാധുപെൺകുട്ടിയേക്കാളം നഗ്നരായിരിക്കുന്നു! അല്ലാഹുവിനോട് നാം സഹായം തേടുന്നു. നമ്മുടെ നഗ്നത മറയ്ക്കുവാൻ സത്വര നടപടികളം നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം.

'മൂന്നാം ഹിജാബിന്റെ' അനാചാരാദനം

(വിശ്വാസം)

'അല്ലാഹുവിനെയും, 'മലക്കുകളേയും, അവന്റെ കിതാബുകളെയും മുസ്ലീംങ്ങളെയും' വിശ്വസിക്കുന്നതിനു് വിശ്വാസം എന്നു പറയുന്നു. വിശ്വാസം ഹൃദയത്തിൽ ദൈർഢ്യമാകുന്നതു, സത്യംകൊണ്ടു് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതു മൂലമാകുന്നു.

സൂഫി മശാഇഖന്മാരായ ഹുദൈൽ ഇബ്നി ഇയാദ് (റ), ഖൈറൽ നസ്സാജ്(റ)ബഗ്ദാദിലെ അബൂഹംസ (റ) മുഹമ്മതു് ജൂറൈറി(റ)എന്നിവരും മറനേകപേരും, നാവുകൊണ്ടുചരിച്ചു് തസ്ദീഖ് കൊണ്ടുറപ്പിച്ചു്, പ്രവത്തിയിൽ വരുത്തുന്നതിനു് ഈമാൻ എന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ മറുചിലരായ ഇബ്രാഹിം ഇബ്നി അദ്ഹം (റ) ബിസ്താനിലെ അബൂയസീദ് (റ) അബൂസുലൈമാൻ (റ)ജൂനൈദുൽ ബഗ്ദാദി(റ)മുതലായവരും മറനേകം പേരും നാവുകൊണ്ടുള്ള ഉച്ചാരണവും തസ്ദീഖ്കൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചു് ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു് ഈമാൻ എന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹൃദയം തസ്ദീഖിൽ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതാണു് വിശ്വാസത്തിന്റെ തത്വം. യഥാത്ഥമായ തസ്ദീഖ്കൊണ്ടു് ഒരുവൻ അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ റസൂലിനും വണക്കമുള്ളവനാക്കിതീക്കുന്നു. അതെ, അ

ല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞയ്ക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവൻ അശക്തനായി പരിണമിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും ഉത്തമമായ ജ്ഞാനംകൊണ്ട് ഒരുവൻ അറിയാതിരിക്കുമ്പോൾ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെയും റസൂലിന്റെയും ഉപദേശങ്ങളുടെ മാധുര്യംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന 'ലഹരി' ഒരുവനെ എങ്ങനെ അനുഭവപ്പെടുത്തും? എല്ലാ പ്രവർത്തികൾക്കും ജ്ഞാനം ആവശ്യമാകുന്നു. ജ്ഞാനമില്ലാതെ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികൾക്ക് വിപരീതഫലം അനുഭവപ്പെടുകയും അവനെ ക്ഷീണിതനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്മൂലം അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് പതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സർവ്വശ്രേഷ്ഠരായ നബി (സ) ഇപ്രകാരം അരുൾചെയ്തിരിക്കുന്നു:

'ആരെയും അവന്റെ പ്രവർത്തികൾകൊണ്ടുമാത്രം മോചിക്കപ്പെടുന്നു.

'അല്ലയോ വിശ്വാസികളെ! അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും, റസൂലിന് അവൻ ഇറക്കിയ കിതാബിനെയും അല്ലാഹു അതിന് മുമ്പിറക്കിയ കിതാബിനെയും വിശ്വസിക്കുകയും' വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:

'ആരൊരുത്തൻ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ മലക്കുകളെയും, കിതാബുകളെയും അവന്റെ മുർസലിങ്ങളേയും അവസാന ദിവസത്തേയും അവിശ്വസിക്കുന്നുവൊ നിശ്ചയമായും അവൻ ഒരു വിദൂരപാപത്തിലേക്ക് വഴി പിഴച്ചു പോയിരിക്കുന്നു.'

അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നും, മതപരമായി ആചരിച്ചു ചെയ്യാറുള്ള പ്രതിജ്ഞയ്ക്കും ഈമാനുതഖ്

ലീദ്യെന്നും യഥാർത്ഥമായ തസ്ദീഖിനുശേഷം ചെയ്യുന്ന പ്രതിജ്ഞയ്ക്ക് ഈമാനുതഹ്ഖീഖ്യെന്നും പറയുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നുവെന്ന വിചാരത്തിലൊ അഥവാ അല്ലാഹു അവനെ കാണുന്നുവെന്ന വിധത്തിലൊ ആരാധിക്കുന്നതിനു് ഹഖീഖിയായ 'ഈമാൻ' എന്നു പറയുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസിയുടെ ഉൾകണ്ണു് ഹഖീഖതു് മുഹന്റെ രഹസ്യം ദർശിക്കുന്നതാകുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ മൂന്നു് മർതബകളെപ്പറ്റി അബൂഹാമിദുൽ ഗസ്സാലി അവർകൾ താഴെ പറയുംപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'

1. ഇൽമുൽയഖീൻ 2. ഐനുൽയഖീൻ 3. ഹഖ്ഖുൽയഖീൻ. 1. ഇൽമുൽയഖീൻ—പുകയുള്ള സ്ഥലത്തു് തീ ഉണ്ടെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതു് വിശ്വാസത്തിന്റെ താഴ്ന്ന പടവിയാകുന്നു. 2. ഐനുൽയഖീൻ പുകദൃശ്യമാകുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ തീ ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. 3. ഹഖ്ഖുൽയഖീൻ പുകയും, തീയും അടുത്തുചെന്നു കാണുകയും ചൂട അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസത്തെപറ്റി ഉദ്ധരിച്ച ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾക്കു് തുല്യമായി നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ അനുഭവപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കണം. ഒരുവൻ വെറും വിശ്വാസിയായാൽ മാത്രം പോരാ, ആ വിശ്വാസത്തിന്റെ രുചി അനുഭവപ്പെടുവാൻ അല്ലാഹു നമ്മോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. റസൂൽകരീം (സ.അ) ഇപ്രകാരം അരുൾചെയ്യുന്നു.—

'പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ (റ) അവർകൾ പറഞ്ഞു.....അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു, നമ

എന്താകുന്നു? (പ്രവാചകൻ) പറഞ്ഞു, 'അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ ദർശിക്കുന്നതായി പ്രാർത്ഥിക്കുക, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിങ്ങൾ 'അവനെ' കാണുന്നില്ലെങ്കിലും നിശ്ചയമായും അവൻ നിങ്ങളെ കാണുന്നു.'
(ബു: 2. 36)

അല്ലാഹു വിശുദ്ധഖുർആനിൽ പറയുന്നു: 'നിന്നോട് എന്റെ അടിമകൾ എന്നെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചാൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ സമീപത്താകുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ എന്നോട് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ഞാൻ അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരം നല്കും, അതിനാൽ അവർ എനിക്ക ഉത്തരം ചെയ്യുകയും എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ (തന്മൂലം) അവർക്ക് സന്മാർഗ്ഗികളാകാവുന്നതാണ്.'

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശിഷ്ടമായ സിഫാത്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ അറിയുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫാത്തുകളെ മൂന്നായി വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1. മനോഹരമായവയെ സംബന്ധിക്കുന്നവയ്ക്ക് ജമാലിയായ സിഫാത്തു് എന്നും, 2. പ്രതാപം മുതലായവയെ സംബന്ധിക്കുന്നവയ്ക്ക് ജലാലിയായ സിഫാത്തു് എന്നും, 3. പരിശുദ്ധതയെ സംബന്ധിക്കുന്നവയ്ക്ക് കമാലിയായ സിഫാത്തു് എന്നും പറയുന്നു. ഈ സിഫാത്തുകൊണ്ട് ഒരുവൻ ഉത്തമമായ ജ്ഞാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുന്നുവൊ ആ സിഫാത്തിന്റെ വിശിഷ്ടഗുണം അവനിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നു. വിശ്വാസം ജബ്റുകൊണ്ട് വരേണ്ടതാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവർ ഇഖ്തിയാറിനു് സ്ഥാനം നൽകുന്നില്ല. വിശ്വാസം മനുഷ്യനിൽ

നിന്നുണ്ടാകുന്നുവെന്നു് പറയുന്നവർ ഇഖ്തിയാറിനു മാത്രം സ്ഥാനം നല്കുന്നു. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനെയറിയുന്നതു് അല്ലാഹു അവനു് നല്കുന്ന ജ്ഞാനം വഴി മാത്രമാകുന്നു. ആയതിനാൽ മനുഷ്യന്റെ വിശ്വാസം ഉൽഭൂതമാകുന്നതു് ജബറിന്റെയും ഇഖ്തിയാറിന്റെയും സംയോജനത്തിലാകുന്നു. അതായതു് അല്ലാഹുവിന്റെ ഹിദായത്തും മനുഷ്യന്റെ ഇഖ്തിയാറിന്റെ പ്രവത്തനത്തിന്റെയും സംയോജിപ്പിൽ വിശ്വാസം നിലകൊള്ളുന്നു.

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവൊ അവനു് അല്ലാഹു അവന്റെ നെഞ്ചു് 'ഇസ്ലാം' സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് വിശാലമാക്കികൊടുക്കും, ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു പാപിയാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവൊ അവന്റെ നെഞ്ചു് ചുരുക്കുകയും ഇടുങ്ങിയതാക്കുകയും ചെയ്യും.'

മനുഷ്യന്റെ ജ്ഞാനവും അവ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്ന അവന്റെ ബുദ്ധിയും അല്ലാഹുവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ആയതിനാൽ പ്രവത്തികളുടെ ഫലം അല്ലാഹു തരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രവത്തികളുടെ ഫലം നന്മയൊ തിന്മയൊ എന്നു് അവൻ അനുഭവപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു് അറിയുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ പരിമിതമായ ജ്ഞാനത്തിനും ബുദ്ധിക്കും അതീതമായി സവ്വജ്ഞാനവും അല്ലാഹുവിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. എത്രയോ സംഭവങ്ങളാണു് മനുഷ്യബുദ്ധിക്കും ജ്ഞാനത്തിനും വിധേയമാകാതെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്?

ആഹ്ളാദഭരിതനായി കുഴിഞ്ഞുകിടിയ ഒരുവൻ പ്രഭാതത്തിൽ അവന്റെ ശയനമുറിയിൽ മൃതിപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു! ശസ്ത്രക്രിയകളിൽ നിപുണന്മാരും ശാരീരികമായും മാനസികമായുമുള്ള ചികിത്സകളിൽ നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ച വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ എത്രയോ ഡാക്ടർമാരെയാണ് അവരുടെ ജ്ഞാനത്തെ ആദരിക്കാതെ—അതെ അവക്ക് യാതൊരു മുന്നറിയിപ്പും നല്കാതെ മരണം പിടിച്ചുകെട്ടികൊണ്ടു പോയതു്! കാറിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരുവൻ അവിചാരിതമായി ആപത്തിൽപ്പെടുകയും അവനു് മരണം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി വ്യാപാരം നടത്തുന്ന ഒരുവന്റെ കച്ചവടത്തിൽ, അവനെ പരിഭ്രമിപ്പിക്കത്തക്കവിധം, ലക്ഷക്കണക്കിൽ നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം നിരവധി സംഭവങ്ങൾ, നമ്മുടെ ജ്ഞാനത്തെയും ബുദ്ധിയേയും കവച്ചുവെച്ചു് പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതായി നമ്മുടെ അനുഭവങ്ങൾകൊണ്ടും കേൾവി മൂലവും നമുക്ക് പറയുവാൻ സാധിക്കും. ആയതിനാൽ നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തികളിലും നാം അല്ലാഹുവിൽ തവക്കൽ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാഹു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഇപ്രകാരം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു:

1. ആയതിനാൽ വിശ്വാസികൾ തവക്കൽ ചെയ്യട്ടെ. 2. നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൽ തവക്കൽ ചെയ്യുക. 3. നിശ്ചയമായും തവക്കൽ ചെയ്യുന്നവരെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നു. മുസ്തഫാറസൂൽ കരീം (സ) ഇപ്രകാരം അരുൾചെയ്യുന്നു:

UNIVERSITY - 7 AUG 1973

'എന്റെ ഉമ്മത്തികളിൽനിന്നു് എഴുപതിനായിരം പേർ യാതൊരു ചോദ്യോത്തരവും കൂടാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണു്. അവർ പക്ഷികളുടെ ലക്ഷണം നോക്കാത്തവരും, ശുഭം ഭാവം കാണിക്കാത്തവരും, കളവു ചെയ്യാത്തവരും, അവർ അവരുടെ റബ്ബിൽ തവക്കൽ ചെയ്യുന്നവരുമാകുന്നു.' ഉമറുൽഫാറൂഖ് (റ) ഇപ്രകാരം റസൂൽ പറഞ്ഞതായി പറയുന്നു:-

'നീ തവക്കൽ ചെയ്യേണ്ടവിധം ചെയ്താൽ അല്ലാഹു നിന്നെ, പക്ഷികളെ ഉപജീവനംകൊണ്ടു് സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ നിന്നെയും അല്ലാഹു ഉപജീവനമാർഗ്ഗംകൊണ്ടു് സംരക്ഷിക്കുന്നതാകുന്നു. പക്ഷികൾ പ്രഭാതത്തിൽ കൂടു വിട്ടുപോകുകയും സന്ധ്യാസമയം വയറുനിറച്ചു് വരുകയും ചെയ്യുന്നു.'

(അഹമ്മതു് ഇബ്നിഹംബൽ- പേജു് 30, 52)

ക്കൽക്കാരന്റെ വിശ്വാസം ഹൃദയത്തിൽ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ അവൻ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവനെമാത്രം ആശ്രയിക്കുകയും അവന്റെ സുവ്വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ ഉറക്കുകയും, ഐഹിക വിഷയങ്ങളിലുണ്ടാകാവുന്ന മനഃക്ലേശങ്ങളെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു് അവൻ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുകയും, ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ എന്നു വേണ്ട അല്ലാഹു ചുമതല ഏറ്റിട്ടുള്ള മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവൻ സ്വയം ക്ലേശിതനാകാതെ അവയിൽ നിന്നു പിന്തിരിയുകയും അല്ലാഹുമാത്രമാണു് സർവ്വതും നിയന്ത്രിക്കുന്നവനെന്നും, ദായകനെന്നും, സർവ്വതും പരിപാലിച്ചുപോരുന്ന അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും

യാതൊന്നും തടയുവാനൊ തടയാതിരിപ്പാനൊ സാദ്ധ്യ മല്ലെന്നും അവൻ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

അൽഫുതൈൽ (റ) അവർ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു, 'അല്ലാഹുവിൽ തവക്കൽ ചെയ്യുന്നവൻ അല്ലാഹുവിനെ യാതൊരു കാര്യങ്ങളിലും സംശയിക്കാതിരിക്കുകയും, അ വൻ വഞ്ചിതനാകുമെന്നു ഭയപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യു ന്നു.' തവക്കൽ ചെയ്യുന്നവരുടെ വിശ്വാസത്തെ പ്രബ ലപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു അവരെ പല പ്രകാരത്തിലും പരീക്ഷിക്കുന്നതാകുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു. "അല്പമായ ഭയവും, വിശപ്പും മൂലവും സമ്പത്തുകളിലും, ആളുകളിലും ഫലങ്ങളിലുമുള്ള കുറവുമൂലവും നിശ്ചയമാ യും നാം നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കും."

എന്നാൽ നിരീശ്വരവാദികളുടെയും, അവിശ്വാ സികളുടെയും, അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെയും, കളവു് പറയുന്നവരുടെയും, അവഹേളിക്കുന്നവരുടേയും 'മാജി ക്കു്" കാരുടെയും, ഭൌതികലോകത്തെ അഭിലാഷങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുത്തും, അവരെ പ്രബലപ്പെടുത്തിയും നാം കാണുന്നു. അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കാതെ അവ യിലേക്കു് നാം കണ്ണും കരളും പതിപ്പിച്ചാൽ നമ്മുടെ വി ശ്വാസം ഉത്തമമായതല്ലെങ്കിൽ അവിശ്വാസികളായി തീരുവാൻ അവ സഹായിക്കുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു ന മ്മെ അപ്രകാരമുള്ള വിപത്തുകളിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കട്ടെ! ആമീൻ!! നശ്വരവസ്തുക്കളിന്മേലുള്ള ആർത്തി മൂലം അവി ശ്വാസികൾ അവയിൽ തൃപ്തിയടയുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർ ആൻ പറയുന്നു.

'അവിശ്വാസികൾക്ക് ഇഹലോകം കമനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' നശ്വരവസ്തുക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും അവയിൽ ആത്മീയുള്ളവരുമായി തീർന്നാൽ അവ ജീവിതാവസാനത്തിലൊ അതിനുമുൻപൊ, വ്യാകുലങ്ങളെ അവനിൽ വലിച്ചിറക്കുകയും ഒടുവിൽ നൈരാശ്യനായും അതൃപ്തനായും അവൻ മൃതിയടയുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

'അല്ലയോ, വിശ്വാസികളെ! അല്ലാഹുവിനോടുള്ള (നിങ്ങളുടെ ചുമതല) നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരിക്കുകയും മുസൽമാൻ അല്ലാത്ത നിലയിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.' ആയതിനാൽ ഭൌതിക വസ്തുക്കൾ നമ്മെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ അവയിൽ നാം അതൃപ്തരാകാതെയും നിരാശിതരാകാതെയും കഴിയുക. അല്ലാഹു വീണ്ടും പറയുന്നു.

'ഏതൊരുവൻ അല്ലാഹുവിനെ തവക്കൽ ചെയ്യുന്നുവൊ അവനു് അല്ലാഹു മതിയാക്കുന്നതാകുന്നു. 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നു.' എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ

'നിങ്ങളുടെ ഇലാഹു ഏകനായ അല്ലാഹു ആകുന്നു. അല്ലാഹുവല്ലാതെ വേറെ ഇലാഹു ഇല്ല. അവൻ പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.'

'നന്മയും തിന്മയും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നു' വെന്നു വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന മുസൽമാൻ ആകാശഭൂമിയിലുള്ള ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിനു് ഒരു നന്മയൊ തിന്മയൊ

മനുഷ്യനു് ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചാൽ അവൻ അവിശ്വസികളുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപെടുന്നു. ആരെങ്കിലും ശകുനങ്ങളിലും, കണികളിലും, മുഹൂർത്തങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവനു ഈമാൻ തൈർഢ്യമായിട്ടില്ലെന്നു സുനിശ്ചയം പറയാവുന്നതാകുന്നു. അത്തരക്കാർ അവരുടെ വിശ്വാസം സത്വരം പ്രബല പ്പെടുത്തികൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. റസൂൽ (സ.അ) ഇപ്രകാരം അരുൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

'ഒരു മനുഷ്യൻ ശകുനം കണ്ടുകൊണ്ടു് പിൻമാറുന്നപക്ഷം അവൻ അവിശ്വാസംകൊണ്ടു് അല്ലാഹു ശിർക്കുവെച്ചവനായി.' വീണ്ടും.—

'അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ ആകാശഭൂമിയിലുള്ള ഒരു വസ്തുവും, അവന്റെ നാമത്തിൽ, ഉപദ്രവിയായിതീരുന്നതല്ല, അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.'

ആകാശഭൂമിയിലുള്ള സർവ്വസൃഷ്ടികളും അല്ലാഹുവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലും കടാക്ഷത്തിലും നടക്കുമ്പോൾ സൃഷ്ടികൾ നമുക്കു് വിപത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതായി കരുതുവാൻ നമ്മുടെ ഉത്തമവിശ്വാസം നമ്മെ സമ്മതിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

'പറയുക. ഞങ്ങൾക്കു് നന്മയൊ വിപത്തൊ വരുത്താത്ത ഒന്നിനെ ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു് പുറമെ വിളിക്കണമോ? വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:

'പറയുക. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗം അതു് (യഥാർത്ഥമായ) മാർഗ്ഗമാകുന്നു. സർവ്വലോകപരി

പാലകനായി വണങ്ങുവാൻ നമ്മോട് ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.'

രാഹുവിന്റെ സമയം മാറിവെച്ച് യാത്ര പുറപ്പെടുന്നവരും, സൽപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരും, ശകുനം നോക്കി പിൻമാറുന്നവരുമായ മുസ്‌ലീം സുഹൃത്തുക്കൾ അല്ലാഹു പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക:

'അല്ലാഹു വിപത്തുകൊണ്ട് നിന്നെ സ്പർശിച്ചാൽ അത് എടുത്തുകളയുവാൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല. അവൻ നന്മകൊണ്ട് നിന്നെ സന്ദർശിച്ചാൽ (അത് എടുത്തുകളയുവാൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല.) അവന്ന് സർവ്വസാധനങ്ങളിന്മേലും ശക്തിയുള്ളതാകുന്നു.' വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നത് ശ്രവിക്കുക:

'വിശ്വസിക്കുന്നവർ, അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ (അവരെ സമീപിക്കുന്ന വിപത്തുകളുമായി) കൂട്ടികലർത്തുന്നില്ല. അവർക്ക് രക്ഷനല്കപ്പെടുകയും അവർ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ പോകുന്നവരുമാകുന്നു.'

വീണ്ടും വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു:

'അല്ലാഹു ജിന്നുകളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കെ, അവർ ജിന്നുകളെ അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കുചേർക്കുന്നു.'

'അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഏറ്റവും മേന്മയുള്ള അവനത്രെ സർവ്വപരിശുദ്ധിയും.' അല്ലാഹുപറയുന്നു.

'ഞങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതല്ലാതെ യാതൊരു വിപത്തും സംഭവിക്കുന്നതല്ല. അവൻ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവാകുന്നു. വിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനെ

തവക്കൽ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ!' വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:

'വിശ്വസിച്ചവർ വിജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ അവരുടെ പ്രാർത്ഥനസമയം ഭയഭക്തിയുള്ളവരാകുന്നു.'

അല്ലാഹുവിനെ വേണ്ടതുപ്രകാരം അറിയുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഒരുവൻ അല്ലാഹുവിനെ ഭയഭക്തിയോടുകൂടി വണങ്ങുവാൻ പ്രേരിതനായിത്തീരുന്നത്. ഒരു രാജാവിന്റെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളും, അധികാരങ്ങളും, ആ രാജാവിന്നു തന്റെ പ്രജകൾക്ക് നല്കാവുന്ന വിശിഷ്ടപദവികളേയും പ്രജകൾ അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ ആ രാജാവിനെ ഭയഭക്തിയോടുകൂടി ബഹുമാനിക്കുവാനും, അനുസരിക്കുവാനും അവർ നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്നു. അപരിചിതൻ എത്രതന്നെ മഹത്വമുള്ളവനായാലും അവനോട് അനുകരണസ്വഭാവത്തോടുകൂടി കാണിക്കുന്ന പ്രവർത്തികൾ ആത്മാർത്ഥപരമായി പരിഗണിക്കുവാൻ വഴിയില്ല. ആത്മാർത്ഥയില്ലാത്ത ഒരു പ്രവർത്തിക്കും അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം നല്കപ്പെടുകയില്ല. ആയതിനാൽ ഇരുലോകത്തും സമാധാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ—അതെ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹത്തിനു പാത്രീഭൂതരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫാത്തുകൾ അറിയേണ്ടവിധം അറിഞ്ഞു അമൽ ചെയ്യേണ്ടതു ആവശ്യമാകുന്നു. ഒരുവൻ ഉത്തമവിശ്വാസിയായിത്തീരുന്നതു അവൻ അറിയുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

'നിശ്ചയമായും മനുഷ്യനേയും ജിന്നിനെയും എന്നെ (അറിഞ്ഞു) വണങ്ങുന്നതിന്നല്ലാതെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.'

ആയതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫാത്തുകളേയും അവയെ അറിയേണ്ടവിധവും അല്പമായി നാം ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതു് ശ്രദ്ധിക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ വാജബായ സിഫാത്തുകൾ: 1. ഹഖ്തആലാവുജൂദ് ഉള്ളതാകുന്നു 2. ഖിദം (പൂർവ്വികമായുള്ള) 3. ബഖാഅ് (എപ്പോഴും ശേഷിക്കുന്നതു്) 4. മുഖാലിഫതുൻഹവാദിസ് (സൃഷ്ടികളിൽനിന്നു് വൈപരീത്യമായിരിക്കുന്നതു്) 5. ഖിയാമുൻബിന്നഫ്സ് (തന്നത്താൻ നിലനില്ക്കുന്ന) 6. വഹ്ദാനിയ്യതു് (ഏകനായ അവസ്ഥ) ഇവയ്ക്കു് സൽബിയായ സിഫാത്തുകൾ എന്നു പറയുന്നു. ഭാതു്, സിഫതു്, തൻസീഹ്, തശ്ബീതു്, തജല്ലിയാത്തു്, നൂറാനിയതു്. എന്നിവയെ നാം മുൻ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ സരിച്ചു് സിഫാത്തുകളുമായി ചേർത്തു് ഗ്രഹിക്കുക. 7. ഹയാതു് (ജീവൻ) 8. ഇൽമ് (ജ്ഞാനം) 9. ഇറാദതു് (വേണമെന്നു് വെയ്ക്കൽ) 10. ഖുദ്റതു് (ശക്തി) 11. സംഅ് (കേൾവി) 12. ബസർ (കാഴ്ച്ച) 13. കലാം (സംസാരം) ഇവയ്ക്കു് മആനിയായ (ഉൾ) സിഫാത്തുകൾ എന്നു പറയുന്നു. 14. ഹയ്യ് (ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവൻ) 15. ആലിം (അറിയുന്നവൻ) 16. മുരീദ് (വേണമെന്നു് വെയ്ക്കുന്നവൻ) 17. ഖാദിർ (ശക്തിയുള്ളവൻ) 18. സമീഅ് (കേൾക്കുന്നവൻ) 19. ബസീർ (കാണുന്നവൻ) 20. മുതകല്ലിം (സംസാരിക്കുന്നവൻ) ഇവയ്ക്കു് മആ്നവിയായ ബാഹ്യമായ സിഫാത്തുകൾ എന്നു പറയുന്നു. മുസ്തഹീലായ (വിപരീതമായ) സിഫാത്തുകൾ: 1. അദം (അല്ലാഹു ഇല്ലെന്നു് പറയൽ)

2. ഹദ്ദത് (പുതുതായി ഉണ്ടാക്കുക) 3. തർഫ്ൻലി അദം (അവസാനം ഉണ്ടാകാതെ വരിക) 4. മുമാസില ത്തൻലിൽ ഹവാദിസ് (സൃഷ്ടികളോട് സമത്വം ഉണ്ടാ യിരിക്കുക) 5. അദമുകൈനിഹീകാഇമുൻബിനഫ്സി (തന്നത്താൻ നിലനില്ക്കാതിരിക്കുക) 6. അദമുൽവഹ് ദാനിയതു് (ഏകനല്ലാത്ത അവസ്ഥ) 7. അൽമൈതു് (മൃതിപ്പെട്ടിരിക്കൽ) 8. അൽജഹ്ൽ (ജ്ഞാനമില്ലാതി രിക്കൽ) 9. അൽകറാഹതു് (വേണമെന്നു് വെയ്ക്കാതി രിക്കൽ) 10. അൽഅജ്സ് (കഴിവില്ലാതിരിക്കൽ) 11. അസ്സമ്മ് (കേൾവിയില്ലാതിരിക്കൽ) 12. അൽ ഉംയ് (കാഴ്ചയില്ലാതിരിക്കൽ) 13. അൽബുക്കു്മു് (സം സാരമില്ലാതിരിക്കൽ) 14. മയ്യിതു് (മരിച്ചവൻ) 15. അൽജാഹിൽ (ജ്ഞാനമില്ലാത്തവൻ) 16. കരീഹ് (വേണമെന്നു് വെയ്ക്കാത്തവൽ) 17. ആജിസ് (ശേഷി യില്ലാത്തവൻ) 18. അസ്സടമ്മ് (കേൾവിയില്ലാത്തവൻ) 19. അഅ്മാ (കുരുടനായവൻ) 20. അബ്കം (സം സാരമില്ലാത്തവൻ) അല്ലാഹുവിന്നു ജാഇസായ 'സിഫാ ത്തു് ഒന്നു.' കൽബാജടിവൽഅഅ്ദംയഅ്നീ.

സൃഷ്ടിക്കൽ, ജീവിപ്പിക്കൽ, മരിപ്പിക്കൽ, ഭക്ഷ ണം നൽകൽ, പദവി നൽകലും നൽകാതിരിക്കലും, ര ക്ഷിക്കുക ശിക്ഷിക്കുക, പ്രതിഫലം നൽകുക ഇവയ്ക്കുസ രണമായതിനു് ജാഇസായ സിഫ്ത്തു എന്നു പറയു ന്നു. അൻബിയാക്കാരുടെ വാജിബായ സിഫ്ത്തു് നാ ലും അതിന്നെതിരായ മുസ്തഹീലായ സിഫ്ത്തും ജാഇ സായ സിഫ്ത്തുമൊന്നും അറിയേണ്ടതാകുന്നു. ഇവയെ

ല്ലാം അറിഞ്ഞശേഷം അവ എപ്രകാരം പ്രവർത്തനം ചെയ്യുന്നുവെന്നു് തെളിഞ്ഞു് കൊണ്ടറിയുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

'അല്ലാഹു പറയുന്നു.— മനുഷ്യരെ! നിങ്ങളേ പരിപാലിക്കുന്ന റബ്ബിനെ (തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടു്) നിങ്ങൾ ചേർക്കുവിൻ. തൗഹീദാതു് എന്നു പറയുന്നതിനെ തൌഹീദുൽവുജൂദു് എന്നും പറയും. അപ്പോൾ ആലം എല്ലാം അവന്റെ വുജൂദു് മളാഹർ എന്നും തജല്ലു് എന്നും പറയപ്പെട്ടും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു. 'മശാരിഖും, മഗാരിബും അല്ലാഹുവിന്റെതാകുന്നു. നിങ്ങൾ എവിടെ മുഖംവെച്ചാലും അവിടെ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാത്തുതന്നെ തജല്ലിയായി വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'.

ജുനൈദു് (റ) എന്നവരെപറ്റി പറയുന്നു. എന്റെ ദോഷം എന്താകുന്നുവെന്ന ചോദ്യത്തിനു്, നീ ഉണ്ടെന്നു് കാണുന്നതു തന്നെ നിനക്കു് ദോഷമാകുന്നു. അതായതു അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫാത്തുക്കളെ മറ കൂടാതെ കാണുക എന്നർത്ഥമാകുന്നു. അതു് എങ്ങനെയെന്നാൽ:—

'തൻസീഹും, തശബീഹും' ഒരുമിച്ചശേഷം തൻസീഹ വിശാലമാക്കി അറിയുന്നതത്രെ മഅ്രിഫത്തു്. തൻസിയതു് ഇപ്രകാരം അറിയണം. അല്ലാഹുവിന്റെ ദാത്തു് അവസ്ഥയിൽ യാതൊരു രൂപവും, വലിപ്പവും, വർണ്ണവും എന്നല്ല മറെറാരു വിധത്തിലും പറയുവാനോ ഊഹിക്കുവാനോ സാധിക്കാത്ത വിധമാകുന്നു.

'അല്ലാഹുവിനെപോലെ ഒരു വസ്തുവുമില്ല' ഇനിയും ശരിയായി അവനു് സമമായി ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ

ഇവയെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ തജല്ലിയാത്തു് വഴി വല ഹുകല്ലുശൈഇൻ എന്ന ആയത്തുകൊണ്ടു് എല്ലാ വസ്തു വും അവനുണ്ടു് എന്നും 'അല്ലാഹുവിനു് മേന്മയായ ഒരു മിസാൽ ഉണ്ടെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നു. വീണ്ടും:-

അല്ലാഹു തശ്ബീഹിന്റെ സൂറയിൽ വെളിപ്പെട്ടു ന്നതോടുകൂടി അവന്റെ തൻസീഹിൽ നിന്നു് 'അവൻ' ഒഴിവാകുന്നതല്ല. തൻസീഹു അവന്റെ ഓത്തിലുള്ള താകുന്നു തശ്ബീഹു് പുതുതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഉണ്ടായികൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് മാത്രമാകുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹു ഇതു് രണ്ടിലും മാത്രമെന്നു പറയാവുന്നതല്ല. അവർ പറയുന്ന സവ്വ ലക്ഷണങ്ങളിൽ നിന്നും പരിശു ദ്ധനായ നിങ്ങളെ റബ്ബിനെ ഞാൻ പരിശുദ്ധനാക്കുന്നു. ഇമാനിനെ സംബന്ധിച്ചു 'റൂഹുൽബയാൻ' ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

ഇമാനിനെ ആറായി വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു് റൂഹുൽബയാനിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1. ഇമാനുൽ ഹഖീഖത്തിൽ അൽഹഖീഖതുൽ ഹഖീഖത്തു് ഇതു് അ ൻബിയാക്കന്മാരുടെ ഇമാനാകുന്നു.' കുതുൽബുൽ അ ക്താബു് മുഹിയിദ്ദീൻ ഇബിനു അറബി (റ) അവർ കളം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.-

ജനങ്ങളെ സന്മാഗ്ഗത്തിലേക്കു് ക്ഷണിക്കുവാൻ ഭ്ര ജാതരായ സവ്വ പ്രവാചകന്മാരുടെയും ജനതയുടെ ഒരു മിച്ചുള്ള 'കമാലിയത്താകുന്നു ഒരു നബിക്കുണ്ടാകുന്നതു്' 2. ഇമാനുൽ ഹഖീഖതു് ഹഖീഖത്തിന്റെ ഇമാനാകു ന്നു. ഇതു് അല്ലാഹുവിനോടു ഏറ്റവും അടുത്തവക്കു

ള്ള (മുഖറ:ബീൻ) ഈമാനാകുന്നു. ഇതു് എല്ലാ പദവികളിലും ഉയന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹുവല്ലാതെ ഖുഹ്ദിൽ മറെറാന്നുമില്ല.

അല്ലാഹു സുബ്ഹാനഹുതആലാ അല്ലാതെ മറെറാന്നിനെയും മെയ്ജൂദ് ആയി കാണുന്നതല്ല. ഇതിനു് മഖാമുൽഹുനാഅ് എന്നു പറയുന്നു. എന്തുകൊണ്ടന്നാൽ അവർ, അല്ലാഹുവല്ലാത്ത സർവ്വത്തിനേയും ഫനാ ആക്കുന്നു. 3. ഈമാനുൽഹഖ് ഇതു് ആരിഫിന്റെ ഈമാനാകുന്നു. ഈ വിശ്വാസംകൊണ്ടു് അവർ ഹൃദയംകൊണ്ടു് അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നു. ഇതിനു് മഖാമുൽ മുശാഹിദ എന്നു പറയുന്നു. 4. ഈമാനുൽഗയാൻ ഇതു മുറഖബ: സംഘക്കാരുടെ ഈമാനാകുന്നു. ഇതു് ഹൃദയത്തിന്റെ മുറാഖബയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നു. ഈ മുറാഖബ കണ്ണിന്റെ അഗ്രംകൊണ്ടു മറയാത്ത സ്ഥിതിയിൽ കണ്ണും ഹൃദയവുമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ദർശനം ഹൃദയത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതു കൊണ്ടുള്ള ജ്ഞാനം. ഈ ജ്ഞാനം ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിരമാക്കുന്നതിനു് മഖാമുൽ മുറാഖബ എന്നു പറയുന്നു. 5. ഈമാനുൽ ഇൽമ് ഇതു് രേഖാമൂലം അല്ലാഹുവിനെ അറിയലാകുന്നു. ഇതു് അഖീദയുടെ മആരിഫത്തിൽ നിന്നു് രേഖകടംകൊണ്ടറിയുന്നു. 6. ഈമാനുത്തഖ്ലീദ് ഇതിനു ഈമാനുൽഅവാം എന്നു പറയുന്നു. രേഖകൂടാതെ ഒരാളുടെ വാക്കിൽ നിന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസം സ്വീകായ്യമോ അല്ലയോ എന്നു് നിയമജ്ഞന്മാരുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടു്.

നാലാം 'ഹിജാബി'ന്റെ അനാചാരാദനം

(നമസ്കാരം)

ആരാധനകളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും അത്യുത്തമവും വിശിഷ്ടമേറിയതുമാണ് നമസ്കാരം. അതു് ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും ബന്ധിക്കുന്ന ഒരു മഹൽ പ്രവർത്തിയാകുന്നു. ഇത്രയും ഗഹനവും ആന്തരീകമായ രഹസ്യങ്ങളും അടക്കിയിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു പ്രാർത്ഥന മറ്റൊരു സമുദായത്തിലും ഇല്ലെന്നുമാത്രമല്ല മറ്റൊരുതരത്തിലുള്ള ആരാധനകളും മൂലം അവയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഫലം ലഭിക്കുകയുമില്ല. നമസ്കാരം, പതറിയ ചിന്തകളിൽ നിന്നു് ഒരേ വിചാരത്തിലേക്കുള്ള പരിശീലനം, ഒരു ദിവസം അഞ്ചുപ്രാവശ്യം വീതം ഒരു മുസൽമാനു് നല്കുന്നു. തന്മൂലം ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ അവഗാഢമായി ചിന്തിക്കുവാൻ മനസ്സിനു് ഉറപ്പുണ്ടാക്കിതീർക്കുന്നു. മനസ്സിന്റെ ഏകാഗ്രതയും ഉറപ്പും ആത്മീയമായ വളർച്ചയ്ക്കും പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹുവിനോടു് സ്നേഹം ജനിക്കുവാനും സഹായമായിതീരുന്നു. അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം ശരീരത്തിനു് ന്യായമായ വ്യായാമം നല്കുന്നു. വ്യായാമങ്ങളും കൃത്യസമയങ്ങളിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ നടത്തേണ്ടതാകുന്നു. നമസ്കാരം ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ആയാസം ലഭിക്കത്തക്കവിധം ദിവസേന കൃത്യമായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നതു മൂലം ഒരുവനെ അരോഗഗാത്രനാക്കിതീർക്കുന്നതാകുന്നു.

ആത്മാവും ശരീരവും സമ്മേളിച്ചുള്ള ഈ പ്രവർത്തിക്കു് മനഃസ്സമാധാനത്തെ കൈവരുത്തുവാനും, മനഃക്ലേശത്തെ ദൂരീകരിക്കുവാനും പ്രാപ്തിയുണ്ടു്. ഉത്തമമായ ജ്ഞാനത്താലുള്ള നമസ്കാര പരിശീലനം ഒരുവന്റെ ഹൃദയം സ്ഫടികതുല്യമാക്കുകയും ഉയർന്ന പദവികളിലേക്കു് അവനെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ആനയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. ജമാ-അത്തായ നമസ്കാരം അച്ചടക്കബോധവും സഹോദര്യസ്നേഹവും മുസ്ലിം സഹോദരന്മാരിൽ വളർത്തുന്നു. വെള്ളം സുലഭമല്ലാത്ത ദേശത്തു് കുളിക്കുവാൻ ആവേശംകൊള്ളുന്ന ഒരുവൻ, അമ്പിതമായ ശീതജലം ഒഴുകുന്ന ആറ്റിൽ കുളിക്കുവാനിടവന്നാലുണ്ടാകുന്ന അനുഭവംപോലെയായിരിക്കും നമസ്കാരത്തിന്റെ വിശിഷ്ട പദവി അനുഭവപ്പെടുന്നവന്റെ അവസ്ഥ. ഇതുകൊണ്ടത്രെ മഹാന്മാരായ സൂഫിയാക്കളിൽ പലരും ദിവസം അഞ്ചുനേരം വീതം നമസ്കരിക്കുവാനിടവന്നതു്! നമസ്കാരത്തിൽ സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുള്ള വിശിഷ്ട പദവികളിൽ ഉപവിഷ്ടമായവരിൽനിന്നു മാത്രമെ കറാമത്തുകൾ പുറപ്പെടുകയുള്ളൂ. നിർബ്ബന്ധമായ നമസ്കാരത്തിനു് പുറമെ 'സുന്നത്ത്'ായ നമസ്കാരങ്ങളും പലതുമുണ്ടു്. അവയെ ന്യായമായ വിധം അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നാൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വിശിഷ്ട പദവികൾക്കു് നാം അർഹരാകുന്നതാകുന്നു. വിവിധ നമസ്കാരങ്ങളെയും നമസ്കാരത്തിന്റെ സാധാരണ നിയമങ്ങളേയും തത്വങ്ങളേയും നാം ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിച്ചേർക്കുന്നില്ല. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു:

'ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് നല്കിയിട്ടുള്ളതു് നിങ്ങൾ ഓതുകയും, നമസ്കാരത്തെ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുകയും; നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം ഒരുത്തനെ മ്ലേഛതയിൽനിന്നും, നീച പ്രവർത്തികളിൽനിന്നും അകറ്റുന്നതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും മഹത്തായതാകുന്നു. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു് അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാകുന്നു.'

വീണ്ടും വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം വിശ്വാസികൾക്കു് കാലം നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട നിയമമാകുന്നു.'

'അവർ പ്രാർത്ഥനകളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നവരാകുന്നു.'

'നമസ്കാരം വിശ്വാസികൾക്കുള്ള മിഅ്റാജ് ആകുന്നു.' (ഹ)

നന്മയിലേക്കു് പ്രയാണം ചെയ്യുവാനാകുന്ന ബാഹ്യമായ നമസ്ക്കാരംകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

'രാത്രിയും പകലും ചേരുന്ന സമയത്തും രാത്രിയുടെ ആദ്യഭാഗവും നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുക സൽപ്രവർത്തികൾ പാപത്തെ ദൂരീകരിക്കുന്നതാകുന്നു.' ശരീഅത്തിലും, തരീഖത്തിലും, ഹഖീഖത്തിലും, നമസ്ക്കാരത്തിന്റെ ബാഹ്യചടങ്ങുകളും നിയമങ്ങളും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നപ്രകാരം തക്ബീറതുൽഇഹ്റാംകൊണ്ടു് ആരംഭിച്ചു സലാംവരെയുള്ള പ്രവർത്തികളും വചനങ്ങളുമാണെന്നു് നമുക്കു് വ്യക്തമായി കഴിഞ്ഞു. ഇപ്രകാരമല്ലാത്ത നമസ്ക്കാരം, നമസ്ക്കാരമായി ശറഅ് വിധി

ക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ നമസ്ക്കാരങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മഖാമാതുകളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. സൂഫിയാക്കളുടെ മഖാം അനുസരിച്ച് നമസ്ക്കാരത്തിൽ അല്ലാഹുവിലുള്ള സാന്നിദ്ധ്യം ഭയഭക്തി ഉണ്ടായെങ്കിൽ മാത്രമെ അവരുടെ നമസ്ക്കാരം സ്വീകാര്യമാകുകയുള്ള. സാധാരണക്കാരുടെ നമസ്ക്കാരം മുഖറ:ബീങ്ങൾക്ക് മതിയാകുന്നില്ല. ഭയം മൂന്നുവിധമായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു: 1. ഖൗഫ് (ഭയം) ഇത് അടിമകളുടെ ഭയമാകുന്നു. 2. നിരുപാധികമായ അനുസരണയാകുന്നു. ഇത് ഇജ്ലാതുസ്സീംഗയ്ബത്തിൽ കടന്നവരുടെ ഭയമാകുന്നു. 3. തരീഖത് ഇത് അല്ലാഹുവിൽ അടുപ്പംപ്രാപിച്ച സന്തോഷം സന്തുഷ്ടരുടെ ഭയമാകുന്നു. മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം (സ. അ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

'എന്റെ സന്തോഷം നമസ്ക്കാരത്തിലാകുന്നു. ആയതിനാൽ നമസ്ക്കാരംകൊണ്ട് എന്നെ സന്തുഷ്ടിക്കുക.' എന്ന് ബിലാൽ (റ) എന്നവരേ വിളിച്ച് പറയുവാൻ പറഞ്ഞ കാരണം. ഭയം ഒരുവന്റെ നമസ്ക്കാരത്തിൽ ഇല്ലാതെ വന്നുവെങ്കിൽ അത് നമസ്കാരമല്ലെന്നു പറയുവാൻ പാടില്ല. ശരീഅത്തിലെ നിബന്ധനയനുസരിച്ചുള്ള നമസ്ക്കാരം മാത്രമെ സാധാരണക്കാക്കു ബാധകമാകുകയുള്ള. ബുഖാരിയിൽ താഴെകൊടുക്കുന്ന വാചകത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

ശരീഅതിൽ റസൂൽ (സ.അ) പറഞ്ഞപ്രകാരം ബാഹ്യമായ നമസ്ക്കാരവും തരീഖതിൽ ഹൃദയംകൊണ്ടുള്ള മുറാഖബയും ഹഖീഖതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മാഹാത്മ്യ

ത്തിൽ (ഗ്രഹമതിൽ) ഗാഢമായ ചിന്തയും മഅ്രിഫതിൽ ഞാൻ അവൻ ഒഴികെ എന്ന ചിന്തയുമാകുന്നു. രഹസ്യമായ നമസ്ക്കാരത്തിലുള്ള സംഭാഷണം, സാക്ഷ്യംവഹിക്കൽ, പ്രത്യക്ഷസംബോധനം, ഹൃദയമഹിമ എന്നീ മഖാമത്തുകളും, രുചി ആസ്വദിക്കൽകൊണ്ട് അറിയുന്ന പദവികളാകുന്നു. അല്ലാതെ അവയുടെ സ്വഭാവം യാതൊരുവിധത്തിലും വ്യക്തമാക്കുവാൻ ആരാലും സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

'സത്യവിശ്വാസികളെ! അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുന്ന പ്രവർത്തിയെ പരിത്യജിച്ച് നിങ്ങളുടെ സമ്പത്തുക്കളിലും സന്താനങ്ങളിലും മാത്രം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നവരാകാതിരിക്കട്ടെ! അപ്രകാരം ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർ നഷ്ടപ്പെട്ടവരാകുന്നു.'

'അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകളെ ധിക്കരിച്ച് മറ്റു പ്രവർത്തികളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരേയും ഞാൻ ശത്രുവായി കരുതുന്നു. അപ്രകാരമുള്ളവൻ എത്ര ആത്മാർത്ഥ സുഹൃത്തായാലും ശരി.

നിശ്ചയമായും ശരീരത്തിൽനിന്നും ബഹിർഗ്ഗമിക്കുന്ന ശ്വാസങ്ങളും ഓരോന്നും വില മതിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകാത്ത രത്നമാകുന്നു. അപ്രകാരം പുറത്തേക്ക് പോയ ശ്വാസം നിനക്ക് വീണ്ടെടുക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത നിലയിലായിരിക്കുന്നു.'

'ഈ ശ്വാസം അനാവശ്യമായി നീ ചിലവഴിക്കുന്നതുമൂലം സർവ്വവിധമായ സന്തുഷ്ടി നല്കപ്പെട്ടുന്ന ഒരു സ്വർഗ്ഗം നിനക്ക് നഷ്ടമാകുന്നതാണ്. നിർജ്ജീവമായ ഈ ഭൂതലം

നിനക്കു് നഷ്ടമാകുമ്പോൾ അനിവാര്യമായ ഖേദത്തോടു കൂടി നീ നിന്റെ ശിരസ്സിൽ മണൽ വാരി എറിയപ്പെടുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു.'

'നിനക്കു് സംഭവിച്ച നഷ്ടം ഭൌതിക ലോകത്തിന്റെയാണോ അഥവാ പരലോകത്തിന്റെതാണോ എന്നു് പിന്നീടറിയും. ആ ദിനത്തിൽ നിന്റെ നഷ്ടപരിഹാരം ഭയവിഹ്വലമായ നിലയിൽ നിന്റെ മുൻപിൽ പ്രദർശിക്കപ്പെടുന്നതാണു്.''

എന്നാൽ ചില മഖാമുകളിൽ നമസ്കാരമില്ലെന്നും ആ മഖാമുകളിൽ അദ്ദു്കാർ കൊണ്ടു് അല്ലാഹുവിനെ വണങ്ങുകകൊണ്ടു മാത്രം മതിയാകുമെന്നു് ചില അസാധാരണ തൗഹീദുകാർ വിചാരിച്ചു് പോരുന്നുണ്ടു്. അവർ സുജൂദിനു് വണക്കം എന്നർത്ഥം കല്പിച്ചു് 'മലായിക്കീ ങ്ങൾ' ആദമിനു് സുജൂദു് ചെയ്തതു് തലകൊണ്ടല്ലായിരുന്നുവെന്നും അതുകൊണ്ടു് തല നിലത്തു് പതിപ്പിക്കുന്ന സുജൂദു് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും അവർ രഹസ്യമായി വാദിച്ചു് സമാധാനിക്കയും ശറഇന്റെ വിധിക്കു് വിരുദ്ധമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ആലമുൽ അർവാഹിൽ മലക്കുകൾ സുജൂദു് ചെയ്തതനുസരിച്ചു് ചെയ്യുവാൻ പ്രാപ്തിയുണ്ടെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ ഇക്കൂട്ടർ അങ്ങോട്ടു് പറയേണ്ടിവരും. നബി (സ.അ) നമ്മെ കാണിച്ചു് തന്നതും പ്രവർത്തിച്ചതുമാണു് നമ്മുടെ നിയമവും നാം തുടരേണ്ട മാർഗ്ഗവും. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനോടു് അടുക്കുന്നവർക്കു് ഇബാദത്തു നിഷ്പ്രയാസമാക്കികൊടുക്കുമെന്നല്ലാതെ നമസ്കാരം ഇല്ലാത്ത ഒരവസ്ഥ

യിൽ അവരെ ആക്കിതീർക്കുമെന്നു് പറയുന്നതു് ഒരുപ ക്ഷെ 'മസ്താൻ' മാരോടായിരിക്കാം. അതു എപ്രകാ രം സംഭവിക്കുമെന്നു് അല്പമായി ഇവിടെ വിവരിക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ റസൂലായ എന്നെ തുടരുക' ഈ വാക്യം ആരിഫിങ്ങളോ ടും സാലിഹീങ്ങളോടും എന്നല്ല പൊതുവേ എല്ലാവരോ ടും ആജ്ഞാപിച്ചതാകുന്നു. ആയതിനാൽ ഉയർന്ന പദ വികളിൽ എത്തണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ അല്ലാഹുവും റസൂലും കല്പിച്ചപ്രകാരം രഹസ്യമായും പരസ്യമായും റ സൂലിനോടു തുടരേണ്ടതു് അത്യാന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. സർഖസ്തി (റ) അവർകൾ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—

'ബാഹ്യമായി കാണുന്ന (പ്രവർത്തികളുടെ) നന്മ ആന്തരീകമായി നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനുള്ള ലക്ഷണ മാകുന്നു.' നിർബന്ധമായി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ബാഹ്യമായ പ്രവർത്തികൾ ഒഴിച്ചുകൊണ്ടു് ബാതിനിലേക്കു് പ്രവേ ശിക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു അബന്ധം നിറഞ്ഞ വഴിപിഴച്ച മാർഗ്ഗവും കൂടാതെ, അ പ്രകാരമുള്ളവൻ വേണ്ട വിധം അനുസരിക്കാത്തവനെന്ന പരിഗണനയിൽ പെടുന്നവനുമാകുന്നു. ഫർളുകൊണ്ടും നഫൽകൊണ്ടും മാത്രമേ അല്ലാഹുവിനോടു ഒരുവനു സാ മീപ്യം നേടുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു എന്നു നാം തൗഹീ ദിന്റെ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഹദീസ്ഖുദ്സി ഉദ്ധരിച്ചിരി ക്കുന്നതു് നോക്കുക. നമസ്കാരത്തിന്റെ ഏഴാമത്തെമഖാ മിൽ നമസ്കാരം ഇല്ലെന്നു് ഒരു കൂട്ടർ വിചാരിക്കുന്നു.

റൂഹുൽബയാൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. നമസ്കാരത്തിന്റെ ആറു മർതബകളല്ലാത്ത മറെറാരു മർതബ ഏഴാം മഖാമിൽ ഇല്ല. വീണ്ടും റൂഹുൽബയാൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

സൂരിയായ നമസ്കാരത്തിന്റെ ഫലവും അതിന്റെ അറിവും യഖീൻ വെളിപ്പെടുന്നതു് കൊണ്ടാകുന്നു' അപ്പോൾ സൂരിയായ നമസ്കാരം ഹഖീഖിയായ നമസ്കാരമാകും. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു:

യഖീന്റെ ഉയർന്ന മർതബകളെ പ്രാപിക്കുവാൻ നബിയെ തങ്ങൾ ഇബാദത്തു ചെയ്കുക. നമസ്കാരം സത്യമായാൽ ഫന ഉൽമുതലഖ് യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഇലാഹിയായ ദർശനം കൊണ്ടു് ദാസന്റെ ബുദ്ധിപകച്ചയാകയാൽ (ഇലാഹിയായ ദൃഢീകരണംകൊണ്ടു് ബുദ്ധി വ്യാകുലപ്പെടുകയാൽ) നമസ്കാരത്തിനു് സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ നമസ് വാജിബാകുന്നതല്ല. റൂഹുൽബയാൻ പറയുന്നു:-

'യഥാർത്ഥമായ നമസ്കാരത്തിന്റെ അതിത്തിയായ മുതലഖിൽ ഫനായിലാകുന്നു. ബുദ്ധി തെളിഞ്ഞാൽ ശരീരത്തിനു് മരണം (സ്വഭാവികമായ മരണം) സംഭവിക്കുന്നതുവരെ നമസ്കരിക്കാതിരിപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഹബാഇബിന്റെ തഫ്സീറിൽപെട്ട അറാഇസുൽ ബയാനി ഫീഹബായി ഖുൽ ഖുർആൻ എന്ന തഫ്സീറിൽ ശൈഖ് അബ്ദുൽമുഹമ്മദ് റൌസബഹാനി ശീറാസിയ്യിഅവർകളും പറയുന്നു: മആരിഫതിന്റെ വഴിക്കാരുടെ ഉബൂദിയത്തിന്റെ കെട്ടു് അഴിച്ചു് മാറുന്നതിനല്ല

പ്രത്യുത ഇലാഹുമായി ദർശനം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവൻ (ദാസൻ) സ്ഥിരത ഇല്ലാത്തവനാകുന്നതിനാൽ ഇബാദത്തു സാധിക്കാതെ വരും. മസ്താനല്ലാത്ത നിലയിൽ വരുമ്പോൾ ഇബാദത്തു നിർബന്ധമാകുന്നതാകുന്നു!

ആന്തരാർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചശേഷം നമസ്കരിച്ചാൽ മതിയെന്നും അല്ലാതെ ചെയ്യുന്ന നമസ്കാരത്തിനു് ഫലമില്ലെന്നും, നമസ്കാരത്തിനു് പകരം ദിക്ർ മതിയെന്നും ധരിച്ചു് ചിലർ നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇവക്കു് ഈ ഉപദേശം എവിടെനിന്നു് കിട്ടിയെന്നു് അറിയാത്തതിനാൽ പരിഭ്രമിക്കുന്നു. മഹാന്മാരായവർ ആരെങ്കിലും, സ്വയബോധമുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ ജ്ഞാനത്തിനും ബുദ്ധിക്കും, പ്രവർത്തികൾക്കും വ്യത്യസ്ഥങ്ങളായ പദവികളുണ്ടു്. അപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും ഇബാദത്തിനും വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകും. അപ്രകാരം നമസ്ക്കാരത്തിലെ ബാഹ്യമായ ചടങ്ങുകൾ ഒരുപോലെയാണെങ്കിലും ആന്തരീകമായി അവരുടെ ഭയം, ഭക്തി, ചിന്ത ഗ്രഹിക്കുന്ന രീതി ഇവയ്ക്കു്, ഓരോരുത്തരുടേയും ജ്ഞാനവും, ബുദ്ധിയുമനുസരിച്ചു് വ്യത്യാസമുണ്ടാകും. ജ്ഞാനിയുടേയും 'ജാഹിലി'ന്റെയും നമസ്ക്കാരം ഒരുപോലെ ആയിരിക്കുന്നതല്ല. ആയതിനാൽ നമസ്ക്കാരത്തിൽ പദവികളുണ്ടു്. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം ഒരുവനിൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവൻ അല്ലാഹുവിനെ അറിഞ്ഞു ഇബാദത്തു ചെയ്യുവാൻ പ്രാപ്തനായിതീരുന്നതാകുന്നു. അപ്ര

കാരം ഉയർന്ന പദവികളിൽ പ്രവേശിച്ചവരിൽനിന്നതെ കറാമത്തുകൾ ഉൽഭൂതമാകുന്നതു്.

ആദമിന്റെ 'സിർവ്' ഗ്രഹിച്ചു് നമസ്ക്കരിക്കുക യെന്നതു് വഹ്ദിയ്യതു് എന്ന മർതബയുടെ തജല്ലിയാ ത്തിനെ ഉൾകണ്ണുകൊണ്ടു് ദർശിച്ചു് മുഖ്യമായ സിഫാ ത്തുകൾ വിസ്മരിച്ചു് അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്മാഉഹ്ത്തു കൾ അവനിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുമ്പോൾ വാഹിദിയത്തു മർതബയുടെ തജല്ലിയെ അവൻ സ്ഥിരമാക്കുന്നതാകുന്നു. അതായതു് ആദമിയായ വുജൂദിൽ ഇലാഹിയായ നാമ സിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തലാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു് ആ രിഫീങ്ങൾ ചിലർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതു്:

അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്മാഉസ്സിഫത്തുകൊണ്ടല്ലാ തെ ഞാൻ അവനു ഇബാദത്തു ചെയ്കയില്ല. ശരീഅത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു് നമസ്ക്കരിക്കുകയും അതിൽ പരിചയവും പരിജ്ഞാനവും അല്ലാഹുവിന്റെ 'തൌഹീദും' ലഭ്യമാകുമ്പോൾ ഉയർന്മഖാം അവനി ലേക്കു് ആനയിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ആദ്യപടിയിൽ ചവുട്ടിനില്ക്കാതെ ഉയർന്ന പടികളിലേക്കു് ചാടിയാൽ ഭയങ്കരമായ വിപത്തിനു് കാരണമാകുമെന്നും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആയതിനാൽ ജ്ഞാനസിദ്ധി യുള്ള തഖ്വാക്കാരൻ അവന്റെ നമസ്ക്കാരത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ മഖാമാകുന്ന മുകാശഫയിൽ പ്രവേശിക്കു മ്പോൾ അമ്മാറത്തായ ശരീരം അവനെ വെടിയുകയും മുത്മഇന്നതു് എന്ന പൂങ്കാവനത്തിൽ അവൻ പ്രവേശി ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അനന്തരം മആരിഫത്തു് എന്ന

മഖാമിൽ അവനെ ആനയിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മുഹബ്ബത്തുകൊണ്ടും ഖുർബുകൊണ്ടും മുനാജാത്തുകൊണ്ടും അവൻ മധുരം പറയുന്നതാകുന്നു.

നമസ്ക്കാരം അല്ലാഹുവിൽ ഹുള്ളൂർ ഉണ്ടാകുവാനോ ഗൈബത്തു് സിദ്ധിക്കുവാനോ പറഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങളാകുന്നുവെന്നു് സൂഫിയാക്കളിൽ പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടു്. നമസ്ക്കരിക്കുന്നവനു് നാലു് കാര്യങ്ങളും ആവശ്യമാണെന്നു് സൂഫിമശാഇഖന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു: 1. മ്ലേഛകരമായ വികാരത്തെ ഫനയിൽ നിർത്തുക. അല്ലാഹുവിലുള്ള ചിന്തമൂലം ഇതു് സാധിക്കാവുന്നതാകുന്നു. 2. സ്വന്തം ശക്തി ഇല്ലെന്നു് കരുതുക. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതാപശക്തിയിൽ ഉറക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്തതെല്ലാം അവനിൽനിന്നു് ഉലിഞ്ഞുപോകുന്നതാകുന്നു. 3. ഹൃദയാന്തരംഗം പരിശുദ്ധി വരുത്തുക. ഹുബ്ബുകൊണ്ടു് ഇതു് സാധിക്കാം. 4. കലർപ്പില്ലാത്ത മുശാഹിദ. ശരീരേച്ഛ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകളെ വേണ്ടവിധം അനുസരിക്കുവാൻ തടസ്സമായി നില്ക്കുന്നു. എത്രത്തോളം അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം ഇബാദത്തിനു് എളുപ്പം സിദ്ധിക്കുന്നതാകുന്നു. അതിനെ നിശ്ശേഷം കീഴടക്കിയാൽ ഇബാദത്തു അവന്റെ ഭക്ഷണപാനീയമായിതീരുന്നതാകുന്നു. അബ്ദുല്ലാഇബിനു് മാലിക്കു (റ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

'എന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽ ഹുബ്ബു വളർത്തിയ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ശരീരത്തിൽ നാല്പതു് സ്ഥലത്തു്, ആ സ്ത്രീയുടെ പ്രാർത്ഥനാസമയത്തു് തേൾ

കൂത്തുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ യാതൊരു ഭാവഭേദവും ആ സ്ത്രീയിൽ ഞാൻ കണ്ടില്ല. തേഹം കുത്തിയ സമയം, അ തിനെ എത്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എടുത്തുകളഞ്ഞില്ല എ ന്ന ചോദ്യത്തിനു്, ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കായ്ത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ സ്വന്തം കായ്ത്തിൽ എങ്ങനെ പ്രവേശിക്കുമെന്നു് എന്നോടു് മറുപടിപറ ഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം വേറെയും സംഭവങ്ങൾ മഹാന്മാരുടെ ചരിത്രം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്.

സൂഫിയാക്കളായ മഹാന്മാരിൽ ചിലർ നിർബ്ബന്ധ പ്രാർത്ഥനകളൊഴിച്ചു് മറവുള്ളതെല്ലാം രഹസ്യമായി നട ത്തുന്നു. ലോകമാന്യതയിൽ നിന്നു മോചനം ലഭിക്കുവാ നാണു് ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു് അവർ അഭി പ്രായപ്പെടുന്നു. മറ്റു ചില സൂഫിയാക്കൾ നിർബ്ബന്ധ പ്രാർത്ഥനകളും മറവുള്ള നമസ്ക്കാരങ്ങളും പരസ്യമായി തന്നെ നടത്തുന്നു. അവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ലോ കമാന്യത യാഥാർത്ഥ്യമല്ലാത്തതും താൽക്കാലികമായി ഉണ്ടാകുന്നതും മാറികൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയുടെ വിശുദ്ധി യാഥാർത്ഥ്യമായതും ഇളക്കമില്ലാ ത്തതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് യാഥാർത്ഥ്യമില്ലാത്തവയ്ക്കു വേണ്ടി യാഥാർത്ഥ്യത്തെ മറച്ചുവെയ്ക്കുന്നതു് മൌഢ്യമാ ണെന്നു ഇവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ഏഴു് ആകാശങ്ങളേയും ഏഴു് ഭൂമിയേയും സൃഷ്ടിച്ചവനാകുന്നു. ഇവയ്ക്കിടയിൽ അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും കഴിവുള്ളവനാണെന്നു് നിങ്ങൾ അറിയുന്നതിനായി അവന്റെ ആജ്ഞ ഇറങ്ങും.

എല്ലാ വസ്തുവിലും അവന്റെ ജ്ഞാനം ചുറ്റിയിരിക്കുന്നുവെന്നു അറിയുവാൻവേണ്ടി.'

ഇബാദത്തിനെ നിഷ്ഫലമാക്കുന്ന ലോകമാന്യതയെ നീ സൂക്ഷിക്കുക. സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിന്റെ നോട്ടത്തിലേക്ക് നീ ചിന്തിക്കുക. അതുമൂലം നിന്റെ ലോകമാന്യത പോകുകയും ആരാധന പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്യും.'

തഖ്‌വാ

അല്ലാഹുവും റസൂലും, ആജ്ഞാപിച്ചതനുസരിച്ച് ഭയഭക്തിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ച് ഹൃദയശുദ്ധി വരുത്തുന്നവൻ 'തഖ്‌വാ'ക്കാരനാകുന്നു. ഒരു തഖ്‌വാക്കാരന്റെ' വിജയ ലക്ഷ്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ താഴെ പറയുംപ്രകാരം പറയുന്നു:

'നിങ്ങൾ സബൂർ ചെയ്യുക, തഖ്‌വാക്കാരനായാൽ നിശ്ചയമായും അത് ഗഹനമായ കാര്യമാകും.'

'അവർ ചെയ്യുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾക്ക് ക്ഷമ കാണിച്ച് അല്ലാഹുവിനെ ഭയന്നു നടന്നാൽ അവരുടെ ഉപദ്രവം നിങ്ങൾക്ക് യാതൊന്നും ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല.'

'അല്ലാഹു സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരോടുകൂടിയാകുന്നു.'

'അല്ലാഹു ഭയഭക്തിയുള്ളവരുടെ സുഹൃത്താകുന്നു.'

'ആരെങ്കിലും ഒരുവൻ അല്ലാഹുവിനോട് ഭയഭക്തിയുള്ളവനായാൽ ഇഹലോകത്തിലേയും പരലോകത്തിലേയും ക്ലേശങ്ങളിൽ അവൻ രക്ഷപ്പെടുകയും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത വിധത്തിൽ അവന് ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

'വിശ്വാസികളേ! അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയും നല്ല സംസാരം നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളെ 'അവൻ' നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും.'

എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പാപത്തിനെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ക്ഷമിച്ച് തരുന്നതുമാകുന്നു.

'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 'തഖ്'വാ' ചെയ്യുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നവനാകുന്നു.'

വിശേഷപ്പെട്ട തഖ്'വാക്കാരനായിരിക്കും.'

'അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ നിങ്ങളിൽ അധികമായ ആശങ്കയുള്ളവൻ (എന്തും) ഭക്തന്മാരിൽ നിന്നുമാത്രം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നതാകുന്നു.'

'വിശ്വസിച്ചവർക്കും, ഭയഭക്തിയുള്ളവർക്കുമാകുന്നു ഇഹലോകത്തിലേയും പരലോകത്തിലേയും സന്തോഷം' 'ഭക്തന്മാരേ പിന്നിട്ട നമ്മെ രക്ഷപ്പെടുത്തും.' 'ഭക്തന്മാർക്ക് സ്വർഗ്ഗം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.'

അല്ലാഹുവിനെ ഒരുവൻ അറിഞ്ഞു. അനന്തരം ആ ജ്ഞാനം അവനു ഫലംചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അവൻ ഗുണപ്പെടുന്നവനാകുന്നതല്ല.'

'നിശ്ചയമായും വണക്കം, ബഹുമാനവും ഉയർന്ന പദവിയുമാകുന്നു. ഈ ലോകത്തോടുള്ള നിന്റെ സ്നേഹം ഫലം ശൂന്യവും ദാരിദ്ര്യവുമാകുന്നു.'

'ഐശ്വര്യത്തിന്റെ ഔന്നിത്യംകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ എന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു? സർവ്വവിധത്തിലുള്ള ഉന്നതിയും ഭക്തന്മാർക്കാകുന്നു.'

തഖ്‌വായിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിൽ അവനെ ഉപദ്രവിച്ചതെന്തു്? അല്ലാഹുവിനു് വഴിപ്പെടുന്നതിൽ അവനു് ലഭിച്ചതും, അവൻ കണ്ടതും അവനെ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ല'

'തഖ്‌വാ അല്ലാതെ മറെറാരു ഭക്ഷണവും അവനു് ഫലം ചെയ്യുകയില്ല. ആയതിനാൽ അതിനെ നീ പിടിക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക.

'ഭക്തനായ മനുഷ്യനിൽ പദവി കുറവില്ല, അവന്റെ തക്ക്‌വാ ശരിയാകുന്ന പക്ഷം നെയ്ത്തുകാരനായാലും ശരി ഒസ്സാനായാലും ശരി.

സ്നേഹം

അല്ലാഹു പ്രദാനംചെയ്തിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ പററിയുള്ള സ്മരണ ഹബ്ബു് ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഒരുവനെ സഹായിക്കുന്നു. ഇബ്നി അബ്ബാസ് (റ) താഴെ പറയും വിധം ഒരു ഹദീസ് റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

'ഈ ലോകത്തുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾകൊണ്ടു് നിങ്ങളെ അല്ലാഹു പോററുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുക, നിങ്ങൾക്കു് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സ്നേഹംമൂലം എന്നോടും സ്നേഹിക്കുക, എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുമൂലം എന്റെ കുടുംബാടികളേയും സ്നേഹിക്കുക.' അല്ലാഹു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പറയുന്നു:- 'വിശ്വസിക്കുന്നവർ അല്ലാഹുവിനോടു സ്നേഹം അധികരിക്കുന്നവരാകുന്നു.'

സ്വ കായ്ങ്ങളിലും റസൂൽ (സ.അ) തിരുമേനി യോട് തുടരുന്നത് ഹബ്ബിന്റെ ലക്ഷണമാകുന്നു. ഈ ലോകസൌന്ദര്യത്തിന്റെ വ്യാജവേഷം ഹബ്ബുള്ള ഹൃദയങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നതല്ല. സ്വന്ത ആത്മാവിനേക്കാളും ആഗ്രഹങ്ങളേക്കാളും അതീതമായി അവർ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു വീണ്ടും പറയുന്നു:

'അവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അവർ ബിംബങ്ങളേ സ്നേഹിക്കും. 'നിങ്ങൾ നന്മചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നന്മചെയ്യുന്നവരേ സ്നേഹിക്കുന്നു.'

ഹബ്ബുത് എന്ന പദത്തിൽ നിന്നാണ് മുഹബ്ബുത് എന്ന പദത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ഹബ്ബുത് മരുഭൂമിയിൽ പതിയുന്ന കായകളാകുന്നു. മരുഭൂമിയിലെ കായകൾക്ക് ഹബ്ബ് എന്ന നാമം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. ചെടികളുടെ ഉൽപാദനത്തിനു മൂലം കായകളാകുന്നതുപോലെ ജീവിതത്തിന്റെ ഉറവിടം പ്രേമം (ഹുബ്ബ്) ആകുന്നു. കായകൾ ഭൂമിയിൽ വിതറപ്പെടുമ്പോൾ അവ ഭൂമിയിൽ ഒളിക്കുകയും, മഴ അവയുടെ മീതെ വർഷിക്കുകയും, സൂര്യപ്രകാശം അവയുടെ മീതെ തട്ടുകയും, ശീതവും, ഉഷ്ണവും അവയിൽ ഏല്ക്കുകയും എന്നാൽ മാറികൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലാവസ്ഥ അവയ്ക്ക് നാശമുണ്ടാകാതെ സസ്യങ്ങളായി വളരുകയും, പുഷ്പിക്കുകയും കായകൾ ഉൽഭൂതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഹൃദയാന്തരംഗത്തിൽ ഹുബ്ബ് പതിക്കുമ്പോൾ ഹള്റകൊണ്ടോ ഗയ്ബത്കൊണ്ടോ, സ

സന്തോഷംകൊണ്ടോ, സന്താപംകൊണ്ടോ വേർപെടൽ കൊണ്ടോ ജംഅ്കൊണ്ടോ നശിക്കുന്നില്ല.

മുഹബ്ബത്തു മൂന്നു വിധമാകുന്നു. 1. ശാരീരിക ആവശ്യങ്ങളായ ആഗ്രഹത്തിൻറെയും സ്നേഹത്തിൻറെയും ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്നതിനു് നിരന്തരമായി അഭിലഷിക്കുന്നു. ഇതു് സൃഷ്ടികളോടുള്ള ഹബ്ബാ ആകുന്നു. ഈ സ്നേഹം സൃഷ്ടികളിൽ അന്യോന്യം കാണുന്നു. ആയതിനാൽ ഇതു് പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സ്നേഹമാകുന്നതല്ല. 2. ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ പദവിയിലും, ബഹുമാനത്തിലും ഭയത്തിലും ഉത്ഭവിക്കുന്നു. അതുമൂലം അവൻറെ സകല പ്രവർത്തിയിലും അല്ലാഹുവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ അവൻ ആവേശംകൊള്ളുന്നതാകുന്നു. കൂടാതെ അല്ലാഹുവിൻറെ മഅ്രിഫത്തിൽ മുഴുകുവാനുള്ള അവൻറെ അതിരറ്റ ആശ അവനെ അക്ഷമനാക്കും. അപ്പോൾ മറ്റു യാതൊന്നുംകൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെടാതെ ഓരോ ശ്വാസത്തിലും അല്ലാഹുവിൻറെ ദിക്ർ കൊണ്ടു അവൻ അല്ലാഹുവുമായി കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും ജനങ്ങളുമായുള്ള സഹകരണത്തിൽനിന്നു് അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നു. 3. അല്ലാഹുവിൻറെ സാമീപ്യം കൈവരുത്തുവാൻ മരണം വരിക്കുവാൻപോലും ഇത്തരക്കാർ തെയ്യാറാകുന്നു. ഇവരെത്ര ആരിഫീങ്ങൾ എന്ന നാമത്താൽ അറിയപ്പെടുന്നതു്.

മുഹബ്ബത്തിനു സൂഫി 'മശായിഖന്മാർ' വിശുദ്ധി സഫ്വതു് എന്നും, സ്നേഹിക്കുന്നവനെ സൂഫി എന്നും അഥവാ മുഹബ്ബതിനു് ഫഖ്ർ എന്നും സ്നേഹിക്കുന്നവ

ന്റെ വ്യക്തിപരമായ ആഗ്രഹം പരിത്യജിച്ച് മഹ്ബൂ ബിന്റെ ആഗ്രഹത്തിൽ മാത്രം നില ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെ അവർ ഫഖീർ എന്നും പറയുന്നു. ആയതിനാൽ ഫഖീറിന്റെ ഭക്ഷണം (സാദുൽ ഫഖീർ) അല്ലാഹുവിന്റെ വജ്ഹ് അല്ലാതെ മറെറാന്നും അല്ലാതെ വരുന്നതുമാകുന്നു. ഹബ്ബ്നെപ്പററി നല്ലപ്പെടുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങളൊന്നും ഹബ്ബ് ആകുന്നതല്ല. ഹബ്ബ് വികാരത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. വികാരങ്ങൾ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് പറഞ്ഞു ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല.

അഹംഭാവം

മറവുള്ളവരേക്കാൾ ചില വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളും ഉയർന്ന പദവികളും ഒരുവനിൽ ഉണ്ടെന്നു സ്വയം തീരുമാനിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരുവൻ അഹംഭാവിയായിതീരുന്നത്. മറവുള്ളവർക്ക് ചില ഗുണങ്ങളും പദവികളും അവൻ സ്വന്തമായി തീരുമാനിക്കുകയും അവൻ തന്നത്താൻ ചില പദവികളും ഗുണങ്ങളും എടുക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മറവുള്ളവരെ അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ താഴ്ന്നനിലയിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഭാവവും വികാരവും ഒരുവന്റെ നെഞ്ചിനുള്ളിൽവെച്ച് വിഹരിക്കുന്നവനും പ്രവർത്തിക്കുന്നവനുമത്രെ അഹംഭാവി.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നിശ്ചയമായും അഹംഭാവികളേ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നതല്ല.'

റസൂൽകരീം (സ.അ) ഇപ്രകാരം അരുൾചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'അണുമണിതൂക്കം അഹംഭാവം ഒരുവന്റെ

ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതല്ല.' (മുസ്‌ലിം) എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാതിലുകളാകുന്നു. പ്രത്യുത അഹംഭാവവും ആത്മപ്രശംസയും ആ വാതിലുകളെ പൂട്ടിക്കളയുന്നു. സന്മാർഗ്ഗസമ്പന്നമായ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളുടെ ആകരം വിനയത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുമ്പോൾ അഹംഭാവം, ആ വഴിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും അവനും വിഘാതമായി നില്ക്കുന്നതിനാൽ വിനയം അവനിൽ അറവുപോകുന്നു. വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:

'അഹംഭാവികളെ അന്ത്യദിവസത്തിൽ, മനുഷ്യരൂപത്തിൽ എറുമ്പുകളെപോലെ വളരെ അവഹേളനമായ വിധത്തിൽ പുറപ്പെടുവിക്കും, നാനാഭാഗത്തുനിന്നും ആക്ഷേപം അവരെ ബാധിക്കും, നരകമാകുന്ന ജയിലിലേക്കു് അവരെ വലിക്കപ്പെടും.'

ഒരുവനിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ചില പ്രത്യേക ഗുണങ്ങൾമൂലമാണു് അവൻ സ്വയം അഹംഭാവിയായിതീരുന്നതു്. അവ (ഏ) ആത്മീയമായതു്. ഇതു് രണ്ടുവിധമാകുന്നു. 1) ജ്ഞാനസംബന്ധമായതു്. ജ്ഞാനബോധം അവനിൽ അധികാരവികാരം ഉളവാക്കുന്നു. അധികാരവികാരം സ്വന്ത പദവിയിൽനിന്നു് അവനെ തന്നത്താൻ ഉയർത്തുന്നു. ജ്ഞാനമില്ലാത്തവനെ താഴ്ത്തിയും, പുച്ഛമായും കരുതുന്നു. അവൻ മറവുള്ളവരിൽനിന്നു് ബഹുമാനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. സ്വയം ബഹുമാനിക്കപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരോടു റസൂൽകരീം (സ. അ) ഇപ്രകാരം അരുൾ ചെയ്യുന്നു:

'ഒരുവൻ, തന്നെ കാണുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ അവൻറെ ഇരിപ്പിടത്തെ അവൻ നരകത്തിൽ അന്വേഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.' അണഞ്ഞുപോകുന്ന സൌന്ദര്യം കണ്ടു് ആനന്ദിക്കുവാൻ കണ്ണിനു് കാഴ്ചയുണ്ടെന്നു് നടിക്കുകയും ഫലപ്രദമല്ലാത്ത പദങ്ങളുടെ കേൾവിയിൽ മാധുര്യം അനുഭവിക്കുന്നവൻ കേൾവിക്കു് കുറവില്ലെന്നു് നടിക്കുകയും ബുദ്ധിയുടെ പ്രയോഗംകൊണ്ടു് ദുർഗ്ഗന്ധമേറിയ വസ്തുക്കളെ പുറത്തേക്കു് തള്ളിവിടുവാനും നശ്വര സാധനങ്ങളെ ശരീരത്തിൻറെ ഹിതത്തിനു് ഒത്തവണ്ണം സജ്ജീകരിക്കുവാനും ഒരുവനു് സാധിക്കുമ്പോൾ അവൻ ബുദ്ധിമാനെന്നു നടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വളരെ അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു സാധനം കണ്ണിനു് ചെറുതായി തോന്നുകയും, അടുത്തുവരുന്തോറും ആ സാധനത്തിനു് വലിപ്പം കൂടിവരുന്നതായും കാണുന്നു. നമ്മുടെ ബാഹ്യമായ കണ്ണിനു് ശരിയായ കാഴ്ചയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു് ഇപ്രകാരം നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നതു്. ഒരു ഭിത്തിക്കപ്പുറമുള്ള ഒരു വസ്തുവിനെ നമ്മുടെ കണ്ണിനു് ദർശിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ നേരെ പുറകിലുള്ളവയെ കാണുവാൻ നമുക്കു് ഈ കണ്ണുകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നില്ല. ഒരു കോലിൻറെ യഥാർത്ഥ വലിപ്പം എന്താണെന്നു് കണ്ണുകൊണ്ടു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. കോൽ അടുപ്പിച്ചു് പിടിക്കുന്തോറും വലിപ്പം കൂടിയും, അകലത്തിൽ പിടിക്കുന്തോറും വലിപ്പം കുറഞ്ഞും കാണുന്നു. രാത്രി, ഇലയുടെ നിറം കറുത്തും പകൽ പച്ച വണ്ണമായൊ മറ്റൊ കാണുന്ന

തും കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചക്കുറവുകൊണ്ട് മാത്രമാകുന്നു. പ്രകാശം കൂടിയ വസ്തുക്കളുടെ നേരെ നമ്മുടെ കണ്ണുകൊണ്ട് ദർശിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അണുവിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ വസ്തുക്കളേയും നമ്മുടെ കണ്ണിനു് കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ കണ്ണിനുള്ള ദോഷങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാം വ്യക്തമായി കാണുന്ന ഒരു ഉൾക്കണ്ണു് നമുക്കുണ്ട്. അതു തെളിഞ്ഞാൽ ഇതാനിയെന്നും, നല്ലവനെന്നും നടിക്കുന്നവരുടെ ലജ്ജാവഹമായ രൂപം ഗ്രഹിപ്പാനും, കാണുവാനും സാധിക്കുന്നതാകുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള കണ്ണു് തെളിയാത്തവർ മറവുള്ളവർ ഏതു തരക്കാരാണെന്നു് വിധി പറയുവാൻ മുതിരുന്നവർ അബദ്ധമാകുന്നു. ഈ ഉൾക്കണ്ണിനെപറ്റിയുള്ള വിശദ വിവരം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒതുക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ എഴുതുന്നില്ല. ചുരുക്കിപറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങൾവഴി നാം കാണുന്ന കാഴ്ചകൾ, ബാഹ്യമായ കണ്ണിനും പുറമെ ഒരു കണ്ണു് നമുക്കുണ്ടെന്നുള്ളതിനുള്ള ഒരു വലിയ തെളിവാകുന്നു. അപ്പോൾ, ഉറക്കത്തിൽ തെളിയുന്നതും, കാണുന്നതുമായ കാഴ്ച ഉണർവ്വിലും കാണുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം മുഴുവനും ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചു് വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുക. എന്നാൽ അല്ലാഹു 'തൗഫീഖ്' ചെയ്യു അത്ഭുതകരമായ പലതും കാണുവാനും, ഗ്രഹിപ്പാനും സാധിക്കും. 2. ആരാധനയും മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളും മറവുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ താൻ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുമെന്ന ബോധം അവനു് ഭാവം ഉണ്ടാകുന്നു. പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുമൂലം ഉയർന്നുപോയെന്നു

ആരും അഹങ്കരിക്കണ്ട. അപ്രകാരം അഹങ്കരിക്കുന്നവ
ന്റെ പുണ്യകർമ്മങ്ങളും വെറും ശാരീരികമായ ആയാ
സം മാത്രമായി മാറുന്നതാകുന്നു. ആയതിനാൽ അഹങ്കാ
രത്തെ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതെയാക്കുവാനും പുണ്യകർമ്മങ്ങളും
കൊണ്ടു് ഉയരുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ താഴെ എഴുത
ുന്ന ഹദീസിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഗവേഷണം ചെയ്യേ
ണ്ടതാകുന്നു. മുസ്തഫാറസൂൽകരീം (സ.അ) തിരുമേനി
ഇപ്രകാരം അരുൾ ചെയ്യുന്നു:

'തന്റെ നഫ്സിനെ അറിയുന്നവനാരോ അവൻ
അല്ലാഹുവിനെയും അറിയുന്നതാകുന്നു.' (ബി) 1. ലൌ
കീകമായവ—കുലം, കുടുംബം ഇത്യാദിയിലുള്ള പദവി.
ചിലർ അവരുടെ കുടുംബമാഹാത്മ്യത്തിലും, കുലമാഹാ
ത്മ്യത്തിലും അഹങ്കരിക്കുന്നു. താഴ്ന്ന കുടുംബക്കാരെന്നും,
വംശക്കാരെന്നും പറയപ്പെടുന്നവരുമായി കലഹിക്കുകയും
അവരെ പുച്ഛിക്കുകയും അവരുമായി സംസർഗ്ഗത്തിനു്
വിഹിതം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ
ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: 'ഒരിക്കൽ നബി (സ. അ) യുടെ
തിരുമുമ്പിൽവെച്ചു് രണ്ടുപേർ കലഹിക്കുകയായിരുന്നു.
ഒരാൾ മറ്റയാളോടു് പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ ഉയർന്ന കുടുംബ
ത്തിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.' (തെളിവുകൾ പറഞ്ഞു) നി
ന്റെ പിതാവിന്റെ പേരെന്താകുന്നുവെന്നു്, അനന്തരം,
മറ്റയാളോടു ചോദിച്ചു. തത്സമയം ആത്മപ്രശംസ പറ
ഞ്ഞവന്റെ നേരെനോക്കി നബി (സ. അ) ഇപ്രകാരം
അരുൾചെയ്തു: 'മൂസ (അ) ന്റെ കാലത്തു് തങ്ങളുടെ

കലങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുന്ന രണ്ടുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു': 'നോക്കുക. എന്റെ മുൻഗാമികൾ ഒൻപതുപേരും ഒരേതരത്തിൽ പ്രസിദ്ധിനേടിയവരായിരുന്നു.' അപ്പോൾ അല്ലാഹു മൂസാ (അ) നബിയോട്' ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'അവനോട്' പറയുക. ഒമ്പതു മുൻഗാമികളും നരകത്തിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ പത്താമത്തേതാകുന്നു.' 2. സ്വന്തം സൌന്ദര്യം കൊണ്ട്' അഹങ്കരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ. അവർ മറ്റു സ്ത്രീകളെ അവഹേളിക്കുകയും പുച്ഛിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആയിശബീവി (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഒരു ദിവസം റസൂൽകരീം (സ.അ) തിരുമേനിയുടെ തിരുസന്നിധിയിൽ ഒരു സ്ത്രീ വന്നു. ഞാൻ നബി (സ.അ) യോട് പറഞ്ഞു.' വിരൂപിയായ ഈ സ്ത്രീയെ നോക്കുക. നബി (സ.) തിരുമേനി എന്നെ നോക്കി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. 'ആയിശ നീ പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി ഖേദിക്കുക; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു കുറ്റം പറയലാകുന്നു.'

ഇപ്രകാരംതന്നെ ചിലർ ജനബലം, കായബലം, ധനം, ബന്ധുമിത്രാദികൾ ഇവകൊണ്ടഹങ്കരിക്കുന്നു. സർവ്വവിധ അഹങ്കാരങ്ങളും സന്മാർഗ്ഗത്തിനു' തടസ്സമായിതീരുമെന്നു' മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ആയത്തുകളും ഹദീസു'കളും നമ്മെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

'രഹസ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങുവാൻ പഠിച്ച അല്ലാഹുവിന്റെ ആരിഫീങ്ങളല്ലാതെ മുങ്ങുകയില്ല. അപ്രകാരമല്ലാത്തവർ ആ സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിയാൽ 'മോജകൾ' അവരെ തെറിപ്പിച്ചു കളയുന്നതാകുന്നു.'

ദികർ എന്ന മേൽമരുന്നോട്ടക്കൂടിയും രിയാളത്തു് എന്ന മേൻപൊടിയോട്ടക്കൂടിയുമുള്ള തഖ്വായെന്ന ഭസ്മം വിലമതിക്കാത്ത 'കരുത്താകുന്നു.'

'സ്നേഹത്തിന്റെ രുചിയെ ഒരുവൻ അനുഭവിച്ചാൽ അവൻ സ്നേഹിതനെ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കും, സ്നേഹിതന്മാരുമായുള്ള ജീവിതത്തിൽ അവൻ തൃപ്തിയടയും.'

'നാം സ്നേഹത്തിന്റെ രുചി നോക്കാതെയും ജലാലിന്റെ ജമാലിനെ കാണാതെയും മരണപ്പെടുന്നതു് നാൽക്കാലികളെപോലെയാകുന്നു.'

'ആ ജമാലിനെ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ കാണുന്നപക്ഷം ഭൌതികലോകത്തിലെ സർവ്വ സുഖത്തിൽനിന്നും നാം പിന്തിരിഞ്ഞു ഒളിക്കുകയും 'മസ്താൻ'മാരാകുകയും ചെയ്യും.'

അഞ്ചാം 'ഹിജാബി'ന്റെ അനാച്ഛാദനം

വിശ്വാസത്തിൽ നിർബ്ബന്ധമായി ഉൾകൊള്ളുന്ന വയിൽ ഒന്നാണ് ദാനം (സകാത്) ദാനത്തെ സംബന്ധിച്ച നിയമശാസനകളും അവ ഒരുവനു് നിർബ്ബന്ധമായിതീരുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികളും ഇവിടെ വിവരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

സകാത്തുകൾ അനുഗ്രഹങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവയ്ക്കുള്ള നന്ദി പ്രകടനമാകുന്നു. ഏതു് വിധത്തിലുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളാണ് ഒരുവൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു് അതെ വിധത്തിലുള്ള ദാനങ്ങൾവഴി അവൻ നന്ദിപ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ആരോഗ്യം ഒരുവനു് കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു അനുഗ്രഹമായതിനാൽ അവന്റെ ഓരോ അവയവവും നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആയതിനാൽ ആരോഗ്യമുള്ളവർ, സുഖസുഷുപ്തിയിൽ സമയം കളയാതെ സ്വ അംഗങ്ങളേയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുന്ന ഇബാദത്തുകൊണ്ടു് നന്ദിപ്രകടനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതു് ഒരുവനു് ഒഴിച്ചു് കൂടുവാൻ പാടില്ലാത്ത കർത്തവ്യമായിതീരുന്നു. ഇപ്രകാരംതന്നെ ബാഹ്യമായും ആത്മീയമായും ഉയരുവാൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ അവരവരുടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട പദവിയനുസരിച്ചു് നിരന്തരമായ നന്ദിപ്രകടനം ആവശ്യമായിതീരുന്നു.

ചിലർ ഭൂതലത്തിലെ ദാനങ്ങൾ സ്വീകരിപ്പാൻ തയ്യാറായില്ല. ഒരു മുസ്ലിം സഹോദരനെ അവനു് നിർ

ബന്ധമായിതീർന്ന ചുമതലയിൽനിന്നും സഹോദരനെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ ദാനം നിർബന്ധമായി ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതും സ്വീകരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹുപറയുന്നു:

'നമസ്കാരത്തിനെ നിങ്ങൾ നിത്യമായി അനുഷ്ഠിക്കുകയും സകാതു് കൊടുക്കുകയും അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും വഴിപ്പെടുകയും ചെയ്യുക.'

'അവക്കു് നമ്മൾ കൊടുത്തതിൽനിന്നു് ചിലവു ചെയ്യും'

'നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്ന വസ്തുക്കളിൽനിന്നു് ചിലവു് ചെയ്യുന്നതുവരെ നിങ്ങൾക്കു് ഗുണം ചെയ്യുന്നതല്ല.'

'ചോദിച്ചവനെ നീ തടസ്സപ്പെടുത്തരുതു്' അതായതു് നിരാശനാക്കാതിരിക്കുക:

'നമസ്കാരത്തെ യഥാക്രമം അനുഷ്ഠിക്കുകയും നിർബന്ധദാനമായ സകാത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ അവരോടു കല്പിക്കപ്പെട്ട ഇതാണു് യഥാർത്ഥമായ നേർമാർഗ്ഗം.'

'ഹൃദയങ്ങളും, കണ്ണുകളും അലറുന്ന ദിവസത്തെ ഭയപ്പെട്ടു് (ലൗകീക കാര്യങ്ങളിലെ) കൊടുക്കൽ, വാങ്ങൽ എന്നീ പ്രവർത്തികളിൽ നമസ്കാരം സകാത്തു ദിക്കർ എന്ന പ്രവർത്തികളും അവക്കു് വിഘാതമായി തീരുന്നതല്ല.'

'നിശ്ചയമായും സകാത്തു ഫഖീറന്മാർക്കും മിസ്കീന്മാർക്കും പുതുതായി ദീനിലേക്കു് വന്നവർക്കും, കടത്തിൽ അകപ്പെട്ടവർക്കും, സ്വതന്ത്രനാകുവാൻ വേണ്ടി അടിമക്കും, അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ ജിഹാദിൽ ഏർ

പ്പെട്ടവക്കും മുസാഫിരീങ്ങൾക്കും നൽകുവാൻ അല്ലാഹു ഫറ്ള് ആക്കി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.'

'അല്ലാഹുവിന്റെ മാഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുവീൻ: നിങ്ങളുടെ കൈകളാൽ (നിങ്ങളെ) നിങ്ങൾ നാശത്തിൽ ഇട്ടുകളയരുതു്. നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്യുവിൻ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നന്മ ചെയ്യുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.'

'നിങ്ങൾ എന്തു നന്മ ചെയ്യുന്നുവോ അതു് അല്ലാഹു അറിയുന്നു.'

'അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ ആശിച്ചു്തന്നെ തന്നെ വില്ക്കുന്നവനും ജനങ്ങളിലുണ്ടു്. അല്ലാഹു അവന്റെ അടിമകളോടു പ്രീതിയുള്ളവനത്രെ.'

'തങ്ങളുടെ സ്വത്തു് അല്ലാഹുവിന്റെ മാഗ്ഗത്തിൽ ചിലവിടുന്നവരേ സംബന്ധിച്ചു ഉപമ ഓരോ കതിരിലും നൂറു ധാന്യം വീതമുള്ള ഏഴു കതിരുകളായി വളരുന്ന ഒരു ധാന്യം പോലെയാകുന്നു. അല്ലാഹു അവനിഷ്ടമുള്ളവനു് വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. അല്ലാഹു ധാരാളമായി കൊടുക്കുന്നു. അല്ലാഹു ധാരാളമായി കൊടുക്കുന്നവനും സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു.'

'നിങ്ങൾ ധർമ്മംചെയ്യുക, ആ ധർമ്മം നിങ്ങളെ നരകശിക്ഷയിൽനിന്നൊഴിവാക്കുന്നതാകുന്നു.' (തബ്റാനി)

'ഒരു കാരക്കയുടെ ഒരു പൊളികൊണ്ടു് ധർമ്മം ചെയ്തിട്ടെങ്കിലും നരകശിക്ഷയിൽനിന്നു് നിങ്ങൾ ഒഴിവാകുക, അതു കൊടുക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു് സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ നല്ല ഒരു വാക്കുകൊണ്ടെങ്കിലും നരകശിക്ഷയിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കുക' (ബു. 4)

ആറാം 'ഹിജാബി'ന്റെ അനാഛാദനം

(ഉപവാസം)

'ഉപവാസം എനിക്കാകുന്നു. അതിന്നു് പ്രതിഫലം നല്കുവാനുള്ള അവകാശം എനിക്കുള്ളതാകുന്നു.' എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മതപരമായി പരിശീലിക്കപ്പെടുന്ന ഉപവാസം, ബാഹ്യമായി ഒന്നിലും ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു ഭൂത വിഷയമാകുന്നു. അതെ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറാരും അതിൽ പങ്കെടുക്കാത്ത വിധത്തിലുള്ള ഒരു ഭൂതം മാത്രമാകുന്നു. ആയതിനാൽ അതിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തിനു് അതിരില്ലാതിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണാകടാക്ഷംകൊണ്ടു് മാത്രമാണു് മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു്. അതു് മതപരമായ ഇബാദത്തിന്റെ പദവിയനുസരിച്ചായിരിക്കും. 'ഉപവാസത്തിനു് നല്കപ്പെടുന്ന പ്രതിഫലം അനുസരിച്ചു് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവർക്കു സ്ഥിരകാലതാമസം നല്കപ്പെടുന്നു. ശരീരേച്ഛകളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറി നില്ക്കുകയാണു് ഉപവാസം. അവയിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന പദവി വിശപ്പുസഹിക്കുകയാകുന്നു, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിൽനിന്നു വയറിനെ ഒഴിവാക്കുക. കാമവികാരമായ ദർശനത്തിൽനിന്നു ദൃഷ്ടിയെ സൂക്ഷിക്കുക, ദൂഷിച്ച സംസാരങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതിൽനിന്നു് ചെവിയെ സൂക്ഷിക്കുക, ആവശ്യമില്ലാത്തതോ, ദൂഷിച്ചതോ ആയ സംസാരങ്ങൾ നാവുകൊണ്ടു് സംസാരിക്കാതിരി

ക്കുക, ലൌകീക സാധനങ്ങളെ ആശിച്ച് അവയെ പിൻപ്പററാതിരിപ്പാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകൾക്ക് വിരുദ്ധമായി നടക്കാതിരിപ്പാനും ശരീരത്തെ സൂക്ഷിക്കുക. ഇവ ശരീരേച്ഛകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. ഇപ്രകാരം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥമായി ഉപവാസം ചെയ്യുന്നവൻ. ഒരിക്കൽ റസൂൽകരീം (സ.അ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ചെവിയും, കണ്ണും, നാവും, കയ്യും, ഓരോ അംഗവും ഉപവസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.' വീണ്ടും റസൂൽ (സ.അ) പറഞ്ഞു: 'വിശപ്പും, ദാഹവും സഹിക്കുക എന്ന ഗുണമല്ലാതെ ഉപവസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു നന്മയും അധികംപേർക്കും ഉണ്ടാകുന്നില്ല.' അലി ഇബ്നി ഉസ്മാൻ അൽജുൽഅബി (റ) ഒരിക്കൽ റസൂൽ (സ.അ) തിരുമേനിയെ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടപ്പോൾ ഉപദേശത്തിനു് അപേക്ഷിച്ചു. തൽസമയം റസൂൽ (സ. അ) അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: 'നാവിനേയും, ശരീരവികാരങ്ങളേയും തടങ്കലിൽ വെയ്ക്കുക.' വികാരങ്ങളെ തടങ്കലിൽ വെയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതു് പരിപൂർണ്ണമായ മുജാഹിദുകൊണ്ട് മാത്രമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സത്യ ജ്ഞാനവും, കാഴ്ച, കേൾവി, രുചി, മണം, സ്പർശനം എന്നിവ വഴി ലഭ്യമാകുന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ നാല് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ അഞ്ചാമത്തവയായ സ്പർശനേന്ദ്രിയം ശരീരമാസകലം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇലാഹിയായ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ദിവ്യമായ ഇൽഹാമും ഒഴിച്ച് മറ്റു മനുഷ്യൻ അറിയപ്പെടുന്നതെല്ലാം മേൽപറഞ്ഞ

അഞ്ചു് ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെയും കവാടങ്ങൾവഴിയാകുന്നു. ഓരോ ഇന്ദ്രിയത്തിനും ശുദ്ധിയും അശുദ്ധിയുമുണ്ടു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ജ്ഞാനവും, കാഴ്ചകാരണവും സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് അവ സന്നദ്ധമാകുന്നതുപോലെ ചിന്തയും മൃഗീയ വികാരങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നതിനും അവ സന്നദ്ധമാകുന്നു. അവ പുണ്യകർമ്മങ്ങളുടെയും പാപകർമ്മങ്ങളുടെയും ഇരിപ്പിടമാകുന്നു. ആയതിനാൽ ഉപവസിക്കുന്നവർ ഈ അഞ്ചു് ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും, അനുസരണക്കേടിൽനിന്നു് അനുസരണത്തിലേക്കു് മടങ്ങുവാൻ തടങ്കലിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. ഉപവാസകാലത്തു് ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളിൽനിന്നു് മാത്രം ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതു് വെറും കെട്ടിക്കളിമാത്രമാകുന്നു. സുഖസുഷുപ്തിയിൽ നിന്നും, നിയമവിരുദ്ധമായ പ്രവർത്തികളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറാതെ നിയമാനുസൃതമായ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളിൽ നിന്നുമാത്രം ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിൽ വലിയ പ്രാധാന്യമില്ല. പാപങ്ങളിൽനിന്നു് ദിവ്യമായി രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരുവനു് ഉപവാസത്തിന്റെ എല്ലാ പരിതഃസ്ഥിതികളും ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

വിശപ്പു് ബുദ്ധിക്കു് മൂർച്ച കൂട്ടുകയും മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും ശക്തിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുസ്തഫാ റസൂൽകരീം (സ.അ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: നിങ്ങളുടെ വയറു് വിശപ്പുള്ളതാക്കി തീർക്കുകയും, കടലുകൾ ദാഹമുള്ളതാക്കി തീർക്കുകയും, ശരീരം നഗ്നമാക്കുകയും ചെയ്യുക. ഹൃദയങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു് അ

ല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കത്തക്ക വിധമാക്കുകയും ചെയ്യുക.' വിശപ്പ് ശരീരത്തിനു് ക്ലേശമുണ്ടാക്കുന്നുവെങ്കിലും അതു് ഹൃദയത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ശരീരത്തെ ശുദ്ധമാക്കുകയും ആത്മാവിനെ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യത്തിലേക്കു് നയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വയറുനിറയെ തിന്നുന്ന പ്രവർത്തി മൃഗത്തിന്റെതാകുന്നു. വിശപ്പ്കൊണ്ടു് ആത്മീയ പ്രചോദനം കൈവരുത്തിയ ഒരുവനു് തുല്യമാകുകയില്ല വിശപ്പ് തീർത്തു ദുഷ്ശാത്രുനായി കാമവികാരങ്ങൾക്കു് ദാസപ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നവൻ. പൂച്ചി കന്മാരായ നല്ല ജനങ്ങൾ ജീവിക്കുവാൻവേണ്ടിമാത്രം ഭക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ നാം ഭക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടിമാത്രം ജീവിക്കുന്നു. ആദം (അ) അവർകളെ ഒന്നു് ഭക്ഷിച്ചു എന്ന കാരണത്തിനുമാത്രം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് തള്ളപ്പെട്ടു.

വിശപ്പിനു്വേണ്ടി വിശപ്പിക്കുന്നവൻ യഥാർത്ഥ വിശപ്പ്കാരനല്ല. യഥാർത്ഥ വിശപ്പില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ തിന്നുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവൻ വെറും മൃഗീയമായ തീറ്റക്കാരൻ മാത്രമാണു്. ഭക്ഷണം നിരോധിക്കപ്പെട്ടവാനോ ഭക്ഷിപ്പാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്തവനോ വിശപ്പിന്റെ പ്രസക്തി ലഭിക്കുന്നതല്ല. പ്രത്യുത ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നവനാണു് വിശപ്പിന്റെ പ്രസക്തി നേടുന്നതു്. ആരിഫിന്റെ ശരീരത്തിലുള്ള സർവ്വ ഞരമ്പുകളും ഹികമത്തുൽ ഇലാഹിയത്തിന്റെ തെളിവുകളും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഇലാഹിന്റെ ദർശനത്തിൽ മധുരം പററിയവയുമാകുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നെഞ്ചിൽ തുറക്കപ്പെട്ട കവാടങ്ങളാകുന്നു. ഈ കവാടങ്ങളിൽ കായ്കാര

ണത്തെയും ശരീരേച്ഛയേയും നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. ആത്മാവു് കായ്ജ്ഞാനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ ശരീരത്തിന്റെ ആവശ്യം ഹവാ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ സ്വാഭാവികമായ ആവശ്യം ഭക്ഷണം നിവ്വഹിക്കുമ്പോൾ, ശരീരം ശക്തിപ്പെടുകയും ശരീരേച്ഛ (ഹവാ) ശരീരാംഗങ്ങൾവഴി സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്മൂലം ഓരോ ഞരമ്പിലും വ്യത്യസ്ഥമായ ഓരോ ഹിജാബു് (മറ) ഉത്ഭവമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭക്ഷണം നല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ ശരീരം ക്ഷീണിക്കുകയും കായ്ജ്ഞാനം ശക്തിപ്പെടുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മഅ്രിഫത്തു അവനിൽ രൂഢമാകുമ്പോൾ ഇലാഹിയായ അത്ഭുതങ്ങളും തെളിവുകളും ശരീരത്തിനു് സ്വന്തമായി ജോലിചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെയും ശരീരേച്ഛ കഴിവില്ലാതെ മറയുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ, അവനിൽ കൂടുതലായി അനുഭവപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു. അപ്പോൾ ഹഖ് വെളിവാകുന്നതുമൂലം മിഥ്യമായ ആഗ്രഹങ്ങൾ ശിഥിലമാകുകയും അവന്റെ മഖ്സൂദ് അവനു് പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'അല്ലയോ വിശ്വാസികളെ! നിങ്ങൾക്കു് മുൻപുള്ളവർക്കു് നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കും ഉപവാസം നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തന്മൂലം നിങ്ങൾക്കു് (ദോഷബാധയെ) തടുക്കാവുന്നതാകുന്നു.'

അബൂഹുറൈറ (റ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ.അ) പറഞ്ഞു. 'ഏതൊരുവൻ അസത്യവച

നവും തദനുസരിച്ച പ്രവത്തികളുമപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നവൊ അവന്റെ ഭക്ഷണപാനീയ പരിത്യാഗങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു് ആവശ്യമില്ല.'

അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ഏതൊരുവൻ അല്ലാഹുവിൽ മുറുകെ പിടിക്കുന്നുവൊ നിശ്ചയമായും അവനെ നേർ മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.'

'ഭൌതികലോകത്തോടും, പരലോകത്തോടും നീ ഉപവസിക്കുക (ബന്ധം വിടത്തുക) (ഈ) ഉപവാസം നീ ചെയ്താൽ റഹ്മാൻ ആയ തമ്പുരാന്റെ കൂടികാഴ്ച്ചവേളയിലല്ലാതെ നീ അതു മുറിക്കരുതു്'' ഇതിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

'അവരുടെ പ്രവത്തിക്കുള്ള പ്രതിഫലമായി, കണ്ണിനു് ആനന്ദം നൽകുന്ന ഒന്നിനെ അവക്കുവേണ്ടി മറയ്ക്കപ്പെട്ടതു് ഒരു ശരീരവും അറിയുന്നതല്ല.'

ഏഴാം 'ഹിജാബി'ന്റെ അനാഛാദനം

ഹജ്ജ്

അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'പറയുക, അല്ലാഹു സത്യം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് ഇബ്രാഹീമിന്റെ മതത്തെ പിൻപറ്റുക, ഇബ്രാഹീം നേർമാർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവനും ഒരു മുശ്രിക്കിൽ പെടാത്തവനുമായ ഒരാളുമായിരുന്നു.'

'നിശ്ചയമായും മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി (വണക്കത്തിനായി) ആദ്യം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട വീട് 'മക്ക'യാകുന്നു. അതു് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ഒന്നും, ജനങ്ങൾക്കു് മാർഗ്ഗദർശനവുമാകുന്നു.'

'അതിൽ വ്യക്തമായ അടയാളങ്ങളുണ്ട്; ഇബ്രാഹീമിന്റെ മഖാമായ സ്ഥാനവും, അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും സുരക്ഷിതമാകുകയും, ആ വീട്ടിലേക്കു ഹജ്ജ് യാത്ര ചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ള ഓരോരുത്തരും അവിടെ ഹജ്ജ് കർമ്മം, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ചെയ്യുവാൻ നിർബ്ബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഏതൊരുവൻ അവിശ്വസിക്കുന്നുവോ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ലോകങ്ങളിലെ ആവശ്യങ്ങളിൽനിന്നും സ്വയം തൃപ്തനാകുന്നു.'

'നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനേൽ അല്ലാഹു സാക്ഷിയാകുന്നു.'

'അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ! അല്ലാഹുവിനു് വണങ്ങേണ്ടതായ നിയമപ്രകാരം നിങ്ങൾ 'അവനു്' വണങ്ങുവിൻ!'

'അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു് ഹജ്ജു്കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയും, കാമം, ക്രോധം, ദുഷ്പ്രവർത്തികൾ അതിൽ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവനെ, അവന്റെ മാതാവു് പ്രസവിച്ച ദിവസംപോലെ (പാപങ്ങളിൽനിന്നു) അവൻ മടങ്ങുന്നതാകുന്നു.' (ഹദീസു്.)

പ്രായപൂർത്തി വന്നവർക്കും, ആരോഗ്യമുള്ളവർക്കും, കഴിവുള്ളവർക്കും ഹജ്ജുകർമ്മം നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആവശ്യമായ സ്ഥലത്തുവെച്ചു് ഹജ്ജുകാരന്റെ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതിലും, 'അറഫായിൽ' നിൽക്കുന്നതിലും, കഅബായെ ചുറ്റുന്നതിലും, 'സഫായുടെയും, 'മർവായുടെയും ഇടയിൽ ഓടുന്നതിലും ഹജ്ജുകർമ്മം ഉൾപെടുന്നു. 'ഇഹ്റാം' കെട്ടാതെ ആ പരിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ ആരും പ്രവേശിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. അതിൽ ഇബ്രാഹിം നബി(അ) മിന്റെ 'മഖാം' ഉൾപെടുന്നതുകൊണ്ടു് ആ പുണ്യഭൂമിക്കു് 'ഹറം' എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ഇബ്രാഹിം നബി (അ)ക്കു് രണ്ടു 'മഖാമു'ണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നു്, ഇബ്രാഹിം നബി (അ) യുടെ ശരീരത്തിന്റെ 'മഖാം' അതായതു് 'മക്കം', രണ്ടാമത്തേതു് ആത്മീയമായ 'മഖാം' അതായതു് സ്നേഹതപം (ഖുല്ലതു്) ഏതൊരുവൻ ഇബ്രാഹിം നബി (അ) യുടെ ശാരീരികമായ 'മഖാം' അന്വേഷിക്കുന്നുവോ അവൻ സർവ്വകാമവികാരങ്ങളും, സുഖങ്ങളും പരിത്യജിക്കുകയും, ഹജ്ജുകാരന്റെ

വസ്ത്രം ധരിക്കുകയും (ഖഫൻ) കൊണ്ടു് തന്നത്താൻ മൂടുകയും, നിയമാനുസരണമായ കളിയായ വേട്ടയാടലിൽ നിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും, എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും കർശനമായ നിയന്ത്രണത്തിൽ വരുത്തുകയും അറഫയിൽ ഹാജരാകുകയും അവിടെനിന്നു് മുസ്ദലിഫയിലേക്കും മസ്ജിദുൽഹറമിലേക്കുംപോകുകയും, കല്ലുകൾ പെറുക്കിയെടുക്കുകയും 'കഅ്ബാ' തവാഫ് ചെയ്യുകയും, 'മീന' സന്ദർശിക്കുകയും അവിടെ മൂന്നു് ദിവസം താമസിക്കുകയും, മുറപ്രകാരം കല്ലെറിയുകയും, മുടികളയുകയും, ബലികർമ്മം നടത്തുകയും ചെയ്തശേഷം സാധാരണ ഉടുപ്പു് ധരിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ ഇബ്രാഹിം നബി (അ) യുടെ ആത്മീയമായ 'മഖാമാഗ്രഹി'ക്കുന്നവർ പരിചിത വസ്തുക്കളുമായുള്ള സഹവാസം വെടിയുകയും സുഖാർഭവങ്ങളോട് യാത്ര പറയുകയും അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഒന്നിനേയും ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. തദനന്തരം അവൻ ആരിഫിന്റെ മഅ്രിഫത്ത്ആയ 'അറഫ'യിൽ നിക്കണം. അവിടെനിന്നു് ഇൽഫത്തായ മുസ്ദലിഫായിലേക്കു് പുറപ്പെടണം; അതിനു് ശേഷം ദിവ്യ തൻസീഹ് ആയ കഅ്ബായെ അവന്റെ ഹൃദയംകൊണ്ടു് 'തവാഫ്' ചെയ്യണം. അവിടെനിന്നു് ഈമാന്റെ മീനയിൽവെച്ചു് മൂഗീയേഛകളും നീചവിചാരങ്ങളുമായ കല്ലുകൾ എറിഞ്ഞുകളയണം. അനന്തരം 'അമ്മാറത്തായ നഫ്സിനെ' റജാഹത്തു് എന്ന കല്ലിൽവെച്ചു് ബലി അർപ്പിക്കുകയും ഖുല്ലത്തു് ആയ 'മഖാമിൽ' പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുക. അബ്രയ

സീദ് (റ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു ‘എന്റെ ആദ്യത്തെ ഹജ്ജിൽ ഞാൻ കഅ്ബത്തെ മാത്രം കണ്ടു. രണ്ടാമത്തെ ഹജ്ജിൽ കഅ്ബത്തെയും അതിന്റെ നാഥനെയും കണ്ടു. മൂന്നാമത്തെ ഹജ്ജിൽ, നാഥനെ മാത്രം കണ്ടു.

ആശിഖ് ഇല്ലാത്ത മഅ്ശൂഖിന്റെ ഭവനമാണ് ലോകത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഇരുട്ടായ വസ്തു’ ഈ ന്യായമനുസരിച്ചു ‘ഇൽഫത്തിന്റെ പദവിയോടടുക്കുടിയ ഫനായും, മുജാഹിദായുമാണ് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ‘കഅ്ബാ’യെ തുക്കൺപാർക്കുന്നതു് മേൽ പറഞ്ഞവയ്ക്ക് ഒരു സബബ് ആയിതീരുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ ഓരോ കാരണവും (സബബ്) മുസബ്ബിബ്നെ കത്താവിനെ ആശ്രയിച്ചു നിലനില്ക്കുന്നുവെന്നു് അറിഞ്ഞിരിക്കണം, ഒളിക്കപ്പെട്ട എന്തുതന്നെ ആയാലും അവിടെനിന്നു് അല്ലാഹുവിന്റെ ‘തൌഫീഖ്’ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതും, സൂക്ഷ്മതയുടെ അന്വേഷണം എവിടെനിന്നായാലും അവന്റെ ആഗ്രഹം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഒരാൾ, ജുനൈദുൽ ബഗ്ദാദി(റ) അവർകളെ സന്ദർശിച്ചു. ജുനൈദ് (റ) അവർകൾ അയാളോടു് ചോദിച്ചു: ‘നിങ്ങൾ എവിടെനിന്നു് വരുന്നു?’ അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു, ‘ഞാൻ ഹജ്ജു് കഴിഞ്ഞു് വരികയാകുന്നു’, ജുനൈദ് (റ) പറഞ്ഞു: ‘നിങ്ങൾ ആദ്യം നിങ്ങളുടെ ഭവനത്തിൽനിന്നു് യാത്ര ചെയ്തസമയം മുതൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെയും യാത്ര ചെയ്തുവോ?’ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘ഇല്ല.’ ജുനൈദ് (റ) പറഞ്ഞു,

എന്നാൽ നിങ്ങളം യാത്രചെയ്തിട്ടില്ല, നിങ്ങളം രാത്രിക്ക വേണ്ടി താമസം ഉറപ്പിച്ചിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അല്ലാ ഹുവിനോട് സമ്പർക്കം, പുലർത്തുന്ന മഖാമിൽ യാത്രചെ യ്തുവോ?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, 'ഇല്ല' അപ്പോളം ജുനൈദ് (റ) പറഞ്ഞു. നിങ്ങളം നിങ്ങളുടെ യാത്രമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഓരോ 'മഖാമും' തരണം ചെയ്തിട്ടില്ല. നിങ്ങളം വേണ്ട സ്ഥലത്തുവെച്ച് ഹജ്ജ്കാരന്റെ വസ്ത്രം ധരിച്ചപ്പോളം, നിങ്ങളുടെ ശരീരേച്ഛയെ, നിങ്ങളുടെ സാധാരണ വസ്ത്രം കളഞ്ഞതുപോലെ, നിയന്ത്രണാധീനത്തിൽ കൊണ്ടുവ ന്നുവൊ? 'ഇല്ല' എന്നു് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. 'എന്നാൽ നിങ്ങളം ഹജ്ജ്കാരന്റെ വസ്ത്രം ധരിച്ചില്ല,' എന്നു ജുനൈദ് (റ) പറഞ്ഞു. നിങ്ങളം അറഫായിൽ നിന്നപ്പോളം അല്ലാഹുവിൽ മുശഹദ: ആയിരുന്നുവൊ? എന്നു ജുനൈദ് (റ) ചോദിച്ചു. 'ഇല്ല' എന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ജുനൈദ് (റ) പറഞ്ഞു, എന്നാൽ നിങ്ങളം അറഫായിൽ നിന്നിട്ടില്ല. നിങ്ങളം മുസ്ദലി ഫായിൽ പോയപ്പോഴും ആഗ്രഹ പൂർത്തിവരുത്തിയ പ്പോഴും നിങ്ങളുടെ ക്ലേശകരമായ വികാരങ്ങളെ പരിത്യ ജിച്ചിരുന്നുവൊ? 'ഇല്ല', എന്നാൽ നിങ്ങളം മുസ്ദലിഫാ യിൽ പോയിട്ടില്ല. നിങ്ങളം കഅ്ബായെ 'തവാഫ്' ചെയ്തപ്പോളം നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിൽ അല്ലാഹു വിന്റെ ജലാലും, ജമാലുമായ സൌന്ദര്യത്തെ കണ്ടുവൊ? 'ഇല്ല' എന്നാൽ നിങ്ങളം 'തവാഫ്' ചെയ്തിട്ടില്ല. നി ങ്ങളം സഫായുടെയും മർവായുടെയും ഇടയിൽ ഓടിയ പ്പോളം നിങ്ങൾക്ക് ശുദ്ധിയുടെയും വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളെ

ടെയും പദവി ലഭിച്ചുവൊ? ‹ഇല്ല.' എന്നാൽ നിങ്ങളം ഓടിയിട്ടില്ല. നിങ്ങളം മീനായിൽ വന്നപ്പോളം നിങ്ങളുടെ സവ്വഅഭിലാഷങ്ങളും നിലച്ചുവൊ? ‹ഇല്ല.' എന്നാൽ നിങ്ങളം മീനായെ സന്ദർശിച്ചില്ല. നിങ്ങളം ബലിപീഠത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴും ബലി നടത്തിയപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ മ്ലേഛകരമായ വികാരത്തിന്റെ മഖ് സൂദ് അർപ്പണം ചെയ്തുവൊ? ‹ഇല്ല.' അപ്പോളം നിങ്ങളം ബലി കഴിച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങളം കല്ലെറിഞ്ഞപ്പോളം നിങ്ങളുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മ്ലേഛവികാരങ്ങളെ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞുവൊ? ‹ഇല്ല, എന്നു അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നിങ്ങളം കല്ലെറിഞ്ഞിട്ടില്ല. കൂടാതെ നിങ്ങളം ഹജ്ജ് കമ്മവും നടത്തിയിട്ടില്ല. ആയതിനാൽ വീണ്ടും ഹജ്ജ് ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു എന്നു ജൂനൈദുൽ ബഗ്ദാദി (റ) അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചു. ഇബ്രാഹിം നബി (അ) യുടെ 'മഖാമിൽ പ്രവേശിക്കണമെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം ഹജ്ജ് ചെയ്യണമെന്നു ജൂനൈദ് (റ) അദ്ദേഹത്തോടു പറയുകയും ചെയ്തു.

മുഹാഹദഃ റസൂൽകരീം (സ. അ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'നിങ്ങളുടെ വയറു വിശപ്പുള്ളതാക്കിതീർക്കുകയും, കടലുകളം ദാഹമുള്ളതാക്കിതീർക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളംകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കത്തക്കവിധം ഈ ലോകത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക? വീണ്ടും റസൂൽ (സ. അ) പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങളം കാണുന്നതുപോലെ ആരാധിക്കുക, നിങ്ങളം അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ

കാണുന്നു.' ഏതു വിധമെന്നും, എങ്ങിനെയെന്നും ചോദിക്കാതെ, പരസ്യമായും രഹസ്യമായും അല്ലാഹുവിനെ ആത്മീയമായി ദർശിക്കുന്നതിനു് 'മുശാഹിദത്തു്' എന്നു പറയുന്നു. അബൂഅബ്ബാസ് ഇബ്നി അതാ (റ) ഖുർആൻ വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. മുശാഹദ: രണ്ടുതരമാകുന്നു. ആദ്യത്തേതു് വിശിഷ്ടമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഫലവും, രണ്ടാമത്തേതു് ആശിഖ് ആയിതീരുന്നതിൽനിന്നുള്ള ഫലവുമാകുന്നു. ഒരു ആശിഖതു് ആയിതീർന്നാൽ ചിന്ത, അവന്റെ മഅ്ശൂഖ് ആയ അല്ലാഹുവിൽ, മറെറാന്നും കാണുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം മുഴുകുന്നതായിരിക്കും അപ്പോൾ അവനു് അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറെറാന്നും ദൃശ്യമാകുന്നതല്ല. ഒരു സൂഫി പറയുന്നു: 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ ഒരു വസ്തുവിനെയും കാണുന്നില്ല.' ഇതു വിശിഷ്ടമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഫലമാകുന്നു. ഇതു് അല്ലാഹുവിൽനിന്നു് സൃഷ്ടികളിലേക്കുള്ള കാഴ്ചയാകുന്നു. ശിബ്ലി (റ) പറയുന്നു: 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ അല്ലാതെ ഒന്നിനെയും കണ്ടില്ല ആശിഖ് ആയ നിലയിലും 'മുശാഹിദത്തിനെയാണു് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്.' ഒരുവൻ ബാഹ്യമായ കണ്ണുകൊണ്ടു് ആ പ്രവർത്തനം കാണുമ്പോൾ അതിൽ പ്രവർത്തനം ചെയ്യുന്ന 'ഖുദ്റത്തു്' ഏതെന്നു് അവന്റെ ആത്മീയമായ കണ്ണുകൊണ്ടു് അവനു കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇതു് ആദ്യം പറഞ്ഞ 'മുശാഹിദ'യിൽപ്പെടുന്നു. ആശിഖ് ആയിതീരുന്ന ഒരുവൻ, അവന്റെ സ്നേഹാധിക്യംകൊണ്ടു് അവനു അല്ലാഹുവിനെ

അല്ലാതെ മറെറാന്നിനെയും കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതു് രണ്ടാമതു് പറഞ്ഞവയിൽപ്പെടുന്നു. സ്വപ്രയത്നം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതിന്നു് ഇസ്തിദ്ലാൽ എന്നും രണ്ടാമത്തേതു് പ്രേമാധിക്യത്താൽ സ്വബോധം വിട്ടുപോകുന്നതിനാൽ അതിന്നു ജദ്ബു് ആയതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: അവരുടെ കണ്ണുകൾ അടയ്ക്കുവാൻ വിശ്വാസികളോടു പറയുക. അതായതു് അവരുടെ ബാഹ്യമായ കണ്ണുകൾ മ്ലേഛവികാരങ്ങളുടെ നേരെയും ആത്മീയമായ കണ്ണുകൾ സൃഷ്ടിവസ്തുക്കളുടെ നേരെയും അടക്കുക എന്നാകുന്നു. ഏതൊരുവൻ 'മുജാഹദയിൽ' ഏറെറവും കൂടുതൽ ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവനായി തീരുന്നുവൊ അവൻ 'മുശാഹിദയിൽ' ദൈർഘ്യമുള്ളവനായി തീരുന്നതാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആന്തരീകമായ 'മുശാഹിദ' ബാഹ്യമായ 'മുജാഹദ'യോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'മുശാഹിദ, സിർറിന്റെ ഒരു സിഫ്ത്താകുന്നു. അതു് നാവുകൊണ്ടു് വ്യക്തമാക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. ആയതിനാൽ നിശ്ശബ്ദത ഉയർന്ന പദവിയിലേക്കു് ഒരുവനെ ഉയർത്തുന്നു. നിശ്ശബ്ദത മുശാഹദയുടെ അടയാളമാകുന്നു.

ശരീക്കുറസൂൽ (സ. അ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'നല്ല പെരുമാറ്റങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരംശമാകുന്നു., അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'വിശ്വാസികൾ സഹോദരന്മാരാകുന്നു.,

ശരീക്കന്മാരെ സ്വീകരിക്കുന്നതു് അല്ലാഹുവിന്നുവേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കണം. അല്ലാതെ 'ഹവാ'യെ തൃപ്തി

പ്പെട്ടത്തുവാനോ, സ്വാത്മലാഭത്തിനോ വേണ്ടിയായിരിക്കരുത്. ശരീക്കി,നെറ നിയമങ്ങളം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാകുന്നു. വൈരാഗ്യം, സ്വാർത്ഥത, അസൂയ ആത്മ പ്രശംസ മുതലായവ ശരീക്കിനെ സ്വീകരിക്കുന്നവനും, ശരീക്കാ,കുന്നവനും പരിത്യജിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പരദൂഷണം പറയലും കളവ് പറയലും നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ശരീക്കിൽ ഒരാൾ ആജ്ഞാപിക്കേണ്ടതും മറവൻ അനുസരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

തിന്നുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച നിബന്ധനകൾ

മനുഷ്യനു് ആഹാരമൊഴിവാക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. പക്ഷെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ കൈവരുന്നതിനു്, കൂടുതൽ ഭക്ഷിക്കുകയൊ കുടിക്കുകയൊ ചെയ്യരുതു്. കൂടുതൽ ഭക്ഷിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും ദോഷകരമായി സൂഫികൾ കരുതുന്നു. അബൂയസീതു് (റ) അവർകളോടു് ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം ചോദിക്കപ്പെട്ടു, 'നിങ്ങൾ വിശപ്പിനെപ്പറ്റി ഇത്ര അധികം പുകഴ്ത്തുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാകുന്നു?' അദ്ദേഹം മറുപടിപറഞ്ഞു, ഫിർഔൻ യഥാർത്ഥ വിശപ്പുകാരനായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ നാഥനാകുന്നുവെന്നു് അവൻ പറയുകയില്ലായിരുന്നു. സൂഫിശ്രേയിഖന്മാർ സൂഫികളെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു, അവർ രോഗികളെപ്പോലെ ഭക്ഷിക്കുകയും, അപായത്തിൽപ്പെട്ട കപ്പൽയാത്രക്കാർ ഉറങ്ങുന്നതുപോലെ അവർ ഉറങ്ങുകയും, അവരുടെ സന്തതികൾ മുതിയടഞ്ഞതുമൂലമുണ്ടായ ഖേദ

ത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ അവർ സംസാരിക്കുക യും ചെയ്യുന്നു.

ഒരാൾ ഒറയ്ക്കു് ഭക്ഷിക്കുന്നതു് ഗുണകരമായ പ്രവ ർത്തിയായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഭക്ഷണസമയത്തു് നിസ്വാർത്ഥമായി മറ്റാരേയെങ്കിലും പങ്കുചേർക്കുന്നതു് ഉത്തമമായ പ്രവർത്തിയാകുന്നു. ഭക്ഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ അവന്റെ സുഹൃത്തിനോടു് ഔദാര്യമായി പെരുമാറുന്നതു് നീതിയും, ഭക്ഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ അവനേക്കാളവകാശം ആവശ്യക്കാരനാകുന്നുവെന്നു് കരുതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ സ്നേഹമുള്ളവനാകുന്നു. അവൻ വായനിറയെ ഭക്ഷണം നിറച്ചു് വിഴുങ്ങാതെ കുറേശ്ശെയായി ഭക്ഷിക്കുകയും, സാ വധാനം ചവച്ചിറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദാഹശമനം വരു ത്തുന്നതു് നിർബ്ബന്ധ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ വളരെ കുറച്ചു മാത്രം കുടിക്കുന്നു. ഇതിനു വിപരീതമായി ചെയ്യുന്നതു് റസൂൽ (സ. അ) തിരുമേനിയുടെ നടപടിക്കു് വിരുദ്ധമാ കുന്നു.

ഭവനത്തിലും, യാത്രയിലുമുള്ള ഉറക്കം

ഷൈഖന്മാരുടെയിടയിൽ ഈ വിഷയത്തെ സംബ ന്ധിച്ചു് അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടു്. നിർബ്ബന്ധ പരിതഃസ്ഥിതിയിലല്ലാതെ ഒരു 'സുലൂക്കു്' ഉറങ്ങുന്നതല്ല. റസൂൽ (സ അ) ഇപ്രകാരം അരുൾചെയ്യുന്നു, ഉറക്കം മര ണത്തിന്റെ സഹോദരനാകുന്നു,' ശിബ്ലി (റ) അവർ കൾ പറയുന്നു, ഉറങ്ങുന്നവൻ ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവനാകുന്നു. ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവൻ 'ഹിജാബു്' ഇടപ്പെട്ടവനാകുന്നു.

ഗസ്സുക്ക്, അവന്റെ നിയമങ്ങളും അനുസരിച്ചശേഷം ഉറങ്ങുന്നതിനു് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. റസൂൽ(സ. അ) തിരുമേനി പറയുന്നു:

ഉറങ്ങുന്നവൻ, ഉണരുന്നതുവരെയും, പ്രായപൂത്തി വരാത്ത കുട്ടി പ്രായപൂത്തി വരുന്നതുവരെയും, ബുദ്ധിക്കു് സ്ഥിരതയില്ലാത്തവൻ, അവന്റെ ബുദ്ധി സ്ഥിരതയിലെത്തുന്നതുവരെയും അവന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹു യാതൊരു ദോഷവും രേഖപ്പെടുത്തുന്നതല്ല. ഉറങ്ങുന്ന ഒരുവനു് മ്ലേഛകരമായ പ്രവത്തികളും അവന്റെ ശരീരംകൊണ്ടു പ്രവത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല, അവന്റെ നാവുകൊണ്ടു് യാതൊരു കളവും പുലമ്പുവാൻ അവനു് കഴിയുകയില്ല. നിയമാനുസരണം അനുവദിക്കപ്പെട്ട ഉറക്ക സമയങ്ങളേ മാത്രമേ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു.

ഗഹനമായ വിഷയം ചിന്തയിൽ ശക്തിയായി നില്ക്കുന്ന ഒരുവനു് ഉറക്കം വളരെ അപൂവ്വമായിട്ടെ ഉണ്ടാകുകയുള്ളു. അല്ലാഹുവിൽ ആശിഖ് ആയിതീന്ന ഒരുവനിൽ ഉറക്കം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇശ്ഖിന്റെ മധുരം അനുഭവിച്ചവർമാത്രം ഇതു് തക്മില്ലാത്തവിധം സമ്മതിക്കുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള അതിരറ്റ സ്നേഹത്താൽ അവക്കു് സ്വന്തം ശരീരാഗ്രഹങ്ങളെ സാധിപ്പിച്ചു് തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു് സമയമില്ലാതെ വരുന്നതാകുന്നു. അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കണ്ണോടിക്കുന്നതുതന്നെ കളങ്കമായ പ്രവത്തിയായി അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. സൂഫികളിൽ പല വിഭാഗക്കാരും ഈ അഭിപ്രായത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. സ്വാഭാവികമായി, ഗഹ

നമായ അല്ലാഹുവിലുള്ള ചിന്തകൊണ്ടോ, പ്രേമാധിക്യം കൊണ്ടോ നിദ്ര ഒരുവനെ വെടിയുന്നതിന്നാണു്, നിർ ബന്ധമായി ഉറക്കം കളഞ്ഞു് ഉണർന്നിരിക്കുന്നതിനേ ക്കാൾ പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഏറ്റവും ഉയർന്ന പദവിയിൽ എത്തിയ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ.അ.) ഒരിക്കലും നിർബന്ധമായി ഉറങ്ങുകയും, ഉണ ർന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

‹കുറച്ചു സമയമൊഴിച്ചു്, രാത്രി പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് വേ ണ്ടി എഴുനേൽക്കുകയും, രാത്രിയുടെ പകുതിയൊ അഥ വാ അതിൽനിന്നു് കുറെകൂടി കുറവായൊ, ‹അഥവാ അ തിനേക്കാൾ കൂട്ടതലാക്കുക.,

സ്വതന്ത്രമായി നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന കഴിവു് തന്ന ത്താൻ നഷ്ടപ്പെടുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഒരുവൻ എത്തു മ്പോൾ അവന്റെ കായ്യം എല്ലാറ്റിൽനിന്നും പിൻവ ലിക്കപ്പെടുകയും, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റെല്ലാ വസ്തുക ളിൽനിന്നും അവന്റെ ചിന്ത ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതും അപ്ര കാരം അവൻ സമ്പൂർണ്ണമായി ബഹുമാന്യനാകുന്നതിനാൽ അവന്റെ ഉറക്കത്തിനൊ, ഉണർച്ചയ്ക്കൊ അതുകൂ പ്രാ ധാന്യമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

സംസാരവും, നിശ്ശബ്ദതയും

അല്ലാഹു അവന്റെ ദാസന്മാരോടു നന്നായി സംസാരിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതാ യതു് അല്ലാഹു അഖിലലോക ചരാചരങ്ങളുടെയും നാഥനാണെന്നു് അറിഞ്ഞു് സ്വീകരിക്കുകയും ‹അവനെ’

സ്തുതിക്കുകയും, മനുഷ്യസമുദായത്തെ ആ രാജകീയ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യലാകുന്നു. സംസാരം, മനുഷ്യനു് അല്ലാഹു ചെയ്ത ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹമാകുന്നു. തന്മൂലം മനുഷ്യൻ, മറ്റു് എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'ആദമിന്റെ സന്തതികളെ 'നാം' ബഹുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന ഖുർആൻ വാക്യത്തെ ചിലതഫ്സീറിന്റെ ഉലമാക്കന്മാർ മനുഷ്യനെ സംസാരംകൊണ്ടു് ബഹുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതായി വ്യാഖ്യാനം നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ സംസാരംകൊണ്ടു് പല ദോഷങ്ങളുമുണ്ടെന്നു് നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മുസ്തഫാറസൂൽ (സ.അ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഏറ്റവും നീചമായി ഞാൻ എന്റെ ജനതയിൽനിന്നു് ഭയപ്പെടുന്നതു് അവരുടെ സംസാരമാകുന്നു.' സംസാരം 'വൈൻ' പോലെ ലഹരിയുള്ളതാകുന്നു. അതു് മനസ്സിനു് ലഹരിയുണ്ടാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായതാകുന്നു. ധാരാളം സംസാരിച്ചു് രുചിച്ചവർ അവരുടെ സംസാരത്തിൽനിന്നു് പിന്മാറുന്നതല്ല. ആയതിനാൽ, സംസാരം അപകടം കൈവരുത്തുന്നതാണെന്നു് അറിഞ്ഞതിനാൽ സൂഫികൾ നിർബ്ബന്ധ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽമാത്രം സംസാരിക്കുന്നു. നല്ല സംസാരങ്ങൾമാത്രം അവർ സംസാരിക്കുകയും മറ്റു അവസരങ്ങളിൽ അവർ നിശ്ശബ്ദത പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. രഹസ്യമായ മനുഷ്യ ആലോചനകളെ അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണെന്ന ഖുർആൻ വാക്യം അവർ എപ്പോഴും സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. റസൂൽ (സ.അ) പറഞ്ഞിരിക്കു

ന്നു: 'നിശ്ചബ്ദത പാലിക്കുന്നവൻ രക്ഷ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.' നിശ്ചബ്ദതയിൽ ധാരാളം ഗുണങ്ങളും ആത്മീയമായ ആനുകൂല്യങ്ങളും (ഫുത്തൂഹ്) ഉണ്ട്. ജുനൈദുൽ ബഗ്ദാദി (റ) അവർകൾ പറയുന്നു. 'സംസാരം നാട്യങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. നാട്യങ്ങൾ അലസതയെ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു.' യാഥാർത്ഥ്യമില്ലാത്ത നാട്യം 'മുനാഫീലി'ന്റെ പ്രവർത്തിയിൽ പെട്ടതാകുന്നു. കൂടുതൽ സംസാരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു് അല്ലാഹുവിനെ വിസ്മരിക്കുമ്പോഴാകുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ സംസാരിക്കുന്നതു് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതല്ല. ജുനൈദുൽ ബഗ്ദാദി(റ) ഒരു ദിവസം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അബൂബക്കർ ശിബ്ലി (റ) എഴുന്നേറ്റുനിന്നു് ഉറക്കെ വിളിച്ചു് പറഞ്ഞു. 'എന്റെ ആഗ്രഹത്തിന്റെ മഖ്സൂദെ!' (ലക്ഷ്യമേ!) എന്നു് പറഞ്ഞശേഷം അല്ലാഹുവിനെ സൂചിപ്പിച്ചു ജുനൈദ് (റ) പറഞ്ഞു.

'അല്ലയൊ അബൂബക്കറെ! അല്ലാഹുവാണു് നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തിന്റെ മഖ്സൂദെങ്കിൽ എന്തിനാണു് നിങ്ങൾ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം സൂചിപ്പിച്ചു് (ചൂണ്ടികാണിച്ചു്) സംസാരിക്കുന്നതു്? നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തിന്റെ മഖ്സൂദ് മറ്റൊന്നാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പറയുന്നതെന്താണെന്നു് അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാകുന്നു. എന്തിനാണു് നിങ്ങൾ അവാസ്തവമായി സംസാരിക്കുന്നതു്? ഇതു് ശ്രവിച്ചമാത്രയിൽ ശിബ്ലി (റ) അല്ലാഹുവിനോട് മാപ്പപേക്ഷിച്ചു.

അബൂബക്കർ ശിബ്‌ലി (റ) ഒരു ദിവസം ബഗ്ദാദിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുകൂടി നടന്നുപോകുമ്പോൾ ഒരാൾ പറഞ്ഞു. 'നിശ്ശബ്ദത സംസാരത്തേക്കാൾ നല്ലതാകുന്നു.' എന്നു പറയുന്നതുകേട്ട. ശിബ്‌ലി (റ) മറുപടി പറഞ്ഞു, നിന്റെ സംസാരത്തേക്കാൾ നല്ലതാണ് നിന്റെ നിശ്ശബ്ദത. എന്നാൽ എന്റെ നിശ്ശബ്ദതയെക്കാൾ നല്ലതാണ് എന്റെ സംസാരം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിന്റെ സംസാരം വെറും പൊള്ളയും, നിന്റെ നിശ്ശബ്ദത വെറും അലസതയുമാകുന്നു. പ്രത്യുത, എന്റെ സംസാരം ജ്ഞാനവും എന്റെ നിശ്ശബ്ദത മഹിമയുമാകുന്നു.' ആയതിനാൽ യഥാർത്ഥമായ സംസാരം നിശ്ശബ്ദതയേക്കാൾ നല്ലതും, കളവായ സംസാരത്തേക്കാൾ നല്ലത് നിശ്ശബ്ദതയുമാകുന്നു. ചോദിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച ചില നിബന്ധനകൾ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു:

'അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ നില ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സാധുക്കൾക്കാകുന്നു. (ദാനങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത് അവർക്കു (യാചിക്കുന്നതിനായി) ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അവർ (യാചക) പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും പിൻമാറുന്നതുകൊണ്ട് അവർ ധനവാന്മാരാണെന്നു അജ്ഞന്മാർ കരുതുന്നു. അവരുടെ അടയാളങ്ങളിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു അവരെ തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അവർ ജനങ്ങളിൽനിന്നു നിർബ്ബന്ധമായി യാചിക്കുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ നന്മയായി ചിലവഴിക്കുന്നതെന്തും അല്ലാഹു അറിയുന്നതാകുന്നു.'

ചോദിക്കുന്നവനെ നിരാശപ്പെടുത്തി മടക്കി അയക്കുന്നതു് ഔദാര്യശീലമുള്ളവന്റെ ആഭരണമല്ല. അതു സൽപ്രവർത്തിയായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നുമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

'ചോദിക്കുന്നവനെ ആട്ടിപായിക്കാതിരിക്കുക.' യാചന, അല്ലാഹുഅല്ലാത്തവയിലേക്കുള്ള എത്തിനോട്ടമായി സംഭവിച്ചേക്കാം. ഒരിക്കൽ 'ബീവിറാബിഅത്തി'നോട് ഒരാൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'അല്ലയൊ റാബിഅത്തെ! നിങ്ങൾ അഭിലഷിക്കുന്നതെന്തെങ്കിലും ഞാൻ തരുന്നതിനു് എന്നോട്ടു് ചോദിക്കുക.' റാബിഅത്തു് (റ) മറുപടി പറഞ്ഞു: 'അല്ലയൊ പ്രഭോ! ഭൌതികലോക സൃഷ്ടാവിനോടുതന്നെ എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുവാൻ ഞാൻ ലജ്ജിതയായിരിക്കുമ്പോൾ, സമസൃഷ്ടിയായ നിങ്ങളോടു് എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുവാൻ ഞാൻ എങ്ങിനെ ലജ്ജിക്കാതിരിക്കും?'

മേൽ ഉദ്ധരിച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു് വ്യത്യാസമായി മറ്റു സൂഫികൾ വാദിക്കുന്നു. റസൂൽ (സ. അ) സഹാബത്തിന്റെ സംരക്ഷണാർത്ഥം ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. റസൂൽ (സ.അ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'നല്ല മുഖങ്ങളോടു നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ ചോദിക്കുക.'

മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ യാചിക്കുവാൻ വിരോധമില്ലെന്നു സൂഫിശ്രേഷ്ഠന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1. മനസ്സു് സ്വതന്ത്രമാകുവാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തിനുവേണ്ടിയായിരിക്കുക. ഒരു രാത്രിയും പകലും കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻവേണ്ട ഭക്ഷണം കിട്ടുന്നതിനുള്ള ഉൽകണ്ഠ. ഭക്ഷണകാര്യം മനു

ഷ്യം ഏറ്റവും ഉൽകണ്ഠയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. 2. നഫ്സുൽ അമ്മാറത്തിന്റെ അഹംഭാവത്തെ കെടുത്തുന്നതിനു് ആവശ്യമായ പരിശീലനം ശരീരത്തിനു് നല്കുവാൻവേണ്ടി യാചന അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ജുനൈദുൽ ബഗ്ദാദി (റ) അവർകളെ ഒരിക്കൽ ശിബ്ലി സമീപിച്ചപ്പോൾ ഇപ്രകാരം ജുനൈദ് (റ) പറയുകയുണ്ടായി: നിങ്ങൾ ഉയർന്ന പദവിയിലാണെന്ന ഭാവം നിങ്ങളുടെ ശിരസ്സിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഖലീഫയുടെ പ്രധാന ഉപദേഷ്ടാവും, 'സാമറ' ഗവർണ്ണരുടെ മകനുമായ നിങ്ങൾക്കു് നന്മ വരേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ബസാറിൽപോയി കാണുന്നവരോടെല്ലാം യാചിക്കണം. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കുള്ള അവസ്ഥയെന്താണെന്നു് നിങ്ങൾക്കു് ഗ്രഹിക്കാം.' ശിബ്ലി (റ) അപ്രകാരം സമ്മതിച്ചു്, ബസാറിൽ മൂന്നുകൊല്ലം യാചിച്ചു നടന്നു. ഒരിക്കൽ ബസാറിൽ പകൽമുഴവനും യാചിച്ചു നടന്നെങ്കിലും ഒന്നുംതന്നെ കിട്ടിയില്ല. അനന്തരം ജുനൈദ് (റ) അവർകളുടെ അടുക്കലേക്കു് തിരിച്ചുവന്നു് വിവരം പറഞ്ഞു. ജുനൈദ് (റ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലയൊ അബൂബക്കറെ! നോക്കുക! ജനങ്ങളുടെ മുൻപിൽ നിങ്ങൾക്കു് യാതൊരവസ്ഥയുമില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അവരിലേക്കു് ഉറ്റുനോക്കുന്നു. അച്ചടക്കം പരിശീലിക്കുന്നതിനാണു് യാചിക്കുന്നതു്. അല്ലാതെ ലാഭത്തിനുവേണ്ടിയല്ല.' മൂന്നാമതായി, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ബഹുമാനത്താൽ അവർ ജനങ്ങളോടു യാചിക്കുന്നു. ഭൌതികലോകത്തിലെ എല്ലാ സാധനങ്ങളും അല്ലാഹുവി

നേറതാകുന്നുവെന്നു് അവർ കരുതുന്നു. മനുഷ്യർ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസന്മാരാകുന്നു. എന്തെങ്കിലും യാചിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ശരീരസംരക്ഷണാർത്ഥം മാത്രമായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ മുതൽ ആരുതന്നാലും അതു് അല്ലാഹുവിനേറതായിരിക്കുമെന്ന വാദപ്രകാരം അവർ മുന്നോട്ടു് പോകുന്നു.

ആയതിനാൽ, താഴെ പറയുന്നപ്രകാരമുള്ള നിബന്ധനയനുസരിച്ചായിരിക്കണം യാചിക്കേണ്ടതു്. ചോദിക്കുമ്പോൾ കിട്ടുന്നയവസരത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ ആഹ്ലാദകരമായിരിക്കണം കിട്ടാത്തയവസരത്തിൽ. പ്രത്യേകമായി ഒരാളും നിങ്ങൾക്കും അല്ലാഹുവിനുമിടയിൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കണം. ബസാറിൽ ഓടിനടക്കുന്നവരോടും സ്ത്രീകളോടും യാചിക്കാതിരിക്കുക. നിയമാനുസരണമായ പണം തരുന്നവരോടല്ലാതെ മറാരോടും നിങ്ങളുടെ രഹസ്യം പറയരുതു്. അധികവും നിസ്വാർത്ഥമായി യാചിക്കണം. പണം സമ്പാദിക്കുവാനൊ, വസ്തുവായി മാറുവാനോ, സുഖിക്കുവാനൊ വേണ്ടി ആരോടും ഒന്നും ചോദിക്കരുതു്. നാളത്തെ ആവശ്യത്തിലേക്കു് ഇന്നു് യാചിച്ചു് ശേഖരിക്കാതിരിക്കുക.

സ്ഥാനം

ഹഖ്നെ അറിയുന്നതിനുള്ള തുടച്ചുകയറ്റത്തിൽ ആവശ്യം വേണ്ടതായ പ്രവർത്തികളും ആത്മാർത്ഥമായും നിരന്തരമായും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയ്ക്കു് 'മഖാം' എന്നു പറയുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഓരോരുത്തനും ഓരോ 'മഖാ'മുണ്ടു്. അവൻ കടന്നുപോകുന്ന ഓരോ

'മഖാ'മിലും അവന്നു ഗുണകരമായി പലതും അനുഭവപ്പെടുമെങ്കിലും അവയിലൊന്നും സ്ഥിരത കൊടുക്കാതെ അവസാനം അവനു് ആശ്വാസം നല്കുന്ന മഖാമിൽ അവർ നില്ക്കുന്നതുമാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

'ഒരു 'മഖാം' ഇല്ലാത്തവൻ നമ്മളിൽ ആരുമില്ല. നിശ്ചയമായും പദവികളിലേക്കു് ആനയിക്കപ്പെടുന്നവർ നമ്മളാകുന്നു.' ആദം നബി (അ) യുടെ 'മഖാം' 'തൌബ' യും നൂഹ്നബി (അ) യുടെ സുഹ്ദും, ഇബ്രാഹിംനബി (അ) യുടെ 'തസ്ലീമും' മൂസാനബി (അ) യുടെ 'ഇനാബത്തും' ദാവൂദുനബി (അ) യുടെ ഹംസ്നും, ഈസാനബിയുടെ ജൊഅ്, യഅ്ഖൂബ്നബിയുടെ ഖൌഫ് നമ്മുടെ നബി റസൂൽ (സ.അ) തിരുമേനിയുടെ ദിക്റുമാകുന്നു.

മുഹാളറ–മുകാശഹ ഇവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം

പ്രവർത്തികളിൽ 'ഖൽബി'ന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുക. പ്രവർത്തനസമയങ്ങളിൽ ഹൃദയം മറെറാന്നിൽ ആയിരുന്നാൽ 'ഖൽബി'ന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടാകാതെ വരുന്നു. ആയതിനാൽ അല്ലാഹുവഴിക്കുള്ള സ്വപ്രവർത്തികളിലും ഖൽബിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനു് മുഹാളറ എന്നു പറയുന്നു. യഥാർത്ഥമായ ഇയാന്റെ രാജധാനിയിൽ സിറിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് മുകാശഹ: എന്നു പറയുന്നു. മുഹാളറയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അടയാളങ്ങൾക്കുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതും, മുകാശഹയിൽ മുശാഹദയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നതുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അടയാളങ്ങ

ളിൽ തുടർച്ചയായി, അവഗാഢമായി ചിന്ത പതിപ്പിക്കുന്നതു് മുഹാളറതിന്റെ അടയാളവും അല്ലാഹുവിന്റെ അതിരറ്റ മഹത്വത്തിൽ അത്ഭുതപരിഭ്രാന്തി, തുടർച്ചയായി ഉണ്ടാക്കുന്നതു് മുകാശഫയുടെ അടയാളവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടത്രെ മുഹാളറതിന്റെ അവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ഇബ്രാഹീംനബി (അ) അല്ലാഹുവിന്റെ ഖലീൽ ആയതും മുകാശഫയുടെ അവസ്ഥപ്രാപിച്ച റസൂൽ (സ. അ) അല്ലാഹുവിന്റെ ഹബീബ് ആയതും.

ശരാഅത്തു്-ഹഖീഖത്തു് അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം

ബാഹ്യവും ആന്തരീകവുമായ പ്രവർത്തികളുടെ ഉറച്ച നിലക്കു് ഈ രണ്ടു് പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. 'ശരീഅത്തു്" നിയമവും ഹഖീഖത്തു് യാഥാർത്ഥ്യവുമാകുന്നു. 'ശഹാദത്തു്" നാവുകൊണ്ടു് ഉച്ചരിക്കേണ്ടതു് നിയമവും വിശ്വാസം ഹഖീഖത്തുമാകുന്നു. ആയതിനാൽ ശരീഅത്തു മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തിയും ഹഖീഖത്തു് അല്ലാഹുവിന്റെ സൂക്ഷിപ്പും, സംരക്ഷണയുമാകുന്നു. ഹഖീഖത്തു് സ്ഥിരപ്പെടാത്തവനു് ശരീഅത്തു് വേണ്ടവിധം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാൻ പ്രയാസമായിതീരും. അതുപോലെ ശരീഅത്തിന്റെ നിബന്ധനകളെ പാലിക്കാതിരിക്കുന്നവനു് ഹഖീഖതിൽ സ്ഥിരത ലഭിക്കുന്നതുമല്ല. അവ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ശരീരവും റൂഹും തമ്മിലുള്ള ബന്ധംപോലെയാകുന്നു. ആത്മാവു് ശരീരത്തെ വെടിയുമ്പോൾ ശരീരം നിർജ്ജീവമായി തീരുന്നു. അപ്രകാരം ഹഖീഖത്തു് ഇല്ലാത്ത ശരീഅത്തു് നിർജ്ജീവവും, ശരീഅത്തില്ലാത്ത

ഹഖീഖത്ത് മുനാഫിഖ്ത്തരവുമായി പരിണമിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

നമ്മുടെ മാഗ്ഗത്തിൽ ശക്തിയായി പ്രയത്നിക്കുന്നവരാരോ അവരെ നിശ്ചയമായും നാം നമ്മുടെ മാഗ്ഗങ്ങളിൽ നയിക്കുകയും, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സൽപ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂടെയാകുന്നു. ഇവിടെ നമ്മുടെ മാഗ്ഗങ്ങളിൽ ശക്തിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ എന്നു പറഞ്ഞതു 'ശരീഅത്തി'ന്റെ നിബന്ധനകളെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നവരെപറ്റിയും, 'നമ്മുടെ മാഗ്ഗങ്ങളിൽ നയിക്കുകയും' എന്നു പറഞ്ഞതു് ഹഖീഖതിനെ പറ്റിയുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ശരീഅത്തു് മനുഷ്യന്റെ പ്രയത്ന സമ്പാദ്യവും, ഹഖീഖത്തു് അല്ലാഹുവിനാൽ നൽകപ്പെടുന്ന സമ്മാനങ്ങളിൽ ഒന്നുമാകുന്നു.

ഹഖ് ഇതു് അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

'ഇതു് എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഹഖ് അല്ലാഹുവാകുന്നു, മരിച്ചതിനു് ജീവൻ നൽകുന്നതുമൂലവും, സർവ്വസാധനങ്ങളിന്മേലും 'അവനു്' ശക്തിയുള്ളതുമൂലവുമാകുന്നു.' 'തശ്ബീഹ്കൊണ്ടും', 'തൻസീഹ്കൊണ്ടും' അല്ലാഹുവുമായുള്ള ജംഇൽ മനുഷ്യൻ സ്ഥിതിചെയ്യുമ്പോൾ അവൻ ഹഖീഖതിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെന്നു് പറയപ്പെടുന്നു.

ദാരിദ്ര്യം

ഹഖിനെ അന്വേഷിക്കുന്ന മാഗ്ഗത്തിൽ ദാരിദ്ര്യത്തിനു് ഉയർന്ന പദവിയുണ്ടു്. (ചോദിക്കുന്നവയെപ്പററി

നാം ഉദ്ധരിച്ച ഖുർആൻ വാക്യം പരിശോധിക്കുക) കൂടാതെ, ഭൌതികലോകത്തെ ധനത്തേക്കാൾ ദാരിദ്ര്യത്തെയാണു് റസൂൽ (സ.അ) സ്വീകരിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു് അല്ലാഹു ദാരിദ്ര്യപദവിയെ ഉയർത്തുകയും, ബാഹ്യമായും ആന്തരീകമായുമുള്ള സമ്പത്തുക്കളും പരിത്യജിച്ച ദരിദ്രന്മാക്കു് പ്രത്യേക മഹിമ നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ദരിദ്രനു് ഒന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ ഒരു നഷ്ടവും അവൻ സഹിക്കേണ്ടതായി വരുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ വജ്ഹ് നുവേണ്ടി ഭൌതികവസ്തുക്കളും, സുഖങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ഫഖീർ ആകുന്നു. അല്പമായി എന്തെങ്കിലും ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവൻ ധനവാനാകുകയൊ, ഒന്നും ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് ക്ലേശിതനാകുകയൊ ചെയ്യുന്നില്ല. അപ്രകാരമുള്ളവന്റെ ജീവിത ആവശ്യങ്ങൾക്കു് ഒന്നും ലഭിക്കാത്തവസരം അവനിലുണ്ടായാൽ കൂടുതൽ സംതൃപ്തിയും സന്തോഷവും അവനുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു: ഭൌതികലോകത്തെ ഞെരുങ്ങിയ പരിതഃസ്ഥിതി അവനു് ആത്മീയമായ വിശാലതയും ആഹ്ലാദവും നൽകപ്പെടുന്നതാകുന്നു: റസൂൽ (സ.അ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഫഖീർ അർഹിക്കുന്നവക്കു് മഹത്വമുള്ളതാകുന്നു.' എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നീചപ്രവർത്തികളിൽ നിന്നു് അല്ലാഹു അവനെ ശാരീരികമായും ആത്മീയമായും സൂക്ഷിക്കുന്നതാകുന്നു.

സാധാരണമായി മനുഷ്യനെ ധനവാൻ എന്നു പറയാവുണ്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യൻ ധനവാന

ല്ല സമ്പത്തനവും അല്ലാഹുവിന്റെതാകുന്നു. ഭൌതിക ലോകത്തെ സുഖസുഷിപ്തി അനുഭവിക്കുന്ന പദവിക്കു് സ്ഥികം ധനവാൻ എന്നു പറയുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മഅ്രിഫതിൽ സ്ഥിതിചെയ്തു് ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്ന പദവിക്കു് അവർ ധനവാൻ എന്നു പറയുന്നു. ആയതിനാൽ ദാരിദ്ര്യം അല്ലാഹുവിലുള്ള ധനമാകുന്നു. അല്ലാഹുവല്ലാത്ത മറ്റെല്ലാത്തിൽനിന്നും ഹൃദയം അകന്നു നിൽക്കുന്നതിനു് ഫഖ്ർ എന്നു പറയുന്നു. അർഹിക്കുന്ന വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾകൊണ്ടു ഹൃദയം ധന്യമാക്കുന്നതിനു് ധനവാനെന്നും പറയുന്നു. ഭൌതികലോകത്തെ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള വസ്തുതകൾ കൈവശമില്ലാത്തവൻ ദരിദ്രനല്ല, പ്രത്യുത ആഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകൃതിയിൽനിന്നു ഒഴിവായവനത്രെ ദരിദ്രൻ. ശിബ്ലി (റ) പറയുന്നു:

'ദരിദ്രൻ അല്ലാഹുവിനെകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും തൃപ്തിയടയുന്നില്ല.' വീണ്ടും ശിബ്ലി (റ) പറയുന്നു:

'ദാരിദ്ര്യം ക്ലേശസാഗരമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനു് വേണ്ടിയുള്ള ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.' ക്ലേശങ്ങളിലേക്കു് ചാടുന്നവനു് മഹിമയുടെ രുചിപറവാൻ സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. ദുരിതങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള കാരണങ്ങളേയും ചിന്തയിലെടുക്കാതെ അവയെ വിസ്മരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ക്ലേശങ്ങൾ മഹിമയായി മാറുകയും ആ മഹിമ ആത്മീയ അവസ്ഥയിലേക്കു് അവരെ എ

ത്തിക്കുകയും, ആത്മീയമായ അവസ്ഥ സ്നേഹത്തിലേക്കും ഹുബ്ബിലേക്കും തിരിയുകയും അവരുടെ സ്നേഹം അവരെ മുശാഹദയിലേക്കും ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തൽസമയം മുശാഹദയുടെ ബോധം കാഴ്ചയുടെ കേന്ദ്രമായി പരിണമിക്കുന്നതും, അപ്പോഴും അവർ കണ്ണും കൂടാതെ കാണുന്നതും, ചെവികൂടാതെ കേൾക്കുന്നതുമാകുന്നു.

സ്വന്തമായി ഭൂസ്വത്തില്ലാത്തവനൊ, പണമില്ലാത്തവനൊ, കഴിവില്ലാത്തവനൊ, മേൽപറഞ്ഞ ഫഖീറിന്റെ ഇനത്തിൽപെട്ടുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ വജ്ഹിനും വേണ്ടി അവന്റെ നയം മേൽഉദ്ധരിച്ചപ്രകാരം സ്വയം മാറുമ്പോഴും മാത്രമാണും അവൻ യഥാർത്ഥ 'ഫഖീർ' ആയിതീരുന്നതും. ഭൌതികലോകത്തെ അവന്റെതെന്നും അവൻ അവകാശപ്പെടുന്ന ധനം അല്ലാഹുവിന്റെതാണെന്നും, സ്വാർത്ഥലാഭത്തിൽനിന്നും സുഖസുഷിപ്തിയിൽനിന്നും അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറി അല്ലാഹുവിനു മാത്രം ജീവിക്കുമ്പോഴും 'ഫഖീർ' എന്ന പദവിക്കു അവൻ അർഹനാകുന്നു. പക്ഷെ ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽ വിജയിക്കുവാൻ വളരെ കുറച്ചു പേർക്കും മാത്രമെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടത്രെ അബൂബക്കർ ഇബ്നി സിദ്ദീഖ് (റ) ഇബ്രാഹിം ഇബ്നി അദ്ഹം (റ) മുതലായവർ സ്വന്തം ഭൌതിക ധനങ്ങളും പദവികളും പരിത്യജിച്ചു ഫഖീർകളായി ചമഞ്ഞതും!

സൂഫിസം (തസവ്വുഫ്)

റസൂൽ (സ.അ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഏതൊരുവൻ സൂഫികളുടെ (അഹ്ലുൽ തസവ്വു

ഫ്) ശബ്ദം കേൾക്കുകയും, അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ 'ആമീൻ' പറയാതിരിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നവൊ അവനെ അല്ലാഹു ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവരുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.'

'സൂഫി' എന്ന പദത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തിനു് പലരും പലവിധം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, 'സഫാ' (പരിശുദ്ധി) എന്ന വാക്കിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിന്നാണു് അധികം പ്രാധാന്യം. ഈ വിഭാഗക്കാർ അവരുടെ സ്വഭാവത്തിലും, പെരുമാറ്റത്തിലും മാറ്റം വരുത്തുകയും, നീചഗുണങ്ങളെ ശരീരത്തിൽനിന്നു്, പ്രബലമായ സൽപ്രവൃത്തികൊണ്ടു് പുറംതള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ അവരെ 'സൂഫികൾ' എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

ആധുനിക കാലത്തു്, സൂഫിസത്തിന്റെ മാധുര്യം അനുഭവിപ്പാനിടവരാത്തവിധവും, അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങളും, അവയുടെ അത്ഭുതങ്ങളും അറിയുവാൻ ഇടവരാത്തവിധം അല്ലാഹു അധികം ജനങ്ങളുടെയും ഹൃദയം 'ഹിജാബു'കൾ ഇടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ, അതുവെറും ബാഹ്യശുദ്ധി മാത്രമേയുള്ളുവെന്നും ആന്തരീകമായ 'മുശാഹിദ' അതിലില്ലെന്നും ചിലർ കരുതിപ്പോരുന്നു. അതു് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവും പ്രാധാന്യവുമില്ലാത്ത ഒരു സംഘവും പ്രവർത്തിയുമാണെന്നു മറ്റു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. തന്മൂലം അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അറിയുവാൻ ഉതകാത്തവിധം അവരുടെ

ഭൌതീക സുഖജീവിതം അവരെ പുറംതള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തന്മൂലം അവ സൂഫിസത്തെ അഥവാ 'തസവ്വുഫി'നെ പുഛിച്ചിരിക്കുന്നു. 'നിങ്ങൾ സൂഫിയാകുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, സഫാ (പരിശുദ്ധി) നിശ്ചയമായും സിദ്ദിഖീങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിൽപ്പെട്ടതാകുന്നു.' ഒന്നാം ഖലീഫയായ അബൂബക്കർ ഇബ്നി സിദ്ദീഖ് (റ) അവർകളാകുന്നു 'സൂഫിസ'ത്തിന്റെ അഥവാ തസവ്വുഫിന്റെ ഒന്നാമത്തെ 'ഇമാം'. ലോകാനുഗ്രഹിയായി ഭൂജാതനായ മുസ്തഫാറസൂൽകരീം (സ.അ) തിരുമേനി 'ഒഫാത്തായ' സന്ദർഭം ഉമർ ഇബ്നിഖത്താബ്" (റ) അവർകൾ, റസൂൽ(സ.അ) ഒഫാത്തായെന്നു' പറഞ്ഞവരുടെ നേരെഅട്ടഹസിച്ചു് ഭയപ്പെടുത്തികൊണ്ടിരുന്ന സമയം അബൂബക്കർ ഇബ്നി സിദ്ദീഖ് (റ) ആ സമൂഹത്തിൽ പാഞ്ഞെടുക്കുകയും ഇപ്രകാരം ഉറക്കെ വിളിച്ചു് പറയുകയും ചെയ്തു. ഏതൊരുവൻ മുഹമ്മദ്നബി (സ.അ) യെ പൂജ്യനാക്കിയൊ അവൻ മുഹമ്മദ്നബി (സ.അ) ഒഫാത്തായെന്നു" അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഏതൊരുവൻ മുഹമ്മദ്നബി (സ.അ) യുടെ നാഥനെ ആരാധിച്ചുവൊ 'ആ നാഥൻ' ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതായും, മരണപ്പെടുന്നതല്ലെന്നു അവൻ കരുതികൊള്ളട്ടെ. റസൂൽ (സ.അ) തിരുമേനിയെ സാധാരണ മനുഷ്യനായിമാത്രം ബഹുമാനിച്ചവരുടെ ആദരവു് നബി(സ.അ)യുടെ ഒഫാത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നു. പ്രത്യുത യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടു് നബി (സ.അ) യെ കണ്ടവർക്കു്

റസൂൽ (സ.അ) തിരുമേനിയുടെ ഒഫാത്തും ജീവിച്ചിരിക്കലും ഒരുപോലെയാകുന്നു.

ആത്മീയവഴിയിൽ പ്രവേശിച്ചവർക്കും യഥാർത്ഥ ഔലിയാക്കൾക്കും 'സൂഫി' എന്നു നാമകരണം നല്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

'പ്രേമംകൊണ്ട്' ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവനാരോ അവൻ ശുദ്ധി നേടിയവനും, പ്രിയപ്പെട്ടവനിൽ ലയിച്ചവനും 'സൂഫി'യാകുന്നു. സൂഫി സ്വാർത്ഥപരമായ വികാരങ്ങളിൽ മൃതിയടഞ്ഞവനും ഹഖിൽ ജീവിച്ചവനുമാകുന്നു.

സൂഫി സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ ഭാഷ യഥാർത്ഥമായ അവന്റെ ഹാലിൽ ആയിരിക്കും, അവൻ നിശ്ശബ്ദനായിരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ പെരുമാറ്റം അവന്റെ ഹാലിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. അബുൽ ഹസ്സൻ നൂറി (റ) പറയുന്നു:

'സ്വാർത്ഥപരമായ സുഖങ്ങളെ പരിത്യജിക്കുന്നതിനു സൂഫിസം എന്നു പറയുന്നു. സ്വാർത്ഥപരമായ സുഖപരിത്യാഗം രണ്ടു വിധത്തിലാകുന്നു. 1. ഒരുവൻ സ്വാർത്ഥപരമായ സുഖങ്ങൾ വെടിയുകയും, അപ്രകാരം വെടിയുന്നതിൽ അവൻ സംതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതു കേവലം ആചാരപരം മാത്രമായിരിക്കും. 2. സുഖസുഷുപ്തികൾ അവനെ വെടിയുകയും തൽസമയം സുഖങ്ങൾ ഫനായിൽ മറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു് യാഥാർത്ഥമായ മുശാഹദ:യിൽപ്പെടുന്നു. അബുൽ

ഹസ്സൻ ന്നൂരി (റ) സൂഫികളെപ്പറ്റി വീണ്ടും ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

'അവൻ ഒന്നിനെ സ്വാധീനപ്പെടുത്താതെയും അവനെ മറെറാന്നു് സ്വാധീനപ്പെടുത്താതെയുമിരിക്കുന്നവനാകുന്നു സൂഫി'.

ജുനൈദ് (റ) അവർകളും സൂഫീസത്തെ അഥവാ തസവ്വഫിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

'എട്ടു പ്രവാചകന്മാരിൽ വെളിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എട്ടു ഗുണങ്ങളിന്മേലാണു് സൂഫീസം അഥവാ തസവ്വഫ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഇബ്രാഹിം നബി (അ) യുടെ ഔദാര്യശീലം, രിളാ എന്ന സസന്തോഷത്തോടുകൂടിയ സംതൃപ്തി. ഇസ്മായിൽ നബി (അ) അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പനയ്ക്കു് കീഴടങ്ങി സ്വന്തം ജീവനെ പരിത്യജിച്ചു. അയ്യൂബ് നബി (അ) യുടെ 'ക്ഷമ', സഖരിയ്യാ നബി (അ) യുടെ 'ഇശാറത്തു്'. സഖരിയ നബി (അ) യോടു അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'അടയാളങ്ങളം വഴിയല്ലാതെ മൂന്നു് ദിവസത്തേക്കു് നിങ്ങളം ജനങ്ങളോടു സംസാരിക്കരുതു്.' യഹ്യാനബി (അ) യുടെ ആരും അറിയാത്ത ജീവിതം, മൂസാനബി (അ) യുടെ കമ്പിളിധരിക്കൽ, ഈസാനബി (അ) യുടെ 'സിയാഅത്തു്'. ഒരു പാത്രവും ചീർപ്പും മാത്രം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ഈസാനബി (അ) ഒരാൾ കൈകൊണ്ടു് വെള്ളം കോരികുടിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന പാത്രവും, മറെറാരാൾ,

ചീർപ്പിനു് പകരം വിരലുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ചീർപ്പും ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു. അല്ലാഹുഭൂതലത്തിലെ സച്ചരിതജാനയുടെയും താക്കോൽ ഏൽപ്പിച്ച റസൂൽകരീം (സ.അ) തിരുമേനിയുടെ 'ഫഖർ' 'നബിയെ, നിങ്ങൾ യാതൊരു ക്ലേശവും അനുഭവിക്കണ്ട, ഈ ഖജാനകളിൽനിന്നു് ആവശ്യമുള്ള സുഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കുക, ഇതിനു് അല്ലാഹുവിനോടു നബി (സ.അ) പ്രത്യുത്തരം ചെയ്തു, ഓ! നാഥാ! ഞാൻ അവയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, എന്നെ ഒരു ദിവസം ഭക്ഷണംകൊണ്ടു് പരിരക്ഷിക്കുകയും ഒരു ദിവസം വിശപ്പുകാരനാക്കുകയും ചെയ്യുക.'

മേൽ ഉദ്ധരിച്ച എട്ടു വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളിൽ സൂഫീസത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

മുറാകബ (വസ്ത്രം തുന്നിച്ചേർത്തു ധരിക്കൽ) ഇതു് സൂഫികളുടെ ഒരു പ്രത്യേക ചിഹ്നമായി അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. തുന്നിച്ചേർത്ത വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതു് 'സുന്നത്താ'കുന്നു.

'ശരീഅത്തിനെ ചീന്തിപ്പറിച്ചെടുത്ത കണ്ണംകൊണ്ടു് ഭൌതികലോകത്തെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു് കണ്ണം ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നു.'

റസൂൽ (സ.അ) പറഞ്ഞു: 'ഓ! ആയിശാ! വസ്ത്രം നശിപ്പിച്ചു് കളയണ്ട, അതു് തുന്നിപ്പിടിപ്പിക്കുക' മുഹൂർത്ത പ്രാവശ്യം കണ്ണം തുന്നിച്ചേർത്ത വസ്ത്രം ഉമർഇബ്നുഖത്താബ് (റ) അവർകൾ ധരിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നു.

. മലാമത്തു് (കുറ്റപ്പെടുത്തൽ)

അല്ലാഹുവിനോടു് ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ സൂഫിമശായിഖന്മാരിൽ പലരും 'മലാമത്തു്' എന്ന സമ്പ്രദായം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. മുസ്തഫാറസൂൽ (സ.അ) തിരുമേനിയെ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനെന്നു് ജനങ്ങൾ പരസ്യമായി അറിയുന്നതിനിടയ്ക്കു്, പലരും തിരുമേനിയെ ചെറുപ്പുകുത്തിയെന്നും, ഭ്രാന്തനെന്നും, കള്ളനെന്നും മറ്റും പലതും പറഞ്ഞു കുറ്റപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ പ്രയത്നിക്കുന്നവരും, ആരുടെയും കുറ്റപ്പെടുത്തലിൽ അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതല്ല.' ആയതിനാൽ ആത്മാർത്ഥതയുടെ പരിശുദ്ധിക്കുവേണ്ടി അവർ സ്വന്തം ശരീരത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാനും അവഹേളിതരാകുവാനുംവേണ്ടി അവർ 'മലാമത്തു്' എന്ന പ്രവർത്തിയിലേർപ്പെടുന്നു.

മലാമത്തു് മൂന്നുതരമാകുന്നു: 1. നിയമാനുസരണമായ മാർഗ്ഗം തുടരുന്നതുകൊണ്ടും, 2. ഉദ്ദേശം വെച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമൂലവും, 3. നിയമം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുമൂലവും 'മലാമത്തു്' ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. ആദ്യത്തേതിൽ, 'ദീനിനെ' ഉപേക്ഷിച്ചു് നടക്കുന്നവരിൽനിന്നും, സ്വന്തം കായ്മ മാത്രം നോക്കി നടക്കുന്നവനെന്നപേരിലും അവഹേളനം സംഭവിച്ചേക്കും. രണ്ടാമത്തേതിൽ, പ്രത്യേക പ്രവർത്തികൾമൂലം ജനതയുടെയിടയിൽ ബഹുമാന്യാർഹ

നാകുമ്പോൾ അവയിൽനിന്നും അവൻ അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി പിന്തിരിയുകയും തന്മൂലം അവഹേളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂന്നാമത്തേതിൽ ശരീരേച്ഛയെ സ്വന്തം നിയന്ത്രണാധീനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനാവശ്യമായ പരിഹാരം കാണുവാൻ നിയമം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവൻ 'മലാമത്തിന്റെ' മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചവനായിരിക്കണം.

കറാമത്തും മുഅ്ജിസാത്തും

അല്ലാഹുവിന്റെ ഒലിമാർ കാണിക്കുന്ന അസാധാരണ പ്രവർത്തിക്കു കറാമത്തു് എന്നു പറയുന്നു. ഇതു് ഒരിക്കലും മതനിയമത്തിനു് വിരുദ്ധമായിരിക്കുന്നതല്ല. പ്രത്യുത അതു് ഒരു ഗഹനമായതും സാരമടങ്ങിയതുമായ പ്രവർത്തിയാണെന്നു ബുദ്ധിയുള്ളവർ സമ്മതിക്കുന്നു. ഒലിമാരുടെ ഈ പ്രവർത്തി ബുദ്ധിയുടെ കഴിവിന്മേൽ നടക്കുന്ന സംഭവമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഖുദ്റത്തിൽ നടക്കുന്ന ഒരു സംഭവം മാത്രമാകുന്നു. ഇതു് എപ്രകാരം ഒരു മനുഷ്യനിൽ സംഭവിക്കുമെന്നറിയുവാൻ നമ്മുടെ ഈ ഗ്രന്ഥം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു് ഗ്രഹിക്കുക. പ്രവാചകന്മാരുടെ അത്ഭുത പ്രവർത്തികൾക്കു് 'മുഅ്ജിസാത്തു" എന്നു പറയുന്നു. ഈ പ്രവർത്തിക്കു് ഒലിമാരുടെ 'കറാമത്തുകളെ'ക്കാൾ പ്രസിദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ 'മുഅ്ജിസാത്തി'ന്റെ പ്രവ

ത്തനഫലം അധികം ജനങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്നതാകുന്നു. ഒലിമാരുടെ കറാമത്തു്, തന്മൂലം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തോ വ്യക്തിക്കൊ മാത്രം ബാധകമാകുന്നതാകുന്നു. 'മൂസാ ജീസാത്തു്' പ്രവർത്തിച്ച പ്രവാചകന്നു്, താൻ ഒരത്ഭുത സംഭവം നടത്തിയെന്ന സ്ഥിരമായ ബോധം ഉണ്ടാകുന്നതായിരിക്കും. താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു കറാമത്തു് നടത്തിയെന്ന ഒരു ബോധം ഒലിക്കുണ്ടാകുന്നതല്ല. മൂസാ ജീസാത്തു് നടത്തിയ പ്രവാചകക്കു് മതനിയമത്തിന്മേൽ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു് പ്രസ്തുത നിയമങ്ങളെ മാറ്റി പുതുതായി നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യും. കറാമത്തു് നടത്തുന്ന ഒലിമാക്കു് ഇതിന്നധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാർ വഴി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള മതനിയമങ്ങളെ ഒലിമാർ അനുസരിക്കുന്നവർ മാത്രവുമാകുന്നു. പ്രവാചകൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള മതം യഥാർത്ഥമായതാണെന്നതിനുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകളാണു് അല്ലാഹുവിന്റെ ഔലിയാക്കളും അവരുടെ കറാമത്തും. അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധ ജ്ഞാനംകൊണ്ടു് ഖൽബു് ശുദ്ധിയായവക്കു് മാത്രമെ കറാമത്തു് വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു. അവിശ്വാസികളോ മറ്റുള്ളവരോ വല്ല അസാധാരണ പ്രവർത്തിയും കാണിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് വെറും തന്ത്രപരമായിരിക്കും.

'ശരീഅത്തിന്റെ ഏറ്റവും താഴ്ന്നപടികൊണ്ട് തൃപ്തരായിട്ടും, ഇഹലോക ജീവിതത്തിലെ താഴ്ന്നപടി കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാത്തവരായിട്ടും നാം ജനങ്ങളെ കാണുന്നു.'

ആകാശഭൂമിയിലുള്ള സർവ്വ ചരാചരങ്ങളും അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും സ്തോത്രം ചെയ്യുന്ന രക്ഷിതാവിനത്രെ സർവ്വ സ്തുതിയും!!

സർവ്വ സൃഷ്ടികളിലും വിശിഷ്ടനായ നിന്റെ റസൂൽ (സ.അ) തിരുമേനിയുടെ പേരിലും, സദ്‌വിഷയത്തിൽ തിരുമേനിയെ അനുഗമിച്ച അനുയായികളുടെ പേരിലും, കുടുംബാദികളിലും നിന്റെ അനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകട്ടെ!

രക്ഷിതാവെ! നിന്റെ സ്നേഹമാകുന്ന പാനീയത്തെ രുചിച്ച, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നിന്റെ മഹാത്മാക്കളുടെ ഹൃദയാനന്ദത്തെ നീ വർദ്ധിപ്പിക്കണമേ! നിന്റെ സാമീപ്യം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങളെ, നീ സംരക്ഷിക്കണമേ! പക്ഷെ, ഭൌതിക വ്യാപാരങ്ങൾ അവയുടെ പരമ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുവാൻ വിഘാതമായി നില്ക്കുന്നുവെങ്കിലും, നിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഹൃദയങ്ങളോട് തുല്യമാക്കുകയും അനുകരണയോഗ്യമാക്കുകയും ചെയ്യണമേ! ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ, നിന്നിലേക്കു മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യുന്ന ജ്ഞാനങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുവാൻ ഒരു കാരണമാക്കിതീർക്കണമെ! തന്മൂലം സാഹിബ്‌ഷ്ഫാഅത്തായ നബി (സ) യുടെ കൊടിക്കൂറയിൻ കീഴിൽ

നിന്നു് തണലനുഭവിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ അർഹരാകും. യാതൊരു കാലത്തും സംശയം ബാധിക്കാത്ത യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനത്തിലേക്കു് നിന്റെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളെ, ആത്മീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടു് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്ത നിന്റെ മശായിഖന്മാരുടെയും ഔലിയാക്കന്മാരുടെയും മേൽ നിന്റെ സമാധാനത്തെ നീ വർഷിപ്പിക്കുമാറാകണമേ! ഒസല്ലല്ലാഹു അലാസയ്യിദിനാ മുഹമ്മദിൻ—ഒ ആലിഹി, ഒസഹിബിഹി ഒസല്ലം—ഒൽഹംദുലില്ലാഹി റബ്ബിൽ ആലമീൻ.'

അൽഹംദുലില്ലാഹ് അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ആകാശഭൂമിയിലുള്ള സർവ്വ ചരാചരങ്ങളും പാടിപുകഴ്ത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്ന സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുവിനത്രേ സർവ്വസ്തോത്രം. സൃഷ്ടികളിൽ സമുന്നതനായ പ്രവാചക ശിരോമണിയായ മുഹമ്മദു് (സ.അ) അവർകളിലും താരങ്ങളായ സഹാബികളിലും കുടുംബാദികളിലും അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചൊരിക്കട്ടെ. രക്ഷിതാവേ, നിന്നോടുള്ള മുഹബ്ബത്തു്, എന്ന കടിനീരിനെ രുചിച്ചതായ നിന്റെ സൂഫിയാക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മാധുര്യത്തെ നീ വർദ്ധിപ്പിക്കണമേ! നിന്നിലേക്കു് അടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൽജനങ്ങൾക്കു് പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്ന ഭൗതികമായ പ്രയാസങ്ങളെ അകറ്റി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നിന്റെ മഹത്വംകൊണ്ടു് നീ സൂക്ഷി

ക്കേണമേ! രക്ഷിതാവേ! ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ നിന്നിലേക്ക് നേർമാഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപകരണമാക്കിത്തീർക്കണമേ! ഇതുമൂലം അന്ത്യദിവസത്തിൽ നബിയുനാമു ഹമ്മദൻ (സ. അ) അവർകളുടെ ഷഫാഅത്ത് സിദ്ധിച്ചു, ആ തിരുനബിയുടെ കൊടിക്കൂറയിൻ തണലിൽ ഞങ്ങൾക്കു രക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്യണമേ! നിന്റെ ഔലിയാക്കളുടെയും മഷായിഖന്മാരുടെയും മേൽ നിന്റെ സലാം എന്ന മഴയെ നീ വർഷിപ്പിക്കണമേ.

ഒസല്ലല്ലാഹ അലാഖയരി ഖൽഖിഹീ സയ്യിദിനാ മുഹമ്മദിൻ വആലിഹീ വസഹ്ബിഹീവസല്ലം.

MUL
288122
- 7 AUG 1973
MADRAS
288122
R3:Q7
32 K8

ഫത്ഹുൽ മുഈൻ

ഇസ്ലാംമത നിയമസംഹിത

(മൂന്നാം പതിപ്പ്)

ദ്യആകാം അറബിലിപിയിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്

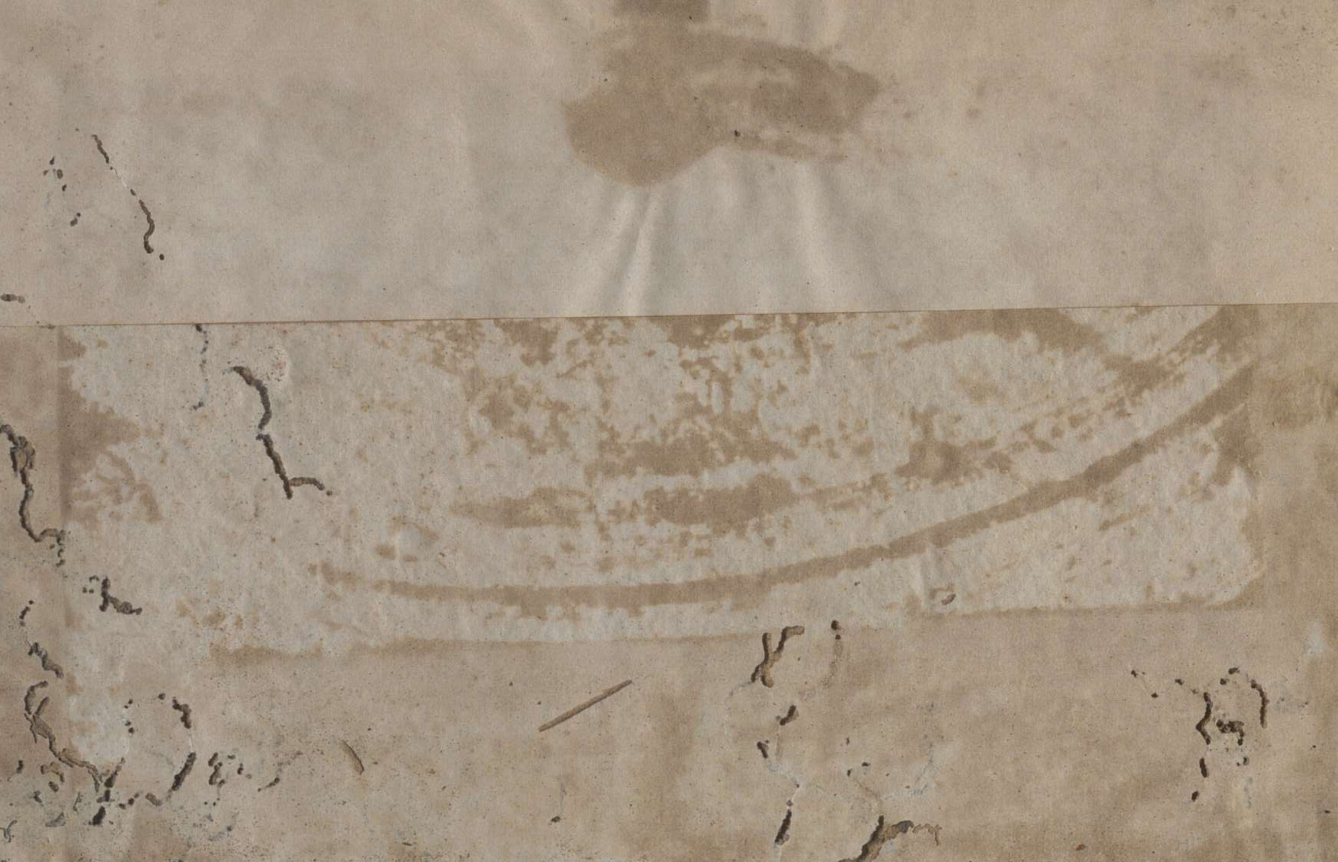
ഈ പതിപ്പിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണു്.

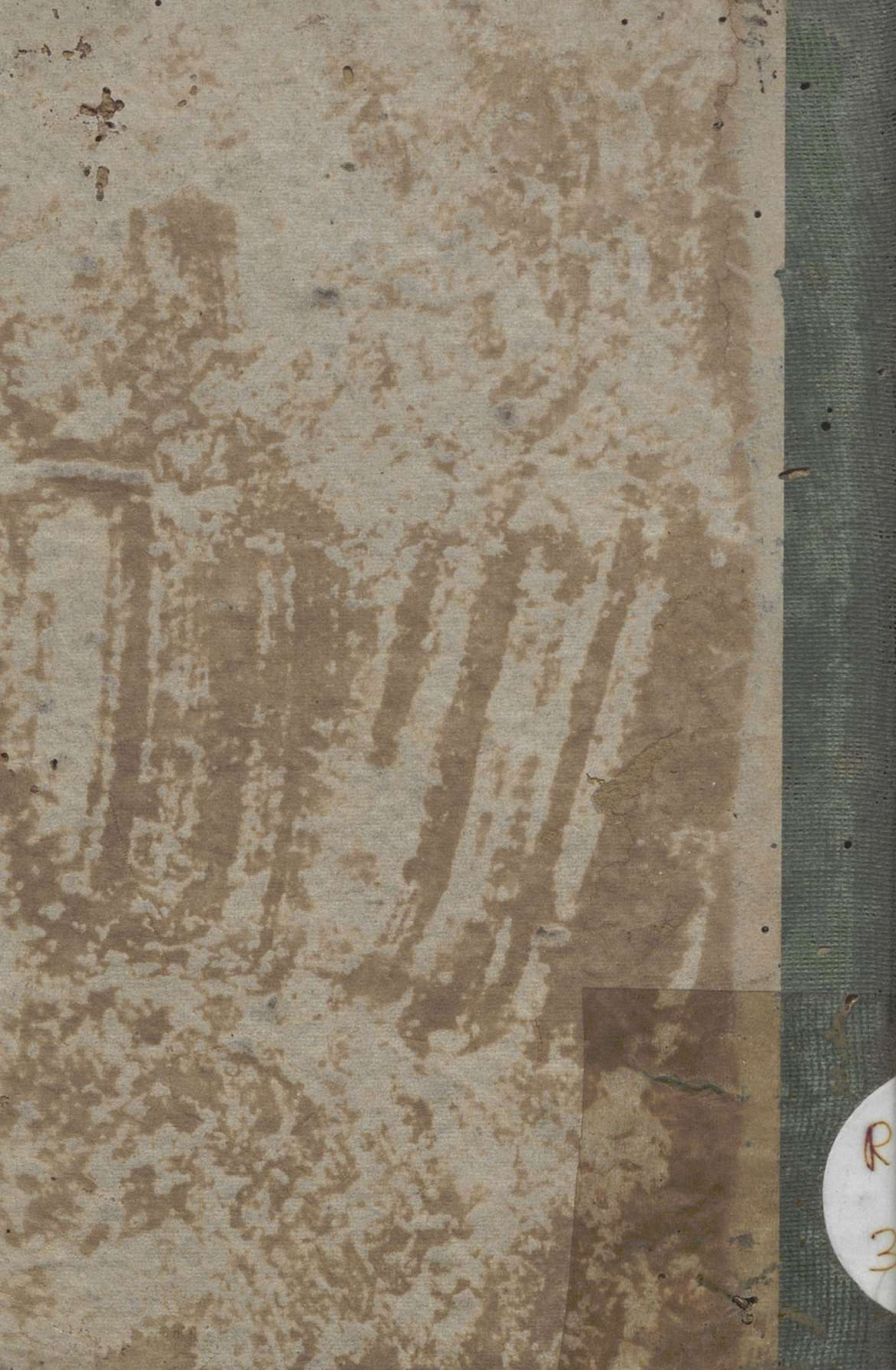
ഗ്രന്ഥകർത്താ: **ശൈഖ് സൈനുദ്ദീൻ മഖ്ദൂം (റ)**

ഇസ്ലാമിന്റെ മൌലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽനിന്നാരംഭിച്ചു് നിസ്കാരം, വ്രതം, സക്കാത്തു്, ഹജ്ജ്, വിദ്യാഭ്യാസം, വ്യാപാരം, വിവാഹം, വിവാഹമോചനം, സാമ്പത്തിക നിയമങ്ങൾ, സ്വത്തു് ക്രയവിക്രിയങ്ങൾ, സ്ത്രീകളെ ബാധിക്കുന്ന പ്രത്യേക നിബന്ധനകൾ, സാമൂഹ്യാചാരങ്ങൾ, വ്യവഹാരം മുതലായ നിത്യജീവിതത്തിൽ നമ്മെ ബാധിക്കുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും ഇസ്ലാമിന്റെ വിധികൾ വ്യക്തമായി ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന ഈ മഹൽഗ്രന്ഥം ഓരോ മുസ്ലിം വീടിനും ഒരലങ്കാരമായിരിക്കും. പഠിച്ചവർക്കും പഠിക്കാത്തവർക്കും സാധാരണക്കാരനും, സമ്പന്നനും ഒരുപോലെ സംശയനിവാരണത്തിനും, പാണ്ഡിത്യത്തിനും സമുന്നതനായ ഒരു മഹാപണ്ഡിതൻ സമീപത്തുള്ളതുപോലെ ഉപകരിക്കാവുന്ന "ഫത്ഹുൽ മുഈൻ" ഓരോ പ്രതി സൂക്ഷിക്കാൻ പരമാവധി പരിശ്രമിക്കുക.

ക്രൌൺ ¼ വലുപ്പത്തിൽ 736 പേജുകളുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം ഉയർന്നതരം കടലാസ്സിൽ ആകർഷകമായി അച്ചടിച്ചു തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. മുഴക്കാലിക്കോ ഒന്നാംതരം ഓപ്പൺ ബൈഡ്. പഞ്ചവർണ്ണ മുഖചിത്രം. ഈ പുസ്തകത്തിനു് വില 20 രൂപ. തപാലിൽ റജിസ്റ്റർ ചെയ്തയക്കാൻ 2-50.

ആമിനാ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ, തൃശ്ശൂർ-1.

Indic Digital Archive Foundation

R3:Q7
32K8

gpura.org